

ХРИСТИЯНСКИЯТ ДОМ

(2 стр.)

Copyright, 1952 by the

Ellen G. White Publication

Original title: The Adventist Home

SOUTHERN PUBLISHING ASSOCIATION NASHVILLE, TENNESSEE

Преводачи:

Здравка Савова Маринова /Кирова/

Александър Василев Маринов

Кремен Младенов Кръстев

Редактор: Таня Златева

Компютърно оформление: Николай Миланов

ХРИСТИЯНСКИЯТ ДОМ

Елена Г. Вайт

1997 г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

ХРИСТИЯНСКИЯТ ДОМ	1
СЪДЪРЖАНИЕ:	1
ПРЕДГОВОР	6
ЧАСТ 1 - КРАСИВИЯТ ДОМ	7
ГЛАВА ПЪРВА - АТМОСФЕРАТА В ДОМА	7
ГЛАВА ВТОРА - ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ЗА СЪЗДАВАНЕ И УПРАВЛЯВАНЕ НА ДОМА	10
ГЛАВА ТРЕТА - РАЙСКИЯТ ДОМ - ОБРАЗЕЦ	12

ЧАСТ II - СВЕТИНА В ОБЩЕСТВОТО	14
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА - ВЛИЯНИЕТО НА ДОМА СЕ ПРОСТИРА ДАЛЕЧЕ	14
ГЛАВА ПЕТА - МОЩНО ХРИСТИЯНСКО СВИДЕТЕЛСТВО	16
ЧАСТ III - ИЗБИРАНЕ НА ПАРТНЬОР ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ	19
ГЛАВА ШЕСТА - ВЕЛИКОТО РЕШЕНИЕ	19
ГЛАВА СЕДМА - ИСТИНСКА ЛЮБОВ ИЛИ ОПИЯНЕНИЕ	22
ГЛАВА ОСМА - ОБИЧАЙНИТЕ НАЧИНИ НА УХАЖВАНЕ	25
ГЛАВА ДЕВЕТА - ЗАБРАНЕНИ БРАКОВЕ	27
ГЛАВА ДЕСЕТА - КОГАТО ВИ Е НУЖЕН СЪВЕТ, ОБЪРНЕТЕ СЕ КЪМ	
ЧАСТ IV - ФАКТОРИ, ДОПРИНАСЯЩИ ЗА УСПЕХ ИЛИ НЕУСПЕХ	35
БИБЛИЯТА 32 ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА - ПРИБЪРЗАНИ, НЕЗРЕЛИ БРАКОВЕ	35
ГЛАВА ДВНАДЕСЕТА - СХОДСТВО	37
ГЛАВА ТРИНАДЕСЕТА - ПОДГОТОВКАТА В ДОМА	38
ГЛАВА ЧЕТИРИНАДЕСЕТА - ИСТИНСКОТО ПОКАЯНИЕ Е НЕОБХОДИМОСТ	42
ЧАСТ V - ОТ БРАЧНИЯ ОЛТАР	44
ГЛАВА ПЕТНАДЕСЕТА - ТЪРЖЕСТВЕНИ ОБЕЩАНИЯ	44
ГЛАВА ШЕСТНАДЕСЕТА - ЩАСТЛИВО, УСПЕШНО ПАРТНЬОРСТВО	46
ГЛАВА СЕДЕМНАДЕСЕТА - ВЗАИМНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ	51
ГЛАВА ОСЕМНАДЕСЕТА - СЪПРУЖЕСКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ И ПРИВИЛЕГИИ	54
ЧАСТ VI - НОВИЯТ ДОМ	58
ГЛАВА ДЕВЕТНАДЕСЕТА - КЪДЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ДОМЪТ	58
ГЛАВА ДВАДЕСЕТА - СЕМЕЙСТВОТО И ГРАДЪТ	60

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА - ПРЕДИМСТВОТО НА ЖИВОТА В ПРОВИНЦИЯТА	63
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ВТОРА - ИЗГРАЖДАНЕ И ОБЗАВЕЖДАНЕ НА ДОМА	67
ЧАСТ VII - НАСЛЕДСТВО ОТ ГОСПОДА	72
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА - ДЕЦАТА - БЛАГОСЛОВЕНИЕ	72
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ГОЛЕМИНАТА НА СЕМЕЙСТВОТО	73
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ПЕТА - ГРИЖА ЗА НУЖДАЕЩИ СЕ ДЕЦА	76
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ШЕСТА - НАСЛЕДСТВЕНОСТТА ОТ РОДИТЕЛИТЕ НА ДЕЦАТА.	78
ЧАСТ VIII - УСПЕШНОТО СЕМЕЙСТВО	79
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И СЕДМА - ЕДИН СВЕЩЕН КРЪГ	79
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ОСМА - ПЪРВОТО УЧИЛИЩЕ НА ДЕТЕТО	81
ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ДЕВЕТА - РАБОТА, КОЯТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕХВЪРЛИ НА ДРУГИ	84
ГЛАВА ТРИДЕСЕТА - СЕМЕЙНОТО ДРУГАРСТВО	86
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ПЪРВА - СИГУРНОСТ ЧРЕЗ ЛЮБОВ	88
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ВТОРА - ПРЕДВАРИТЕЛНО ОБРАБОТВАНЕ ГРАДИНАТА НА СЪРЦЕТО	91
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ТРЕТА - ОБЕЩАНИЯ ЗА БОЖЕСТВЕНО РЪКОВОДСТВО	92
ЧАСТ IX - БАЩАТА - ОБЕДИНИТЕЛ НА ДОМА	95
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ПОЛОЖЕНИЕТО И ОТГОВОРНОСТИТЕ НА БАЩАТА	95
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ПЕТА - СПОДЕЛЯНЕ НА ТОВАРИ	97
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ШЕСТА - ДРУГАР НА ДЕЦАТА СИ	99
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И СЕДМА - КАКЪВ НЕ БИВА ДА БЪДЕ СЪПРУГЪТ	101
ЧАСТ X - МАЙКАТА - ЦАРИЦА НА ДОМА	104

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ОСМА - ПОЛОЖЕНИЕТО И ОТГОВОРНОСТИТЕ НА МАЙКАТА	104
ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ДЕВЕТА - ВЛИЯНИЕТО НА МАЙКАТА	107
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТА - ПОГРЕШНИ СХВАЩАНИЯ ЗА РАБОТАТА НА МАЙКАТА	109
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВА - НЕСЪВЪРШЕНИ ОБРАЗЦИ НА МАЙЧИНСТВО	111
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРА - ЗДРАВЕТО И ВЪНШНИЯТ ВИД НА МАЙКАТА	113
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТА - ВЛИЯНИЯ ПРЕДИ РАЖДАНЕТО	115
ЖЕНИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПОДГОТВЕНИ ДА СТАНАТ МАЙКИ.	115
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ГРИЖА ЗА МАЛКИТЕ ДЕЦА	117
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЕТА - ПЪРВИЯТ ДЪЛГ НА МАЙКАТА Е ДА ВЪЗПИТАВА ДЕЦАТА	119
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ШЕСТА - ВТОРАТА МАЙКА (МАЩЕХА)	122
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМА - ХРИСТОВОТО НАСЪРЧЕНИЕ КЪМ МАЙКИТЕ	124
ЧАСТ XI - ДЕЦАТА - ПО-МЛАДИ СЪТРУДНИЦИ	125
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ОСМА - НЕБЕСНАТА ОЦЕНКА ЗА ДЕЦАТА	125
ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ДЕВЕТА - ПОМОЩНИЦИ НА МАЙКАТА	127
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТА - ПОЧИТ КЪМ РОДИТЕЛИТЕ	132
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВА - СЪВЕТИ КЪМ ДЕЦАТА	134
ЧАСТ XII - ОБРАЗЦИ НА СЕМЕЕН ЖИВОТ	137
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ВТОРА - УПРАВЛЕНИЕТО НА ДОМА	137
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ТРЕТА - ОБЕДИНЕН ФРОНТ	141
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - РЕЛИГИЯТА В СЕМЕЙСТВОТО	143
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ПЕТА - МОРАЛНИ ОБРАЗЦИ	148

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ШЕСТА - РАЗВОДЪТ	155
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И СЕДМА - ОТНОШЕНИЕ КЪМ НЕВЯРВАЩ ДРУГАР *	159
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ОСМА - СЕМЕЙСТВОТО НА ПРОПОВЕДНИКА	161
ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ДЕВЕТА - ВЪЗРАСТНИТЕ РОДИТЕЛИ	165
ЧАСТ XIII - КАК ДА УПОТРЕБЯВАМЕ ПАРИТЕ	167
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТА - БОЖИИ ДОМОУПРАВИТЕЛИ	167
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ПЪРВА - ПРИНЦИПИ НА СЕМЕЙНОТО ФИНАНСИРАНЕ	170
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ВТОРА - ДА СЕ ПРАВИ ИКОНОМИЯ	175
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ТРЕТА - НАСТАВЛЯВАНЕ НА ДЕЦАТА КАК ДА ПЕЧЕЛЯТ И УПОТРЕБЯВАТ ПАРИТЕ	177
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ЧЕСТНОСТ В РАБОТАТА	180
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ПЕТА - ПРЕДВИЖДАНЕ ЗА БЪДЕЩЕТО	182
ЧАСТ XIV - ДА ЗАПАЗИМ ПЪТИЩАТА КЪМ ДУШАТА	184
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ШЕСТА - ПОРТИТЕ, НАД КОИТО ТРЯБВА ДА БДИМ	184
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И СЕДМА - СЪБЛАЗНЯВАЩИ ГЛЕДКИ И ЗВУЦИ	187
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ОСМА - ЧЕТИВОТО И НЕГОВОТО ВЛИЯНИЕ	189
ЧАСТ ПЕТНАДЕСЕТА - ДОБРОДЕТЕЛИ, КОИТО УКРАСЯВАТ СЕМЕЙНИЯ ЖИВОТ	193
ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ДЕВЕТА - УЧТИВОСТ И ЛЮБЕЗНОСТ	194
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТА - ДОБРО НАСТРОЕНИЕ	198
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ПЪРВА - ГОВОРЕНЕТО	200
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ВТОРА - ГОСТОПРИЕМСТВО	206
ЧАСТ XVI - ДОМЪТ И ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ	210
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ТРЕТА - НАШИТЕ ОБЩЕСТВЕНИ НУЖДИ	210

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - БЕЗОПАСНИ И ОПАСНИ ВРЪЗКИ	212
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ПЕТА - РЪКОВОДСТВОТО НА РОДИТЕЛИТЕ В СОЦИАЛНИТЕ ОТНОШЕНИЯ	215
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ШЕСТА - ПРАЗНИЦИ И ГОДИШНИНИ	218
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И СЕДМА - КОЛЕДА	221
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ОСМА - СЕМЕЙСТВОТО - ЕВАНГЕЛИЗАТОРСКИ ЦЕНТЪР	224
ЧАСТ XVII - ОТДИХ И ЗАБАВЛЕНИЯ	228
ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ДЕВЕТА - РАЗВЛЕЧЕНИЕТО Е НЕОБХОДИМО	228
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТА - КАКВО ДА ИГРАЕМ	230
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ПЪРВА - РАЗВЛЕЧЕНИЕ, КОЕТО ДОНАСЯ ТРАЙНА РАДОСТ	234
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ВТОРА - КАК ХРИСТИЯНИНЪТ ИЗБИРА СВОЕТО РАЗВЛЕЧЕНИЕ	237
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ТРЕТА - ПРИМАМКАТА НА УДОВОЛСТВИЕТО	242
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ИЗГРАЖДАНЕ НА ПРАВИЛНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ РАЗВЛЕЧЕНИЯТА	244
ЧАСТ XVIII - ГОЛЯМА ЩЕ БЪДЕ ОТПЛАТАТА ТИ	247
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ПЕТА - НАГРАДАТА ТУК И ВЪВ ВЕЧНОСТТА	247
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ШЕСТА - ЖИВОТ В РАЙСКИЯ ДОМ	250
ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И СЕДМА - НОВАТА ЗЕМЯ, ОПИСАНА С ЧОВЕШКО ПЕРО	253

ПРЕДГОВОР

Християнският дом е място, където християнските образци и принципи трябва да се превърнат в живот. Място, където на бащите и майките християни сам Христос е поверил благородната мисия да направят християни членовете на собствените си семейства. А за да изпълнят тази задача добре, родителите трябва да търсят и приемат всяка помощ, която би допринесла за това.

Елена Г. Вайт е писала много и е отправила твърде ценни съвети към родителите. Тя докосва всяка сфера на домашния живот и предлага специални наставления за преодоляване на много от проблемите, които създават толкова много грижи на сериозните и често обезпокоени родители днес. Няколко години преди смъртта си, тя изявява своето желание да издаде книга за християнските родители, която би изяснила дълга на майката и влиянието ѝ върху нейните деца. С настоящия труд сме се постарали да представим нейните схващания по тези така важни въпроси.

Книгата “Християнският дом” е наръчник за заети родители, както и образец за християнски дом, какъвто бихме искали да изградим. Тук можете да намерите отговорите на много ваши въпроси, както и думи на мъдрост от Небесния Баша.

При съставянето на тази книга са били включени откъси от различни книги на Елена Г. Вайт, написани през един период от седем десетилетия, но са използвани освен това и хилядите нейни статии, публикувани във вестници и списания. Текущите публикации, специални свидетелства, както и ръкописи, са обогатили също така този том. Тъй като извадките, почерпени от различни източници и писани в различно време са свързани тук в определена последователност, може да срещнете от време на време известно неизбежно прекъсване на мисълта или начина на обръщение, защото съставителите са били ограничени и затруднени в своята работа по подбиране и подреждане на темите и определяне на заглавията.

Никога в историята на света, една книга като тази не е била така необходима както днес. Никога родителите и децата не са били така загрижени и заинтересовани да намерят правилния отговор на въпросите, които ги смущават. Никога домовете не са били така изложени на опасност, както днес.

Всеки от нас знае, че състоянието на обществото е отражение на състоянието на домовете на дадена нация. Знаем също така, че една промяна в дома неизбежно ще намери отражение в обществото и ще доведе до неговата промяна. Книгата “Християнският дом” е била подготвена именно за тази цел - да стане част от християнската библиотека за дома и това е важната мисия, с която я изпращат издателите ѝ.

Настойниците /попечителите/ на публикациите на Елена Г. Вайт
Вашингтон, Д.К.,
8 май, 1952 г.

ЧАСТ 1 - КРАСИВИЯТ ДОМ

ГЛАВА ПЪРВА - АТМОСФЕРАТА В ДОМА

ДОМЪТ Е СЪРЦЕТО НА ВСЯКА ДЕЙНОСТ. Обществото се състои от отделни семейства, които определят неговия цялостен облик, и то е такава, каквото тези семейства го направят. От сърцето са “изворите на живота”, а сърцето на обществото, на църквата и на нацията е домът. Благоденствието на обществото, успехът на църквата и благополучието на нацията завият от влиянието на дома.

Бъдещето на обществото, неговото положително развитие или упадък, се определят от навиците и морала на младежта, която израства около нас. Ако младите се възпитават правилно още от детинство и техните характери се оформят в стремеж към придобиване на добродетели и благородни навици (като самоконтрол, въздържание и др.), влиянието им върху обществото наистина ще бъде положително. Ако обаче те лъжат оставени непросветени и неконтролирани, в резултат на което станат своенравни, невъздържани в желанията, апетита и страстите си, тяхното бъдещо влияние върху изграждането и развитието на обществото няма да бъде положително. Приятелските връзки, които младите сега поддържат, средата, в която живеят и се развиват, навиците, които оформят принципите, които възприемат, са показател за това, какво ще бъде състоянието на обществото в идните години.

НАЙ-ПРИВЛЕКАТЕЛНИЯТ ОБРАЗ НА НЕБЕТО. Домът трябва да стане всичко най-хубаво и привлекателно, което тази дума означава. Трябва да бъде малко небе тук на земята - място, чувствата се възпитават и проявяват, без да се подтискат. В него трябва да се възпитава любов, съчувствие и дълбоко уважение един към друг. Нашето щастие зависи от всичко това.

Най-хубавият образ на Небето е онзи дом, в който обитава Божият Дух. Ако се изпълнява волята на Бога, мъжът и жената ще се уважават взаимно и между тях ще съществува трайна любов и доверие.

АТМОСФЕРАТА В ДОМА Е ВАЖНО НЕЩО. Атмосферата, която създават бащата и майката, изпълва целия дом и се чувства навсякъде.

До голяма степен именно на родителите се дължи атмосферата в домашния кръг и когато между тях има неразбирателство, децата израстват и се възпитават в същия дух. Направете нашата домашна атмосфера да ухае с приятния аромат на нежност и внимание. Ако сте се отчуждили един от друг и не сте успели да бъдете библейски християни, обърнете се; защото характерът, който проявяват по време на изпит, ще бъде същият характер, който ще имате и при идването на Христос. Ако трябва да бъдете светии на небето, трябва да бъдете най-напред светии на земята. Чертите на характера, които изграждате в живота си, няма да бъдат променени при смъртта или при възкресението. Вие ще излезете от гроба със същите наклонности, каквито сега проявявате във вашия дом и в обществото. Исус не променя характера при Своето идване. Делото на преобразяване трябва да бъде извършено именно сега. Нашият ежедневен живот определя вечната ни участ.

СЪЗДАВАНЕ НА ЧИСТА АТМОСФЕРА Във всеки християнски дом трябва да има правила. Необходимо е родителите с думите и държанието си един към друг да дават на своите деца скъпоценен и жив пример за това, което желаят те да бъдат. Чистота при общуване и говорене и истинска християнска вежливост трябва да бъдат практикувани постоянно. Учете децата и младежите да уважават себе си, да бъдат верни на Бога и на Божиите принципи. Научете ги да почитат Божия закон и да му се покоряват. Тези принципи ще контролират живота ми и ще бъдат проявявани и в отношенията им с другите. Те ще създават чиста атмосфера, която ще влияе и насърчава слаби души в пътя, който води нагоре към светостта и небето. Нека всеки урок има възвисяващ и облагородяващ характер и докладите в небесните книги да бъдат такива, че да не се посрамите от тях в деня на съда.

Децата, които приемат този вид наставление ще бъдат приготвени да заемат своето място и да носят своята отговорност. Чрез думи и пример те постоянно ще помагат и на други да вършат правото. Онези, чиято морална чувствителност не е била притъпена, ще оценят правите принципи; те ще преценят правилно своите природни дарби и ще използват по най-добър начин физическите си, умствени и морални сили. Такива души са мощно защитени срещу изкушения. Те са обкръжени от стена, която не е лесно да бъде съборена.

Бог би желал нашите семейства да бъдат символ на Небесното семейство. Нека родители и деца имат ясно в съзнанието си това всеки ден и нека се отнасят един към друг като истински членове на Небесното семейство. Само тогава животът им ще бъде за света нагледен урок за това, какви трябва да бъдат домовете и семействата, които обичат Бога и пазят Неговите заповеди. Христос ще бъде прославен; Неговият мир, Неговата любов и благодат ще изпълват дома като скъпоценно благоухание.

Много неща зависят от бащата и майката. Те трябва да бъдат твърди в изискванията си, но същевременно в дисциплината, която прилага при възпитанието на своите деца, да проявяват много любов.

Родителите трябва да работят много сериозно за изграждане на подреден, уютен и спокоен дом, в който небесните ангели ще бъдат привлечени и ще донесат Божия мир и благоуханно влияние.

НАПРАВЕТЕ ДОМА СВЕТЪЛ И ЩАСТЛИВ. Никога не забравяйте, че трябва да направите дома си светъл и щастлив за вас и за децата си чрез подхранване на добродетелите, които притежава Спасителят. Ако Христос е в дома, ще различавате доброто и злото; ще бъдете способни да помагате на своите деца да бъдат дървета на правда, принасящи плода на Духа.

Може да се появят трудности, но те са част от човешкия живот. Нека търпението, благодарността и любовта да поддържат слънчевата светлина в сърцето, макар денят да е облачен и мрачен.

Домът може да е скромен, но той трябва да бъде винаги място, където учтивостта и любовта са постоянни гости.

Прилагайте правилата на дома с мъдрост и любов, а не с железен жезъл. На едно възпитание, извършвано с любов, децата ще отговарят с доброволно послушание. Насърчавайте чрез похвала вашите деца винаги, когато можете. Доколкото е възможно направете живота има щастлив... Пазете почвата на сърцето мека чрез проява на любов и нежност, като по този начин я пригответе за семето на истината. Помнете, че Господ дава не само облаци и дъжд на земята, но и приятна слънчева светлина, която прави семето да покълне и цветовете да се появят. Помнете, че децата се нуждаят не само от укор и наказание, но още повече от насърчение и похвала, от приятната слънчева светлина на ласкавите думи.

Не трябва да има борби в дома ви. "Мъдростта, която е отгоре, е първо чиста, после мирна, плодоносна, безпристрастна, нелицемерна. А плодът на правдата се сее с мир от тези, които творят мир." Онова, от което се нуждаем в домовете си, е нежност и мир.

НЕЖНИ ВРЪЗКИ, КОИТО СВЪРЗВАТ ЗАВИНАГИ. Семейството е най-тясната, най-нежната и най-святата от всички връзки на земята. Тя бе определена да

бъде благословение за човешкия род. И тя е благословение тогава, когато в брачния завет се встъпва разумно, със страх Божи и с дълбоко разбиране на семейните отговорности.

Всеки дом трябва да бъде място на любов, място, където Божиите ангели обитават и действат с нежност, оказвайки покоряващо влияние върху сърцата на родители и деца.

Нашите домове трябва да станат един Ветил, сърцата им - едно светилище. Когато Божията любов се подхранва в душата, ще има мир, ще има светлина и радост. Разтваряйте с любов Божието Слово пред вашите семейства и запитвайте: "Какво е казал Бог?"

ХРИСТОВОТО ПРИСЪСТВИЕ ПРАВИ ДОМА ХРИСТИЯНСКИ. Домът, украсен с любов, съчувствие и нежност, е място, което ангелите обичат да посещават и където Бог се прославя. Влиянието на един грижливо пазен християнски дом в детските и младежките години е най-сигурната защита срещу покварата в света. В атмосферата на такъв дом, децата ще се научат да обичат както земните си родители, така и небесния си Баща.

За да не бъдат повлияни от покваряващото влияние на света, още от най-ранно детство трябва да се изгради защитна бариера между тях и него.

Всеки християнски дом трябва да изявява на света силата и превъзходството на християнското възпитание. Родителите трябва добре да разберат своята отговорност. От тях се изисква да запазят домовете си от всяко петно на морално зло.

Божията святост трябва да прониква и изпълва дома. Родители и деца трябва да се научат да сътрудничат на Бога. Те трябва да приведат своите навици и обичаи в хармония с Божиите планове.

Семейните отношения трябва да имат освещаващо влияние. Християнските домове, основани и ръководени в съгласие с Божия план, са едно чудно помощно средство за изграждане на християнски характер... Родители и деца трябва да се съединят в принасяне на служба от любов към Този, Който единствено може да запази човешката любов чиста и благородна.

Първото дело, което трябва да бъде извършено в един християнски дом е да се види, че Духът на Христос пребъдва там, че всеки член на семейството може да вземе кръста си и да следва Исус по пътя, по който Той го води.

ГЛАВА ВТОРА - ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ЗА СЪЗДАВАНЕ И УПРАВЛЯВАНЕ НА ДОМА

НАЙ-ПРИВЛЕКАТЕЛНОТО МЯСТО НА СВЕТА. Макар на родителите да са възложени тежки отговорности - да бдят и да се грижат за бъдещото щастие и интереси на своите деца, техен дълг е също така и да направят дома колкото е възможно по-привлекателен. Това има много по-големи и важни последици, отколкото да придобият имот или пари. В дома не трябва да липсва слънчева светлина и радост. Благотворното влияние трябва да бъде запазено живо в сърцата на децата, така че да могат по-късно да поглеждат назад към дома на своето детство с умиление и обич. За тях той да остане място на мир и щастие, доближаващи го най-много до небето. И след

това, когато стигнат зряла възраст, те на свой ред да бъдат утеха и благословение за своите родители.

Домът трябва да бъде за децата най-привлекателното място на света, а майчиното присъствие - неговият най-привлекателен център. Децата имат любящо чувствително сърце. Те лесно се задоволяват и лесно се обезсърчават. Чрез дисциплина, прилагана с любов, чрез нежни думи и подходящи дела майките могат да привържат сърцата на децата си към своите сърца.

ЧИСТОТА, СПРЕТНАТОСТ И РЕД. Чистотата, спретнатостта и редът са необходими за правилното ръководене на дома. Но когато майката счита тези неща за най-важни в своя живот и се посвещава на тях до такава степен, че занемарява физическото развитие и умственото и морално възпитание на децата си, тя прави сериозна грешка.

Вярващите трябва да бъдат поучавани, че дори и да са бедни, те не трябва да бъдат нечисти и небрежни към своя външен вид. Това се отнася и за домовете им. В тази насока трябва да се помогне на онези, които нямат чувство за значението и важността на чистотата. Те трябва да бъдат поучавани, че тези, които са представители на възвишения и свят Бог, трябва да пазят душите си чисти и святи. Тази чистота трябва да се проявява чрез тяхното облекло и всичко в дома им, така че служещите ангели да имат доказателство, че истината е извършила промяна в живота им, очиствайки душата и поправяйки вкуса. Тези, които след приемане на истината не са направили никакви промени в думи или в поведение, в облекло и в обстановка, живеят за себе си, а не за Христос. Те не са станали нови създания в Христа Исуса в чистота и святост.

Ние трябва да бъдем внимателни и да не допускаме ненужни украшения и показ, но в никакъв случай не трябва да бъдем небрежни към своя външен вид и незаинтересовани от това как изглеждаме от страни. Всичко в нас и в нашите домове трябва да бъде спретнато и привлекателно. Младите трябва да бъдат поучавани в необходимостта и важността да имат безупречен външен вид, който прославя Бога и истината.

Небрежността към чистотата довежда до различни заболявания. Болестта не идва без причина. Заразителни епидемии се срещат в села и градове, които се считат за съвършено здравословни. Последицата от това е разрушаване на организма или даже смърт. В много случаи в домовете на тези, които стават жертва на епидемии, има зарази, разнасящи смъртоносна отрова в атмосферата, която дишат семействата и съседите им. Непростимо е да бъдем равнодушни свидетели на преобладаващата небрежност към последиците, които бездействието и безразсъдността предизвикват върху здравето.

РЕДЪТ Е НЕОБХОДИМ ЗА ВСЕКИ ЩАСТЛИВ ДОМ. Бог не е доволен от безредието, отпуснатостта и липсата на усърдие у когото и да било. Тези недостатъци са източник на сериозни злини и могат да охладят чувствата на мъжа към жената, когато той обича реда и иска да има добре възпитани деца и добре подреден дом. Една жена и майка не може да направи дома приятен и щастлив, ако не обича реда, ако не проявява стремеж към запазване на собственото достойнство и ако не умее да ръководи добре. Всички, които се са успели в тази насока трябва да започнат веднага

да възпитават у себе си такива качества и умения и да се стараят да придобият това, което им липсва най-много.

БДИТЕЛНОСТТА И ПРИЛЕЖНОСТТА ТРЯБВА ДА БЪДАТ СВЪРЗАНИ. Когато се посветим безрезервно на Господа, простите и обикновени на пръв поглед задължения на домашния живот ще се разкрият в тяхната истинска важност и ще ги изпълняваме в съгласие с Божията воля. Трябва да бъдем бдителни и будни, очаквайки идването на Човешкия Син, но също така трябва да бъдем и прилежни; да работим и да бдим. Тези две неща трябва да бъдат свързани. Това ще уравни християнския характер и ще го направи хармонично развит. Погрешно е да се мисли, че трябва да изоставим всичко друго и да се отдадем само на размишление, четене и молитва, или пък да бъдем припрени, забързани и увлечени в работата дотолкова, че да занемарим личния си духовен живот. Чакане, бдителност и работа трябва да бъдат свързани. “Не бъдете лениви в работа; ревностни в дух, служете на Господа.”

РАЗВИВАЙТЕ НАВИЦИ, КОИТО ОБЛЕКЧАТ ТРУДА. В много домове жената няма никакво време за четене, няма възможност да се информира добре, за да бъде истински другар на своя съпруг. Тя няма време да се интересува и да следи интелектуалното развитие на своите деца. Тя няма достатъчно време да бъде със своя Спасител и да общува с Него. Малко по малко тя потъва в тежки семейни задължения и нейната сила, време и интереси се поглъщат от преходни неща. Твърде късно тя се пробужда, за да се намери чужда в своя собствен дом. Скъпоценните случаи, които са й били предоставени, за да влияе на домашните си и да събужда у тях стремеж към повзвишен живот, остават неизползвани и се пропускат завинаги.

Решете да живеете по един нов и по-мъдър начин. Нека първата ви цел да бъде да направите дома приятен. Бъдете насърчени да развивате способности, които ще облекчат работата и ще укрепят здравето ви.

И НАЙ-СКРОМНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ СА РАБОТА ЗА БОГА. Всяка работа, която е необходимо да бъде извършена, като миене на чинии, подреждане на масата, грижата за болни, готвене и пране, има морална стойност... Най-скромните задължения, които възникват в ежедневието, трябва да бъдат извършвани от някого. И тези, които ги извършват, трябва да чувстват, че са изпълнили една почтена работа и че чрез това задължение, колкото и скромно да изглежда, са извършили работата за Бога така, както ангел Гавриил, когато бе изпратен до пророка. Всеки трябва да се труди в своята сфера. Жената в своя дом като изпълнява простите задължения на живота, може и трябва да изявява верност, послушание и любов така усърдно, както ангелите в тяхната сфера. Всяка работа, която трябва да бъде извършена е почтена, ако е съобразена с Божията воля.

ГЛАВА ТРЕТА - РАЙСКИЯТ ДОМ - ОБРАЗЕЦ

БОГ ПРИГОТВИ ПЪРВИЯ ДОМ НА ЧОВЕКА. Райският дом на нашите първи родители бе създаден за тях от самия Бог. Когато го снабди с всичко, което човек можеше да желае, Той каза: “Да създадем човека по Наш образ, по Наше подобие...”

Господ бе доволен от това последно и най-благородно от всички свои създания. То щеше да бъде съвършеният обитател на един съвършен свят. Но Божието намерение не бе човекът да живее в самота. Той каза: “Не е добре за човека да бъде сам, ще му създам подходящ помощник”.

Сам Бог даде другарка на Адам. Той му подари подходящ помощник, напълно съответстващ на неговото естество, който беше достоен да бъде негов другар и би могъл да бъде едно цяло с него в любов и съчувствие. Ева бе създадена от едно ребро, взето от страната на Адам, което означаваше, че тя не трябва да го контролира като глава, нито да бъде тъпкана под краката му като по-добра от него, но да стои до страната му като равна, да бъде обичана и закриляна от него. Като част от мъжа, като кост от костта му и плът от плътта му, тя беше негово второ “Аз”, показвайки тясната връзка и нежната привързаност, която трябва да съществува между тях. “Защото никоой никога не е намразил своята плът, но я храни и се грижи за нея” (Ефесяни 5:29). “Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си и ще бъдат двамата една плът” (Битие 2:24).

ПЪРВАТА ЖЕНИТБА ИЗВЪРШЕНА ОТ БОГА. Бог отпразнува първия брак. Тази наредба има свой автор - Създателят на Вселената. “Женитбата нека бъде на почит у всички...” (Евреи 13:4). Тя беше първият Божи дар за човека и една от двете институции, които Адам след грехопадението взе със себе си отвъд портите на Рая. Когато Божиите принципи се признават и изпълняват, тогава бракът е едно благословение. Той запазва чистотата и щастието на човешката раса, удовлетворява обществените нужди на човека, възвишава физическото, умственото и моралното му естество.

Онзи, Който даде Ева за другарка на Адам, извърши свето първо чудо на едно сватбено тържество. В сватбената зала, където приятели и близки се радваха заедно, Христос постави началото на своята публична работа. По този начин Той освети брака, признавайки го за наредба, която сам Той бе постановил...

Христос почете брачната връзка, като я направи символ на връзката между Него и Неговите изкупени. Той самият е младоженецът, а Неговата невеста е църквата, за която Той казва като за Своя избраница: “Ти си цялата прелестна, любезна моя и няма петно в тебе”.

ВСЯКО ЖЕЛАНИЕ БЕ ЗАДОВОЛЕНО. Адам бе заобиколен от всичко което неговото сърце можеше да пожелае. Всяко негово желание бе задоволено. В славния Рай нямаше никакъв грях и никакви белези на упадък. Божии ангели разговаряха свободно и любезно със святата двойка. Щастливи певци чуруликаха своите радостни песни за хвала на своя Създател. Мирните зверове в щастлива невинност играеха около Адам и Ева, послушни на тяхната дума. Адам бе съвършен в своето мъжество, най-благородното от делата на Твореца.

Никаква сянка не съществуваше между тях и техния Творец. Те познаваха Бога като свой благодетелен Баща и във всички неща волята им бе в съгласие с Божията. И Божият характер се отразяваше в характера на Адам. Славата на Бога се откриваше във всяко творение на природата.

ТРУДЪТ БЕ ПРЕДНАЗНАЧЕН ЗА ЩАСТИЕТО НА ЧОВЕКА. Бог обича красивото. Той ни е дал безпогрешно доказателство за това в делата на своите ръце. Той насади за нашите първи родители една красива градина в Рая. Най-разнообразни величествени дървета се издигаха към небето за украшение и употреба. Сътворени бяха красиви цветя с рядка красота, аромат изпълваше въздуха с благоухание... Бог бе определил човекът да намира щастие в работата и грижата за нещата, които Той бе сътворил, а нуждата му от храна да бъде задоволена от плодовете на дърветата в градината.

На Адам бе възложено да се грижи за нея. Творецът знаеше, че Адам не може да бъде щастлив без труд. Красотата на градината го изпълваше с наслада, но това не бе достатъчно. Той трябваше да работи, за да упражнява чудните органи на своето тяло. Ако щастие се състоеше в това да не прави нищо, то в такъв случай човекът, в своето състояние на своята невинност, би бил оставен без занимание. Но Този, Който сътвори човека, знаеше което би било най-доброто за неговото щастие и веднага след сътворението му даде определена работа. Обещанията за бъдеща слава и заповедта човек да се труди с пот за ежедневния хляб, дойдоха от същия трон.

БОГ СЕ ПРОСЛАВЯ ЧРЕЗ ХРИСТИЯНСКИЯ ДОМ. Бащи и майки, които поставят Бога на първо място в своя дом, които поучават децата си, че страхът Господен е начало на мъдростта, прославят Бога пред ангелите и пред човеци, като представят на света едно добре възпитано, добре дисциплинирано семейство - един дом, където вместо бент срещу Бога съществува любов и послушание към Него. Христос не е чужденец в такъв дом. Неговото име се почита и прославя там. Ангели обитават в дом, където Бог има върховното управление, а децата са поучавани да почитат религията, Библията и своя Създател. Такива семейства могат да претендират за обещанието: "Който ме прославят и Аз ще ги прославя". Когато бащата излиза сутрин за работа от такъв дом, той излиза с кротък и смирен дух, плод на общуването с Бога.

Единствено присъствието на Христос може да направи мъжете и жените щастливи. Всяка обикновена вода на живота Исус може да превърне във небесно вино. Тогава домът става кътче от Рая, а семейството - един красив символ на небесното семейство.

ЧАСТ II - СВЕТЛИНА В ОБЩЕСТВОТО

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА - ВЛИЯНИЕТО НА ДОМА СЕ ПРОСТИРА ДАЛЕЧЕ

ХРИСТИЯНСКИЯТ ДОМ Е НАГЛЕДЕН УРОК. Мисията на дома се простира извън неговите членове. Християнският дом трябва да бъде нагледен урок, който да представя превъзходството на истинските принципи на живота. Такъв образец ще бъде сила за добро в света... Когато младите излязат от такъв дом, носят в себе си усвоените там навици и поучения и ги предават на другите около тях. По този начин благородните житейски принципи достигат и до други семейства и навсякъде в обществото оказват силно облагодияващо влияние.

Домът, в който членовете на семейството са учтиви и любезни християни, упражнява положително влияние, което се простира надалече. Другите семейства ще забележат резултатите постигнати в такъв дом и ще последват представения пример, запазвайки на свой ред дом си от сатанинските влияния. Божиите ангели често ще посещават дома, където се изпълнява Божията воля. Чрез силата на Божията благодат такъв дом става място за почивка на уморените и обременени пришелци. Чрез бдителност и буден дух собственото “Аз” се контролира и не се проявява себелюбие. Създават се правилни навици. В такъв дом се признават и точно се спазват правата на другите. Вярата, която действа с любов и очиства душата, стои като щит, простиращ се над цялото семейство. Под осветяващото влияние на такъв дом, принципите на братството, изявени в Божието слово, все по-пълно се признават и зачитат.

ВЛИЯНИЕТО НА ДОБРЕ УРЕДЕНОТО СЕМЕЙСТВО. Не е маловажно за едно семейство да бъде представител на Исус, пазейки Божия закон в едно невярващо общество. От нас се изисква да бъдем живи послания, познати и четени от всички хора. Тази мисия включва сериозни отговорности.

Един добре уреден, добре дисциплиниран дом, говори в полза на християнството повече от всички проповеди, които могат да бъдат изнесени. Такова едно семейство дава доказателство, че родителите са следвали успешно Божиите наставления и че техните деца ще служат на Бога в църквата. Тяхното влияние расте, защото колкото те дават, толкова повече получават, за да дават отново. Башата и майката получават съдействие от своите деца, които предават на други наставленията, дадени им в собствения дом. Съседите, с които живеят, също са подкрепени, защото чрез общуването си с тези хора те се обогатяват за този свят и за вечността. Цялото семейство е заето в служба на Господа и чрез неговия благочестив пример други са насърчени да бъдат верни на Бога в отношенията си с Неговото стадо - Неговото прекрасно стадо!

Най-голямото доказателство пред света за силата на християнството е един добре уреден дом, в който съществува ред и дисциплина. Той ще разкрива истината, както нищо друго не може да я разкрие, защото е живо свидетелство за нейната практическа сила в човешкото сърце.

Най-доброто доказателство за силата на християнството в дома е характерът, който се ражда и изгражда под негово влияние. Делата говорят по-силно и от най-усърдното изповядване на благочестието.

Нашата работа в този свят... е да си изясним на какви добродетели можем да научим своите деца и своите семейства, да преценим и какво влияние ще имат те върху други семейства. Така ние можем да бъдем възпитателна сила, макар никога да не сме се качвали на амвона. Един добре уреден дом, с добра дисциплина в очите на Бога е по-ценен от чисто злато, дори офирско злато.

ИМАМЕ НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ ЧУДЕСНИ ВЪЗМОЖНОСТИ. Нашето време тук е кратко. Ние можем да минем само един път през този свят. Затова нека да направим от живота си тук най-доброто, което можем. Делото, за което сме призвани, не иска нито богатство, нито високо обществено положение, нито големи способности. То изисква един добър, себепожертвувателен дух и една твърдо поставена цел. Една лампа, колкото и малка да е тя, ако се поддържа постоянно да свети, може да бъде

средство за запалване на много други лампи. Обсегът на нашето влияние може да изглежда тесен, способностите ни ограничени, възможностите ни малки, средствата ни незначителни, знанията ни недостатъчни, но ни се предлагат чудесни възможности да използваме правилно случаите, които ни се представят в собствените ни домове. Ако искаме да разтворим сърцата и домовете си за Божествените принципи на живота, ще станем проводници за изтичането на животодавателната сила. От домовете ни ще изтичат целебни потоци, които ще носят живот, красота и плодородие там, където сега е само суша и пустота.

Богобоязливите родители ще разпръсват влияние от своя домашен кръг върху други домове, което ще действа като кваса, който бе скрит в три мери брашно.

Добре извършената работа в дома възпитава и други да вършат същия вид работа. Духът на верността към Бога е като квас и когато се проявява в църквата, ще има влияние върху другите и ще бъде препоръка за християнството навсякъде. Делото на верните Христови войници има далеч простиращи се последици чак до вечността. Тогава защо има толкова малко мисионски дух в нашите църкви? То е поради това, че се занемарява домашното благочестие.

ВЛИЯНИЕТО НА ЛОШО РЪКОВОДЕН ДОМ. Влиянието на едно лошо ръководено семейство е широко и разрушително за цялото общество. То се превръща във вълна от зло, която въздейства силно върху семейства, общества и страни.

Невъзможно е за никого от нас да живее без да упражнява някакво влияние в света. Никой от семейството не може да се затвори в себе си и другите членове на семейството да не чувстват неговото присъствие, влияние и дух. Самият израз на лицето ни може да окаже добро или лошо влияние. Духът на човека, неговите думи и действия, неговото отношение към другите - всичко има определено влияние. Ако човек е себелюбив, душата му живее в болна, ненормална атмосфера; а ако е изпълнен с Христовата любов, ще проявява учтивост, любезност, зачитане на нуждите и желанията на другите и ще предава на своите приятели чрез дела на любов едно нежно, истинско чувство на щастие. Ще се почувства, че той живее за Исус и ежедневно учи уроци при нозете Му, получавайки Неговата светлина и Неговия мир. Той ще бъде в състояние да каже за Бога: “Твоята милост ме е направила велик”.

ГЛАВА ПЕТА - МОЩНО ХРИСТИЯНСКО СВИДЕТЕЛСТВО

НАЙ-ДОБРИТЕ МИСИОНЕРИ ИЗЛИЗАТ ОТ ХРИСТИЯНСКИ ДОМОВЕ. Мисионерите за Господа най-добре се подготвят за всестранната си дейност в християнския дом, където има страх Божи, където Бог е обичан, където се покланят на Бога и където верността към него става втора природа. В такъв дом не се позволява безгрижно, случайно отношение към домашните задължения и там на тихото общение с Бога се гледа като на нещо много важно за правилното изпълнение на домашните задължения.

Домашните задължения трябва да се изпълняват със съзнанието, че ако са извършени в правилен дух, ще ни обогатяват с една опитност, която ще ни направи способни да работим за Христос. О, какво би могъл да стори в мисионско отношение един искрен вярващ, пламенен християнин чрез съвестно изпълнение на ежедневните

задължения, чрез радостно носене на кръста, като не проявява небрежност към никаква работа, колкото и неприятна да е тя за естествените чувства!

Нашата работа за Христос трябва да започне в семейството, в дома... Няма по-важно мисионско поле от това...

Домашното поле често е било неоснователно пренебрегвано от мнозина и е време да се приложат Божествените средства и лекарства, за да може това зло да бъде поправено.

Най-възвишеното задължение, което лежи върху младите, е в техните собствени домове да допринасят за щастието на баща и майка, братя и сестри чрез проява на любов и истинско внимание. Тук те могат да проявяват себеотрицание и всеотдайност в грижи и работа за другите... Какво влияние само може да има една сестра върху своите братя! Ако е правдива, тя може до голяма степен да влияе и да определи характера на своите братя. Нейните молитви, нейната нежност, нейната любов могат да извършат твърде много.

Онези, които са приели Христос, изявяват най-добре в дома това, което е извършила Божията благодат за тях. "А на онези, които Го приеха, даде власт да бъдат чада Божии, на тези, които вярват в Неговото име." Един безспорен респектираш авторитет обкръжава истинския вярващ в Христос и прави неговото влияние да се чувства в целия дом. Това благоприятства усъвършенстването на характера на всички в дома.

ЕДИН АРГУМЕНТ, КОЙТО НЕВЯРВАЩИЯТ НЕ МОЖЕ ДА ОТРЕЧЕ. Добре уреденият християнски дом е силен аргумент в полза на християнската религия - аргумент, който невярващият не може да отрече. Всички могат да забележат, че има един особен дух в дома, който въздейства на децата и че Богът на Авраам е с тях. Ако домовете на християните бяха изградени правилно в религиозно отношение, те биха упражнявали мощно положително влияние. Те биха били наистина "светлина на света".

ДЕЦА ЩЕ РАЗНАСЯТ ПОЗНАНИЕТО ЗА БИБЛЕЙСКИТЕ ПРИНЦИПИ. Деца, които са били правилно възпитавани, които желаят да бъдат полезни, да помагат на баща си и на майка си, ще разпространяват познанието за Божиите истини и библейските принципи и ще ги разкриват пред всички, с които общуват.

Ако нашите домове са такива, каквито трябва да бъдат, децата ни няма да растат в безделие и безразличие към Божиите изисквания за съчувствие и вникване в нуждите на всички за делото там, където живеят. От такива домове ще свети светлина, която ще привлича непросветените, водейки ги към извора на всяко познание. По този начин ще се упражнява влияние, което ще бъде сила, разкриваща Бога и Неговата истина.

Родители, които не могат да бъдат спечелени по друг начин, често достигат до истината чрез своите деца.

РАДОСТНИ ДОМОВЕ ЩЕ БЪДАТ СВЕТЛИНА ЗА СЪСЕДИТЕ. Нуждаем се от повече жизнерадостни родители и повече слънчеви християни. Твърде много се затваряме в себе си. Много често лишаваме нашите деца и други обезсърчени и

обезкуражени хора от нежни, одобрителни думи и приветливи усмивки, от каквито те особено се нуждаят.

Родители, върху вас почива отговорността да бъдете носители и разпространители на светлината. Бъдете като слънчеви лъчи в дома, осветлявайки пътя,я по който вашите деца трябва да минат. Като правите това, вашата светлина ще свети и за онези, които са извън дома.

От всеки християнски дом трябва да се излъчва свята светлина. Любовта трябва да се разкрива в дела. Тя трябва да се изразява към всички в дома, проявявайки се в разсъдлива, благородна, нежна и деликатна вежливост. Има домове, където този принцип се прилага - домове, където Бог се почита и където царува истинска несебелюбива любов. От такива домове се възнасят сутрин и вечер молитви към Бога като благоуханен тамян и Неговите милости и благословения почиват върху обитателите като утринна роса.

РЕЗУЛТАТИ ОТ СЕМЕЙНОТО ЕДИНСТВО. Първата работа на християните е да бъдат единни в семейството. Тяхното влияние се разпростира и върху съседите, и върху други приятели наблизо и далече. Хората, които са приели светлината, трябва да я оставят да свети с ясни лъчи. Техните думи, напоени с аромата на Христовата любов, трябва да бъдат ухание от живот към живот.

Колкото по-тясно са свързани членовете на семейството чрез общата си работа в дома, толкова по-възвишено и подкрепящо ще бъде влиянието, което бащи и майки, синове и дъщери ще упражняват извън него.

ДОБРИ МЪЖЕ ДА ПО-НУЖНИ ОТКОЛКОТО ВЕЛИКИ УМОВЕ. Щастието на семейството и църквите много зависи от домашното влияние. Вечните интереси зависят от правилното изпълнение на ежедневните задължения в този живот. Светът не се нуждае толкова от велики умове, колкото от добри мъже, които да бъдат благословение за домовете си.

ОТСТРАНЯВАЙТЕ ГРЕШКИ, КОИТО МОГАТ ДА ЗАТВОРЯТ ВРАТИТЕ. Когато вярата се изявява в дома, нейното влияние ще се почувства в църквата и при съседите. Но някои, които изповядват че са християни, понякога твърде много говорят със съседите си за своите трудности. Те представят своите болки по такъв начин, че предизвикват съчувствие. Голяма грешка е обаче да споделяме трудностите си с другите, особено когато много от нашите проблеми са възникнали и съществуват поради неправилен религиозен живот и погрешно изграден характер. Тези, които представят своите лични тревоги и огорчения пред другите, ще направят по-добре да си останат в къщи и да се молят, ад предадат своята безплодна воля на Бога, да паднат върху скалата и да бъдат строшени, да умрат за личното "Аз", та Исус да може да ги направи съдове за почит.

Липсата на учтивост и добър тон в даден случай, едно моментно избухване, една единствена необмислена груба дума, може да опетни вашето добро име и да затвори вратата за сърца, които търсят истината, но никога няма да бъдат достигнати.

ХРИСТИЯНСТВОТО В ДОМА СВЕТИ И НАВЪН. Старанието да направим дома такъв, какъвто трябва да бъде - символ на небесния дом - ни приготвя за работа в

по-широка сфера. Възпитанието, формирано чрез проявяване на разбиране, такт и любов в отношенията ни един към друг, ни прави способни да знаем как да достигнем до сърцата, които имат нужда от принципите на истинската религия и желаят да ги изучат. Църквата се нуждае от цялата духовна сила, която е способна да придобие, за да могат всички членове на Божието семейство, да защитят убедително доброто и име. Истината, изживяна в дома, се проявява в безкористна работа за другите вън от дома. Този, който живее християнството в дома, ще бъде светлина навсякъде.

ЧАСТ III - ИЗБИРАНЕ НА ПАРТНЬОР ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ

ГЛАВА ШЕСТА - ВЕЛИКОТО РЕШЕНИЕ

ЩАСТЛИВ ИЛИ НЕЩАСТЕН БРАК. Ако тези, които имат намерение да встъпят в брак, не желаят той да има разрушителни последици след сключването му, трябва преди това да го направят предмет на усърдни, сериозни разсъждения. Извършена неразумно, тази стъпка е едно от най-сигурните средства за обезсмисляне на живота. А в редица случаи може да доведе до унищожаването му. Животът става товар, проклетие. Никой не може така успешно да разруши щастието и жизнената сила на една жена и да направи животът ѝ тежко бреме, както нейният собствен съпруг. Също така никой не може да унищожи надеждите и стремежите на един мъж, да парализира неговата енергия и да разруши неговото влияние и перспективи, както собствената му съпруга. Успехите или неуспехите в този живот, както и надеждите на много млади мъже и жени за бъдещия, до голяма степен зависят от брачния час.

Бих искала да убедя младите да осъзнаят и да почувстват опасността от създаването на нещастни бракове.

Бракът е нещо, което ще повлияе и ще засегне сериозно вашия живот, както в този свят, така и в бъдещия. Искреният християнин няма да предприеме осъществяване на плановете си в това направление без уверението, че Бог одобрява неговото поведение. Той няма да желае да избира за себе си, но ще чувства, че Бог трябва да избира за него. Ние не трябва да мислим за себе си, защото и Христос не мислеше за Себе Си. Аз не искам да кажа, че някой трябва да се жени за човек, когото не обича. Това би било грях. Но не трябва да позволяваме на нашето въображение и чувства да ни доведат до гибел. Бог изисква върховна преданост от цяло сърце.

БЪРЗАЙ БАВНО. Малцина имат правилни възгледи за брачната връзка. Мнозина изглежда мислят, че нейният смисъл е в постигането на съвършено блаженство. Но ако биха могли да знаят и една четвърт за сърдечните болки на мъже и жени свързани с вериги за брачната клетва, които не смеят и не могат да разкъсат. Ако знаеха това, те не биха се изненадали, че пиша тези редове. Женитбата в повечето случаи е един тежък ярем. Има хиляди, които са се оженили, но не си подхождат. Небесните книги са се препълнили с беди, нечестие и корист, които се крият под мантията на брака. Затова именно аз бих предупредила младите, които са във възраст подходяща за женитба, да бързат бавно при избирането на другар в живота. Пътя към

брачния живот може да изглежда прекрасен и изпълнен с щастие, но дали няма да бъдеш разочаровани ти, както хиляди други са били!

Онези, които възнамеряват да встъпят в брак, трябва да размислят добре какъв ще бъде характерът и влиянието на дома, който ще основат. Когато станат родители, на тях им се поверява нещо свято. От тях зависи до голяма степен благополучието на техните деца и на този свят, а също така и блаженството им в бъдещия живот. Те формират до голяма степен физическия и морален образ, който децата им ще имат. А от характера на дома зависи състоянието на обществото; и влиянието на всяко семейство ще повдига или сваля неговите везни.

ВАЖНИ ФАКТОРИ ПРИ ИЗБОРА. Голямо внимание трябва да се проявява от страна на младите християни при създаване на приятелства и при избиране на другар в живота. Внимавайте да не би това, което сега мислите за чисто злато, да се окаже само лъскав прост метал. Светските приятелства представляват спънка по пътя на вашата служба за Бога. Много души погиват поради нещастни връзки, било търговски или брачни, тъй като се свързват с хора, които никога не могат да издигнат или облагородят.

Претегляйте всяко чувство и наблюдавайте всяка проява на характера на лицето, с което смятате да свържете съдбата на живота си. Стъпката, която се каните да направите е една от най-важните във вашия живот и не трябва да бъде направена прибързано. Макар че можете и трябва да обичате, не обичайте сяпао.

Размислете грижливо, за да видите дали вашия брачен живот ще бъде щастлив или нехармоничен и нещастен. Задайте си въпроса: Ще ми помогне ли тази връзка по пътя към небето? Ще увеличи ли любовта ми към Бога? Ще разшири ли сферата на моята полезна дейност в този живот? Ако тези отговори не представляват пречка, тогава вървете напред в страх Божи.

Повечето мъже и жени встъпват в брачната връзка така, като че ли единственият въпрос, който се поставя пред тях е, дали се обичат един друг. То те би трябвало да разберат, че върху тях лежи една отговорност в брачната връзка, която е много повече от това. Трябва да обмислят дали тяхното потомство ще притежава физическо здраве и умствена и морална сила. Малцина са движени от по-възвишени подбуди и съображения. Те обаче не могат лекомислено да се отхвърлят. Младите не бива да забравят, че обществото има права над тях, че обликът и доброто или лошото име на тяхното семейство ще влияе за издигане или падане на везните.

Изборът на другар на живота трябва да бъде такъв, че да гарантира физическото, умствено и духовно благосъстояние на членовете на семейството. Родителите и децата трябва да бъдат благословение за съзовете си и да прославят своя Спасител.

КАЧЕСТВА, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ТЪРСЯТ В БЪДЕЩАТА СЪПРУГА. Нека младият мъж търси за своя другарка и спътница в живота жена, която е способна да носи своята част от бремето на живота, чието влияние ще го облагородява и възвишава и която ще го направи щастлив с любовта си.

“Разумната жена е от Господа” (Притчи 19:14). “Сърцето на мъжа ѝ е уверено в нея... Тя му се отплаща с добро, а не със зло през всичките дни на живота” (Притчи 31:11, 12). “С мъдрост отваря устата си и законът на езика ѝ е благ. Добре внимава в

управлението на дома си и не яде хляба на леността. Чадата ѝ стават и я облажават. Мъжът ѝ и той я хвали” (Притчи 31: 26-29). “Който е намерил такава жена, намерил е добро и е получил благословение от Господа” (Притчи 18:22).

Ето нещата, които трябва да се обмислят: ще донесе ли щастие в твоя дом тази, за която ще се ожениш? Пестелива ли е или като се ожени ще харчи всичките свои средства, но и всичките твои, за да задоволи суетността и желанието си за показ? Правилни ли са нейните принципи в това отношение? Притежава ли сега нещо, на което да се разчита?... Зная, че за един мъж, увлечен в любов и мисли за женитба, тези въпроси ще бъдат без значение. Но всичко това трябва да бъде своевременно обмислено, защото то има значение за бъдещия живот.

При избора си на жена за съпруга изучавай нейния характер. Ще бъде ли търпелива и старателна? Или ще престане да се грижи за твоята майка и баща във време, когато те се нуждаят от един силен син, на когото да се облегат. Дали тя няма да отдели съпруга си от родителите му, за да провежда своите планове и да задоволява своите собствени желания, като по този начин бащата и майката вместо да спечелят една любеща дъщеря да изгубят един син?

КАЧЕСТВА, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ТЪРСЯТ В ЕДИН СЪПРУГ. Преди да даде ръката и съгласието си за брак, всяка жена трябва да се запита: дали този, с когото ще свържа съдбата си е достоен човек? Какво е неговото минало? Чист ли е животът му? Дали любовта, която изразява, има благороден, възвишен характер, или е само една обич на чувствата? Притежава ли той необходимите черти, които могат да я направят щастлива? Ще може ли да запази своята индивидуалност или пък ще трябва да предаде под контрола на мъжа си своя разум и своята съвест?... Ще може ли да постави изискванията на Спасителя на първо място? Ще може ли да запази тялото, душата, мислите и целите си чисти и святи? Тези въпроси са от голямо значение за благоденствието на една жена, която възнамерява да встъпи в брак.

Нека жената, която желае да сключи мирен и щастлив съюз и която иска да избегне окаянство и скръб в бъдещия си живот, още преди да отдаде любовта си се запита: има ли любимият ми майка? Какъв е нейния характер? Познава ли той своите задължения към нея? Взема ли той под внимание нейните желания и нейното щастие? Ако той не почита и не уважава своята майка, ще показва ли любов, доброта и внимание към жена си? Когато първите вълнения на брака преминават и дойдат трудностите, ще продължава ли да ме обича? Ще бъде ли снизходителен към моите грешки или ще ме критикува, ще властва над мене и ще ми налага своята воля? Истинската любов не забелязва много грешки: любовта не ги съзира.

ПРИЕМАЙТЕ САМО ЧИСТИ, МЪЖЕСТВЕНИ ЧЕРТИ. Нека младата жена приеме за другар в живота само такъв, който притежава благородни, мъжествени черти на характера - един мъж, който е трудолюбив, прилежен, предприемчив и честен, който се бои от Бога и Го обича.

Отбягвайте онези, които са непочтителни. Отбягвайте онези, които обичат безделието; избягвайте онзи, който се подиграва със святите неща. Отбягвайте обществото на онзи, който има лош език или е привикнал към употребата на една чаша алкохол. Не слушай предложения на мъж, който не съзнава своята отговорност спрямо Бога. Чистата истина, която осветява душата, ще ти даде кураж да се откъснеш от

толкова приятното познанство с този, за когото знаеш, чене обича и не се бои от Бога и не знае нищо от принципите на истинската праведност. Ние можем винаги да понасяме недостатъците и незнанието на един приятел, но не и пороците му.

ЛЕСНО Е ДА НАПРАВИШ ГРЕШКА, ТРУДНО Е ДА Я ПОПРАВИШ. Бракове, сключили импулсивно и себелюбиво планирани, обикновено не завършват добре и често се оказват нещастни. Измамани са виждат и двете страни и с радост биха развалили това, което при сляпо увлечение са извършили. В това отношение е по-лесно, много по-лесно да се направи грешка, отколкото да се поправи след като е направена.

ПО-ДОБРЕ Е НЕРАЗУМНИЯТ ГОДЕЖ ДА СЕ РАЗВАЛИ. Дори годежът вече да е станал, без да сте разбрали добре характера на лицето, с което смятате да свържете живота си, не мислете, че той ви налага непременно да встъпите в брак и да се свържете до живот с едно лице, което не можете да обичате или уважавате. Внимавайте, внимавайте когато правите годежните условия; по-добре, много по-добре - скъсайте годежа преди брака, отколкото да се разделите по-късно, както правят мнозина.

ТИ може би ще кажеш: “Но аз дадох вече обещание и редно ли е сега да го оттегля?” Аз отговарям: Ако си дала обещание противно на Свещеното писание, на всяка цена го оттегли без бавене и смирено пред Бога се покай за омайването, което те е накарало да дадеш такова безразсъдно обещание. По-добре оттегли такова обещание от страх Божии, отколкото да го спазиш и това да опозориш своя Създател.

Нека всяко стъпка към брачната връзка да се характеризира с благоприличие, простота, искреност и сериозно желание да се живее според Божията воля и за Негова прослава. Бракът засяга както този живот, така и бъдещия. Сериозният християнин няма да планира нещо, което Бог не може да одобри.

ГЛАВА СЕДМА - ИСТИНСКА ЛЮБОВ ИЛИ ОПИЯНЕНИЕ

ЛЮБОВТА Е СКЪПОЦЕНЕН ДАР ОТ ИСУС. Любовта е един ценен дар, който получаваме от Исус. Чистата и свята обич не е чувство, а принцип. Онези, които са подбуждани от истинска любов, не са нито неразумни, нито слепи.

В света има много малко истинска, неподправена, предана и чиста любов. Този скъпоценен дар е много рядък. Обикновено страстта се нарича любов.

Истинската любов е възвишен и свят принцип, напълно различен по характер от онази любов, която се възбужда импулсивно и която внезапно умира, когато бъде сериозно изпитана.

Любовта е небесно растение и тя трябва да бъде подхранвана и развивана. Обичащите сърца, истински изразяващите любов думи, ще създадат щастливи семейства и ще упражняват облагородяващо влияние върху всички, намиращи се в сферата на тяхното влияние.

ИСТИНСКАТА ЛЮБОВ СРЕЩУ СТРАСТТА. Любовта... не е неразумна; не е сляпа. Тя е чиста и свята. Но страстта на естественото сърце е нещо съвсем друго.

Докато чистата любов има предвид Бога във всичките си планове и иска да е в пълно съгласие с Божия Дух, страстта е твърдоглава, безразсъдна, неразумна, противна на всяко ограничение и от предмета на своя избор прави идол. В цялостното държание на този, който притежава истинска любов, се вижда благодатта на Бога. Скромност, простота, искреност, нравственост и религиозност характеризират всяка стъпка към образуването на брачен съюз. Млади хора, които разсъждават така, няма да бъдат погълнати един от друг до такава степен, че да изгубят желанието си за молитвеното събрание и за религиозните служби. Тяхната пламенност за истината не ще умре, тъй като те няма да пренебрегнат възможностите и привилегиите, които Бог милостиво им е дал.

Любов, която няма по-добра основа от сексуалното задоволяване, е невъздържана, сляпа и неконтролируема. Чест, истина и всяка благородна, възвишена сила на ума биват поставени под робството на страстите. Мъжът, който е обвързан в оковите на такова заслепение твърде често е глух за гласа на разума и съвестта; никакъв аргумент, никаква настоятелна молба не е в състояние да го накара да види неблагоразумието на пътя, по който върви.

Истинската любов не е силна, буйна, разпалена, чувствена страст. Напротив, тя е спокойна и дълбока в своето естество. Тя поглежда отвъд външността и бива привлечена само от качествата. Тя е мъдра и разпознаваща и нейната преданост е истинска и трайна.

Любовта, издигната над сферата на страстта и импулса, става духовна и се открива в думи и дела. Християнинът трябва да притежава осветена нежност и любов, в която няма никакво нетърпение или раздражителност; грубите, невъздържани маниери трябва да бъдат смекчени посредством Христовата благодат.

САНТИМЕНТАЛНОСТТА ДА СЕ ИЗБЯГВА КАТО ПРОКАЗА. От въображението и от сантименталността трябва да се пазим като от проказа. Много от младите мъже и жени в този светски век са лишени от добродетели; затова е необходима голяма предпазливост... Тези, които са запазили добродетелен характер, макар да им липсват други желани качества, могат да имат истинска морална стойност.

Има личности, които са изповядали религията известно време, но, въпреки всичките си цели и намерения, са били без Бога и нямат чувствителна съвест. Те са суетни и лекомислени. Разговорите им аса несериозни и пошли по характер. Само ухажването и женитбата занимават ума им, а по-висши и благородни мисли липсват.

Младите да омаяни от манията за ухажване и брак. Любовната сантименталност надделява. За да бъдат запазени от тези лоши влияния е необходима голяма бдителност и много такт.

Дъщерите не се възпитават в дух на себеотрицание и самоконтрол. Често родителите ги гледат и насърчават тяхната гордост. Позволяват им да вършат каквото си искат, докато те станат толкова своенравни и непокорни, че вие просто не знаете как да постъпите, за да ги спасите от гибел. Сатана ги насочва в погрешния път, за да станат лош пример в устата на невярващите поради дързостта, липсата на сдържаност и женска скромност. Твърде рано младите момичета са оставени да правят каквото си искат. Едва навлезли в юношеството си те вече често се срещат с момчетата на тяхната възраст, които не само ги придружават до къщи, но и създават любовни връзки с тях. Родителите проявяват твърде голямо снизхождение, породено от погрешно разбирана

любов към децата си и не предприемат никакво решително действие, за да променят нещата и да обуздаят своите твърде буйни деца в този век на всеобща лудост.

СЪВЕТ КЪМ ЕДНО РОМАНТИЧНО, ВЛЮБЕНО МОМЧЕ. Изпаднала си в тежка грешка, която се допуска така често в този век на морален упадък особено от жените. Твърде много обичаш противоположния пол. Обичаш мъжкото общество, вниманието ти към мъжете ги ласкае и по този начин насърчаваш или позволяваш една фамилиарност, която не винаги е в съгласие с увещанието на апостола: “Въздържайте се от всякакъв вид зло...”

Отвърни ума си от романтичните планове. Ти смесваш своята религия с една романтична любовна сантименталност, която не възвишава, а само унижава личността. Не си засегната само ти, а и на други е навредено чрез твоя пример и влияние... Бляновете и романтичното “градене на въздушни кули” са те направили неспособна за полезни неща. Ти живееш в един въображаем свят; ти си въображаема мъченица и въображаема християнка.

Този евтин сантиментализъм често е смесен с религиозната опитност на младите от нашия светски век. Сестро моя, Бог изисква от тебе да се промениш. Издигни чувствата си, моля те! Посвети умствените си сили в служба на своя Спасител, Който ни е изкупил на висока цена. Освети мислите и чувствата си, та всичките ти дела да бъдат изработени от Бога.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ КЪМ ЕДИН МЛАД СТУДЕНТ. Сега ти си в студентския живот. Нека умът ти се занимава с духовни проблеми. Отстрани всяка сантименталност от живота си; изработи си строги правила и ги следвай; самоконтролирай се. Сега си в период, когато се оформя твоят характер; не трябва да считаш за обикновено и маловажно нещо това, което те отклонява от твоите най-висши, най-свято интереси, от способността ти да се подготвиш да вършиш делото, което Бог ти е определил.

РЕЗУЛТАТИ ОТ НЕМЪДРО УХАЖВАНЕ И БРАК. Многобройни са трудностите, с които се срещаме на всяка крачка. Беззаконие се извършва от млади и стари; немъдро и несвято ухажване и брак, отдаването на необуздани страсти, неверност на съпрузи и съпруги, нежелание за на упоритите, своеволни, невъздържани желаниа и равнодушие към нещата от вечен интерес в брака не може да нямат за резултат кавги, борби, отчуждение..

Светостта на Божието Слово не се почита дори от много така наречените библейски християни. Със собственото си несериозно поведение те показват, че предпочитат по широки сфери. Те не желаят да бъдат ограничавани себелюбивите им интереси.

ПАЗЕТЕ ЧУВСТВОТА СИ. “Препашете се през чреслата на вашите помисли”- казва апостолът; контролирайте мислите си, като не им давате простор. Мислите могат да бъдат ръководени и контролирани чрез собствените ви решителни старания. Ако имате правилни мисли, тогава ще извършвате и правилни действия. След това трябва да пазите чувствата, да не им позволявате да се насочват към неподходящи обекти. Исус ви е изкупил със собствения Си живот, вие сте Негови. За това с Него трябва да

се съветвате за всички неща, свързани с това, как да употребите силите на вашият ум и чувствата на вашето сърце.

ГЛАВА ОСМА - ОБИЧАЙНИТЕ НАЧИНИ НА УХАЖВАНЕ

ПОГРЕШНИ ИДЕИ ЗА УХАЖВАНЕ И БРАК. Представите за ухажване имат за своя основа погрешни идеи по отношение на брака. Те следват импулса и служат на страстта. Ухажванията се извършват във вид на флиртуване. Страните често нарушават правилата на скромност и сдържаност и макар и да не нарушават Божия закон, те се провиняват най- малкото в липса на благоприличие. Забравя се високоблагородното възвишено намерение на Бога при учредяването на брака, затова не се развиват най-чистите чувства на сърцето, най-благородните черти на характера.

Не бива да се изговаря нито една дума, не бива да се извършва нито едно действие, което не бихме желали святите ангели да гледат и регистрират в небесните книги. Трябва да имате предвид само Божията прослава. Сърцето трябва да има чисти, осветени чувства, достойни за Христовия последовател, възвишени по естество и по-скоро небесни, отколкото земни. Всичко различно от това при ухажването е унизително, недостойно. Един брак може да бъде свят и почтен в очите на чистия Бог, само ако е сключен в съгласие с възвишените принципи на Писанието.

Младежта действа твърде импулсивно. Младите момичета не бива да се поддават лесно на влиянието на любимия. Ухажването, както се извършва в този век, в много случаи е план за измама или чисто лицемерие, което е работа на врага на душите, а не на Господ. Ако някъде е нужно благоразумие, то е точно тук; факт е обаче, че често то взема незначително участие при подобни случаи.

СТОЕНЕ ДО КЪСНО ПРЕЗ НОЩТА. Навикът двама души да седят до късно през нощта е нещо обичайно, но той не е угоден на Бога, макар и двамата да са християни. Този навик руши здравето, прави ума негоден за работа през следващия ден и създава лошо впечатление. Братко мой, надявам се, че ще имаш достатъчно уважение към себе си и ще отбягваш този вид ухажване. Ако живееш единствено за прослава на Бога, ще постъпваш по-внимателно. НЕ ще допускаш любовните чувства да те заслепят така, че да не можеш да различиш високите изисквания, които Бог има над тебе като към християнин.

Сатанинските ангели бдят над ония, които посвещават голяма част от нощта на ухажване. Ако можеха да отворят очите си тези млади хора, биха видели един ангел, който записва техните думи и действия. Нарушават се законите на здравето и благоприличието. По-подходящо би било някои от моментите на ухажването преди брака да се оставят за по-късно, когато младите ще бъдат свързани завинаги. Обикновено бракът слага край на предаността, която се проявява в дните на ухажването.

Тези часове на среднощна разпуснатост в този век на упадък на нравите, често докарват гибел и на двете страни. Сатана тържествува, а Бог се обезславя, когато мъже и жени безчестят себе си. В такива случаи честта се жертва заради едно опиянение и бракът на такива хора не може да получи Божието одобрение. Те се оженват, понеже страстта ги подтиква, но след време започват да съзнават какво са направили.

Сатана знае точно с какви хора има работа и замисля разни примки, за да ги хваща и погубва. Той наблюдава всяка стъпка, която се прави и внушава мисли и чувства, които често се предпочитат пред съвета на Божието Слово. Тази фино изтъкана опасна мрежа е майсторски приготвена за впримчване на млади и непредпазливи хора. Често тя бива прикрита под светла одежда, но тези, които стават нейни жертви, преживяват много скърби и страдания. Резултатът е човешка разруха.

ИГРА СЪС СЪРЦАТА. В очите на святия Бог е сериозно престъпление да си играеш със сърцето и чувствата на друг човек. И въпреки това някои мъже ухажват млади момичета, събуждат чувствата им, а после забравят всички думи, които са изговорили и не се интересуват от техните последици. Ново лице ги привлича, те повтарят същите думи и оказват на друг същото внимание.

Тази наклонност се проявява и в брачния живот. Брачната връзка не винаги прави повърхностния и непоследователен ум здравомислещ и мъдър, а колебливия човек - постоянен и верен на принципа. Такива хора се уморяват от постоянството, а несвятите мисли се проявяват в несвяти дела. Колко важно е тогава, младежите да “препашат чреслата на своите мисли” и да бдят над поведението си така, че Сатана да не може да ги отдели от пътя на праведността.

ПРОЯВИ НА ИЗМАМА В УХАЖВАНЕТО. Млад мъж, който се наслаждава на живота в обществото и спечелва приятелството на някоя млада дама без знанието на родителите ѝ, не постъпва като благороден християнин спрямо нея и нейните родители. Чрез тайно общуване и срещи той може да придобие влияние над ума ѝ, но с това показва, че му липсва благородство и честност, каквито всяко Божие чадо трябва да притежава. Такива хора се стремят да постигнат целите си по непочтен начин, те не са искрени, не се държат откровено и открито според библейския образец, а се проявяват като нечестни към онези, които ги обичат и се опитват да им бъдат верни настойници. Сключените под такова влияние бракове не са по Божията воля. Който отклонява една дъщеря от дълга ѝ, който обърква представата ѝ за ясните и категорични Божии заповеди да се покорява на родителите си, не е човекът, който ще бъде верен на брачните задължения...

“Не кради!” - бе записано на каменните плочи от самия Божий пръст - а колко често се практикува и лесно се извинява нечестното крадене на чувства! Поддържат се измамливи ухажвания, правят се тайни срещи, докато любовта на тази, която е неопитна и не знае до къде ще я доведе всичко това, я кара да напусне родителите си и да предаде чувствата си на този, който с начина на действие показва, че не е заслужил нейната любов. Библията осъжда всяка проява на нечестие...

Този непочтен начин, по който се извършват ухажванията и женитбите, става причина за голяма част от нещастията в света, пълните размери на което са известни само на Бога. Върху тази скала мнозина са преживели корабкрушение на душите си. Хиляди хора, изповядващи се за християни, чийто живот се отличава с честност и които са здравомислещи в други области на живота, правят тук ужасни грешки. Те проявяват твърда упоритост, която и разумът не може да промени; толкова се увличат от човешките чувства и спонтанно възникващи импулси, че изгубват всяко желание да изследват Библията и да поддържат тясна връзка с Бога.

ИЗБЕГНИ ПЪРВАТА СТЬПКА НАДОЛУ. Когато една заповед на Декалога се наруши, следващите стъпки надолу са почти сигурни. Когато веднъж бариерите на женската скромност са премахнати, тогава и най-лошата безнравственост не изглежда толкова грешно. О, какви ужасни резултати от женско влияние за зло могат да се видят в света днес! Посредством примамките на чужди жени хиляди мъже са затворени в затворническите килии, мнозина отнемат собствения си живот, а други отнемат живота на съчовеците си. Колко верни са думите на Писанието: “нозете ѝ слизат в смърт, стъпките ѝ стигат до ада” (Притчи 5:5).

Сигнални огньове на предупреждение са поставени на всяка страна по пътя на живота, за да предпазят мъжете да не приближават до опасната, забранена зона; но въпреки това, мнозина, противно на разума, без да обръщат внимание на Божия закон и без да зачитат Божието отмъщение, избират фаталния път.

Тези, които искат да запазят физическото си здраве, живия интелект и здравия си морал трябва да “бягат” и да се пазят от младежките страсти. Хората, които полагат усърдие и решително старание да възпрат порочността, издигаща дръзката си и нагла глава в нашата среда, са мразени и злепоставяни от всички вършители на недостойни неща; но те ще бъдат почитени и възнаградени от Бога.

АКО ИСКАШ ДА СИ ПОЖИВЕЕШ, ЩЕ ПОЖЪНЕШ ГОРЧИВА ЖЪТВА. Не бива да излагаш на опасност душата си, като се опитваш да си поживееш. Не трябва да си позволяваш лекомислие, когато си избираш другари.

Драги млади приятели, колкото и малко да се отдавате на вашите увлечение, ще пожънете жътва, която ще вгорчи целия ви живот; само един час на безразсъдност, едно отдаване на изкушението, може да тласне целия ви живот в погрешна посока. Вие имате само една младост, затова направете я полезна. Минете ли веднъж по пътя, вече не можете да се върнете, за да поправите грешките си. Който отказва да са съедини с Бога и застава на пътя на изкушението, непременно ще падне. Бог изпитва всеки младеж. Мнозина извиняват своето невнимание и недостойно поведение с лошия пример на по-опитните. Но това не трябва да ни отклонява от вършене на това, което е правилно. В деня на последния съд никой не ще може да приведе подобни извинения.

ГЛАВА ДЕВЕТА - ЗАБРАНЕНИ БРАКОВЕ

БРАК НА ХРИСТИЯНИ С НЕВЯРВАЩИ. В християнския свят съществува едно удивително тревожно равнодушие към ученията на Божието слово по отношение на брака между християни и невярващи. Много хора, изповядващи че обичат Бога и се боят от Него, избират да следват по-скоро наклонностите на собствения си ум, отколкото да приемат съвети от безграничната Мъдрост. По въпроса, който жизнено засяга щастието и благополучието и на двете страни за този и за бъдещия свят, разумът, преценката и страхът от Бога се слагат настрана, а се допуска да вземат връх слепите импулси и упоритата решителност.

Мъже и жени, които иначе са разумни и съвестни, затварят ушите си за съвети; те са глухи за апелите и настоятелните молби на приятели, роднини и на Божиите служители. Всеки опит за предпазване от грешка или предупреждение са счита за неуместно натрапничество, а приятелят, който е достатъчно верен и силен за

произнесе упрек - бива третиран като враг. Всичко е точно както Сатана би желал да бъде. Той изплита своята мрежа около душата и тя бива омагьосана и опиянена. Разумът остава на заден план, юздите на себеконтрола са отпуснати и се дава простор на похотливостта; неосветена страст взема надмощие, докато жертвата се събуди твърде късно за един живот, изпълнен с беди, терзания и робство. Това не е картина, нарисувана от въображението, а реални факти. Божието одобрение не се дава на брачни съюзи, които Той изрично е забранил.

БОЖИИТЕ ЗАПОВЕДИ СА ЯСНИ. Божиите заповеди са ясни. На древния Израил Бог заповяда да не се свързва чрез Брак с идолопоклонските народи около него: “Нито да направиш сватовство с тях, да се дадеш дъщеря си на сина му, нито да вземаш дъщеря му за сина си...” Причината е дадена. Безграничната Мъдрост, предвиждайки резултата от такива съюзи, обявява: “Защото ще отвърнат синовете ти от след Мене, за да служат на други богове; и ще се разпали гневът Господен за вас и скоро ще те изстреби”. “понеже вие сте люде святи Господу, Богу нашему; избра вас Господ Бог ваш да бъдете собствен Нему народ от всичките народи, които са по лицето на земята...” (Второзаконие 7: 3, 4, 6).

В Новия завет има подобни забрани относно брак на християни с невярващи. Апостол Павел в своето Първо послание към Коринтяните обявява: “Жената е вързана от закона до колкото време е жив мъжът ѝ; но ако умре мъжът ѝ, свободна е да се омъжи за когото ще САМО В ГОСПОДА” (1 Коринтяни 7:39). Отново във Второто си послание той пише: “Не се съвпрягайте неподобаващо с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието? Или какво общение има между виделината и тъмнината? И какво съгласие има Христос с Велиала? Или какъв дял има вярващият с невярващият? И какво спогаждане има храмът Божи с идолите? Защото вие сте храм на живия Бог, както рече Бог: “Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог и те ще ми бъдат люде. Затова излезте изсред тях и отделете се от тях - казва Господ - и не се допирайте до нечисто; и Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще ми бъдете синове и дъщери” казва всемогъщият Господ” (2 Коринтяни 6:14-18).

Божието проклетие лежи над много ненавременни, неподходящи брачни съюзи, които се създават в света. Ако Библията не би била ясна и изрична по този въпрос, то тогава много младежи биха могли да извинят донякъде своите постъпки за свързването си един с друг. Но библейските увещания са ясни и категорични; те изискват съвършена чистота на мислите, на думите и на делата. Ние сме благодарни на Бога, задето “Словото му е виделина на пътеката”, за да не сгрешим никой път на дълга си. Младите трябва да се съветват с Писанието, защото печални са грешките, които са правят, когато не се зачитат неговите заповеди.

БОГ ЗАБРАНЯВА ВЯРВАЩИ ДА СЕ ЖЕНЯТ ЗА НЕВЯРВАЩИ. Божиите чада никога не трябва да стъпват на забранена почва. Бракът между вярващи и невярващи е забранен от Бога. Но много често необърнатото сърце следва своите желания и така се сключват бракове, които Бог не одобрява. Поради тази причина много мъже и жени остават без надежда и без Бога в света. Техните благородни стремежи са мъртви; оковани от обстоятелствата, те биват държани в сатанинската мрежа. Тези, които са ръководени от страст и чувства, ще жънат в този живот горчива жътва и техният път може да има за резултат и загуба на душите им.

Изповядващите истината потъпкват Божиата воля, като се женят за невярващи. Те загубват Божието одобрение и ще преживеят неща, за които по-късно горчиво ще се разкайват. Невярващият може да притежава отличен морален характер, но фактът, че той или тя не е отговорил на Божиите изисквания и е пренебрегнал такова велико спасение, е достатъчен, за да не се осъществява подобен съюз. Характерът на невярващия може да е подобен на този на младежа, към когото Исус отправя думите: “Едно не ти достига...”; това едно обаче беше единственото, което беше нужно...

ПРИМЕРЪТ НА СОЛОМОН. Има бедни и неизвестни мъже, чийто живот Бог би приел и би изпълнил с плодотворни дела на земята и за слава на небето, но Сатана работи упорито, за да осуети Божието намерение. Той ги влачи към гибел чрез брак с тези, чийто характер е такъв, че застават точно направо на пътя на живота. Малцина излизат победоносно от такова оплитане.

Сатана добре знаеше какви резултати ще последват от послушанието; и през ранните години на Соломоновото царуване - години славни, поради мъдростта, благотворителността и справедливостта на царя - той се опита да използва коварни внушения, които щяха да намалят Соломоновата верност към принципите и да го отделят от Бога. А че врагът в старанието си успя, знаем от доклада: “Соломон направи сватовство с Фараона, египетския цар и взе дъщерята на Фараона; и доведе я в Давидовия град” (3 Царе 3:1).

Като влезе в съюз с една езическа нация и подпечата договора за брак с една идолопоклоническа принцеса, Соломон необмислено се отклони от мъдрото предвиждане, което Бог бе направил за запазване чистотата на своя народ. Надеждата, че тази езическа жена може да се покае, беше слабо извинение за греха. В нарушение на изричната заповед да остане отделен от другите народи, царят съедини своята сила с плътската помощ.

За известно време Бог в своята състрадателна милост коригираше тази ужасна грешка. Соломоновата жена се обърна; и царят чрез мъдър ход би могъл да стори много, за да спре злите сили, които неговото неблагоприятно поведение бе поставило в действие. Но Соломон започна да губи от погледа си Източника на своята мощ и слава. Наклонността спечели надмощие над разума. Неговото себеупование порасна и той се опита да осъществи Божието намерение по свой собствен начин...

Много от изповядващите се за християни мислят като Соломон, че могат да се свързват с безбожните, понеже вярват, че влиянието им над тези, които са в кривия път ще бъде благотворно; но много често те самите, уловени в капана и победени, предават своята вяра, жертват принципа и се отделят от Бога. Една погрешна стъпка води до друга, докато най-после те поставят себе си там, където не могат да се надяват да счупят оковите, които ги обвързват.

ОПРАВДАНИЕТО - “ТОЙ Е БЛАГОСКЛОНЕН КЪМ РЕЛИГИЯТА”. Понякога се представя оправданието, че невярващият е благосклонен към религията и че всичко друго, което може да се пожелае за един другар, е на лице, с изключение на едно - той не е християнин. Макар че по-разумната преценка на вярващия му подсказва, че не е подходящо да се съюзява за цял живот с невярващ човек. Все пак, в девет от десет случая наклонността побеждава. Духовният упадък започва от момента, когато обещанието е вече дадено пред олтара. Религиозната пламенност е заглушена, една

след друга крепостите се разрушават, докато най-после и двамата, един до друг застанат под черното знаме на Сатана. Дори в тържествата на сватбата светския дух надделява над съвест, вяра и истина. В новия дом часът на молитва не се зачита. Булката и младоженецът са се избрали един друг, но са напуснали Исус.

ПРОМЯНАТА СЕ ИЗВЪРШВА ВЪВ ВЯРВАЦИЯ. В началото невярващият може да не оказва съпротива на новата религия, но когато предметът на библейската истина се представи за внимание и разглеждане, веднага се надига чувството: “Ти се ожени за мен като знаеше, че аз бях това, което съм; не желая да бъда обезпокояван. От сега нататък нека се знае, че разговорът по твоите особени възгледи ще е забранен.” Ако вярващият прояви някаква специална ревност по отношение на своята вяра, това би могло да се счита за нелюбезност и неуважение към онзи, който няма никакъв интерес към християнската опитност.

Вярващият разсъждава, че в новото си положение той трябва някак си да отстъпи на другаря на своя избор. Социални, светски забавление се покровителстват. В началото това се върши с голяма неохота, но интересът към истината става все по-слаб и по-слаб и вярата се заменя със съмнение и неверие. Никой не би могъл да подозира, че някогашният непоколебим, съвестен вярващ и предан Христов последовател би могъл да стане съмняващ се християнин, колебаеща се личност, каквато вече е сега. Промяна, извършена посредством немъдър брак!

Опасно нещо е да се сключват светски бракове. Сатана много добре знае, че в часа на женитбата на много млади мъже и жени приключва историята на тяхната религиозна опитност и полезност. Те са загубени за Христос. За известно време те могат да полагат старание да живеят християнски живот, но всички тези старания се правят срещу едно постоянно влияние в обратна посока. Някога за тях е било привилегия да говорят за своята вяра и надежда, а сега този предмет не се споменава вече, тъй като знаят че онзи, с когото се свързали съдбата си, никак не се интересува от това. В резултат вярата в скъпата истина замира в сърцето и Сатана коварно оплита около тях мрежата на скептицизма.

РИСКУВАТ СЕ РАДОСТИТЕ НА НЕБЕТО. “Могат ли да ходят двама заедно, освен ако са съгласни!” (Амос 3:3). “Ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Отца Ми, Който е на небесата” (Матей 18: 19). Но колко странна е гледката! Докато единият от тези така тясно свързани двама души е посветен на религията, другият е индиферентен и нехаен; докато единият търси пътя към вечния живот, другият стои на широкия път към смъртта.

Стотици са пожертвали Христос и небето в резултат на свързването си с непокаяни лица. Възможно ли е за тях любовта и общението с Христос да има толкова малка стойност, че да предпочитат компанията на бедни смъртни същества? Толкова малко ли ценят небето, та да са готови да рискуват неговите радости заради едного, който няма никаква любов към скъпия Спасител?

Да се свържеш с невярващ, значи да поставиш себе си на сатанинска почва. Ти наскърбяваш Божия Дух и се лишаваш от Неговата закрила. Можеш ли да позволиш такива ужасни влияние да действат срещу тебе при водене на борбата за вечния живот?

Попитай се: “Няма ли невярващият ми съпруг да отклонява мислите ми от Исус? Той е повече любител на удоволствията, отколкото на Бога. Дали и мен не ще накара да заобичам нещата, които той обича? Пътят към вечния живот е стръмен и труден. Не си притуряй допълнителен товар, който да забавя напредването ти.

ДОМ, ОТ КОЙТО СЕНКИТЕ НИКОГА НЕ СЕ ВДИГАТ. Сърцето копнее за човешка любов, но тази любов не е достатъчно силна или чиста, не е достатъчно скъпа, за да замени любовта на Исус. Само в своя Спасител съпругата може да намери мъдрост, сила и благодат, за да посреща грижите, отговорностите и скърбите на живота. Той ще ѝ бъде подкрепа и водач. Нека жената се предаде първо на Христос преди да предаде себе си на някой земен приятел и да встъпи във връзка, която ще противоречи на това. Тези, които истинското щастие, трябва да поставят благословието на Небето над всичко, което притежават и което вършат. Непослушанието към Бога е причината, която изпълва тъй много сърца и домове с безнадеждност и отчаяние. Сестро моя, недей се свързва с човек, който е враг на Бога, освен ако искаш никога да не се вдигат сенките от твоя дом.

РАЗСЪЖДЕНИЕТО НА ХРИСТИЯНИНА. Какво трябва да стори всеки християнин, когато е попаднал в положение, изпитващо здравината на религиозния принцип? С непоколебимост, достойна за подражание, той трябва да каже откровено: “Аз съм добросъвестен християнин. Вярвам, че седмият ден на седмицата е библейската събота. Нашата вяра и принципи са такива, че водят в противоположна посока. Не можем да бъдем щастливи заедно, защото, ако аз продължавам да придобивам по-съвършено познание за Божиата воля, ще ставам повече и повече несходен със света и ще се уподобявам на Христовото подобие. Ако ти продължаваш да не виждаш никаква красота и привлекателност в Христос, никаква привлекателност в истината, ти ще обичаш света, който аз не мога да обичам, докато пък аз ще обичам Божиите неща, които ти не можеш да обичаш. Духовните неща духовно се разбират. Без духовна проницателност ти не ще можеш да видиш Божиите изисквания към мене, нито да осъзнаеш моите задължения спрямо Господа, на Когото аз служа; затова ти ще имаш чувството, че аз те пренебрегвам, заради религиозните си задължения. Ти не ще си щастлива, ще си ревнива, поради чувствата, които отдавам на Бога и аз ще съм сам в своята религиозна вяра. Когато твоите възгледи се променят, когато сърцето ти отговори на Божиите изисквания и ти се научиш да обичаш моя Спасител, тогава нашите отношения могат да се подновят.”

Така вярващият прави жертва за Христос, която неговата съвест одобрява и която показва, че той цени вечния живот твърде високо, за да рискува да го загуби. Той чувства, че е по-добре да остане неженен, отколкото да свърже интересите си за цял живот с човек, който избира по-скоро света, отколкото Исус, и който ще го води настрана от кръста на Христос.

БЕЗОПАСЕН БРАЧЕН СЪЮЗ. Единствено в Христос може да се изгради безопасно брачната връзка. Човешката любов трябва да бъде здраво свързана с Божествената любов. Само там, където царува Христос, може да съществува дълбока, истинска и себеотрицателна обич.

КОГАТО ЕДИНИЯТ ПАРТНЬОР СТАНЕ ВЯРВАЩ СЛЕД БРАКА. Този, който преди обръщането си е встъпил в брак, се задължава след обръщането си да бъде верен на другаря си, колкото и големи да са различията по отношение на религиозната вяра. Но Божиите права трябва да се поставят над всяка земна връзка, макар и от това да произлязат изпитания и гонения. С дух на любов и смирение тази вяроност може да повлияе на невярващия и той да бъде спечелен.

ГЛАВА ДЕСЕТА - КОГАТО ВИ Е НУЖЕН СЪВЕТ, ОБЪРНЕТЕ СЕ КЪМ БИБЛИЯТА

ВЗЕМАЙТЕ СЪВЕТ ОТ БИБЛИЯТА. Учреден от Бога, бракът е свята наредба и в него никога не бива да се встъпва със себелюбив дух. Тези, които възнамеряват да направят тази стъпка, трябва сериозно и с молитва да обсъдят нейната важност и да потърсят Божествен съвет, за да разберат дали поведението им е в хармония с Божията воля. Наставлението дадено в Божието слово по този въпрос трябва да бъде внимателно обмислено. Небето с одобрение гледа на браковете, образувани със сериозното желание да се съобразяват с дадените в Писанието напътствия.

Ако има предмет, който трябва да се обмисля със спокойствие и разум и който се нуждае от безпристрастна преценка, това е в най-голяма степен въпросът за брака. Ако Библията изобщо е необходим съветник, то тя трябва да се използва преди да се направи стъпката, която свързва две лица за цял живот. Но преобладаващото мнение е, че по този въпрос чувствата трябва да са водач и в много случаи любовните чувства вземат кормилото и довеждат до сигурна гибел. По този въпрос младите проявяват по-малко благоразумие, отколкото по който и да е друг; те не искат този въпрос да се разисква с тях. Въпросът за женитбата така силно ги завладява, че те не се предават дори на Бога. Сетивата им са като парализирани и те действат, прикривайки се, като че ли се страхуват някой да не попречи на плановете им.

Мнозина плават към опасно пристанище; те се нуждаят от пилот, но не желаят да приемат така нужната помощ, мислейки, че са способни да управляват сами лодката си. Но те не съзнават, че тя скоро ще се удари в някоя скрита скала и вярата и щастието им ще претърпят корабкрушение... Ако не изследват прилежно Божието слово [Библията], те ще направят сериозни грешки, които ще помрачат не само тяхното щастие, но и щастието на другите както в настоящия, така и в бъдещия живот.

НЕОБХОДИМА Е МОЛИТВА ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРАВИЛНО РЕШЕНИЕ. Ако мъже и жени имат навик да се молят два пъти на ден преди да са помислили да встъпят в брак, те трябва да се молят четири пъти дневно, когато мислят да направят такава стъпка. Бракът е нещо, което сериозно влияе и засяга живота на човека - както този, така и бъдещия...

Болшинството бракове, които се сключват в наше време и начинът, по който те се сключват, ги прави едно от знаменията на последните дни. Много мъже и жени са така упорити и непреклонни, че изключват и Бога от въпроса. Религията се пренебрегва, като че ли няма дял в тази тържествена и важна работа.

КОГАТО ЗАСЛЕПЕНИЕТО Е ГЛУХО ЗА СЪВЕТ. Две лица се запознават; те са увлечени силно един от друг, цялото им внимание е погълнато от тази връзка, разумът е заглушен, способността за трезва преценка е загубена. Те не желаят да се подчинят на никакъв съвет или контрол, а настояват да наложат своята воля, без да се замислят за последствията. Сляпото увлечение, което ги е завладяло, е като епидемия или зараза, която трябва да измине своя път до края; сякаш не съществува нещо, което може да я накара да се спре.

Може би около тях има такива, които съзнават, че ако заинтересованите страни се съединят в брак, резултатът ще бъде само нещастие за цял живот. Но настоятелните молби и увещание са напразни. Чрез един такъв съюз може би ползотворността на единия, когото Бог би благословил за своя служба, ще бъде осакатена и унищожена; но на подобни разсъждения и убеждения никой не обръща внимание. Всичко, което може да бъде казано или направено от страна на по-опитните мъже и жени, се оказва безрезултатно; те са безпомощни да променят решението, до което желанията на младите са ги довели. Такива християни загубват интерес към молитвеното събрание и към всичко, което се отнася до вярата. Те са толкова погълнати един от друг, че задълженията на живота са пренебрегнати напълно като нещо маловажно.

МЛАДЕЖТА СЕ НУЖДАЕ ОТ МЪДРОСТТА И ОПИТА НА ВЪЗРАСТНИТЕ. Щом толкова печален е резултатът от брака, защо тогава младежта не иска да бъде мъдра? Защо младежите продължават да мислят, че не се нуждаят от съвета на по-стари и по-опитни лица? В своята работа много мъже и жени показват голяма предпазливост. Преди да се ангажират с някое важно предприятие, те се подготвят старателно за работата си. Време, пари и много задълбочено учене се посвещават на предмета, за да имат успех в своето начинание.

Колко по-голяма предпазливост трябва да се проявява при встъпване в брачна връзка - връзка, която оказва влияние върху много бъдещи поколения и върху бъдещия им живот. Вместо това, в нея често се встъпва като на шега, лекомислено, импулсивно, сляпо и с липса на разумно и трезво обмисляне. Единственото обяснение е, че Сатана обича да вижда в света страдания и гибел и затова оплита тази мрежа, за да впримчи душите. Той се радва, ако тези лекомислени личности загубят радостта си в този свят и дома си в бъдещия.

ДА СЕ УВАЖАВА ЗРЯЛАТА ПРЕЦЕНКА НА РОДИТЕЛИТЕ. Трябва ли децата да се вслушват само в своите желания и влечения, без оглед на съвета и мнението на своите родители? Някои млади хора не обръщат внимание на мненията или предпочитанията на родителите си, нито уважават техните по-зрели преценки. Себелюбието е затворило вратата на сърцата има за родителската любов и загриженост. Петата заповед е единствената заповед с обещание, но въпреки това на нея се гледа леко, та даже и съвсем се игнорира поради желанията на любимия. Пренебрегването на майчината любов и незачитането на бащината грижа са грехове, които стоят записани срещу имената на много младежи.

Една от най-големите грешки, свързани с този въпрос, е, че младите и неопитните не искат никой да се бърка в любовта им, никой да не се меси в сърдечното им преживяване. Ако е имало някога въпрос, който трябва да бъде разглеждан обстойно от всички страни, то това е въпросът за брака. Помощта и опитът на другите,

както и спокойното и грижливо обмисляне на въпроса и от двете страни, са много необходими. Това е проблем, на който се гледа твърде лекомислено от болшинството хора. Млади приятели, съветвайте се с Бога и с богобоязливите и с родители. Молете се за светлина по този въпрос.

ДОВЕРЯВАЙТЕ СЕ НА ВЯРВАЩИТЕ СИ РОДИТЕЛИ. Ако сте благословени с богобоязливи родители, съветвайте се с тях. Открийте им вашите надежди и планове; вземете поука от тяхната опитност и ще се избавите от много главоболия.

Ако децата биха се чувствали по-близки с родителите си, ако биха им доверявали всичките си радости и скърби, те биха се избавили от много сърдечни болки в бъдеще. Когато не знаят как да постъпят, нека изложат своя проблем така, както те го виждат и нека потърсят съвета им. Кой може по-добре от техните родители да им посочи опасността? Кой разбира по-добре особеностите им темперамент, ако не богобоязливите им родители? Деца, които са християни, ще ценят над всяко друго благо любовта и одобрението на своите вярващи родители. Родителите могат да съчувстват на своите деца и да се молят за тях и с тях Бог да ги закриля и ръководи. Над всичко друго, те ще ги упътват към верния им Приятел и Съветник.

РОДИТЕЛИТЕ ДА РЪКОВОДЯТ ЧУВСТВАТА НА МЛАДИТЕ. Бащи и майки трябва да почувстват, че техният дълг е да направляват любовта на младите, за да може тя да се отдаде на такива хора, които ще им бъдат подходящи другари. Трябва да се чувстват задължени чрез своето собствено поучение на децата си от най-ранните им години, че да бъдат чисти и благородни, да се привързват към доброто и истинното. Подобният привлича подобния; подобният оценява подобния. Нека още от рано се възпита в душата на децата любов към истината и моралната чистота и в такъв случай младежта ще търси съвета на хората, които притежават тези характерни черти.

ПРИМЕРЪТ НА ИСАК. Родителите никога не трябва да забравят, че носят отговорност за бъдещото щастие на децата си. Това, че Исак се подчиняваше на разума на баща си беше резултат от възпитанието, което бе получил през своя живот на послушание от любов.

Исак беше високо почетен от Бога, като беше избран за наследник на обещанието, чрез което светът щеше да бъде благословен и въпреки това, когато беше на четиридесет години той се покори на разума на баща си и натовари своя опитен, богобоязлив роб да му избере жена. И резултатът този брак, както е представен в Библията, е една нежна и красива картина на домашно щастие: “Исак я въведе в шатъра на майка си и взе Ребека и тя му стана жена”. “И Исак се утеши след смъртта на майка си.”

СЪВЕТЪТ НА МЪДРИ РОДИТЕЛИ ТРЯБВА ДА СЕ ВЗЕМА ПОД ВНИМАНИЕ. “Трябва ли - питаш ти, - родителите да избират другар без да се съобразят с мнението или чувствата на сина си или дъщеря си?” Аз поставям въпроса така, както би трябвало да бъде: Трябва ли един син или дъщеря да си избере другар, без първо да се посъветват с родителите си, щом подобна стъпка съществено ще засегне щастията на тези родители, ако те имат истинска обич към децата си? И трябва ли това дете, въпреки съвета и настоятелните молби на родителите, да настоява да

следва собствения си път? Отговарям решително: Не! Не! Даже и никога да не се ожени. Петата заповед забранява подобно нещо. “Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята, които ти дава Господ твоят Бог”. Ето заповед с обещание, което Господ непременно ще изпълни към тези, които Го послушат. Мъдрите родители никога няма да изберат другар за своите деца без да вземат предвид техните желаниа.

ЧАСТ IV - ФАКТОРИ, ДОПРИНАСЯЩИ ЗА УСПЕХ ИЛИ НЕУСПЕХ

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА - ПРИБЪРЗАНИ, НЕЗРЕЛИ БРАКОВЕ

ОПАСНОСТ ОТ ЛЮБОВНИ ВРЪЗКИ В ДЕТСКАТА ВЪЗРАСТ. Ранните бракове не са за препоръчване. Една такава важна връзка като брака и с такива далеч простиращи се последици, не трябва да се предприема прибързано и без достатъчна подготовка и преди да са се развили добре духовните и физическите сили на младите хора.

Момчетата и момичетата встъпват в брачни отношения в незряла възраст, с незрели преценки, без благородни възвишени чувства и поемат брачните клетви и задължения, ръководени предимно от момчешките и момичешките си страсти...

Връзките, формирани в детска възраст, често са имали за последица нещастни съюзи или позорна раздяла. Ранните бракове, които се свързват без съгласието на родителите, рядко са се оказвали щастливи. Младите трябва да се въздържат докато дойде времето, когато необходимата възраст и опит ще направят тази сериозна стъпка почтена и безопасна. Тези, които не искат да се ограничават, са в опасност да влачат едно нещастно съществуване.

Младеж, който е още юноша (тийнейджър) не може да прецени правилно дали едно младо момиче колкото него ще бъде добра съпруга в живота. Когато преценката им стане по-зряла, те вече са свързани един с друг и чак тогава осъзнават, че са неспособни да си дадат един на друг щастие. И тогава, вместо да се постараят да направят най-доброто, на което са способни, за да понесат жребия, съдбата си, започват взаимни обвинения, пропастта се разширява, докато между тях се вмъкне равнодушие и пренебрежение един към друг. За тях вече няма нищо свято в думата “дом”. Самата атмосфера е отровна от нелюбезни думи и горчиви укори.

Преждевременните бракове причиняват много то злините, които съществуват днес. Твърде ранният брак не допринася нито за физическото здраве, нито за умственото развитие. Върху този въпрос обикновено се мисли много малко. Много младежи действат импулсивно. Тази стъпка, която засяга хората твърде много за добро или зло, често се прави прибързано, под влияние само на чувствата. Мнозина не искат да слушат съвети и наставления, продиктувани от християнска морална позиция.

Сатана постоянно се опитва да вкара млади и неопитни хора в брачен съюз. Но колкото по-малко са браковете, които се сключват прибързано в наше време, толкова по-добре.

Последиците от подобни бракове, даже и между тъй наречените християни, са раздяла, разводи и големи смущения в църквата.

Какъв контраст между поведението на Исак и това на някои днешни младежи, дори и между християните! Много често младежите мислят, че да отдават чувствата си е нещо, за което трябва да се съветват само със себе си - нещо, при което не трябва да се съобразяват нито с родителите си, нито с Бога. Преди да са станали още мъже и жени, те се чувстват компетентни да избират без помощта на своите родители. Няколко години брачен живот са достатъчни да им покажат грешката, но често пъти това става много късно, за да се предотвратят жалките резултати. Защото липсата на мъдрост и самоконтрол, чийто резултат е бързият избор, позволява да се увеличи злото, докато брачните отношения станат горчив хомот. По този начин мнозина са разрушили щастието си в този живот и надеждата си за бъдещия.

ПОТЕНЦИАЛНИ РАБОТНИЦИ ЗА БОГА ОТКЛОНЕНИ. Има случаи, когато млади мъже са приемали истината и за известно време са се развивали добре, но Сатана е оплитал около тях своите мрежи чрез немъдри връзки и нещастни бракове. Той знае, че това е най-успешният начин, по който би могъл да ги отстрани от пътя на святостта.

Показано ми бе, че днешните младежи нямат истинско чувство за голямата опитност. Има много млади, които Бог би приел за работници в различните клонове на своето дело, но Сатана се намесва и така ги заплита в своята мрежа, че те се отчуждават от Бога и стават неспособни да работят за Неговото дело. Сатана е проницателен и упорит работник. Той знае точно как да улови непредвидливите. Тревожен факт е, че сам малцина успяват да се избавят от неговото коварство. Те не виждат никаква опасност и не се пазят от неговите хитрости. Той ще поощрява да изразят чувствата си един към друг и да се свързват, без да търсят мъдрост от Бога или от тези, които той е изпратил да предупреждават, да поправят или да съветват. Те са самонадеяни и не искат да търпят никакви ограничения.

СЪВЕТ КЪМ ТИЙНЕЙДЖЪР. Твоите момчешки представи за любов към младите момичета не позволяват околните да имат високо мнение за тебе. Като оставяш своя ум и мисли да текат в тази насока ти се отклоняваш от учението. Така ще бъдеш подведен да създадеш нечисти връзки; твоите пътища и пътищата на други хора ще бъдат покварени. Точно така ми бе представен твоят случай. Докато упорстваш да следваш своя собствен път, всеки, който се опита да те съветва, да ти повлияе или да те ограничи, ще бъде посрещнат от тебе с най-решителна съпротива, тъй като твоето сърце не е в хармония с истината и правдата.

НЕСЪОТВЕТСТВИЕ ВЪВ ВЪЗРАСТТА. Двете страни може да не притежават светски богатства, но те не трябва да имат много по-голямото благословение на едно добро физическо здраве. Нормално е да няма голяма разлика във възрастта. Едно пренебрегване на това правило може да има за последица сериозни вреди за здравето на по-младия. А често и децата в такива случаи биват лишени от умствена и физическа сила. От възрастни родители те не могат да получат подходящи грижи и да създадат приятелски отношения, от които младите много се нуждаят. А може и смъртта да

отнеме майката или бащата в едно време, когато децата най-много се нуждаят от тяхната любов и напътствия.

ГЛАВА ДВНАДЕСЕТА - СХОДСТВО

ПРИСПОСОБЯВАНЕ ЕДИН КЪМ ДРУГ. В много семейства не съществува онази християнска учтивост, онази истинска вежливост, почит и уважение един към друг, която би подготвила младите за брак и за създаване на собствени щастливи семейства. Вместо търпение, любезност, отзивчивост и християнско съчувствие и любов, често се наблюдава размяна на остри думи, сблъсък на идеи и критикарски, диктаторски дух.

Често става така, че младите хора преди брака имат много малко случаи да се запознаят с навиците и наклонностите на избрания партньор, а що се отнася до ежедневиия живот - те са като чужденци, които съединяват интересите си пред олтара. Мнозина констатираят много късно, че не са подходящи един за друг и резултатът от техния съюз е нещастие за цял живот. Често пъти жената и децата страдат от леността, неспособността или порочните навици на мъжа и бащата.

Светът днес е пълен с нещастия и грях поради последиците от бракове между неподходящи един за друг хора. В много случаи са достатъчни само няколко месеца, за да се разбере, че характеристиките и темперамента на съпруга и съпругата, никога не ще се приспособят един към друг; и резултатът е неразбирателство и отчуждение в дома, където би трябвало да царува само любов и съгласие. Чрез ненужни спорове за нищожни неща се създава тягостен дух. Често пъти несъгласията и препирните предизвикват неизмерими нещастия в дома и разделят ония, които трябва да са свързани с връзки на любов.

Споровете по маловажни въпроси подхранват духа на противопоставяне. Откритите разногласия и раздори донасят на дома неизразими нещастия и отчуждават тези, които би трябвало да са съединени с най-нежната връзка на любовта. Чрез тези неразумни бракове хиляди хора са пожертвали себе си - и душата, и тялото и са тръгнали надолу по пътя към гибелта.

ПОСТОЯННИ РАЗЛИЧИЯ В РАЗДЕЛЕНИЯ ДОМ. Щастието и благополучието в брачния живот зависят от единството на двете страни. Как може един плътски ум да хармонира с ума, който се уподобява на Христовия? Единият сее в плът, мисли и действа според побудите на собственото си сърце; другият сее в дух, стреми се да подтиска себелюбието, да победи своите отрицателни наклонности и да живее в покорство към Учителя, чийто слуга изповядва, че е. По този начин се получава дълбоко различие във вкус, наклонности и цели. Ако вярващият, чрез постоянно придържане към библейските принципи, не спечели непокаяния, той, както става много по-често, ще се обезсърчи и ще "продаде" своите религиозни принципи за обикновеното другарство с човек, който няма никаква връзка с Небето.

БРАКОВЕ, РАЗБИТИ ПОРАДИ НЕСЪВМЕСТИМОСТ. Резултатът от много бракове е нещастие и въпреки това, мисленето на младите върви все в тази посока. Сатана ги води натам, като ги кара да вярват, че трябва да се оженят, за да са

щастливи, докато всъщност те още нямат способността да владеят себе си или да поддържат семейство. Такива хора, които желаят да се приспособяват към характера и склонностите на другия, за да избягват неприятни различия и спорове, не би трябвало да предприемат тази стъпка. Но това е една от най-съблазнителните примки на последните дни, в която попадат хиляди и така загубват този и бъдещия си живот.

ПОСЛЕДИЦИТЕ НА СЛЯПАТА ЛЮБОВ. При засегнатите от тази болест - сляпата любов - всяка човешка способност е подчинена на нея. Те сякаш са лишени от здрав разум и поведението им създава неприятно впечатление на всички, които ги гледат... При мнозина кризата на болестта достига до един незрял брак и когато първите чувства и омайващата сила на ухажването преминат, едната или двете страни се събуждат и чак тогава осъзнават истинското си положение. В този момент те виждат себе си като партньори в един неподходящ брак, но свързани за цял живот. Обвързани един с друг чрез най-тържествените клетви, те със свити сърца гледат към нерадостния живот, който трябва да водят. Тогава те би трябвало да направят най-доброто в своето положение, но мнозина не желаят да го сторят. Те или се оказват неверни на своите брачни обещания, или правят ярема, който така упорито са се стремили да сложат на собствените си вратове, тъй да жули, че не малко хора страхливо слагат край на своето съществуване.

От сега нататък цял живот старанието на съпруга и съпругата трябва да бъде - да избягват всичко, което създава спорове и да пазят неразкъсани брачните връзки.

ОПИТНОСТТА НА ДРУГИ Е ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ. Г-н А. има такова естество, че Сатана си играе с него с голям успех. Това е един случай, който би трябвало да даде на младите един добър урок относно брака. При своя избор на другар, неговата жена е следвала чувствата си, а не разума и разсъдъка си. Беше ли техният брак резултат на истинска любов? Не, не! Той бе резултат на чувства - на сляпа, неосветена страст. Нито единият от двамата не бе изобщо годен за отговорностите на брачния живот. Когато първото опиянение премина и всеки опозна другия, дали любовта им стана по-пълна, по-силна и дали привързаността им стана по-дълбока? Дали животът им засия в прекрасна хармония? Не! Съвсем обратното! В съвместното ежедневие най-лошите черти на техните характери започнаха да се задълбочават и вместо брачният им живот да бъде живот на щастие, той стана живот, изпълнен с увеличаващи се беди.

Много години съм получавала писма от различни лица, създали нещастни бракове и разкритите пред мен потресаващи истории са предизвиквали дълбока болка в сърцето ми. Не е лесно да решиш какъв съвет може да се даде на тези нещастници или как тежката участ може да бъде облекчена; но тяхната скръбна опитност трябва да бъде предупреждение за други.

ГЛАВА ТРИНАДЕСЕТА - ПОДГОТОВКАТА В ДОМА

ПОДГОТОВКАТА ЗА БРАКА Е ВАЖНА ЧАСТ ОТ ВЪЗПИТАНИЕТО. В никакъв случай не бива да се влиза в брачни отношения, без страните да имат познание за задълженията на практическия домашен живот. Жената трябва да има

култура на ума и обноските, за да е в състояние правилно да възпитава децата си, (които може би ще ѝ се дадат).

Много жени, считани за добре възпитани, завършили с отличие някои учебен институт, са позорно невежи за практическите задължения в живота. Те са лишени от качествата нужни за правилно управление на семейството и следователно важни за неговото щастие. Те говорят за възвишената сфера на женската дейност и за правата на жената, а в същото време самите те са много по-долу от истинския образец.

Право на всяка дъщеря на Ева е да има основно познание за домашните задължения, да бъде обучена във всяка област на домашната работа. Всяко младо момиче трябва да бъде така възпитано, че ако бъде призвано да заеме мястото на съпруга и майка, да може да управлява като царица в своето собствено владение. Тя трябва да бъде напълно компетентна да ръководи и наставлява своите деца и прислужници, или ако е нужно, със собствените си ръце да изпълнява всякаква работа в своето домакинство. Нейно задължение е да познава механизма на човешкото тяло и принципите на хигиената, въпросите за диетата и облеклото, за труда и почивката, както и безброй други неща, които засягат благополучието на семейството. Нейно право и задължение е да получи познание за най-добрите методи за лекуване на болестите, за да може да се грижи за децата си, когато са болни, вместо да оставя скъпоценните си съкровища в ръцете на непознати медицински сестри и лекари.

Идеята, че не упражняването на полезни занимания е важна характеристика на истинските мъже и жени, се противопоставя на Божието намерение при сътворението на човека. Леността е грях и незнанието на обикновените задължения е резултат на неправилно възпитание, за което в по-късния живот ще има предостатъчно случаи за горчиво съжаление.

Много млади жени мислят, че е унизително да готвят и да вършат други домашни работи; и поради тази причина много млади момичета, когато се омъжват и трябва да се грижат за семейството си, имат съвсем бегла представа за задълженията на съпругата и майката.

Трябва да бъде закон за младите хора да не се женят докато не се научат как да се грижат за деца, които ще се появят в тяхното семейство. Те трябва да знаят как да се грижат за този дом (човешкото тяло), който Бог им е дал. Докато не разберат законите, които по Божия воля са създадени и действуват в тяхното тяло, те няма да могат да разберат своя дълг спрямо Бога или спрямо самите себе си.

ПОДГОТОВКАТА ЗА ДОМАКИНСТВОТО ТРЯБВА ДА СЕ ВКЛЮЧИ В УЧИЛИЩНАТА ПРОГРАМА. Подготовката, която младите мъже и жени, посещаващи нашите колежи, трябва да получат относно изпълнението на домашните задължения, заслужава специално внимание. От голямо значение за изграждане на характера е учениците в колежа да се научат да приемат с желание определена работа и да се заемат с нея. Те трябва да бъдат запознати с ежедневните задължения. Трябва да бъдат научени как да изпълняват домашните си задачи веднага, без бавене, съвестно и добре, с колкото е възможно по-малко шум и объркване. Всичко трябва да бъде извършвано прилично и с ред. Кухнята и всички други помещения в дома трябва да се поддържат приятни и чисти. Книгите трябва да се слагат настрана, докато потрѳбват и не бива да се вземат повече предмети за учене, отколкото е капацитетът на ученика, за да не бъдат пренебрегвани домакинските задължения. Изучаването на

книгите и уроците не бива да поглъща всецяло ума за сметка на задълженията в дома, от които зависи удобството на семейството.

При изпълняване на тези задължения, навиците като нехайство, небрежност и безредие трябва да бъдат победени; защото ако не бъдат превъзможани, те ще бъдат пренесени във всяка друга област на живота; той ще се разстрои и никоя дейност няма да бъде успешна.

НЕОБХОДИМО Е ПОЗНАНИЕ ЗА ВОДЕНЕ НА ДОМАКИНСТВОТО. Много учебни предмети, които отнемат времето на ученика, не са необходими и не допринасят за изграждане на полезен и щастлив живот; необходимо е всеки младеж да бъде запознат с всекидневните задължения. Ако нуждата налага, едно младо момиче може да мине и без френски и алгебра или дори без пиано; но непременно трябва да може да меси вкусен хляб, да шије добре, както и да изпълнява добре многобройните домакински задължения.

Нищо не е по-важно за здравето и щастието на цялото семейство от умението и интелигентността, вложени при приготвяне на храната. Чрез зле приготвена, непълноценна храна, домакинята може да затрудни и дори да осуети както ползотворната работа на възрастните, така и развитието на децата. И обратно. Чрез осигуряване на храна, подходяща за нуждите на тялото и в същото време привлекателна и вкусна, домакинята може да постигне толкова много в правилна насока, колкото иначе би извършила в погрешна. Така, по много начини, щастието в живота е свързано с вярното изпълнение на ежедневните задължения.

ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ НА ПРИНЦИПИТЕ НА ХИГИЕНАТА. На принципите на хигиената, свързани с приготвяне на храната, физическите упражнения, отглеждането на децата и грижата за болни, както и други подобни неща, трябва да се обръща по-голямо внимание, отколкото това се прави обикновено.

При изучаване на хигиената, сериозният учител ще се възползва от всеки удобен случай, за да подчертае пред учениците си, колко важно е да поддържат съвършена чистота, както по отношение на личната си хигиенна култура, така и в обстановката, която ги заобикаля... Научете учениците, че хигиеничната спалня, чистата кухня, както и подредената не само с вкус, но и със здравословна храна маса, допринасят много повече за щастието на семейството и за спечелване уважението на разумния посетител, отколкото скъпата мебелировка на гостната стая. Поучението, че “животът е повече от храната и тялото от облеклото” (Лука 12:23), е не по-малко нужно днес, отколкото преди 18 столетия, когато беше предадено от Божествения Учител.

СЪВЕТ КЪМ ЕДНО МЛАДО МОМИЧЕ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ТРУДОВИ НАВИЦИ. Ти имаш черти на характера, които трябва строго да се дисциплинират и постоянно да се контролират преди да встъпиш в брак. Затова мисълта за брака не трябва да занимава ума ти, докато не победиш дефектите на своя характер, защото в противен случай няма да бъдеш щастлива съпруга. Ти не се стараеш да се научиш на системен домакински труд, не си осъзнала нуждата от придобиване на добри трудови навици. Навикът да се обича полезния труд, веднъж създаден, никога не ще бъде загубен. И тогава ще бъдеш подготвена да работиш пълноценно при всякакви

обстоятелства на живота и ще си годна за всякаква работа. Ще се научиш да обичаш труда. Ако намиращ удоволствие в извършването на полезна работа, умът ти ще бъде зает с това, с което се занимаваш и няма да имаш време да се отдаваш на празни фантазии.

Трудолубието ще придаде на неспокойния ти и незадоволен ум енергия, работоспособност и дълбоко вътрешно достойнство, което ще предизвиква уважение.

СТОЙНОСТТА НА ПРАКТИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА МОМИЧЕТАТА.

Мнозина, които считат за необходимо синът им да бъде обучен сам да изкарва бъдещата си издръжка, в същото време смятат за незадължително тяхната дъщеря да бъде възпитана да бъде независима и самостоятелна. Обикновено в училище тя малко може да научи как на практика да печели ежедневиия си хляб; и като не получи никакво наставление в къщи за тайните на кухнята и домашния живот, тя израства напълно безполезна, бремене за родителите си...

Жена, която е била научена да се грижи за себе си, е годна да се грижи и за другите. Тя никога няма да бъде бремене за семейството или обществото. Когато щастието ѝ изневери, винаги ще се намери място някъде, където ще може да печели честно прехраната си и да помага на тези, които са зависими от нея. Жената трябва да получи определена професия, с помощта на която, ако стане нужда, да изкарва прехраната си. Овладейвайки други почетни професии, всяко момиче трябва същевременно да се справя с домашните задължения, да може да бъде готвачка, домакиня, шивачка. Тя трябва да разбира всички тези неща, които господарката на къщата трябва да знае, независимо дали семейството е богато или бедно. И тогава при несполука ще бъде подготвена да посрещне всяко непредвидено обстоятелство. Винаги ще намира начин да бъде независима от обстоятелствата.

Познаването на домакинските задължения е много ценно за всяка жена. Има безброй семейства, чието щастие е разрушено поради неспособността на жената и майката. Не е така важно дъщерите ни да се научат да рисуват, да бродират, да учат музика, да знаят “кубически корен” или реторичното изкуство, както да се научат да кроят, да шият, да поправят собственото си облекло, или да приготвят здравословна и вкусна храна. Когато едно малко момиче е на девет или десет години, от него трябва да се изисква до колкото му е възможно да взема редовно участие в домашните работи. То трябва да бъде държано отговорно за начина, по който извършва своята работа. Мъдър баща е бил този, който, запитан какво възнамерява да прави със своите дъщери, отговорил: “Възнамерявам да ги дам чираци при тяхната отлична майка, за да научат изкуството да използват времето и да се подготвят да станат жени и майки, глави на семейство и полезни членове на обществото”.

БЪДЕЩИЯТ СЪПРУГ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПЕСТЕЛИВ И ПРИЛЕЖЕН. В ранните времена обичаят изисквал преди потвърждаване на брачния договор, младоженецът да плати на бащата на жена си определена сума пари или да даде имот, който да отговаря по стойност на същата сума, според състоянието му. Това се считало за защитно средство на брачната връзка. Бащите не считали за безопасно да поверят щастието на дъщерите си в ръцете на мъже, които не са приготвили необходимото за издръжката на семейството си. Щом не са били достатъчно пестеливи и енергични да започнат някаква работа и да придобият добитък или земя, те не биха били в състояние

да осигурят достоен живот на децата си. Но било намерено средство и за изпитване на ония, които не можели да платят за жена си. Позволявало им се е да работят на бащата, чиято дъщеря обичали, толкова години, колкото били нужни за изискваната зестра. Когато кандидатът се оказал верен в работата си и се оказал достоен в други отношения, той получавал дъщерята за жена. Обикновено зестрата, която бащата получавал, давал на дъщеря си при сватбата и...

Този стар обичай, с който понякога се е злоупотребявало както направи Лаван, давал добри резултати. Когато от кандидата се изисквало да работи, за да вземе жена си, с това се предотвратявал прибързания брак и се създавала възможност да се изпита дълбочината на неговата любов, както и способността му да поддържа семейство. В наше време виждаме много злини, които произхождат от противоположния начин на действие.

Никой мъж не може да бъде извинен за това, че няма финансови възможности. За много мъже може да се каже: той е любезен, симпатичен, благороден, добър мъж, християнин, но не може да се справи с работата си. Що се отнася до харченето на средства, такъв мъж е същинско дете. Не е бил възпитаван от родителите си да цени придобитите с труд пари, защото сам не се е трудил, за да ги спечели.

ГЛАВА ЧЕТИРИНАДЕСЕТА - ИСТИНСКОТО ПОКАЯНИЕ Е НЕОБХОДИМОСТ

РЕЛИГИЯТА ОСИГУРЯВА СЕМЕЙНОТО ЩАСТИЕ. Семейната религия е удивителна сила. Поведението на съпруга спрямо съпругата и на съпругата спрямо съпруга може да бъде такова, че да направи домашния живот подготовка за влизане в небесното семейство.

Изпълнените с Христовата любов сърца никога не могат да се разделят. Религията е любов, а християнският дом е място, където любовта царува и намира израз в думи и дела на внимание, любезност, нежност и вежливост.

Религията е много необходима в дома. Само тя може да предотврати горчивините и неправдите, които така често тровят брачния живот. Само там, където Христос царува, може да има дълбока, истинска и несебелюбива любов. Тогава душите ще бъдат свързани една с друга и двата живота ще се слейт в едно. Божиите ангели ще бъдат гости в дома и тяхното свято присъствие ще освети брачната стая. Унизителната чувственост ще бъде прогонена. Мислите ще бъдат отправени нагоре към Бога; към Него ще се възнеса и предаността на сърцето.

Във всяко семейство, където пребъдва Христос, съществува нежен интерес и любов един към друг, не импулсивна любов, изразена само в нежни ласки, но любов, която е дълбока и трайна.

ХРИСТИЯНСТВОТО ТРЯБВА ДА ИМА КОНТРОЛИРАЩО ВЛИЯНИЕ. Християнството би трябвало да има контролиращо влияние над брачната връзка, но много често подбудите, които водят към тази връзка не са в съгласие с християнските принципи. Сатана постоянно се стреми да засили властта си над Божия народ, като го кара да влиза в съюз с неговите поданици. За да постигне това, той се опитва да

възбуди несвяти чувства в сърцата. Но в Словото Си Господ ясно учи народа Си да не се свързва с тия, които нямат Неговата любов в себе си.

СЪВЕТ КЪМ ЕДНА НОВОБРАЧНА ДВОЙКА. Бракът, съюз за цял живот, е символ на съюза между Христос и Неговата църква. Духът, който Христос прояви към Своята църква, е духът, който съпруг и съпругата трябва да проявяват един към друг. Ако те обичат Бога повече от всичко, ще се обичат един друг в Господа, като се отнасят един спрямо друг винаги с внимание, и ще теглят “семейната кола” с еднакви въжета. Във взаимното си себеотрицание и себепожертвователност те ще бъдат благословение един за друг...

Вие и двамата имате нужда да се покаете. Никой от вас няма истинска представа какво значи послушание спрямо Бога. Изучавайте думите: “Който не е с Мене, е против Мене; който не събира с Мене, разпилява”. Искрено се надявам, че вие и двамата ще станете истински Божии чада, служители, на които Той може да повери отговорности. Тогава мир, доверие и вяра ще дойдат при вас. Да, вие и двамата можете да бъдете щастливи, устойчиви християни. Култивирайте остра проникателност, за да знаете как да избирате доброто и да отхвърляте злото. Направете Божието Слово предмет на вашето изучаване. Господ Исус иска да бъдете спасени. Той по чуден начин те е запазил, братко мой, за да бъде животът ти полезен. Вложи в него най-добрите си способности и върши добри дела.

Ако не пожелаете сериозно да станете Божии чада, вие не ще разбирате ясно как да си помагате един на друг. Бъдете винаги нежни и грижовни един към друг, като изоставяте собствените си желання и намерения, за да направите другия щастлив. Ден след ден ще напредвате в опознаването на самите себе си. Ден след ден вие ще научавате как да се борите със слабите места на характерите си. Господ Исус ще бъде ваша светлина, ваша сила, ваша корона на радост, понеже предавате волята си на Неговата воля...

Вие имате нужда от смекчаващата Божия благодат в сърцето си. Не се стремете към лесен и недеятелен живот. Всички, които са свързани с Божието дело, постоянно трябва да бдят срещу себелюбието. Пазете вашата лампа чиста и светеща. Тогава няма да бъдете безразсъдни в думите и делата си. Ще бъдете щастливи и двамата, ако всеки от вас се опитва да изпълнява желанията на другия. Дръжте прозорците на душата си затворени към земята, а отворени към небето.

Мъже и жени могат да достигнат до един по-висок образец, ако признават Христос като личен Спасител. Бдете и се молете предавайки всичко на Бога. Знанието, че се борите за вечен живот, ще укрепи и утеши и двамата. В мисъл, в думи и дела, вие трябва да бъдете светлина в този свят. Дисциплинирайте себе си в Господа, защото Той ви е поверил святи задължения, които не можете да изпълните правилно без тази дисциплина. Като вярвате в Исус, не само ще спасите собствените си души, но чрез правилно наставление и пример ще се стремите да спасявате и други души. Вземете Христос като ваш образец. Издигайте Го като Такъв, Който може да ви даде сила да победите. Напълно унищожете корена на себелюбието. Възхвалявайте Бога и Му благодарете, защото сте Негови чада. Прославяйте вашия Изкупител, а Той ще ви даде място в Своето царство.

ЧАСТ V - ОТ БРАЧНИЯ ОЛТАР

ГЛАВА ПЕТНАДЕСЕТА - ТЪРЖЕСТВЕНИ ОБЕЩАНИЯ

БОЖИЯТА ЦЕЛ ЗА СЪПРУГА И СЪПРУГАТА. Бог създаде жената от мъжа, за да му бъде другарка и помощница, да бъде едно с него, да го радва, насърчава и ощастливява; а той от своя страна да ѝ бъде сигурна защита и опора. Когато влизат в брачни връзки със свято намерение съпругът да придобие чистите чувства на едно женско сърце, а жената да смекчава и облагородява характера на съпруга си и да му придава пълнота - всички изпълняват Божията цел за тях.

Христос дойде не да разруши тази институция, а да я възстанови в първоначалната ѝ святост и възвишеност. Той дойде, за да възстанови у човека Божия морален образ и започна Своето дело с одобрението на една брачна връзка.

Този, който даде Ева за помощница на Адам, извърши първото си чудо на една сватба. В залата на празненството, където бяха събрани на радостно общуване приятели и роднини, Исус сложи началото на публичната Си служба. Така Той освети брака и го призна за институция, основана от самия Него. Той бе наредил мъже и жени да се свързват в свята брачна връзка, за да основат семейства, чиито членове, увенчани с почит, да бъдат признати за членове на небесното семейство.

ИСУС ЖЕЛАЕ ЩАСТЛИВИ БРАКОВЕ. Божествената любов, която се проявява чрез Христос, никога не унищожава човешката любов, но я включва. Чрез нея човешката любов бива пречистена, възвишена и облагородена. Човешката любов никога не може да принесе своя скъп плод, ако не бъде свързана с Божественото естество и не бъде насочена да расте нагоре към небето. Исус иска да види щастливи бракове, щастливи семейни огнища.

И бракът, както всички подарени на човечеството добри Божии дарове, е бил изопачен от греха. Целта на евангелието, обаче е да възстанови неговата чистота и красота...

Христовата благодат и единствено само тя, може да направи тази наредба онова, което Бог е проектирал да бъде - средство за благословение и въздигане на човечеството. По този начин земните семейства със своето единство, мир и любов да могат да представляват небесното семейство.

Състоянието на обществото представлява един тъжен коментар на небесния идеал за тази свята връзка. И все пак, Евангелието на Христос предлага утеха дори и на тези, които са преживели горчивина и разочарование там, където са се надявали да намерят другарство и радост.

СЛУЧАЙ ЗА РАДОСТ. Писанието докладва, че Исус и Неговите ученици са били поканени на сватбено тържество [в Кана]. Христос не дава никакво право на християните, когато бъдат поканени на сватба да кажат: Ние не бива да присъстваме на такова радостно събитие. Посещавайки това празненство, Христос ни учи да се радваме заедно с тези, които намират радост в съблюдаването на неговите наредби. Той никога не омаловажаваше човешките празненства, когато се извършват в съгласие със законите на небето. Право е и Христовите последователи да посещават такива

събирания, като това, което Христос почете с присъствието Си. След посещението на това празненство, Христос посети и много други, освещавайки ги чрез Своето присъствие и наставление.

ПОКАЗ, РАЗТОЧИТЕЛНОСТИ ПИРУВАНЕ СА НЕПОДХОДЯЩИ ПРИ ВЕНЧАЛЕН ОБРЕД. Сватбените церемонии са превърнати в случаи за показ и разточителство. Но женитбата ще бъде угодна на Бога, ако страните, които сключват брачния договор са единомислени по отношение на религиозната вяра и практика, като церемонията бъде извършено с красива скромност и без показност.

Дори и ако партньорите съвършено си подхождат един на друг, няма никакво основание за парадирание и демонстративен шум.

Винаги ми се е струвало съвсем неподходящо брачната церемония да бъде свързана с гуляи, веселие и претенциозност. Не! Това е дадена от Бога наредба, на която трябва да се гледа с голяма тържественост. Семейните връзки, създадени тук на земята, имат за цел да представят онова, което семейството ще бъде горе на небето. На първо място трябва да се има предвид Божията слава.

СВАТБА В ДОМА НА СЕСТРА ВАЙТ. Около 11 часа преди обяд във вторник, нашата голяма трапезария беше приготвена за венчалната церемония. Брат Б. извърши службата и тя премина добре. Отправено бе искане към сестра Вайт да произнесе молитвата след венчалната церемония. Господ ми даде особена свобода. Сърцето ми бе завладяно от Божия Дух. При този случай нямаше леки шеги и глупави приказки. Всичко в тази сватба беше тържествено и свято. Всичко имаше възвишен характер и правеше дълбоко впечатление. Господ освети тази женитба и тези двама млади хора свързаха живота и интересите си, за да работят в мисионското поле и да търсят и спасяват тези, които са погубени. Ако ходят смирено с Бога, като се облягат изцяло на Неговите обещания, Бог ще благослови тяхната работа.

ДВА ЖИВОТА В ЕДНО*. Това е важен период от живота на тези, които са застанали пред тебе, за да свържат интересите си, чувствата си, любовта и труда си един с друг в служба за спасяване на души. С брачната връзка се прави една много важна стъпка - съчетават се два живота в едно... По Божията воля е, мъж и жена да се свързват заедно, за да могат свято и пълноценно да помагат за напредъка на Неговото дело. Те могат да сторят това.

В дома, където би съществувал такъв съюз, Божието благословение ще е като небесна слънчева светлина, защото Бог е определил мъжът и жената да се свързват със свети връзки в съюз, при който Исус Христос да управлява, а Неговият Дух да ръководи...

Бог иска домът да бъде най-щастливото място на земята, символ на небесния дом. Като носят брачните отговорности в дома, като свързват интересите си с Исус Христос, като се облягат на неговата мишца и закрила в брачния си съюз, мъжът и жената могат да споделят щастие, което Божиите ангели одобряват.

Женитбата не намалява тяхната ползотворност, а я увеличава. Те могат с брачния си живот да служат за печелене на души за Христос; и аз зная какво говоря, защото моят съпруг и аз бяхме свързани 36 години и отивахме навсякъде, където

Господ кажеше: “Вървете!”. По този въпрос знаем, че в брачната си връзка имаме Божието одобрение. И тъй, тя е Божествена наредба...

И сега, в този случай, аз мога да взема ръката на този брат; вземам ръката и на тебе, неговата съпруга и ви увещавам и насърчавам заедно и смирено да извършвате Божието дело. Аз бих казала: направете Бога ваш съветник. Бъдете едно, бъдете едно!

СЪВЕТ КЪМ ЕДНА НОВОБРАЧНА ДВОЙКА. Скъпи мои братко и сестро, вие сте се свързали в завет за цял живот. Вашето възпитание в брачния живот вече е започнало. Първата година на брака е година на опитност, година, в която съпругът и съпругата изучават взаимно различните черти на характерите си така, както детето учи уроците си в училище. Нека в тази първа година от брачния ви живот нищо да не помрачи бъдещото ви щастие...

Братко мой, сега времето, силата и щастieto на твоята жена са свързани с твоите. Твоето влияние над нея може да бъде ухание от живот към живот или от смърт към смърт. Бъди много внимателен и се старай да не помрачиш живота ѝ.

Сестро моя, в отговорностите на брачния живот сега ти ще получиш първите си практически уроци. Постарай се да учиш правилно тези уроци ден след ден. Постоянно се пази да не се отдадеш на себелюбие.

В доживотния ви съюз вашата любов трябва да допринася за щастieto на дома ви. Всеки трябва да служи за щастieto на другия. Това е Божията воля за вас. Но макар да е необходимо да се слеее в едно, никой от вас не трябва да изгубва своята индивидуалност. Само Бог е собственик на вашата индивидуалност, Него трябва да попитате: Що е право? Що е погрешно? Как най-добре мога да изпълня целта, за която съм създаден?

ОБЕЩАНИЕ ПРЕД НЕБЕСНИТЕ СВИДЕТЕЛИ. Бог е наредил, между сключващите брачна връзка да има свършена любов и хармония. Нека в присъствието на небесния всемир булката и младоженецът обещаят, че ще се обичат един друг така, както Бог е наредил да се обичат... Съпругата трябва да почита и уважава съпруга си, а съпругът трябва да обича и цени жена си.

В началото на брачния си живот мъжете и жените трябва да се посветят на Бога отново.

Бъди верен на брачните си обещания! Било с мисъл, било с дума, било с дело, отказвай да разрушиш своя обет и да опетниш небесния си доклад. Бъди мъж, който се бои от Бога и е послушен на Неговите заповеди.

ГЛАВА ШЕСТНАДЕСЕТА - ЩАСТЛИВО, УСПЕШНО ПАРТНЬОРСТВО

ИСТИНСКИЯТ СЪЮЗ Е ПРЕЖИВЯВАНЕ ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ. За да се придобие правилно разбиране на брачната връзка е нужен цял един живот. Тези, които се женят, постъпват в едно училище, и целият живот няма да им стигне да го завършат.

Колкото внимателно и мъдро да е встъпил човек в брака, малко двойки се свързват истински и постигат единство на мисли и действия веднага след неговото

склучване. Истинското свързване на двамата в брака е дело на по-късни години. То се изгражда дълго и постепенно.

Когато новобрачната двойка се сблъска с трудностите, грижите и тревогите на живота, романтиката, с която въображението така често украсява брака изчезва. Съпругът и съпругата започват да опознават истински характерите си, което не е било възможно при по-раншната им връзка. Това е най-критичният период в техния живот. Щастието и благополучието на целия им бъдещ живот зависи от това, да могат сега да тръгнат по правия път. Често те откриват един в друг неподозирани до тогава слабости и дефекти; но сърцата, които любовта е свързала, ще откриват и неподозирани дотогава добродетели. Нека двамата се стремят да откриват повече положителни черти, отколкото недостатъци. Често нашето собствено поведение и атмосферата, в която живеем, определят какво ще откриваме един в друг.

ЛЮБОВТА ТРЯБВА ДА СЕ ИЗПИТА И ИЗПРОБВА. Любовта може външно да изглежда като кристал и с прекрасна чистота, но при изпробване това да се окаже привидно. Във всяко нещо направете Христос да е първият, последният и най-добрият. Гледайте на Него постоянно и когато бъдете подложени на изпит, любовта ви към Него ще става все по-дълбока и по-силна. А колкото любовта ви към Него расте, толкова и любовта помежду ви ще става по-дълбока и по-силна.

Макар и да се появят трудности, разочарования и обезсърчения нито мъжът, нито жената трябва да допускат мисълта, че тяхната връзка е била една грешка и да се отчайват. Решете да бъдете един за друг всичко, което е най-добро. Продължавайте да си оказвате един на друг същото внимание както в началото. Насърчавайте се един друг по всякакъв начин, за да водите успешно борбата в живота. Мислете как да си доставяте един на друг повече щастие. Нека има взаимна любов, взаимно разбиране и отстъпки. Тогава бракът вместо да бъде край на любовта може да стане нейно истинско начало. Любовта, която свързва сърцата на двамата и топлотата на истинското приятелство, е едно предвкусване на небесните радости.

Всички трябва да култивират у себе си търпение, чрез стремежа да проявяват търпение във всички случаи. Като си любезен и отстъпчив, истинската любов може да бъде съхранена гореща в сърцето ти и в тебе ще се развият качества, които Небето ще одобри.

НЕПРИЯТЕЛЯТ ЩЕ СЕ СТРЕМИ ДА ОТЧУЖДАВА. Когато се появи причина за различия, Сатана е готов веднага да се възползва; и като действа върху неприятните черти от характера на съпруга или съпругата, той се опитва да причини отчуждение сред онези, които някога са свързали интересите си в тържествен завет пред Бога. При брачната клетва те са обещали да бъдат едно; жената е обещала да обича и се покорява на съпруга си, той е обещал да я обича и покровителства. Ако Божият закон се спазва, демонът на дрязгите ще бъде държан вън от семейството и няма да настъпи противопоставяне на интересите, нито ще се допусне охлаждане на чувствата.

СЪВЕТ КЪМ ДВОЙКА СЪС СИЛНИ ХАРАКТЕРИ. Нито мъжът, нито жената трябва да се опитват да господстват. Господ е изложил ръководния принцип по този въпрос. Съпругът трябва да покровителства и обича жена си както Христос - църквата. А жената трябва да почита и обича мъжа си. И двамата трябва да развиват дух на

взаимно уважение, добър тон и любезност и да не се наскърбят или да си навреждат един на друг...

Не се опитвайте да заставяте насилствено другия да се подчинява на вашите желания. Не можете да правите това и да запазите взаимната любов. Проявата на упоритост унищожават мира и щастието в дома. Не позволявайте брачният ви живот да бъде постоянна борба. Ако допуснете това и двамата ще бъдете нещастни. Бъдете любезни в общуването, нежни в постъпките си, отстъпвайте от своите желания. Бдете добре над думите си, защото те притежават мощно влияние за добро или за зло. Не допускайте никога острота да се явява в гласа ви. Внесете благоуханието на Христоводобие в своя семеен живот.

ИЗРАЗЯВАЙТЕ ЛЮБОВТА СИ С ДУМИ И ДЕЛА. Има много хора, които смятат за слабост проявата на любов и показват твърде голяма въздържаност, което отблъсква другия. Този дух спира потока на взаимното чувство. Когато изразите на благородно взаимно влечение се потискат, то повяхва, сърцето се усамотява и изстива. Трябва да се пазим от тази грешка. Любовта не може да съществува дълго, ако не ѝ се дава израз. Не оставяйте сърцето на този, който е свързан с вас, да чезне от липса на любов, нежност и съчувствие...

Нека всеки се стреми повече да дава любов, отколкото да я изисква. Развивайте всичко най-благородно у вас и винаги бъдете готови да признаете доброто у другия. Съзнанието, че сме ценени, е удивителен вътрешен стимул и създава голямо задоволство. Съчувствието и уважението насърчават стремежа към усъвършенстване, а и самата любов пораста, когато се стреми към благородни цели.

Причината да има в света толкова много коравосърдечни мъже и жени е, че истинската привързаност и чувства се считат за слабост и те не са били насърчавани, а потискани. У хора от този вид, добрата страна на човешкото естество е била изопачавана и осакатявана още от детинство; и ако лъчите на Божествената любов не стоят тяхната студенина и коравосърдечно себелюбие, щастието им е погребано завинаги. Ако искаме да имаме нежни сърца, каквото имаше Исус, когато беше на земята, и каквито проявяват ангелите към смъртните грешници, тогава трябва да развиваме детското съчувствие, което само по себе си е простота. Тогава ще бъдем фини, облагородени и ръководени от небесните принципи.

МАЛКИТЕ ПРОЯВИ НА ВНИМАНИЕ ИМАТ ЗНАЧЕНИЕ. Бог ни изпитва и изпробва в обикновените случаи на живота. В малките неща се разкрива сърцето. Малките прояви на внимание, безбройните случки, показващи нежност и любов, непринудената учтивост създават щастието в живота; и обратно, липсата на навик и желание да се говорят любезни, насърчителни, благи думи, да се оказват малки прояви на вежливост и любезност допринася за увеличаване на нещастieto в живота. В края ще се види, че отричането от собствените желания и отказът от личното “аз” за доброто и щастието на нашите околни ще съставлява голяма част от водения в небето доклад на живота. Същевременно трябва да се знае, че грижата само за себе си, без оглед на доброто и щастието на другите, не остава незабелязана от нашия Небесен Баща.

КЪМ СЪПРУГ, КОЙТО НЕ Е УСПЯЛ ДА ИЗРАЗИ ЛЮБОВТА СИ. Дом, където има любов, която се изразява в думи, погледи и дела е място, където ангелите обичат да присъстват и да осветляват сцената със светлите лъчи на славата. В такъв дом и най-скромните домашни задължения крият прелест в себе си. При такива обстоятелства никое задължение на живота няма да бъде неприятно за твоята съпруга. Тя ще изпълнява тези задължения весело и ще бъде като слънчев лъч за всички, които я заобикалят; ще пее на Господа в сърцето си. А сега тя чувства, че не притежава любовта на сърцето ти. Ти си й дал повод да мисли така. Ти, като глава на семейството, извършваш необходимите домашни задължения, но нещо липсва. Чувства се сериозната липса на безценното влияние на любовта, водещо до нежност и внимание. Любовта трябва да се изразява в погледите и обноските и да се усеща в тона на гласа.

ЕДНА КАПРИЗНА, ЗАТВОРЕНА В СЕБЕ СИ ЖЕНА. Моралният облик на свързаните в брак се влияе от общуването им един с друг - или се извисява, или се принизява. Влошаването на отношенията, причинено от непостоянни, себелюбиви и невъздържани натури, започва скоро след брачната церемония. Ако младежът е направил добър избор, жената, която обича, ще стои до него, ще бъде способна да носи своята част от бремето на живота, ще го облагородява и прави все по-изискан и с любовта си ще му дари щастие. Но ако съпругата е капризна по характер, самодоволна, придирчива и обикновено обвинява съпруга си за прояви и чувства, които произлизат повече от нейния невъздържан темперамент, ако няма нежната проницателност да разпознае неговата любов и да я оцени, а говори за пренебрежение и липса на любов, понеже той не задоволява всяка нейна прищявка, почти неизбежно ще предизвика точно това състояние на нещата, от което се оплаква и ще направи всички тези обвинения - реалност.

ХАРАКТЕРИСТИКА НА ЕДНА ДОБРА СЪПРУГА И МАЙКА. За да не се унижи до положението на слугиня в домакинството, жената и майката трябва да отделя време за четене, да се образова, за да бъде добра другарка на съпруга си и да следи духовното състояние на децата си. Тя трябва мъдро да използва всички случаи, които й се представят, за да възпитава децата си и да ги подготвя за един по-възвишен живот. Нека отделя време, за да направи любимия Спасител обичан другар и член на семейството. Нека отделя време и за изучаване на Неговото Слово, да отделя време да излиза заедно с децата си на разходка и да ги поучава в Божиите истини чрез красотата на творенията Му.

Жената трябва да бъде винаги весела и в добро настроение. Вместо да прекарва всяка минута в безконечно шиене, тя трябва да превръща свободните вечерни часове в приятно време за общуване със семейните членове след извършената всекидневна работа. Тогава и много мъже биха предпочели приятното прекарване в дома от това в клуба или в кръчмата. Тогава и много момчета нямаше да имат желание да скитат из улиците с лоши другари; и много момичета щяха да бъдат предпазени от лекото, съблазнително общество навън. Тогава влиянието на дома би било за родители и деца това, което би трябвало да бъде според Божията воля - благословение за цял живот.

Брачният живот не е само романтика. Той съдържа реални трудности и дребни неща. Жената не бива да счита себе си за кукла, около която трябва да се въртят

всички, а жена, която ще сложи рамо под действителни, а не въображаеми товари и която ще живее разумен и смислен живот, знаейки, че има и други неща, за които трябва да мисли, а не само за себе си... Реалният живот има своите сенки и горчивини и всяка душа трябва да преживее трудностите. Сатана работи постоянно, за да разклати вярата и да унищожи куража и надеждата на всеки човек.

СЪВЕТ КЪМ ЕДНА НЕЩАСТНА ДВОЙКА. Брачният ви живот много прилича на пустиня - с малко зелени места, за които можете да си спомняте с благодарност. Но не трябва да бъде така.

Любовта не може да съществува без да ѝ се дава външен израз, както и огън не може да се поддържа без гориво. Ти, брат К., си чувствал, че е под достойнството ти да проявяваш нежност чрез държанието си и да търсиш случай чрез ласкави думи на внимание да показваш любов към жена си. Ти си непостоянен в чувствата си и се влияеш много от околните обстоятелства... Щом напуснеш работата си, остави там своите грижи, затруднения и неприятности. Ела при семейството си с весело сърце, със съчувствие, нежност и любов. Това ще бъде по-добро, отколкото харченето на пари за лекарства и лекари за твоята жена. Това ще бъде здраве за тялото и сила за душата. Животът и на двамата ви е бил много нещастен. И двамата имате вина той да бъде такъв. Бог не е доволен от вашето нещастие. Вие сами сте си го навлекли, поради липсата на себеконтрол.

Ти позволяваш чувствата да те владеят. Братко Ц., ти мислиш, че ако проявяваш любов, ако говориш любезно и нежно, това унижава достойнството ти. Всички тези мили думи, мислиш си ти, миришат на мекушавост и слабост и са ненужни. Вместо тях се употребяват остри думи, думи на несъгласие, спор и неразбиране...

Ти носиш в себе си дух на недоволство. Занимаваш се със своите трудности; пред тебе се изпречват въображаеми бъдещи нужди и бедността; чувстваш се огорчен, нещастен, измъчен; мозъкът ти като че ли гори, духът ти е угнетен. Не подхранваш любов към Бога, нито сърдечна благодарност към своя милостив небесен Баща за всички благословения, които е излял над тебе. Виждаш само неприятните неща в живота. Световната лудост те обвива в гъсти, черни облаци. Сатана ликува, защото, докато имаш на разположение мир и щастие, ти си нещастен.

ВЗАИМНАТА ЛЮБОВ И ОТСТЪПКИ - ВЪЗНАГРАДЕНИ. Без взаимни отстъпки и любов никоя земна сила не може да държи тебе и съпругата ти в християнско единство. За да можете да бъдете всичко един за друг, както Божието Слово изисква, дружбата ви в брака трябва да бъде тясна, нежна, свята, възвишена, излъчваща духовна сила. Когато достигнете състоянието, което Бог желае да постигнете ще намерите небе тук долу и Бога в живота си.

Мили мои братко и сестро, помнете, че Бог е любов и че чрез Неговата благодат вие с успех можете да се направите щастливи един друг, както си обещахте при брачната клетва.

Мъжете и жените могат да постигнат идеала, който Бог им е посочил, когато приемат Христос за свой помощник. Онова, което човешката мъдрост не може да направи, ще го извърши Неговата благодат за онези, които Му се посвещават със сърце пълно с любов и доверие. Неговото провидение може да съедини сърцата с връзка от небесен произход. Любовта ще се състои не само в размяна на нежности и любезни

думи. Небесният тъкачен стан тъче с по-фини “основи и вътък”, но тази тъкан е по-здрава. Тя може да издържи всяко изпитание и се оказва трайна при носене. Сърцата ще бъдат свързани едно с друго със златната верига на любовта, която трае вечно.

ГЛАВА СЕДЕМНАДЕСЕТА - ВЗАИМНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

ВСЕКИ ИМА СВОИ ЛИЧНИ ОТГОВОРНОСТИ. Двама души, които свързват своите съдби и интереси в живота, имат свои индивидуални характерни черти и лични отговорности. Всеки има своя собствена работа, но жените не бива да се оценяват според работата, която могат да вършат, както се оценяват товарните животни. Съпругата трябва да краси семейния кръг като жена и другарка на мъдър съпруг. При всяка стъпка, жената трябва да се запитва: “Дали това е образецът на истинската женственост?” и: “Как мога да направя своето влияние в нашия дом подобно на Христовото?”. Съпругът трябва да даде на жена си да разбере, че цени работата ѝ.

Жената трябва да почита съпруга си. Съпругът трябва да обича и покровителства жена си и както брачната клетва ги свързва в едно, така и вярата в Христос трябва да ги прави едно в Него. Какво може да е по-приятно на Бога от това да види, че встъпващите в брачна връзка заедно се стремят да се учат от Исус и да се изпълват със Светия Дух все повече и повече.

Сега вие имате да изпълнявате задължения, които преди брака не сте имали. “Облечете се с благодет, смиреност, кротост, дълготърпение”. “Ходете в любов, както Христос ни е възлюбил”. Внимателно разучавайте следните наставления: “Жени, покорявайте се на своите си мъже, както на Господа. Защото мъжът е глава на жената, както е и Христос глава на църквата... Но както църквата се покорява на Христа, така и жените да се покоряват във всичко на своите си мъже. Мъже, любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея.”

БОЖИЕТО НАСТАВЛЕНИЕ КЪМ ЕВА. На Ева се каза, че отсега нататък нейният дял ще бъде скръб и болка. И Господ каза: “Към мъжа ти ще бъде желанието ти и той ще те владее”. При сътворението Бог я бе направил равна на Адам. Ако бяха останали послушни на Бога в хармония с Неговия велик закон на любовта, те винаги биха били съгласни помежду си; но грехът донесе несъгласие и сега, съюзът и хармонията им можеха да се поддържат само, ако един от двамата се покори на другия. Ева беше първата, която съгреша, а тя падна в изкушение защото се отдели от своя другар, въпреки Божието наставление. Поради нейните молби Адам съгреша и сега тя бе подчинена на него. Ако предписаните от Божия закон принципи се спазваха от падналата раса, тази присъда, макар и резултат на греха, щеше да се окаже благословение за тях; но злоупотребата с това първенство от страна на мъжа, често пъти е правило участта на жената много горчива, а живота - товар.

Ева беше свършено щастлива със своя съпруг в райския си дом; но както неспокойните модерни Еви, тя бе поласкана от надеждата, че ще постигне по-висша сфера от тази, която Бог ѝ бе отредил. В опита си да се издигне над първоначалното си положение, тя падна много ниско под него. Подобен резултат ще постигнат всички, които не желаят да поемат с радост своите задължения в живота в съгласие с Божия план.

ЖЕНИТЕ ДА СЕ ПОКОРЯВАТ; МЪЖЕТЕ ДА ОБИЧАТ. Често пъти се задава въпросът: “Не трябва ли жената да има своя собствена воля?” Библията ясно заявява, че мъжът е главата на семейството. “Жени, покорявайте се на мъжете си”. Ако това предписание свършваше до тук, бихме могли да кажем, че положението на жената съвсем не е завидно; в твърде много случаи то е много тежко и непоносимо и тогава по-добре би било да има по-малко бракове. Много мъже спират при думите: “Жени, покорявайте се” но ние четем и заключението на същото предписание, което гласи: “като в Господа”.

Бог изисква съпругата винаги да има пред себе си страха от Бога и Неговата слава. Напълно подчинена жената може да бъде само на Господ Исус Христос, Който с безкрайната цена на Своя живот я е изкупил за свое собствено чадо. Бог ѝ е дал съвест, която тя не може да наранява безнаказано. Нейната индивидуалност не бива да се слее с тази на мъжа ѝ, понеже тя е изкупена от Христос. Грешка е да си мисли, че със сляпа преданост трябва да прави всичко, което мъжът ѝ нарежда, когато знае, че като прави това, тя вреди на откупените си от робството на греха и Сатана тяло и дух. За жената има Един, Който стои по-високо от съпруга ѝ - това е Изкупителят, и подчинението ѝ на мъжа трябва да бъде както Бог е наредил - “като в Господа”.

Когато изискват от жените си пълно подчинение и обявяват, че в семейството те нямат нито глас, нито воля и трябва да живеят в пълно покорство, съпрузите поставят жените си в противно на Писанието положение. Като тълкуват Писанието по този начин, те накарват предназначението на брачната наредба. Това тълкуване се прави само за да се упражнява неограничена власт, което не е тяхно право. Но ние четем понататък: “Мъже, любете жените си и не бивайте жестоки към тях.” Защо съпругът проявява жестокост към жена си? Ако е открил, че тя допуска грешки и има много недостатъци, ожесточението на духа няма да излекува злото.

ЖЕНИТЕ СЕ ПОДЧИНЯВАТ САМО КОГАТО МЪЖЕТЕ СА ПОДЧИНЯВАТ НА ХРИСТОС. Понеже не спазват Господния начин на отношение към своите жени, много мъже не представят правилно Господ Исус и отношението Му към църквата. Те обявяват, че жените трябва да им се подчиняват във всичко. Но щом мъжът сам не се подчинява на Христа, не е Божие намерение той да има власт като глава на семейството. Той трябва да е под властта на Христос, за да може да представлява отношението на Христос към църквата. Ако е груб, лош, буен, егоист, суров и надменен човек, нека никога не продума, че мъжът е глава на жената и че тя трябва да му се подчинява във всичко, защото той не е Господ, той не е мъж в истинския смисъл на думата.

Съпрузите трябва да изучават образа и да се стремят чрез представения в Ефесянците символ да разберат какво означава отношението, което Христос поддържа спрямо църквата. Съпругът трябва да бъде като Спасителя в семейството си. Ще стои ли той в своето благородно, подарено му от Бога мъжество и ще се стреми ли винаги да издига жената и децата си? Ще създава ли около себе си чиста, свежа атмосфера? Като претендира за авторитет, ще култивира ли прилежно любовта на Исус и ще я прави ли постоянен принцип в своя дом?

Нека всеки съпруг и баща се учи да разбира думите на Христос не едностранчиво, само като подробно се спира на това, че жената трябва да се подчинява

на мъжа, но да изучава своето собствено положение в семейството в светлината на Голготския кръст. “Мъже, любете жените си, както Христос възлюби и предаде Себе Си за нея, за да я освети, като я очисти с водно умиване чрез Словото”. Исус отдаде Себе Си на смърт на кръст, за да ни очисти и чрез влиянието на Святия Дух да ни пази от всякакъв вид грях и опетняване.

НЕОБХОДИМИ СА ВЗАИМНИ ОТСТЪПКИ. Трябва да притежаваме Божия Дух. В противен случай никога няма да имаме хармония. Ако притежава Христовия Дух, жената ще подбира думите си, ще контролира духа си, ще бъде покорна, но все пак не ще се чувства робиня, а другарка на мъжа си. Ако е Божий служител, съпругът не ще господства над жена си; не ще бъде своеволен и претенциозен. Грижата ни да съхраняваме любовта в дома никога не може да бъде прекалено голяма, защото, ако в него обитава Божият Дух, домът е символ на небето... Ако единият греша, другият трябва да проявява христово подобно търпение и не трябва да се отдръпва настрана студено.

Нито мъжът, нито жената трябва да се опитват да упражняват произволна власт над другия. Не се опитвайте да заставяте насилствено другия да се подчинява на вашите желания. Вие не можете да направите това и да запазите взаимната любов. Бъдете любезни, търпеливи и дълготърпеливи, отстъпчиви, разсъдливи и учтиви. Чрез Божията благодат всеки може да направи другия щастлив, както сте и обещали в брачната клетва.

НЕКА ВСЕКИ ДА ОТСТЪПВА С ГОТОВНОСТ. Понякога в брака мъжът и жената постъпват като недисциплинирани, капризни деца. Мъжът иска своето, жената иска своето и никой не е готов да отстъпи. Такова състояние може само да причини най-голямото нещастие. И мъжът, и жената трябва да са готови да отстъпват от мнението си. Ако и двамата упорстват и вършат само това, което те желаят, възможност за щастие няма.

Докато мъже и жени не се научат от Христос на кротост и смирение, те ще проявяват тъй често срещания при децата импулсивен недисциплиниран дух. Силната недисциплинирана воля иска да господства. Такива хора имат нужда да изучат думите на апостол Павел: “Когато бях дете, като дете говорих, като дете чувствах, като дете разсъждавах, откак станах мъж, напуснал съм което е детинско”.

УРЕЖДАНЕ НА СЕМЕЙНИ ТРУДНОСТИ. Не е лесно да се уреждат семейни трудности, дори когато мъжът и жената се опитват да уредят различните си задължения честно и справедливо, ако не са подчинили сърцата си на Бога. Невъзможно е мъжът и жената да противопоставят интересите си в домашния живот и в същото време да имат любеща здрава връзка помежду си. Те трябва да имат общи интереси във всичко, което засяга дома, а жената, ако е християнка, ще обедини своите стремежи и цели с тези на мъжа си като негова другарка, защото той е глава на домакинството.

СЪВЕТ КЪМ СЕМЕЙСТВО, В КОЕТО НЯМА СЪГЛАСИЕ. Твоят дух не е такъв, какъвто трябва да бъде. Когато заемаш определена позиция, ти не преценяваш нещата добре, нито обмисляш какъв ще бъде ефектът от упоритото настояване да се

приеме твоето мнение. По един доста самоуверен начин ти го вмъкваш в молитвите и разговорите си, макар да знаеш, че жена ти не го споделя. Вместо да зачиташ чувствата на жена си и като кавалер да избягваш любезно въпросите, по които се различавате, ти продължаваш да се занимаваш със спорни въпроси и проявяваш упоритост при изразяване на възгледите си, без да обръщаш внимание на някой друг около себе си. Ти смяташ, че другите нямат право да виждат нещата по-различно от тебе. Такива плодове не растат на дървото на християнина.

Братко мой, сестро моя, отворете вратата на сърцето си, за да приемете Исус. Поканете го в храма на душата си. Помагайте си един на друг, за да надвиете пречките, които се явяват в брачния ви живот. Ще трябва да водите жестока борба, за да победите вашия противник - дявола; и ако очаквате Бог да ви помогне в тази борба, тогава и двамата трябва да се съедините и да вземете решение да победите; трябва да запечатите устата си да не изговарят никакви погрешни думи, дори ако трябва да паднете на колене и да извикате високо: "Господи, смърти противника на моята душа".

ХРИСТОС ВНАСЯ ДУХ НА ЕДИНСТВО ВЪВ ВСИЧКИ СЪРЦА. Ако Божията воля се изпълнява, мъжът и жената ще се уважават един друг и ще укрепват любовта и доверието помежду си. Всичко, което руши мира и единството в семейството, трябва решително да се подтиска, а да се подхранват любезност и любов. Когато проявяваш дух на нежност, търпение и любов, ще видиш, че същият дух се отразява върху тебе. Където владее Божият Дух, там не се говори за несъвместимост в брачната връзка. Ако Христос - надеждата на славата, наистина живее в сърцата, в дома ще има съгласие и мир. Пребъдващият в сърцето на жената Христос, ще е в съгласие с Христос, Който пребъдва в сърцето на мъжа. И мъжът и жената ще се стремят към жилищата, които Христос е отишъл да приготви за тези, които Го любят.

ГЛАВА ОСЕМНАДЕСЕТА - СЪПРУЖЕСКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ И ПРИВИЛЕГИИ

ИСУС НЕ НАЛАГАШЕ БЕЗБРАЧИЕ. Тези, които гледат на брачната връзка като на една от свещените Божии наредби, защитени чрез Неговите свети заповеди, ще бъдат контролирани от разума.

Исус не налага безбрачие на никоя социална група. Той дойде не за да унищожи святата брачна връзка, а за да я издигне и възвиси в първоначалната ѝ святост. С удоволствие гледа Той на оная семейна връзка, при която владее святата и несебелюбива любов.

БРАКЪТ Е ЗАКОНЕН И СВЯТ. Само по себе си нито яденето, нито пиенето, нито омъжването, нито жененето са грешни. Законно беше да се женят по времето на Ной, както е законно да се женят и сега, стига само това, което е законно да се третира правилно и да не достига до грешни крайности. Но в дните на Ной мъжете се женеха, без да се допитват до Бога, нито търсеха съвет и ръководство от Него...

Фактът, че всички връзки в живота са с временно естество, трябва да упражнява смекчаващо влияние върху всичко, което вършим и говорим. В Ноевите дни

прекомерната, крайната любов към това, което правилно употребено само по себе си беше законно, правеше брака грешен пред Бога. Има мнозина в настоящия век на света, които изгубват душата си, защото са погълнати от мисли за брак, а и от самата брачна връзка.

Брачната връзка е свята, но в настоящия век на обезценяване на истинските стойности тя може да прикрива всякакъв вид низост. С нея често се злоупотребява и тя се е превърнала в престъпление, което сега представлява едно от знаменията на последните дни, така както извършваните в предпотопните дни бракове бяха престъпление тогава... Когато святото естество и изискванията на брака бъдат разбрани, тогава той дори и сега би бил одобрен от Небето и резултатът щеше да бъде щастие за двете страни и прославяне на Бога.

ПРИВИЛЕГИИТЕ НА БРАЧНАТА ВРЪЗКА. Изповядващите се за християни... трябва своевременно да обмислят резултата от всяка привилегия на брачната връзка и осветеният принцип трябва да бъде основа на всяка тяхна постъпка.

(ЗАБЕЛЕЖКА от съставителите: При друг случай Е. Вайт говори за "чистия характер и привилегиите на семейните отношения" (Виж Свидетелства, т. 2, стр. 90.)

В твърде много случаи родителите... са злоупотребявали със своите брачни привилегии и чрез задоволяване са засилили своите плътски страсти.

ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ДА СЕ ИЗБЯГВАТ КРАЙНОСТИТЕ. Достигането до крайност на това, което е законно, го прави тежък грях.

В брачния живот много родители не получават онова знание, което би трябвало да имат. Те не внимават Сатана да не спечели предимство над тях и да завладее умовете и живота им. Не разбират, че Бог изисква от тях да пазят брачния си живот от каквито и да било крайности. Много малко чувстват, че техен религиозен дълг е да владеят страстите си. Те са се свързали в брак с обекта на своя избор и следователно, така разсъждават те, бракът освещава отдаването на по-ниските страсти. Дори мъже и жени, които изповядват благочестие, отпускат юздите на своите страсти и нито дори помислят, че Бог ги държи отговорни за изразходването на жизнена енергия, която отслабва силите им и влияе лошо на целия организъм.

НЕКА ЛОЗУНГЪТ БЪДЕ: СЕБЕОТРИЦАНИЕ И ВЪЗДЪРЖАНИЕ. О, да бих могла да накарам всички да разберат, че са задължени спрямо Бога да запазят в най-добро състояние умствения и физическия си организъм, за да могат да отдават съвършена служба на своя Създател! Нека съпругата християнка се въздържа и нито с дума, нито с постъпка, с нищо да не възбужда плътските страсти на мъжа си. Мнозина нямат никаква сила за това. Още от младостта чрез задоволяване на чувствените си страсти те са загубили себеконтрол и са подкопали организма си. Лозунгът на техния брачен живот трябва да бъде - себеотрицание и умереност.

Ние сме поели тържествени задължения пред Бога да пазим духа си чист и тялото си здраво, за да сме полезни на човечеството и да отдаваме на Бога съвършена служба. Апостолът произнася следните предупредителни думи: "Нека не царува грехът в смъртното ваше тяло, за да сте послушни не неговите похоти." Той ни подтиква напред като ни казва, че "всеки, който се бори за превъзходството си, от

всичко се въздържа”. Той подканя всички, които се наричат християни, да представят “телата си като жива жертва, свята, благоугодна на Бога”. Той казва: “Уморявам тялото си и го поробвам да не би като съм проповядвал на другите, сам аз да остана неодобрен”.

Не е чиста любов тази, която движи един мъж да направи жена си инструмент за обслужване на страстта му. Плътските страсти са тези, които крещат за задоволяване. Колко малко мъже показват любовта си по начина, определен от апостола: “Както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, за да [не я опетни, но] за да я освети и очисти; за да бъде свята и без недостатък”. Такава любов в брачната връзка Бог признава за свята. Любовта е чист и свят принцип, а похотливата страст не допуска никакво обуздаване и не желае да бъде под контрола на разума. Тя е сляпа за последиците; не желае да разсъждава за причина и следствие.

ЗАЩО САТАНА СЕ СТРЕМИ ДА ОТСЛАБИ САМОКОНТРОЛА? При встъпващите в брачна връзка, Сатана се опитва да снижи мярката за чистота и да отслаби самоконтрола, понеже знае, че докато по-ниските страсти имат надмощие, моралните сили постепенно отслабват и тогава той няма да се безпокои за духовния растеж. Той знае също, че по никакъв друг начин не може по-добре да отпечата своя собствен омразен образ върху техните деца. Така е много по-лесно да влияе за оформяне на характерите им, отколкото да променя характера на родителите.

РЕЗУЛТАТИ ОТ НЕВЪЗДЪРЖАНОСТТА. Мъже и жени, един ден ще разберете какво е страст и какъв е резултатът от нейното задоволяване. Страст с ниско качество може да съществува в брачната връзка, както и вън от нея.

Какъв е резултатът от отпускане юздите на ниските страсти?... Спалнята, където би трябвало да бдят Божиите ангели, е направена несвята, поради извършване на несвяти неща. И понеже владее срамен анимизъм (скотство), телата биват покварявани; отвратителни практики водят до отвратителни болести. Онова, което Бог е дал за благословение, бива превърнато в проклетие.

Сексуалните крайности ще унищожат напълно любовта към молитвата, ще отнемат от мозъка субстанцията, необходима за хранене на организма и най-резултатно ще изчерпят жизнеспособността. Никоя жена не бива да помага на мъжа си в това дело на себеунищожение. Тя няма да го стори, ако е просветена и наистина го обича.

Животинските страсти, колкото повече се задоволяват, толкова по-силни стават и толкова по-буйни са техните крясъци за задоволяване. Нека богобоязливите мъже и жени се събудят за своя дълг. Поради невъздържаността си в това отношение много изповядващи се за християни страдат от парализа на нерви и мозък.

СЪПРУЗИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ РАЗСЪДЛИВИ. Съпрузите трябва да бъдат грижливи, внимателни, постоянни, верни и състрадателни. Трябва да проявяват любов и съчувствие. Ако изпълняват думите на Христос, любовта им няма да има земен и чувствен характер и няма да води до унищожаване на собствените им тела и до навличане слабост и болест върху жените им. Те не ще се отдават на задоволяване на ниски страсти, нито ще повтарят в ушите на жените си, че са длъжни да им се подчиняват във всичко. Ако мъжът е с благороден характер, с чисто сърце и възвишен

ум, неща които всеки истински християнин трябва да притежава, това ще се прояви в брачните отношения. Ако притежава ума на Христос, той не ще бъде унищожител на тялото, но ще бъде изпълнен с нежна любов, стремежи се да достигне най-възвишения образец - Христос.

КОГАТО СЕ ВМЪКНАТ СЪМНЕНИЯТА. Никой мъж не може истински да обича жена си, ако тя търпеливо се подчинява и е готова да стане негова робиня, за да служи на покварените му страсти. С пасивното си подчинение тя изгубва онова достойнство, което някога е притежавала в неговите очи. Той я вижда смъкната долу, далече от всичко извисяващо, на едно ниско равнище и скоро започва да подозира, че също тъй кротко и лесно тя ще се остави да бъде увлечена и от някой друг, освен него. Той се съмнява в нейната устойчивост и чистота, уморява се от нея и търси нови обекти, които да събудят и усилят неговите адски страсти. Божият закон не бива зачетен. Такива мъже са по-лоши от зверове, те са демони в човешки образ. За тях извисяващите, облагородяващи принципи на истинската, освещаваща любов са непознати.

Жената също започва да ревнува мъжа си и да подозира, че щом му се отдаде случай, той също така лесно ще се обърне към друга, както към нея. Тя вижда, че той не е управляван нито от съвест, нито от страх Божий; всички онези осветени прегради са съборени от невъздържаните страсти; станало е така, че всичко, което трябва да е богоподобно, у нейния съпруг сега служи на една недостойна, невъздържана страст.

ПРОБЛЕМЪТ ЗА НЕРАЗУМНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ. Въпросът, който трябва да се разреши сега е: Трябва ли жената да се чувства задължена да отстъпва безусловно пред исканията на своя съпруг, когато вижда, че нищо друго не го управлява, освен ниски страсти и когато нейният здрав разум я убеждава, че ако направи това ще навреди на своето тяло, което Бог и е дал да притежава за освещение и чест, за да го пази като жива жертва за Бога?

Не е чиста, нито свята онази любов, която кара жената да задоволява животинските наклонности на своя съпруг за сметка на здравето и живота си. Ако притежава истинска любов и мъдрост, тя ще се старее да отклони ума му от порочните страсти, като го насочи към възвишени теми, разглеждайки интересни духовни въпроси. Може би ще бъде необходимо дори с риск да си навлече неговото неодобрение, тя смирено и с любов да го увещава, че не трябва да унижава тялото си като се отдава на сексуални ексцесии. По нежен, тактичен начин, тя трябва да му напомни, че първо и най-върховно право над цялото й същество има Бог, и че тя не може да не зачита това право, защото иначе ще бъде държана отговорна във великия ден Господен.

Ако облагородява своите чувства и в освещение и почит запазва своето фино, женско достойнство, жената може да извърши много чрез разумното си влияние, за да освещава и съпруга си и по този начин да изпълни висшата си задача. Като прави така, тя може да спаси и мъжа си и себе си, извършвайки по този начин двойно дело. За тази тъй деликатна и трудна за изпълнение работа са нужни много мъдрост и търпение, както и морален кураж и сила на духа. Сила и благодат могат да се получават чрез молитва. Искрената любов трябва да бъде ръководният принцип на сърцето. Само любов към Бога и любов към съпруга могат да бъдат правилна основа за действие...

Когато жената отдава тялото и ума си под контрола на своя съпруг, като е пасивна пред неговата воля във всичко, жертвайки съвестта си, достойнството си, дори и личността си, тя изпуска възможността да упражнява онова мощно влияние за добро, което би трябвало да притежава за облагородяване на съпруга си. Тя би могла да смекчи неговото грубо естество и нейното осветяващо влияние може да бъде упражнявано по такъв начин, че да го направи по-нравствен, да го кара да се старее сериозно да владее своите страсти и в по-голяма степен да се стреми към духовното. По този начин те могат да бъдат участници в Божественото естество, защото са избегнали моралната разруха, обхванала света. Голяма може да бъде силата на влиянието, чиято цел е да води ума към висши и благородни мисли над низките сексуални преживявания, към които необновеното чрез благодатта сърце естествено се стреми. Жената не е угодна на Бога, ако, за да се хареса на своя съпруг е готова да слезе долу до неговия образец, където животинската страст е главната същност на неговата любов и тя ръководи постъпките му; защото така тя пропуска да упражнява осветяващо влияние върху своя съпруг. Ако чувства, че трябва да се подчини на плътските му желания без нито дума на протест, тя не разбира своето задължение спрямо него или спрямо своя Бог.

НАШИТЕ ТЕЛА СА ИЗКУПЕНО ПРИТЕЖАНИЕ. Ниските страсти се пораждат в тялото и действат чрез него. Думите “плът” или “плътски” или “плътски похоти” обхващат по-долното, покварено естество; самата плът не може да действа противно на Божията воля. Заповядано ни е да разпънем плътта с нейните чувства и похоти. Как да го направим? Да нанасяме ли болка на тялото? Не, но трябва да умъртвим изкушението, което ни кара да грешим. Мисълта, която покварява, трябва да бъде прогонена. Всичките ни мисли трябва да бъдат предадени на Исус Христос. Всички чувствени наклонности трябва да бъдат подчинени на по-висшите сили на душата. На най-върховното място трябва да стои любовта към Бога. Христос трябва да заема престола несподелен с друг. Телата си трябва да считаме като Негово изкупено притежание. Частите на тялото трябва да станат оръдия на правдата.

ЧАСТ VI - НОВИЯТ ДОМ

ГЛАВА ДЕВЕТНАДЕСЕТА - КЪДЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ДОМЪТ

РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ ПРИ ИЗБОР НА МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ. При избиране на дом, Бог иска преди всичко да вземем предвид моралните и религиозни влияния, които ще заобикалят нас и нашите семейства.

Трябва да избираме онова общество, което е най-благоприятно за нашия духовен напредък и където ще имаме на разположение всяка достъпна за нас помощ, защото Сатана ще поставя много пречки, за да направи колкото е възможно по-трудно напредването ни към небето. Може би ще бъдем изправени пред трудности, защото мнозина не могат да си изберат такава среда, каквато желаят; но не бива да се излагаме доброволно на влияния, които не са благоприятни за формиране на християнски характер. Когато дългът ни застави да сторим това, трябва да бъдем двойно по-

бдителни и двойно повече да се молим, за да останем непоковарени чрез благодатта на Христос.

Евангелието... ни учи да ценим нещата според тяхната истинска стойност и да посвещаваме най-голямото си внимание на тези, които имат по-голяма значимост - непреходните неща. Този урок е особено необходим за хора, които носят отговорност за избора на дом. Те не бива да допускат да бъдат отклонени от най-висшата цел...

Когато човек си избира местожителство, нека неговият избор се ръководи от тази цел. Не се оставяйте да бъдете ръководени от желанието си да трупате богатства или пък от изискванията на модата, или от обичаите на обществото. По-добре вземете предвид онова, което води към чистота, простота, здраве и към истински ценните неща...

Вместо да живеете там,където могат да се видят само човешки дела, където чрез гледане и слушане се пробуждат често лоши мисли, където постоянният шум и липсата на спокойствие уморяват и дразнят, идете там, където можете да се наслаждавате на Божиите дела. Търсете спокойствие на душата в красотата, тишината и мира на природата. Нека очите ви си почиват, наслаждавайки се на зелените ливади, на горичките и хълмовете. Заглеждайте се в синьото небе, непомрачено от праха и пушеците на града и дишайте животворния чист въздух.

ПЪРВИЯТ ДОМ - ОБРАЗЕЦ. Домът на нашите първи родители трябваше да бъде образец за други домове, които децата им щяха да създадат, когато отидат да населят земята. Онзи дом, украсен от ръката на самия Бог, не бе великолепен палат. В гордостта си, човеците се наслаждават на великолепни и скъпи постройки и се хвалят с делата на ръцете си; но Бог постави Адам в една градина. Това щеше да бъде неговото жилище. Сините небеса бяха неговият свод. Земята с деликатните си цветя и килим от жива зеленина беше неговият под; а покритите с листа клони на красивите дървета бяха неговият балдахин. Стените му бяха накичени с най-блестящите украшения - ръчно дело на великия Майстор Художник. Това, което обкръжаваше святата двойка, беше един урок за всяко време - че истинското щастие се намира не в задоволяването на гордостта и лука, а в общуването с Бога чрез сътворените от Него дела. Ако хората отдаваха по-малко внимание на изкуственото и култивираха по-голяма простота, щяха да отговарят много повече на целта, която Бог си беше поставил с тяхното сътворяване. Гордостта и амбицията никога не задоволяват, а онези, които са истински мъдри, ще намерят съществено и възвишаващо удоволствие в източниците на радост, които Бог е направил постижими за всички.

БОЖИЯТ ИЗБОР ЗА ЗЕМЕН ДОМ НА НЕГОВИЯ СИН. Исус дойде на тази земя, за да извърши най-великото дело сред човеците. Той дойде като Божи пратеник, за да ни покаже как трябва да живеем, за да си осигурим най-добри резултати. Какви бяха условията на живот, които Вечният Отец избра за Своя Син? Един уединен дом в хълмовете на Галилея; едно домакинство, което се издържаше с честен, почтен труд; един скромен живот, всекидневна борба с трудности и мъчнотии; себеотрицание, пестеливост и търпелива радостна служба; часове на обучение до скута на майка Си, с разтворен свитък от Свещените Писания; тишината на слънчевите изгреви и залези по зелените ливади; святото влияние на природата, изучаването на творенията и

провидението; и общуването на душата с Бога - това бяха условията, възможностите и обстановката на Исусовото детство.

ЗЕМЕДЕСКИ ДОМОВЕ НА ОБЕЩАНАТА ЗЕМЯ. В Обетованата земя започнатото в пустинята формиране бе продължено при условия, благоприятни за създаване на добри навици. Народът не беше наблъскан в градове, а всяко семейство си имаше свой земеделски имот, осигуряващ на всички здравословните благословения, необходими за един естествен, непокуварен живот.

ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА СРЕДАТА ВЪРХУ ХАРАКТЕРА НА ЙОАН. Йоан Кръстител, предшественикът на Исус, получи ранното си възпитание от своите родители. По-голямата част от живота си той прекара в пустинята... Изборът на Йоан беше - да се откаже от лукса и насладите на градския живот, за да си изгради дисциплиниран характер. Заобикалящата го там околна среда бе благоприятна за създаване навици на скромност и себеотрицание. Несмушаван от врявата на света, той можеше спокойно да изучава уроците на природата, на откровението и провидението... Още от детинство родителите му говореха за неговата мисия, така че той прие тази свята отговорност. Той обичаше самотата на пустинята, защото тя го улесняваше да отбягва обществото, което бе просмукано от съмнения, неверие и нечистота. Йоан нямаше доверие на своята собствена сила, и добре знаеше, че не може сам да се противопостави на изкушението. Той се боеше да бъде в постоянен допир с греха, за да не изгуби чувството за своята голяма греховност.

ДРУГИ ДОСТОЙНИ ХОРА, ОТГЛЕДАНИ В ДОМОВЕ НА ОТКРИТО. Така е било и с по-голямата част от най-добрите и благородни мъже от всички векове. Четете историята на Авраам, Яков и Йосиф, на Мойсей, Давид и Елисей. Разгледайте живота на мъже от по-късни времена, които са заемали доверени и отговорни служби.

Много от тях са били отгледани и възпитани в малки, селски къщи. Знаели са малко за блясъка и великолепието на света. Не са прекарвали младостта си в удоволствия. Много от тях са били принудени да се борят с бедност и лишения. Те са се учили отрано да работят и техният живот на чист въздух ги е направил силни и енергични във всичко. Принудени да се осланят само на собствените си сили и възможности, те са се научили да побеждават трудностите и пречките и по този начин са добивали кураж и издръжливост. Те са се учили на самостоятелност и самообладание. До голяма степен запазени от лоши другари, те са се задоволявали с радостите на природата и с добрите си приятели. Били са с прост вкус и умерени в навиците си. Ръководели са се от принципите си и са расли чисти, силни и верни. И когато са били призовани за житейското поприще, са го поемали телесно и духовно здрави, с бистър и възприемчив ум, способни да съставят и провеждат планове, твърди и устойчиви на злото. И това ги е правило мощни борци за доброто в света.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТА - СЕМЕЙСТВОТО И ГРАДЪТ

ОПАСНОСТИТЕ НА ГРАДСКИЯ ЖИВОТ. Животът в градовете е фалшив и изкуствен. Голямата страст за трупане на пари, водовъртежът от възбуждения и

търсене на удоволствия, желанието за показ, луксът и разточителството - всичко това са сили, които отклоняват мислите и вниманието на големи маси хора от истинската цел на живота. Те отварят вратата за хиляди злини. А на младите те оказват почти непреодолимо въздействие. Едно от най-тънките и опасни изкушения, което атакува децата и младежите е жаждата за удоволствия. Устройват се безброй празненства; спортни игри и конни състезания примамват хиляди и въртележката на възбудата и удоволствията ги отклонява от простите задължения на живота им. Пари, които би трябвало да се пестят за по-добри цели, се прахосват за забавления.

ЖИВОТЪТ В ГОЛЕМИЯ ГРАД ОТ ЗДРАВНА ГЛЕДНА ТОЧКА. Условието на живот в градовете често са голяма опасност за здравето. Постоянното излагане на опасността от зараза от различни болести, замърсеният въздух, нечистата, замърсена храна и вода, пренаселените, тъмни и нездравословни жилища - това са само някои от многото злини, които се срещат там.

Божият план не е бил хората да живеят наблъскани в градовете, натъпкани заедно в сутерени, в многоетажни сгради и по тавани, без дворове. В началото Той постави нашите първи родители сред най-прекрасните гледки и звуци, на които и днес иска да се радваме. Колкото повече се доближаваме в хармония с първоначалния Божи план, толкова по-благоприятно ще бъде нашето положение за осигуряване здраве на тялото, душата и духа.

ОГНИЩА НА НЕЧЕСТИЕ. Градовете са пълни с изкушения. Трябва да планираме работите си така, че да държим нашата младеж колкото е възможно по-далеч от това осквернение.

Деца и младите трябва да бъдат пазени грижливо и да се държат настрана от огнищата на нечестие, които развращават нравите и се намират предимно в градовете.

ГЛЪЧКА И ОБЪРКВАНЕ. Не е по Божията воля народът Му да се заселва в градовете, където има много шум и напрежение. Това трябва да бъде спестено на децата Му, защото бързината, блъскането и шумът вредят на целия организъм.

ТРУДНОСТИ В РАБОТАТА. Поради обединението на тръстовете и резултатите от работническите сдружения и стачки, условията на живот в града стават все по-тежки. Предстоят сериозни смущения и на много семейства ще се наложи да се изселят от градовете.

НАДВИСНАЛОТО РАЗРУШЕНИЕ. Близо е времето, когато големите градове ще бъдат пометени и всички трябва да бъдат предупредени за тези предстоящи събития.

О, да можеше Божият народ да осъзнае бъдещото разрушение на хиляди градове, сега изцяло предадени на идолопоклонство!

ПОРАДИ СВЕТСКИ ИНТЕРЕСИ И ОТ ЛЮБОВ ЗА ПЕЧАЛБА. Често родителите не проявяват грижа за обграждане на децата с източници на правилно влияние. Когато избират дом, те имат предвид повече светските си интереси, отколкото моралната и обществена атмосфера и децата създават връзки и намират

другари, които влияят неблагоприятно и задържат развитието на благочестие и оформяне на добър характер.

Родители, вие, които порицавате ханаанците, задето са принасяли в жертва на Молоха малките си деца, какво вършите вие? Вие принасяте най-скъпата жертва на вашия бог Мамон, а после, когато децата ви пораснат без любов, с недобри характери, когато проявяват решително неблагоприятие и склонност към неверие, вие обвинявате вярата, която изповядвате, че не е могла да ги спаси. Вие жънете това, което сте сели - резултата от вашата себелюбива любов към света и от небрежността си към средствата на благодатта. Отишли сте да живеете в места на изкушения, а Божия ковчег, вашата слава и защита, сте считали за нещо несъществено; и Господ не е извършил чудо, за да избави децата ви от изкушение.

ГРАДОВЕТЕ НЕ ПРЕДЛАГАТ ИСТИНСКО ПРЕДИМСТВО. Като живее в града, нито едно семейство не е укрепнало физически, нито се е развило умствено или духовно в много по-голяма степен. Вяра, надежда, любов, щастие, могат да се спечелят много по-добре в уединени места, с полета, хълмове и дървета. Махнете децата далеч от гледките и звуците на града, далеч от шума и врявата на движението и гъмжилото. Умовете им ще се развиват по-добре и те ще станат по-здрави. Ще видите, че там истината на Божието слово може да се представи по-пълно и да се възприеме по-лесно от сърцата им.

СЪВЕТ ПО ВЪПРОСА ЗА ПРЕМЕСТВАНЕТО ОТ СЕЛСКИ В ГРАДСКИ ОБЛАСТИ. Много родители се преместват от селските си домове в града, защото считат, че там ще живеят по-удобно и приятно. Но с извършването на тази промяна те излагат децата си на много и силни изкушения. Момчетата нямат работа и получават улично възпитание; постепенно те се покваряват, докато загубят всякакъв интерес към всичко чисто, добро и свято. Колко по-добре би било родителите да останат със семействата си в провинцията, където влиянието на средата за физическото и умствено развитие е най-благоприятно. Нека младите да се трудят и да обработват земята. Оставете ги да спят сладкия сън на умората.

Поради небрежността на родителите младежите в градовете покваряват характерите и опетняват душите си пред Бога. Плодът на леността ще бъде винаги такъв. Приютите, затворите и бесилките разказват тъжни истории за пренебрегнати родителски задължения.

По-добре пожертвайте каквато и да е светска облага, отколкото да излагате на опасност поверените на вашата грижа скъпоценни души. Те ще бъдат винаги нападани от изкушения и трябва да бъдат обучавани да ги посрещат; но ваш дълг е да не оставите нищо да ви отклони от свободното, открито и сърдечно предаване на себе си и семейството си на Бога - ако е влияние, да го пресечете, ако е навик, да го изоставите, ако е връзка, да я развържете.

Вместо претъпкания град, потърсете някое уединено място, където, доколкото е възможно, децата ви ще бъдат закриляни от изкушенията; и там ги възпитавайте и обучавайте в трудолюбие и полезност. Пророк Езекиил изброява причините, които докараха греха и унищожението на Содом: "Гордост, пресищане от хляб и безгрижно спокойствие, а сиромаша и оскъдният не подкрепяха." Всички, които не искат да

споделят участта на Содом, трябва да избягват поведението, което стана причина за Божиите съдби над този нечестив град.

Когато Лот влезе в Содом, той имаше пълното намерение да се пази свободен от нечестието и да заповяда на дома си да върви след него. Но той не успя. Покваряващите влияния, които го заобикаляха, влияеха на вярата му, а общуването на децата му с жителите на Содом свързаха до известна степен и неговия интерес с техния. Резултатът е пред нас. Мнозина правят още същата грешка.

Полагайте старания да изберете и установите домовете си колкото може подалеч от Содом и Гомор. Стойте вън от големите градове. Ако е възможно, установете домовете си в тихо място в провинцията, дори и ако това стане причина никога да не забогатеете. Установете се там, където средата е най-добра.

Господ ме е наставил да предупредя нашите хора да не се струпват в градовете и там да търсят домове за семействата си. Наставена съм да кажа на бащите и майките: внимавайте и пазете децата си вътре в собствените си дворове.

СЕГА Е ВРЕМЕ ДА СЕ ПРЕМЕСТИМ ОТ ГРАДОВЕТЕ. Изведете семействата си от градовете, това е моята вест!

Дошло е времето, когато, според както Бог отваря пътя, семействата трябва да се изведат вън от градовете. Децата трябва да се заведат всред природата. Родителите трябва да се снабдят, според средствата си, с подходящо място. Трябва да има земя за обработване, макар и малко.

Преди поразяващия бич да връхлети върху земните жители Господ призова всички истински израилтяни да се приготвят за това събитие. Към родителите Той изпраща предупреждението: Съберете децата си в домовете си; изведете ги далеч от тези, които не зачитат Божиите заповеди, които поучават и практикуват злото. Излезте от големите градове, колкото може по-бързо.

БОГ ЩЕ ПОМОГНЕ НА НАРОДА СИ. Родителите могат да си осигурят малки домове сред природата и земя за обработване, където могат да имат овощни градини и да произвеждат зеленчуци и дребни плодове. С тях могат да заместят месото, което така много замърсява животодавната кръв, течаща по вените. В подобни места децата няма да бъдат заобиколени от покваряващите влияния на градския живот. Бог ще помогне на народа Си да намери такива домове вън от градовете.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА - ПРЕДИМСТВОТО НА ЖИВОТА В ПРОВИНЦИЯТА

С ПАРЧЕ ЗЕМЯ И УДОБЕН ДОМ. Ако е възможно, нека родителите да създадат за децата си домове сред природата или в провинцията.

Бащите и майките, които притежават парче земя и удобен дом са царе и царици.

Не считайте за загуба това, че ще бъдете призовани да напуснете градовете и да се преместите в места, сред природата. Богати благословения очакват тези, които ще последват този призив.

ТОВА СЪДЕЙСТВА ЗА СТОПАНСКО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ. Господ наставлява отново и отново, че нашият народ трябва да премести семействата си във от градовете, в провинцията, там, където сами могат да произвеждат продоволствието си, защото в бъдеще проблемът за купуване и продаване ще стане много сериозен. Сега трябва да започнем да обръщаме сериозно внимание на даваното ни наставление: “Излезте от градовете в земеделските области, където къщите не са натрупани една до друга и където ще бъдете свободни от притеснения, идващи от врагове”. (За по-подробен съвет по този въпрос вижте “Живот в провинцията”)

СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ГРАДСКИ ЖИТЕЛ. За тебе е добре да изоставиш грижите, които те смущават, и да намериш убежище сред природата, където влиянието на покварата върху морала не е така силно. Наистина, и в провинцията няма да бъдеш съвсем свободен от грижи; но все пак, ще избегнеш много злини и ще затвориш вратата срещу потока от изкушения, които заплашват да подчинят умовете на децата ти. Те се нуждаят от работа и разнообразие. Еднообразието на дома им ги кара да се чувстват неспокойни и недоволни. В резултат на това те се събират с порочни младежи от града, получавайки по този начин улично възпитание...

Животът сред природата ще бъде много благотворен за тях. Деятелният живот на открито ще развие умственото им и телесно здраве. Те трябва да имат градина за обработване, която ще им доставя както забавление, така и полезно занимание. Отглеждането на цветя и растения спомага за подобряване на вкуса и ума им, докато запознаването с Божиите полезни и красиви творения пък ще упражни пречистващо и облагородяващо влияние върху ума, отправяйки го към Създателя и Господаря на всичко.

БОГАТИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ СА ОСИГУРЕНИ ЗА ЖИТЕЛИТЕ НА СЕЛО. В дълбочините си земята крие благословение за тези, които имат кураж, постоянство и воля да събират нейните съкровища... Много фермери не са могли да си осигурят достатъчно придобивки от земята, защото са се заемали с тази работа така, като че ли тя е унижителна; те не виждат, че там има благословение за тях и за семействата им.

ТРУД, КОЙТО СЪЖИВЯВА УМА И ОБЛАГОРОДЯВА ХАРАКТЕРА. При обработване на почвата, разсъдливият работник ще разбере, че пред него се разкриват съкровища, за които не е и сънувал. Никой земеделец или градинар не може да успее в работата си, ако не познава и не спазва законите. Трябва да се изучават нуждите на всеки вид растение. Различните видове се нуждаят от различна почва и различно обработване, както и съобразяване със законите, които ги управляват. Това са условията за успех. Вниманието, което е нужно при разсаждането на младите растения, кастренето и поливането, запазването от слана нощем, от слънцето денем и от разни болести, отстраняването на плевели, насекоми, както и подреждането на растенията, са дейности, които не само че предават важни уроци за развитие на ума, но и съдействат чрез самата работа за усъвършенстване на характера. Със създаване на интерес към подробностите, с култивиране на търпение, прилежание и послушание спрямо законите, човек преминава най-важното обучение. Постоянното съприкосновение с тайната на живота и красотата на природата, както и нежността,

която се поражда при отглеждане на тези красиви предмети на Божието творение, допринасят за развитие на ума и облагородяване на характера.

БОГ НАСТАВЛЯВА И ПОУЧАВА. Този, който учеше Адам и Ева в рая как да се грижат за градината, наставлява хората и днес. Има мъдрост за този, който държи плуга и сади семето. Земята има своите скрити съкровища и Господ желае хиляди и десетки хиляди от тези, които са струпани в градовете да чакат удобен случай да спечелят някоя малка сума и да обработват земята... Тези, които завеждат семействата си сред природата, са избрали място, където ще имат най-малко изкушения. Децата, чиито родители обичат Бога и се боят от Него, са във всяко отношение в по-добро положение, тъй като се учат от Великия Учител - извора и източника на мъдрост. Те имат много по-благоприятна възможност за спечелване на годност за небесното царство.

БОЖИЯТ ПЛАН ЗА ИЗРАИЛЕВАТА ЗЕМЯ. Адам и Ева загубиха жилището си в рая, като последица от своето непослушание и цялата земя беше проклета поради греха. Но ако Божият народ би последвал Неговите нареждания, Господ обещаваше да върне на земята нейното плодородие и красота. Сам Бог им беше дал наставления относно обработването на почвата и те трябваше да Му сътрудничат в това възстановително дело. Така, под ръководството на самия Бог, цялата страна беше определена да стане един нагледен пример за представяне на духовната истина. Също както при спазване на природните закони земята трябваше да даде своите съкровища, така и чрез послушание към моралния закон, сърцата трябваше да възпроизведат качествата на Неговия характер.

ИЗВЛИЧАЙТЕ ДУХОВНИ УРОЦИ ОТ ЕЖЕДНЕВНИЯ ЖИВОТ. Бог ни е заобиколил с красиви природни картини, за да привличат и интригуват ума ни. Той желае да свързваме славата на природата с Неговия характер. Ако изучаваме вярно книгата на природата ще намерим, че тя е един плодороден източник, чрез който получаваме представа за безкрайната любов и сила на Бога.

Исус свързва поученията Си не само с почивния ден, а също и с работната седмица... В орането, както и при сеенето, в подготовката на почвата, както и в жътвата, Той ни поучава, показвайки ни една илюстрация за делото на Неговата благодат върху нашите сърца. Неговото желание е да намираме духовни поучения във всички полезни работи и във всички събития от живота. Така нашите ежедневни занимания няма да могат да погълнат вниманието ни до там, че да ни отвлекат от Бога. Напротив, постоянно ще ни напомнят за нашия Създател и Изкупител. Мисълта за Бога ще протича подобно на златна нишка през всичките ни домашни грижи и занимания. Неговата слава ще разцъфти отново за нас върху цялото лице на природата. Ние ще получаваме все нови и нови уроци върху небесната истина и ще се приближаваме все повече и повече до образа на Божествената чистота.

ЕДНАКВИ ЗАКОНИ УПРАВЛЯВАТ ПРИРОДАТА И ЧОВЕЧЕСТВОТО. Великият Учител довеждаше слушателите Си в съприкосновение с природата, за да чуват гласа, който говори чрез всички сътворени неща; когато техните сърца се смекчаваха и умовете им ставаха възприемчиви, Той им помагаше да разберат по-

добре духовните поуки от картините, върху които се спираше техният поглед... В Неговите поучения имаше по нещо интересно за всеки ум, Той затрогваше всяко сърце. И така, като насочваше мислите на човеците към извличане на духовни поуки от случките и нещата на ежедневиия живот, Той правеше труда им не просто кръг от обичайна изморителна работа, лишена от някакви възвишени мисли, а приятна и благородна дейност, напомняща им постоянно за духовното и невидимото.

Така трябва и ние да поучаваме. Децата трябва да бъдат учени да виждат в природата изявите на Божията любов и мъдрост. Нека всяко птиче, всяко цвете и дърво свързва мисълта им с Бога; нека всички видими неща бъдат за тях пример за невидимото и всички събития в живота - средство за предаване на Божествени поучения.

И когато те се научат по този начин да извличат поуки от всички сътворени неща, както и от опитностите на живота, обяснете им, че същите закони, които управляват всичко в природата и живота, трябва да управляват и нас; че те са дадени за наше добро, и че само когато ги изпълняваме ще имаме истинско щастие и успех.

ДАВАЙТЕ ПРАКТИЧНИ УРОЦИ ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ. От почти безбройните уроци, които се съдържат в разните процеси, които се извършват в растението, някои от най-ценните са ни дадени в притчата на Спасителя за никнещото зърно. Там има поуки за стари и млади...

Поникването на зърното представлява началото на духовния живот, а развитието на растението символизира развитието на характера... Когато родители и учители се опитват да поучават децата си на тези уроци, добре е да им се дават и практически познания. Нека децата сами обработват земята и сеят семе. И когато работят, родителят или учителят може да даде пояснение за градината на сърцето, за посятото в нея добро или лошо семе и да обясни, че както градината трябва да се приготви за естественото семе, така и сърцето трябва да бъде приготвено за семето на истината... Никой не очаква от необработената земя да му даде веднага жътва. Прилежен, постоянен труд трябва да се положи при обработване на почвата, при сеене на семето и при култивиране на реколтата. Така трябва да бъде и при духовното сеене.

** (ЗАБЕЛЕЖКА: Бележки на Елена Г. Вайт по случай една сватбена церемония, състояла се през 1905 г. в санаториума в Калифорния.)*

ВРЕДНИТЕ НАВИЦИ СА КАТО ПЛЕВЕЛИ. Ако е възможно, най-добре е домът трябва да бъде вкън от града, където децата могат да имат земя, за да я обработват. Нека всяко дете има свое собствено парче земя; и когато ги учите как да правят градина, как да подготвят почвата за семето и колко важно е да изтръгват плевелите, учете ги също колко важно е да не допускат в живота си грозни, вредни прояви. Учете ги да отстраняват лошите навици, както премахват плевелите в градината си. Ще мине време, докато получите резултат от тези уроци, но това ще ви се отплати, богато ще ви се отплати.

ДОМАШНАТА СРЕДА ДА ИЗЯВЯВА НАШИТЕ ВЯРВАНИЯ. Родителите са длъжни пред Бога да направят обстановката в дома, да съответства на истината, която изповядват. Само в такъв случай те ще могат да предават на децата си правилни уроци,

а децата ще се научат да свързват дома тук долу с дома горе. Доколкото е възможно, семейството тук трябва да бъде образец на семейството в небето. Тогава изкушенията да се възприемат недостойни и унизителни неща ще изгубят много от силата си. Децата трябва да се поучават, че тук на тази земя са поставени само за един пробен период и че се възпитават да станат обитатели на жилищата, които Христос приготвя за тези, които Го обичат и пазят заповедите Му. Това е най-висшия дълг, който родителите имат да изпълнят.

РОДИТЕЛИ, ИЗГРАДЕТЕ СИ ДОМОВЕ СРЕД ПРИРОДАТА (НА СЕЛО). Докато Господ ми дава сила да говоря на нашия народ, ще продължавам да призовавам родителите да напускат градовете и да си създават домове извън тях в провинцията, където могат да обработват земята и да предават уроци по чистота и простота на живота от книгата на природата. Творенията в природата са Божиите мълчаливи проповедници, предназначени да поучават в духовните истини. Те ни разказват за Божията любов и изявяват мъдростта на Великия Майстор-Художник.

Аз обичам красивите цветя. Те са спомени от рая и ни сочат блажената страна, в която, ако сме верни, ще влезем скоро. Бог насочва ума ни към даряващите здраве свойства на цветята и дърветата.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ВТОРА - ИЗГРАЖДАНЕ И ОБЗАВЕЖДАНЕ НА ДОМА

ОСИГУРЕТЕ ПРОВЕТРЯВАНЕ, СЛЪНЧЕВА СВЕТЛИНА И КАНАЛИЗАЦИЯ. При изграждане на постройки за обществени цели или за жилища, трябва да се обръща особено внимание на добрата вентилация и изобилната слънчева светлина. Църквите и училищните сгради често страдат в това отношение. Липсата на добра вентилация много често става причина за поява на сънливост и отпуснатост, които унищожават ефекта от много проповеди и правят неефективен труда на много учители.

Всички сгради, предназначени за човешки жилища трябва да са издигнати по възможност повече над земята, върху сухи основи и добре дренирана почва. Това ще премахне влагата... На това често се обръща твърде малко внимание. Продължително лошо здраве, много сериозни болести и смъртни случаи са резултат от влагата на ниските сгради с лошо отводняване.

При изграждане на жилища е особено важно да се осигури цялостна вентилация и изобилие от слънчева светлина. Нека във всяка стая на жилището да има приток на въздух и светлина. Спалните стаи трябва да бъдат така устроени, че да е осигурена свободната циркулация на въздуха ден и нощ. Стая, която не е достъпна за въздуха и слънчевата светлина, не е подходяща за спалня. В много страни е необходимо спалните да са снабдени с печки, за да могат при студено или влажно време да се затоплят добре.

Гостната стая трябва да отговаря на същите условия, както и другите стаи, определени за постоянно обитаване. Тя трябва да има също, както и другите, въздух и слънчева светлина и да бъде снабдена с отопление за изсушаване на влагата, която винаги се образува в помещения, които не се обитават постоянно. Който спи в лишена

от слънце стая и на непроветрено легло, излага на опасност здравето, а често и живота си...

Онези, които се грижат за стари хора, трябва да помнят, че те особено се нуждаят от топли, уютни стаи. С напредването на годините силите отпадат, жизнената сила намалява и не може да се справя с нездравословните атмосферни условия; затова по-възрастните хора е нужно да имат по-обилна слънчева светлина и чист въздух.

ИЗБЯГВАЙТЕ НИСКИТЕ МЕСТА. Ако желаете в дома ви да има здраве и щастие, той трябва да бъде построен на достатъчно високо място, над вредните изпарения и мъглите, които се стелят по ниските места и да бъде изложен на укрепителното действие на животодавните небесни средства. Свалете тежките завеси от прозорците, разтворете и тях, и дървените капаци над тях и не оставяйте увивни растения да засенчват прозорците ви, колкото и красиви да изглеждат; премахнете близкостоящите до тях дървета, които пречат на слънчевата светлина да ги огрява. От слънчевата светлина може завесите и килимите да избелеят и да се повредят рамките на картините, но тя ще донесе здрава руменина върху бузките на децата ви.

ДВОРЪТ, ОБГРАЖДАЩ КЪЩАТА. Дворът, украсен с разпръснати дървета и няколко храсти на подходящо разстояние от къщата, оказва благотворна влияние върху семейството и ако бъде добре поддържан ще съдейства в много голяма степен за укрепване на здравето и за естетическото възпитание на неговите членове. Сенчести дървета и храсти, растящи плътно до къщата, обаче я правят нездравословна, защото пречат на свободното движение на въздуха и на слънчевата светлина. Вследствие на това в къщата се събира влага, особено през дъждовните сезони.

ВЛИЯНИЕТО НА ПРИРОДНИТЕ КРАСОТИ ВЪРХУ СЕМЕЙСТВОТО. Бог обича красивото. Той е надарил небето и земята с красота и бащински се радва, когато Неговите чада се възхищават на всичко, което Той е създал. Той желае и ние да обградим домовете си с красиви неща от природата.

Почти всички селски жители, колкото и бедни да са, могат да имат около къщата си зелени площи, няколко сенчести дървета, цъфтящи храсти или благоухаещи цветя. Те допринасят много повече за щастieto в дома, отколкото най-скъпите изкуствени украси. Те ще действат успокоително и облагородяващо върху семейния живот, ще засилват любовта към природата, ще свързват членовете на семействата по-тясно помежду им и ще ги доближават до Бога.

НЕКА МЕБЕЛИТЕ БЪДАТ СЕМПЛИ. Нашите неестествени навици ограбват много от благословенията и радостите ни и ни правят неспособни да водим истински полезен живот. Разкошните и скъпи мебели са не само прехосничество на пари, но и на нещо друго, което е хиляди пъти по-ценно. Те представляват тежко бреме, защото изискват много грижи и често създават трудности в дома...

Мебелирайте дома си със скромни и прости неща, които не се повреждат бързо от употреба и лесно се почистват, а като се изхабят могат да бъдат заменени от други без големи разноски. Влагайки вкус, вие ще можете да направите скромния си дом приятен и привлекателен и в него ще царят любов и хармония.

Щастието не се крие в празния показ. Колкото по-прост е редът в добре ръководеното семейство, толкова по-щастлив е домът.

ИЗБЯГВАЙТЕ ДУХА НА СЪПЕРНИЧЕСТВО. За много хора животът често е бреме и умора поради ненужния труд, с който се натоварват, за да изпълняват изискванията на приетите обичаи. Умовете и сърцата им винаги са неспокойни поради страх, че има нужди, които не могат, а трябва да посрещнат. Често обаче всичко това е само рожба на гордост и мода...

Разходите, грижите и трудът, вложени в нещо, което макар и да не е вредно, все пак е излишно, биха помогнали много за напредъка на Божието дело, ако бяха употребени за някоя по-достойна цел. Хората жадуват за тъй наречения лукс в живота и за да го постигнат жертват здраве, сили и средства. Между хора от една и съща класа съществува един печален дух на съперничество кой да блесне с най-много и скъпи дрехи и с големи домакински разходи. Сладката дума “дом” е загубила истинския си смисъл и тя вече означава само “нещо с четири стени, изпълнено с елегантни мебели и украшения”, а неговите обитатели са в постоянно напрежение как да се справят с изискванията на обичаите, приети в различните области на живота.

Мнозина са нещастни в дома си, понеже усилено се стремят да поддържат преди всичко външна показност. Те непрекъснато работят и изразходват големи парични суми, за да парадират и да се стремят са спечелят похвалата на приятели и околни, които съвсем не се интересуват истински от тях и от тяхното благополучие. Един след друг се трупат предмети, които се считат за необходими, правят се много скъпи допълнения, които макар и да задоволяват окото, гордостта и амбицията, с нищо не увеличават удобството на дома. Но тези неща са напънали силите, изчерпили са търпението, погълнали са ценно време, което е могло да се отдаде в служба на Бога.

Скъпоценната Божия благодат е подценена и е поставена на второ място след неща, които нямат никакво действително значение; и мнозина, докато търсят само наслади от живота изгубват способността си да бъдат щастливи и разбират, че материалните неща не им доставят удовлетворението, което са очаквали да получат. Този безкраен кръг от работа и непрестанно безпокойство за все по-пищно и разточително разкрасяване на дома, за да му се възхищават посетители и гости, никога не удовлетворява и не компенсира изразходваните средства и време. Той само слага на врата едно тежко за носене бреме.

СРАВНЯВАНЕ НА ДВЕ ПОСЕЩЕНИЯ. В някои семейства се върши твърде много работа. Чистотата и редът са съществени условия за удобството в живота, но за поддържането им не бива да се достига до крайност, защото те превръщат живота в непрекъсната робия и правят обитателите на дома нещастни. В дома на някои хора, които високо ценим заради избора и подреждането на мебелите и вещите, има една педантична акурантност и сковаваща прецизност, която е също толкова неприятна, колкото и липсата на всякакъв ред. Прекаленият до педантизъм ред, който се усеща в цялата къща прави почивката, която човек очаква да има в истинския дом, невъзможна.

Когато правиш кратко посещение на близки, не е приятно да виждаш метлата и парцала за бърсане на прах, а времето, което сте очаквали да прекарате в сърдечен разговор с тях, да бъде използвано повече за подреждане и взиране в ъглите, за да се

търси някоя скрита пращинка или паяжина. Въпреки че това може да се извършва от уважение и почит към присъстващите в къщата, все пак ти имаш мъчителното чувство, че твоята компания е от по-малко значение за твоите приятели, отколкото амбициите им за извънредна чистота.

Пълна противоположност на подобни домове беше един друг дом, който посетихме през лятото [на 1876 г.]. Няколкото часа, които престояхме там, не преминаха в безполезен труд или в извършване на това, което би могло да се извърши във всяко друго време, а бяха прекарани приятно и полезно като почивка и на ума и на тялото. Къщата беше образец на удобство, макар да не беше екстравагантно обзаведена. Всички стаи бяха добре осветени и проветрени, което има много по-реална стойност, отколкото всички най-скъпи украшения. В приемната липсваше онази прекалена и строга прецизност, която понякога уморява окото, но в мебелите имаше приятно разнообразие.

Повечето столове бяха люлеещи се или кресла. И макар не всички да бяха от един и същи стил, те бяха еднакво приспособени за удобството на отделните семейни членове. Имаше ниски, постлани с възглавници люлеещи се столове и високи столове с облегалки; имаше и широки, просторни столове за лежане и уютни малки столчета; имаше и удобни канапета; и всичко сякаш те канеше и ти казваше: опитай ме, почини си при мен. Имаше маси покрити с книги, вестници и списания. Всичко беше спретнато и привлекателно, но без онзи ред, който сковава и като че ли предупреждава гостите нищо да не докосват, за да не разместят предметите от определените им места

Собствениците на този приятен дом бяха в състояние да обзаведат и украсят дома си скъпо, но те бяха мъдро избрали удобството вместо показността. Нищо в дома не се считаше за толкова скъпо, че да не се употребява, а пердетата и капациите на прозорците не се държаха затворени, за да пазят килимите от избеляване и мебелите от потъмняване. Дарената от Бога слънчева светлина и въздухът имаха свободен достъп, заедно с благоуханието на цветята от градината. Семейството, разбира се, се грижеше за поддържането на дома. Те бяха весели, забавни и гостолюбиви хора и правеха всичко, което беше необходимо за нашето удобство, без да ни отрупват с прекалено внимание, което притеснява човека и го кара да си мисли, дали не причинява допълнително безпокойство. Чувствахме, че тук беше едно истинско място за почивка. Това беше дом в най-хубавия смисъл на тази дума.

ЕДИН ПРИНЦИП ПРИ УКРАСЯВАНЕ НА ДОМА. Строгата и крайна прецизност, за която споменахме като неприятна особеност на толкова много домове, не е в съгласие с великия план на природата. Бог не е направил цветята на полето да растат в правилни лехи с определени граници, но ги е пръснал като бисери на тревата и те красят земята с разнообразието си от форми и цветове. Дърветата в гората не са подредени в правилен ред. Окото и умът си почиват като се реят свободно по изумителните гледки на природата, любуват се на чудесното съчетание от хълмове и долини, равнини и реки, наслаждавайки се на безкрайното разнообразие от форми и цветове и на красотата, с която дърветата, храстите и цветята са се групирани в градината на природата и я правят една жива картина. Деца, младежи и възрастни хора, всички еднакво намират почивка и задоволство там.

До известна степен този принцип на разнообразие може да се внесе и в дома. При мебелирането на дома трябва да има хармония на цветовете и подходящо

комбиниране при общото подреждане на предметите; но не винаги е задължително за добрия вкус всички мебели в една стая да бъдат от един и същи дизайн или тапицировка; напротив, и в такъв случай добрият вкус може да създаде приятно за окото хармонично разнообразие.

Но независимо дали е скромен или елегантен, независимо от предназначението на дома, в него няма да има щастие, ако духът на обитателите му не е в хармония с Божествената воля. В дома трябва да царят спокойствие и радост.

Най-хубавата част от къщата, най-слънчевата и най-привлекателната стая и най-удобните мебели трябва да са предназначени за ежедневната употреба на обитателите ѝ. Това ще направи дома привлекателен не само за живеещите в него, а и за гостите, които го посещават и са истински приятели на които човек винаги е готов да помогне и от които може да очаква помощ в труден момент.

УВАЖАВАЙТЕ УДОБСТВОТО И БЛАГОПРИЛИЧИЕТО НА ДЕЦАТА. За да бъдат децата доволни и щастливи в домовете си, не се изисква скъпа обстановка, скъпи вещи и мебели. Нужно е само родителите да им оказват нежна любов и грижливо внимание.

Четирите стени и скъпите мебели, кадифените покривки, елегантните огледала и хубавите картини не правят “дом”, ако липсва любов и съчувствие. Тази свята дума “дом” не подхожда на голямата блестяща къща, в която радостите на домашния живот са непознати.

В действителност, последните неща, за които се мисли в такъв дом са удобството и благополучието на децата... Те често биват пренебрегвани от майката; цялото нейно внимание е насочено към поддържане на външния ѝ вид, у нея надделява желанието да се представи пред хората, и да задоволява изискванията, предявявани от модерното общество. Детските умове не се развиват достатъчно. Децата усвояват лоши навици, стават неспокойни и недоволни. Като не намират в собствените си домове никаква радост и удоволствие, а само неудобства и ограничения, те напускат семейния кръг колкото е възможно по-скоро. Притежаващи слаби съпротивителни сили, те без колебание се впускат в широкия свят и лесно се поддават на неговото влияние. Но сега липсва контролиращото домашно въздействие и мъдрият съвет на близките в семейството.

Не казвайте на децата, както съм чувала много майки да казват: “Няма място за тебе тук в хола. Не сядай на онова канапе, което е покрито със сатенена дамска. Не трябва да сядаш на този диван”, а когато децата отидат в другата стая, отново следват ограничения: “Не искаме да слушаме вашия шум. Те отиват в кухнята, но готвачката казва: “Не мога да се занимавам с вас. Махнете се оттук. Не вдигайте шум! Пречете ми и ме безпокоите.” Къде да отидат децата? От кого да получат своето възпитание и къде? На улицата ли?

ЛЮБОВТА И ЛЮБЕЗНОСТТА СА МНОГО ПО-ЦЕННИ ОТ ЛУКСА. В нашите семейства има твърде много грижи и трудности, а се създава твърде малко дух на естествена простота, мир и щастие. Трябва по-малко да ни вълнува мнението на външния свят, а да насочваме грижите и вниманието си повече към членовете на семейството. Между тях трябва да съществува не престорена светска вежливост, а истинска нежност и любов, естествена веселост и християнска учтивост. Мнозина

имат нужда да се учат как да направят своя дом привлекателен, истинско място за наслада. Благодарните сърца, изпълнените с признателност погледи са по-ценни от богатството и разкоша и ако в дома съществува любов, тогава радостта от дребните неща ще го направи още в по-щастлив.

Исус, нашият Спасител, ходеше по земята с достойнството на цар; и въпреки това бе кротък и смирен по сърце. Във всеки дом Той беше светлина и благословение, понеже носеше със Себе Си радост, надежда и кураж. О, да можехме да бъдем доволни от малките неща и да имаме собствени желания, по-малко да се стремяхме към трудно постижими неща за разкрасяване на нашия дом, защото онова, което Бог цени повече от скъпоценни камъни е кроткият и тих дух, за който трябва да се копнее и да се подхранва. Привлекателността на простотата, кротостта и истинските чувства на привързаност ще превърнат и най-скромния дом в рай. По-добре с радост понеси неудобството, отколкото да се простиш с мира и задоволството.

ЧАСТ VII - НАСЛЕДСТВО ОТ ГОСПОДА

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА - ДЕЦАТА - БЛАГОСЛОВЕНИЕ

БОГ Е ПЛАНИРАЛ СЕМЕЙСТВОТА. Този, Който даде Ева за помощница на Адам, е определил мъжете и жените да се свързват в свята брачна връзка, за да основават семейства, чиито членове да бъдат признати и за членове на небесното семейство.

Децата са наследство от Господа и ние сме отговорни пред Него как се разпореждаме с Неговото имущество. Нека родителите работят с любов, вяра и молитва за своите деца, за да могат да дойдат с радост пред Бога и да кажат: “Ето, аз и децата, които Господ ми е дал”.

Дом без деца е самотно място. Сърцата на обитателите на такъв дом са застрашени да станат себелюбиви, да подхранват любов към личното удобство и да задоволяват само личните си желания. Те приемат съчувствие към себе си, но малко дават на другите.

СЪВЕТ КЪМ ЕДНА БЕЗДЕТНА ДВОЙКА. Себелюбието, което се проявява по различни начини в зависимост от обстоятелствата и особеното положение на отделните лица, трябва да умре. Ако имахте деца и вашият ум бе заставен да се отвърне от вас самите и да се насочи към тях, за да се грижите за благополучието им, да ги наставлявате и да им бъдете за пример, това би било голямо предимство за вас... Когато двама души образуват семейство и нямат деца, както е във вашия случай, тогава е необходимо постоянно да внимавате да не би себелюбието да вземе надмощие, да станете егоцентрични и да изисквате за себе си внимание, грижа и интерес, които вие самите не се чувствате длъжни да проявявате към другите.

Мнозина са болни физически, умствено и морално, понеже вниманието им е съсредоточено изключително върху тях самите. Те могат да бъдат избавени от страдания чрез здравата жизненост на по-младите и неспокойната енергия и променливия ум на децата.

ГРИЖАТА ЗА ДЕЦАТА РАЗВИВА БЛАГОРОДНИ ЧЕРТИ НА ХАРАКТЕРА. Аз изпитвам най-нежни чувства и искрен интерес към всички деца, защото страдах от много ранна възраст. Вземала съм много деца, за да се грижа за тях, и винаги съм чувствала, че общуването с детската простота е голямо благословение за мен...

Съчувствието, дълготърпението и любовта, които се изискват при възпитанието на децата, биха били благословение за всяко семейство. Те смекчават и облагородяват редица черти на характера и правят хората по-любезни и спокойни. Присъствието на деца в дома прави неговите обитатели по-нежни и стопля атмосферата в дома. Дете, възпитано в страх Божи, е истинско благословение.

Грижата и привързаността към невръстните деца премахва грубостта която деформира нашето естество, прави ни по-тактични и съчувствителни, развива най-благородни черти в нашия характер.

ВЛИЯНИЕТО НА ЕДНО ДЕТЕ ВЪРХУ ЕНОХ. След раждането на първия си син, Енох постигна една по-висока опитност; той бе доведен до по-тясна връзка с Бога. По-пълно осъзна задълженията и отговорността си като син на Бога. А като виждаше любовта на детето към бащата и простото му доверие в неговата закрила, поради почувства дълбока нежност в сърцето към своя първороден син. Така Енох получи скъпоценен урок за чудната любов на Бога към човеците, която Го подбуди да подари Сина Си, а също така осъзна и осмисли още по-дълбоко доверието, което Божиите чада трябва да имат в Небесния си Баща.

СКЪПОЦЕННО ДОВЕРИЕ. Децата са поверени на родителите като нещо, което Бог ще изисква един ден от техните ръце. За тяхното обучение трябва да отделяме повече време, повече грижа и повече молитва. Те се нуждаят много повече от правилно наставление...

Помнете, че вашите синове и дъщери са по-млади членове на Божието семейство. Той ги е поверил на вашата грижа, за да ги обучите и възпитате за небето. Вие трябва да давате сметка пред Бога за начина, по който сте изпълнили задължението си към това свято нещо, което ви е поверено.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ГОЛЕМИНАТА НА СЕМЕЙСТВОТО

ТЕЖКА НЕПРАВДА КЪМ МАЙКИ, ДЕЦА И ОБЩЕСТВО. Има родители, които без да обмислят дали могат да се справят с голямо семейство, изпълват домовете си с беспомощни, зависещи изцяло от родителските грижи и наставления малки същества... Това вреди на майки, деца и общество...

Родителите трябва винаги да мислят за бъдещото благополучие на своите деца. Те не трябва да бъдат принудени да посвещават всеки час на изтощаваща работа, за да доставят необходимото за живота им.

Преди да увеличат семейството си, родителите трябва сериозно да обсъдят дали като създават деца на този свят Бог ще бъде прославен или обезславен. Те трябва да се

стремят да прославят Бога чрез своята връзка още от първата и през всяка следваща година на семейния си живот.

ЗДРАВЕТО НА МАЙКАТА Е ВАЖНО. Предвид отговорността, която лежи върху родителите, трябва сериозно да се мисли върху въпроса дали да се създават деца е най-доброто за дадено семейство. Притежава ли майката достатъчно сили, за да може да се грижи за семейството и децата си? Може ли бащата да създаде условия, които да съдействат за правилното възпитание и оформяне на детето? Колко малко се взема под внимание съдбата на детето. Единствената мисъл е задоволяване на страстта, като върху жената и майката се възлагат товари, които подкопават нейната жизненост и парализират духовните ѝ сили. С разрушено здраве и обезсърчен дух, тя се вижда заобиколена от малки същества, за които не може да се грижи както трябва. Тъй като им липсват наставленията, които трябва да имат, те израстват опозорявайки Бога, а предават и на други злото на своето естество. По този начин се създава армия, която Сатана управлява както си иска.

ТРЯБВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ И ДРУГИ ФАКТОРИ. Бог желае родителите да действат като разумни същества и да живеят така, че всяко дете да има всичко необходимо, а майката да има сили и време да вложи своите умствени способности в дейности, насочени към правилното възпитание на децата си за обществото на ангелите. Тя трябва благородно да изпълнява своя дял в любов и страх Божии, за да могат децата ѝ да бъдат благословение за семейството и обществото.

Съпругът и бащата трябва да има предвид всичко това, за да не бъде съпругата и майката на децата му така претоварена, че да отпадне духом. Той не трябва да позволява майката на децата му да бъде поставена в положение, в което не ще ѝ е възможно да бъде еднакво справедлива към многобройните си деца, защото в такъв случай те ще растат без подходящо възпитание.

Родителите не бива да увеличават семействата си с повече деца, отколкото са сигурни, че могат да отгледат и възпитат. Голяма несправедливост се извършва към майката, ако тя година след година постоянно държи деца в ръцете си. Това намалява, а често разрушава ползата за обществото и увеличава домашната нищета. Освен това ограбва децата от полагащите им се грижи и възпитание, които родителите им дължат.

СЪВЕТ КЪМ РОДИТЕЛИТЕ В ЕДНО ГОЛЯМО СЕМЕЙСТВО. Въпросът, който трябва да разрешите е: “Създавам ли деца, които ще засилят влиянието и ще увеличат редиците на силите на тъмнината, или ще отглеждам деца за Христос?”

Ако вие не ръководите добре децата си и не оформите характеристиките им така, че да отговарят на Божиите изисквания, тогава колкото по-малко деца ще страдат от вашето погрешно възпитание, толкова по-добре ще бъде за вас като родители, а също и за обществото. Грях е да увеличавате вашето семейство, ако децата не могат още от детството си да бъдат обучени и дисциплинирани от мъдра и благоразумна майка, която е добросъвестна и интелигентна и която управлява своя дом в страх от Господа, като оформя детските характери според образа на правдата. Бог ви е дал разум и Той изисква да го употребите.

Бащи и майки, като знаете, че нямате достатъчно познания за правилно възпитание на децата си, защо не научите своя урок? Защо продължавате да създавате

деца и да увеличавате броя на жертвите на Сатана? Дали Бог е доволен от това. Всяко дете постепенно изчерпва жизнеността на майката и ако бащите и майките не разсъждават разумно в това отношение, как очакват децата им да бъдат правилно възпитани? Господ призовава родителите да обмислят всичко това в светлината на вечния живот.

ИКОНОМИЧЕСКИ СЪОБРАЖЕНИЯ. [Родителите] трябва сериозно и отговорно да преценяват какви средства за съществуване могат да осигурят на своите деца. Те нямат право да създават деца, които по-късно да бъдат бремене и товар за други хора и за обществото. Те трябва да имат професия, на която могат да разчитат за издръжката на семейството си, за да не стават причина за тежки сътресения в живота на членовете му. Ако нямат, извършват престъпление спрямо децата, като ги създават, а впоследствие ги обричат на недохранване, липса на облекло и родителски грижи.

Хора, които са неподготвени за работа и са неспособни да обезпечат прехраната на семейството си, обикновено изпълват домовете си с много деца; докато мъже, способни да печелят, не създават повече деца, отколкото позволяват възможностите им. Хора, които не са в състояние да се грижат за семейството си, не бива да имат деца.

КАК ПОНЯКОГА СЕ СЪЗДАВАТ ТРУДНОСТИ НА ЦЪРКВАТА? Мнозина, които едва преживяват сами, се женят и създават семейство, макар да знаят, че нямат с какво да го издръжат. А още по-лошо е, че нямат необходимите качества да го ръководят. Целият живот в такова семейство носи отпечатъка на небрежност и липса на добри навици. Такива хора са буйни, раздразнителни, избухливи и не могат да се контролират. Когато такива хора приемат вестта на истината, те мислят, че имат право да очакват помощ от по-заможните братя. И ако техните очаквания не се сбъднат, се оплакват от църквата и обвиняват братята си, че не живеят според вярата. Кой трябва да понесе последствията в този случай? Трябва ли Божието дело да бъде спъвано и църковната каса изчерпвана, за да се полагат грижи за големи бедни семейства? Не. Родителите трябва да бъдат потърпевшите. Като общо правило те няма да страдат от по-голяма липса сега, отколкото преди да приемат съботата.

КАК МОГАТ ДА БЪДАТ ОГРАНИЧЕНИ РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ МИСИОНСКАТА СЛУЖБА? За мисионери в далечни страни трябва да се избират такива мъже, които знаят да правят икономии и нямат големи семейства; които, съзнавайки краткостта на времето и голямата работа, която трябва да бъде извършена, няма да изпълват къщите си с деца, но ще се стараят да бъдат колкото е възможно по-свободни от всичко, което би отклонило умовете им от тяхната велика работа. Съпругата, ако е посветена и оставена свободна да действа, може, като стои до съпруга си, да извърши толкова, колкото извършва и той. Бог е благословил жената с таланти, които тя трябва да използва за Негова слава и да води при Бога много синове и дъщери. Но много жени, които могат да бъдат успешни работници, биват задържани в къщи, за да се грижат за малките си деца.

Имаме нужда от мисионери в пълния смисъл на думата, които са в състояние да оставят настрана всякакви себелюбиви съображения и да поставят на първо място Божието дело; и които, работейки с око, отправено единствено към Божиата слава, ще

пазят себе си верни и в най-дребното, готови да отидат където Бог им заповядва и да работят с всичките си сили и възможности за разпространение на познанието за истината. В мисионското дело са нужни мъже, които имат жени, обичащи и боящи се от Бога и помагачи им в работата. Много мисионери, които имат семейства, отиват да работят, но не се отдават изцяло на делото. Умовете им са раздвоени. Мислите за семейството ги отвличат от тяхната работа и често ги държат далече от полетата, в които биха навлезли, ако не мислеха, че трябва да бъдат близо до домовете си.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ПЕТА - ГРИЖА ЗА НУЖДАЕЩИ СЕ ДЕЦА

ДЕЦА - СИРАЧЕТА. Много често баща, умрял като вярващ, е оставил своите най-близки същества с пълно доверие, че Господ ще се погрижи за тях, уповавайки на вечното Божие обещание. А как Господ се грижи за тези нещастни души? Той не извършва чудо, като им изпраща манна от небето; не изпраща врани да им носят храна; но извършва чудо в човешките сърца, като изгонва себелюбието от душата и разпечатва изворите на благотворителността. Той изпитва любовта на Своите последователи, като поверява на тяхната милост душите, понесли загубата на близък човек.

Нека тези, които обичат Бога, да отворят сърцата и домовете си и да приемат такива деца...

Има широко поле за полезна дейност пред всички, които искат да работят за Бога, като се грижат за деца и младежи, лишени от бдителното ръководство на родители и облагородяващото влияние на християнския дом. Много такива деца са наследили лоши черти на характера и ако бъдат оставени да растат без контрол и извън положителното влияние на обществото, ще бъдат въввлечени във връзки, които водят до пороци и престъпления. Тези неблагоприятни деца трябва да бъдат поставени да растат и се развиват при благоприятни условия за формиране на правилен характер, за да станат Божии деца.

ОТГОВОРНОСТТА НА ЦЪРКВАТА. Деца без бащи и майки биват поверени на църквата и Христос казва на последователите си: “Вземете тези бедстващи деца и ги отгледайте за Мене и ще получите наградата си”. В такива случаи аз съм виждала да се проявява голямо себелюбие. Ако няма специално доказателство, че те САМИТЕ ще бъдат облагодетелствани чрез приемане в семейството на лишени от дом деца, много хора се отвърщат и отговарят: “Не”. Изглежда не ги засяга дали тези деца ще бъдат спасени или загубени. Това, мислят си те, не е наша работа. Подобно на Каин и те казват: “Страж ли съм аз на брата си?” Те не искат да бъдат затруднявани, нито да направят някаква жертва за тези сирачета и равнодушно ги оставят в ръцете на света, като понякога светските хора ги приемат с по-голяма готовност, отколкото тези изповядващи се за християни. В Божия ден ще се иска отговор от такива хора, на които Небето е създало благоприятен случай да спасят деца, но те не са пожелали да се заемат с доброто дело, тъй като не са имали лична полза. Показано ми бе, че хора, които отхвърлят тези благоприятни случаи за вършене на добро, ще чуят от Исус: “Това, което не сте сторили на едного от тези най-малките, на Мене не сте го сторили.” Моля прочетете Исая 58 гл. [стихове 5-11].

АПЕЛ КЪМ БЕЗДЕТНИТЕ ДВОЙКИ. Хора, които нямат собствени деца, трябва да развият у себе си обич към децата на другите и желание да се грижат за тях. Те може да не са призвани да отидат и да работят в чуждестранно поле, но може да са призвани да работят точно в мястото, където живеят. Вместо да отдават своето внимание на любими животни, обсипвайки с чувствата си безсловесни същества, нека влагат своя талант в грижи към човешки същества, които имат да спечелят едно небе и да избягнат един пъкъл. Нека отдават вниманието си на малки деца, чийто характер биха могли да оформят според Божественото подобие. Проявете любовта си към бездомните малки деца, които са около вас. Вместо да затваряте сърцето си за такива членове на човешкото семейство, вижте колко от тези бездомници можете да отгледате и възпитате в Господа. Има изобилно работа за всички, които желаят да се отдадат на такова дело. Участвайки в такава християнска дейност, един вярващ може да допринесе да се увеличи членството на църквата и духът ѝ да се обогати. Спасяването на бездомни и сирачета е дълг на всеки.

Ако хората, които нямат деца и които Бог е направил настойници на материални средства, биха отворили сърцата си, за да се погрижат за нуждаещите се от любов, грижа и внимание деца без родители и ги подкрепят с благата на този свят, те биха били много по-щастливи отколкото са сега. Когато младежи без бащина грижа и без майчина нежна любов са изложени на покваряващото влияние на тези последни дни, дълг на някого е да замести бащата и майката на някои от тях. Научете се да им дарявате любов, внимание и съчувствие. Всички които изповядват, че имат един Баща на небето, Който се грижи за тях и накрая ще ги вземе в дома, който е приготвил за тях, трябва да чувстват за свой особено важен дълг да бъдат приятели на децата, които нямат приятели, и бащи на сирачетата, да помагат на вдовиците и да принасят някаква практическа полза в този свят, подпомагайки човечеството.

ТРЯБВА ЛИ ЖЕНИ НА ПРОПОВЕДНИЦИ ДА ОСИНОВЯВАТ ДЕЦА? Бил е задаван въпросът дали жена на проповедник трябва да осиновява деца. Аз отговарям: Ако няма наклонност или способност да участва в мисионското дело извън своя дом и чувства за свой дълг да взема сирачета и да се грижи за тях, такава жена може да извърши това добро дело. Но нека изборът падне най-първо върху децата, които са сираци от пазещи съботата родители. Бог ще благослови мъже и жени, когато доброволно отварят домовете си за тези бездомни деца. Но ако жената на проповедника сама може да извършва нещо за възпитаване на други, тя трябва да посвети силите си на Бога като християнски работник. Тя трябва да бъде верен помощник на своя съпруг, помагайки му в неговата работа, развивайки интелекта си и съдействайки му в неговите усилия за предаване на вестта. Отворен е пътят за скромни, посветени жени, удостоени чрез Христовата благодат да посещават нуждаещите се от помощ и да пръскат светлина сред обезсърчени души. Те могат да вдигат падналите, като се молят за тях и им посочват Христос. Такива жени не трябва да посвещават времето и силите си само на някое безпомощно смъртно същество, което изисква постоянна грижа и внимание, защото по този начин доброволно връзват ръцете си.

ОТВОРЕТЕ ДОМОВЕТЕ СИ ЗА СИРАЦИ И ХОРА БЕЗ ПРИЯТЕЛИ. Създавайте, доколкото ви е възможно, дом за бездомните. Нека всеки да бъде готов да участва с нещо в това дело. Господ каза на Петър: “Паси агънцата Ми”. Тази заповед важи и за нас и като отваряме нашите домове за сираците, ние съдействаме за нейното изпълнение. Нека Исус не бъде разочарован от вас.

Вземете тези деца и ги представете на Бога като благоуханна жертва. Молете се за Божието благословение над тях и после ги възпитавайте според Христовия образец. Няма ли нашият народ да приеме тази свята отговорност?*

ЕДИН ИЗПИТ ЗА БОЖИЯ НАРОД. Преди години ми бе показано, че Божият народ ще бъде изпитан именно по тази точка - създаване на домове за бездомните; че като последица от приемане на истината мнозина ще останат без покрив. Съпротива и гонение ще лишат вярващите от техните домашни огнища и дълг е на тези, които имат домове, да отворят вратите си за тези, които нямат. А съвсем наскоро ми бе показано, че Бог специално ще изпита изповядващите се за Негов народ в това отношение. Заради нас Христос стана беден, та чрез Неговата бедност да се обогатим ние. Той направи жертва, за да може да осигури дом за пришелците и странниците в този свят, които търсят една по-добра страна - небето.

*По-подробно по този въпрос виж в кн. “Благотворителна служба” от Е. Г. Вайт.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ШЕСТА - НАСЛЕДСТВЕНОСТТА ОТ РОДИТЕЛИТЕ НА ДЕЦАТА.

ЗАКОНЪТ ЗА НАСЛЕДСТВЕНОСТТА. Физическото и умственото състояние на родителите се предава на тяхното потомство. Това е въпрос, който често се забравя. Когато навиците на родителите са противоположни на физическите закони, вредата, която те нанасят на себе си, ще бъде преповторена в бъдещите поколения...

Чрез висока физическа, умствена и духовна култура всеки може да стане Божий съработник. Твърде много неща зависят от родителите. В тяхна власт е да създадат деца, които ще се окажат или за благословение, или за проклетие.

Колкото по-благородни са целите, колкото по-възвишени са умствените и духовните дарби и колкото по-добре са развити телесните сили на родителите, толкова по-добро наследство те ще предадат на своите деца. Когато родителите култивират най-доброто у себе си, те упражняват влияние, което оформя благоприятно обществото и действа облагородяващо на бъдещите поколения.

МНОГО РОДИТЕЛИ СА ПОРАЗИТЕЛНО НЕВЕЖИ. Тези, на които е поверено да оформят душите и телата на децата по Божий образ, би трябвало да издигат бариери срещу чувственото задоволяване, което руши физическото и морално здраве на хиляди хора. Ако многото престъпления на века бъдат проследени и се стигне до истинската им причина, ще се види, че те се дължат на невежеството на бащи и майки, които са безразлични към този въпрос. Здравето става жертва на невежеството. Родители, ако пропуснете да дадете на децата си възпитанието, което Бог ви задължава да правите

чрез наставления и пример, вие ще трябва да отговаряте пред Него за резултатите. Тези резултати няма да се ограничат само във вашите деца. Те ще се предадат през поколенията. Точно както трънът, на който са позволили да расте в полето, произвежда изобилна жетва по своя вид, така и греховете на вашата небрежност ще действат за погубване на всички, които попаднат под тяхно влияние.

ЗЛИНИТЕ НА НЕВЪЗДЪРЖАНИЕТО СЕ УВЕКОВЕЧАВАТ. Разточителното живеене и употребата на вино замърсява кръвта, възбужда страстите и причинява различни болести. Но злото не свършва дотук. Родителите оставят болести в наследство на децата си. Като правило, всеки невъздържан човек, който отглежда деца, предава на потомството си своите наклонности и лоши навици. Предава им болести чрез собствената си възпалена и замърсена кръв. Безнравственост, болести и слабоумие се предават като печално наследство от бащи на синове и от поколение на поколение, като по този начин се внася в света мъка и страдание, което не е нещо по-малко от повтаряне на човешкото падение...

ИМА ОСНОВАНИЕ ЗА ДВОЙНО ТЪРПЕНИЕ И РАЗБИРАНЕ. Бащите и майките могат да видят собствения си характер в характера на децата. Често те могат да получат унизителни уроци, като виждат собствените си наклонности и недостатъци, възпроизведени в характерите на своите синове и дъщери. Когато се опитват да подтискат и поправят у децата си наследствените им лоши наклонности, родителите трябва да проявяват двойно търпение, постоянство и любов.

Когато детето проявява лошите черти, които е наследило от родителите си, трябва ли те да осъждат това възпроизвеждане на своите собствени слабости? Не, не! Нека родителите внимателно бдят над себе си и се пазят от всяка грубост и острога, за да не се повтарят техните недостатъци в характера на децата им.

В постъпките си с малките деца проявявайте кротостта и нежността на Христос. Винаги помнете, че те са получили своята своенравност от вас. Поради това изтърпявайте децата, които са наследили вашите собствени характерни черти.

Родителите трябва да се доверят напълно на Христовата сила за преобразяване на наклонностите към зло, предадени на техните деца.

Бащи и майки, имайте търпение! Често вашата минала небрежност ще направи работата ви трудна. Но Бог ще ви даде сила, ако Му се доверявате. Отнасяйте се мъдро и нежно към децата си.

ЧАСТ VIII - УСПЕШНОТО СЕМЕЙСТВО

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И СЕДМА - ЕДИН СВЕЩЕН КРЪГ

СВЯТОСТТА НА СЕМЕЙНИЯ КРЪГ. Около всяко семейство има свещен кръг, който трябва да бъде запазен. Никой няма право да го прекрива. Съпругът и съпругата трябва да бъдат всичко един за друг. Съпругата не трябва да има тайни, които да крие от съпруга си, а споделя с други хора и съпругът също не бива да има тайни от жена си, които обаче си позволяват да разказва на други. Сърцето на жената трябва да бъде

гроб за грешките на съпруга си, а сърцето на съпруга - гроб за грешките на своята жена. Никога никой от двамата не трябва да се шегува за сметка на другия и да наранява неговите чувства. Никога мъжът или жената не трябва да се оплакват дори и на шега или по друга причина един от друг пред хората, защото често пъти това глупаво и на пръв поглед напълно безвредно шегуване завършва с неприятности, а понякога става начало на взаимно отчуждаване. Около всяко семейство трябва да съществува един свещен щит.

На домашния кръг трябва да се гледа като на свещено място, символ на небесното огледало, в което отразяваме себе си. Можем да имаме приятели и познати, но те не трябва да се месят в семейния живот. Силното чувство за собственост трябва да се изостави и да даде място на чувствата за удобство, спокойствие и увереност.

ЕЗИКЪТ, УШИТЕ И ОЧИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ОСВЕТЕНИ. Нека членовете на семейния кръг се молят Бог да освети езика, очите, ушите и всеки орган на тялото им. При контакт със злото, те не трябва да бъдат побеждавани от него. Христос е направил необходимото, за да може характерът ни да благоухае с добро...

Колко много хора обезславят Христос и представят погрешно Неговия характер в семейния кръг! Колко много хора не проявяват търпение, предпазливост, прощение и истинска любов! Мнозина имат свои любими и нелюбими неща и се чувстват свободни да изявяват капризите си, а не да откриват волята, делата и характера на Исус. Христовият живот е изпълнен с нежност и любов. Растем ли в Неговото божествено естество?

ЕДИНСТВО, ЛЮБОВ И МИР. Нека бащите и майките тържествено обещаят пред Бога, Когото обичат и слушат, че чрез Неговата благодат никога не ще допускат несъгласие помежду си, като в своя живот и отношения ще поддържат онзи дух, който желаят и техните деца да развиват.

Родителите трябва да внимават в дома им да не се вмъкне дух на несъгласие, защото това е едно от сатанинските средства за поставяне на неговия отпечатък върху характера. Ако родителите се стремят към единство в дома, като полагат принципите, които управляваха живота на Христос, несъгласието ще бъде прогонено и на негово място ще владеят единство и любов. Родители и деца ще участват в дара на Святия Дух.

Нека съпругът и съпругата помнят, че имат да носят достатъчно товари и да не правят сами живота си тежък, като позволяват на разногласия да се вмъкват помежду им. Тези, които дават място на дребни разногласия, канят Сатана в дома си. Децата биват завладени от духа на кавга за дребни неща. Злите сили извършват своя дял, за да направят родители и деца непокорни на Бога.

Макар в семейния живот да се появяват изпитания, мъжът и жената трябва да пазят в душите си Божията любов. Башата трябва да се отнася към майката на своите деца с любезност, нежност и съчувствие, които тя заслужава.

ТАЙНАТА НА СЕМЕЙНОТО ЕДИНСТВО. Причината за несъгласията в дома и църквата е отделянето от Христос. Ако отидем по-близо до Него, ще бъдем по-близо и един до друг. Тайната на истинското единство в църквата и в семейството не е

дипломация, умело ръководство или свръхчовешки усилия за преодоляване на трудностите, а единство с Христос.

Представете си голям кръг, от всяка точка на който към центъра отиват много линии. Колкото тези линии се приближават до центъра, толкова повече се доближават и една до друга.

Така е и с християнския живот. Колкото по-близо отиваме до Христос, толкова по-близо ще бъдем и един до друг. Бог бива прославян, когато Неговият народ се обедини и действа единно.

НЕКА ВСЕКИ ПОМАГА НА ДРУГИЯ. Семейството е свято социално дружество, в което всеки член върши своя дял, като помага на другия. Работата в дома трябва да върви гладко, като различните части на добре регулирана машина.

Всеки член на семейството трябва да съзнава, че на него лежи отговорността да изпълнява своя дял и че е длъжен да допринесе за удобството, реда и спокойствието на цялото семейство. Никой не трябва да действа срещу другия. Всички трябва да проявяват нежност, предпазливост и търпение, да говорят със спокоен тон, с тих глас, да избягват пререкания и грубост и да правят всичко, което им е възможно, за да облекчават товара на майката...

Всеки член на семейството трябва да разбере онова, което очакват от него да върши в съгласие с другите. Всички трябва да разберат, че от тях се изисква да носят своя дял от житейския товар.

ПОДХОДЯЩО РАЗРЕШЕНИЕ. Аз трябва да раста в благодат в дома или където и да съм, за да придавам морална сила на всичките си действия. В дома трябва да внимавам в думите и действията си. Трябва да отделям време и за себе си, за да се възпитавам в правилни принципи. Аз трябва да бъда пример за другите. Трябва да размишлявам върху Словото на Бога ден и нощ и да го осъществявам в практическия си живот. Мечът на духа, който е Божието слово, е единственият меч, който мога да употребявам безопасно.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ОСМА - ПЪРВОТО УЧИЛИЩЕ НА ДЕТЕТО

ПЪРВОНАЧАЛНИЯТ ПЛАН НА БОГА ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО. Системата на възпитание, установена в рай, се съсредоточаваше в семейството. Адам бе “син Божий” (Лука 3:38). И като деца на Всевишния те приемаха наставления от своя Баща. Тяхното училище в пълния смисъл на думата беше семейното училище.

В Божествения план на възпитанието, станал непригоден поради състоянието на човека след грехопадението, Христос като представител на Отца, става съединителната връзка между Бога и човека. Той е Великият Учител на човечеството, Който е наредил мъжете и жените да бъдат Негови представители. Семейството бе училището, а родителите бяха учителите.

Възпитанието в дните на патриарсите бе съсредоточено в семейството. За така организирани училища Бог създаде условия, най-благоприятни за развитие на характера. Народът, който бе под Негово ръководство, продължаваше да спазва плана за живеене, който Бог бе начертал в началото. Онези, които се отделиха от Бога, си

съградиха градове, живееха в тях и се радваха на блясъка, лукса и пороците, които правят от градовете днес гордост и проклятие за света. Човеците обаче, които се придържаха към Божиите принципи, живееха сред полетата и хълмовете. Те обработваха земята и имаха големи стада. Те водеха свободен, независим живот, с възможности за работа, изследване и размишляване. Учеха се от Бога и поучаваха децата си на Божиите дела и пътища. Този метод на възпитание Бог желаше да установи в Израил.

В обикновения живот семейството е и училище, и църква, като родителите са учителите както в светските, така и в религиозните знания.

СЕМЕЙНИЯТ КРЪГ Е УЧИЛИЩЕ. В Своята мъдрост Господ е постановил семейството да бъде най-важното от всички възпитателни средства. Възпитанието на детето трябва да започва от дома. Той е неговото първо училище. Тук посредством решаващата роля на родителите като наставници, то трябва да научи уроците, които ще го ръководят цял живот - уроци на уважение, послушание, почитание и себевладение. Цялостното възпитателно въздействие в дома е голяма сила за добро или за зло. В много случаи влиянието е мълчаливо и постепенно, а когато се извършва в правилна насока, то се превръща в далече простираща се сила за истина и правда. Ако в дома детето не бъде правилно възпитано, Сатана ще го възпита чрез средства, каквито той избере. Колко важно е следователно домашното училище!

Семейният кръг е училище, където родителите подготвят децата си за техните задължения в дома, обществото и църквата.

ДОМАШНОТО ВЪЗПИТАНИЕ Е ОТ ПЪРВОСТЕПЕННО ЗНАЧЕНИЕ. Тъжен факт е, почти всеобщо признаван и многократно изтъкван, че домашното възпитание и обучение на младите днес е твърде занемарено.

Няма по-важно работно поле от това, в което днес трябва да работят създателите и пазителите на дома.

Никое дело, поверено на човешки същества, не включва в себе си по-големи и по-далече простиращи се отговорности и последици, отколкото делото, поверено на бащите и майките.

Бъдещето на обществото се определя от децата и младежите. А какви ще бъдат като личности тези деца и младежи, зависи от дома. По-голямата част от болестите, мизерията и престъпленията, от които човечеството страда, се дължат на липсата на правилно домашно възпитание. Ако домашният живот е чист и истинен, а децата, подготвени да се справят с отговорностите и опасностите на живота, каква промяна би настъпила в света!

ВСИЧКО ДРУГО Е ВТОРОСТЕПЕННО. Всяко родено дете е собственост на Исус Христос и трябва да бъде възпитавано чрез наставление и личен пример да обича Бога и да Му се покорява. Но твърде голям брой родители са пренебрегнали възложената им от Бога работа, като са пропуснали да възпитат децата си още от първия проблясък на разум така, че да познаят и обикнат Христос. С голямо старание родителите трябва да наблюдават пробуждащия се детски ум. Всичко друго в дома трябва да бъде поставено на второ място. Най-важното задължение, което Бог им е възложил, е да възпитат децата си в наставление и увещание Господно.

Родителите не трябва да допускат грижите за работа, светските обичаи и норми или модата да ги завладеят да такава степен, че да пренебрегнат децата си и да пропуснат да им дадат подходящо възпитание в процеса на тяхното израстване, като се започне още от най-ранната възраст.

Една от причините да има толкова много злини в света е, че родителите ангажират умовете си с много други неща, освен с най-важното - как търпеливо и с благост да наставляват децата си в Господния път. Ако би могла да се отдръпне завесата, бихме видели колко много деца са се отклонили и са загубили добрите черти на характера си само поради тази небрежност. Родители, ще допуснете ли вашата опитност да бъде такава? Някоя работа не бива да бъде толкова важна, че да ви попречи да отдавате на децата си времето, което е необходимо, за да им помогнете да разберат какво означава напълно да се доверят и покорят на Бога...

И каква ще бъде наградата за вашите старания? Вашите деца ще стоят близко да вас, готови да ви съдействат във всичко, което им предложите. Ще почувствате, че вашата работа е станала лека.

БОЖИИ СРЕДСТВА ЗА ПОУЧАВАНЕ В ДОМАШНОТО УЧИЛИЩЕ. Родителите, както бе с Авраама, трябва да смятат себе си за Божии служители, наставляващи децата си да пазят пътя Господен. Те трябва прилежно да изучават Писанията, за да разберат, кой е Господният път и да могат да го предадат на своето домочадие. Михей казва: “И какво иска Господ от тебе, освен да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено с твоя Бог” (Михей 6:6-8). За да могат да бъдат учители, родителите трябва да станат ученици, като постоянно събират светлина от Божии източници и чрез наставление и пример да прилагат тази светлина при възпитанието на децата си.

От светлината, която Бог ми е дал, аз знам, че бащата и майката трябва да бъдат в дома си проповедник, лекар, медицинска сестра и учител, привързвайки своите деца към себе си и към Бога и учейки ги как да избягват всеки навик, който би воювал срещу Божиите дела и как да се грижат за всяка част на живия организъм.

Майката трябва да поставя работата си по възпитанието на децата на първо място. Докато върху бащата лежат други тежки и важни задължения, майката почти постоянно общува с децата си, особено през тяхната ранна възраст и затова тя трябва да бъде техен специален наставник и другар. Тя трябва да ги възпитава така, че да развива у тях чувство за ред и чистота, да ги наставлява да формират у себе си правилни навици и вкусове; да бъдат трудолюбиви и да разчитат на себе си, а не на чужда помощ. Тя трябва да ги учи да бъдат полезни на другите и да живеят, действат и работят винаги така, като че са в Божието присъствие.

По-голямата сестра може да упражнява силно влияние върху по-малките си сестри и братя. Като гледат примера на по-големите, по-малките ще бъдат възпитавани предимно чрез принципа на подражанието, а не чрез често повтаряни наставления. По-голямата дъщеря трябва да смята за свой християнски дълг да помага на майка си при носене на много от нейните уморителни товари.

Родителите трябва да прекарват голяма част от времето си в дома и с наставление и пример да възпитават децата си в любов и страх Божи. Учете ги да бъдат благоразумни, общителни и любезни; да култивират навици на трудолюбие, пестеливост и себеотрицание. Като проявяват към децата си любов, съчувствие и

насърчение в дома, родителите създават едно сигурно и желано убежище против много от светските изкушения.

ПОДГОТОВКА ЗА ЦЪРКОВНОТО УЧИЛИЩЕ. Домашното училище е мястото, където момчетата и момичетата се подготвят да посещават църковното училище. Родителите трябва да помнят това винаги и като учители в дома да изпълняват възвишената си и свята задача. Прилежното и вярно наставление в дома е най-добрата подготовка на децата за училищния живот.

БОЖИИТЕ НАСТАВЛЕНИЯ ДА СТОЯТ НАД ВСИЧКО. Ние имаме библейски правила за ръководство във всичко както за родители, така и за деца. От тези правила не може да има отклонения. Божиите заповеди трябва да бъдат поставени над всичко. Нека бащата и майката разтворят Библиите си пред Бога Изпитателя на сърцата и искрено да запитат: “Какво е казал Бог?”

Учете децата да обичат истината, защото е истина и защото те трябва да бъдат осветени чрез истината и чрез нея да бъдат подготвени да устоят във великия преглед, който скоро ще определи дали са подготвени да навлязат в по-висшата служба и да станат чада на Небесния цар.

ПОДГОТВЕНИ ЗА ИДВАЦИЯ КОНФЛИКТ. Сатана води своите множества. А ние подготвени ли сме за ужасния конфликт, който е пред нас? Подготвени ли са децата ни за голямата криза? Подготвяме ли себе си и домашните си, за да могат да разберат позицията на нашите противници и техните начини на воюване? Изработват ли децата ни принципи и навици на решителност, за да могат да бъдат твърди и неотстъпчиви, когато се касае за принципа и дълга? Аз се моля всички да разберем знаменията на времето и така да подготвим себе си и децата си, че по време на кризата Бог да бъде наше прибежище и защита.

ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ДЕВЕТА - РАБОТА, КОЯТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕХВЪРЛИ НА ДРУГИ

РОДИТЕЛСКИ ОТГОВОРНОСТИ, КОИТО НИКОЙ ДРУГ НЕ МОЖЕ ДА НОСИ. Родителите носят отговорности, които никой друг не може да носи. Докато сте живи, вие сте отговорни пред Бога и трябва да следвате Неговия път... Родителите, които правят Словото на Бога свой водач съзнават колко много зависи от тях формирането на детския характер, ще дадат на своите деца сигурен и безопасен за следване пример.

Бащите и майките са отговорни както за телесното здраве, така и за развитието на характера на своите деца. Никой друг не трябва да бъде оставен да върши тази работа. Щом сте станали родители, вие сте задължени да сътрудничите на Бога при възпитанието им в здрави принципи.

Колко жалко е, че много родители са пренебрегнали възложената им от Бога отговорност за техните деца и желаят чужди хора да я носят вместо тях! Те искат други да се трудят за децата им, а те самите да бъдат освободени от всякакъв товар в това отношение.

Мнозина, които сега оплакват своенравието на децата си, трябва да обвиняват преди всичко себе си. Нека да погледнат в своите Библии и да видят какво им предписва Бог като родители и пазители на децата си. Нека поемат своите отдавна изоставени задължения. Нужно е да се смирят и покаят пред Бога, понеже са занемарили Неговите наставления за обучението на децата си. Такива родители трябва да променят собствения си начин на действие и да следват Библията точно и внимателно като водач и съветник.

САМО ЦЪРКВАТА НЕ МОЖЕ ДА НОСИ ТЕЗИ ОТГОВОРНОСТИ. О, ако нашите деца и младежи биха предали сърцата си на Христос! Каква армия би могла да се създаде, която би печелила и други за Христос! Но родителите не трябва да оставят църквата да върши всичко това сама.

НИТО ПЪК САМО ПРОПОВЕДНИКЪТ МОЖЕ. Родителите възлагат големи отговорности на проповедника и го държат отговорен за душите на децата си. Но те не чувстват собствената си отговорност като родители и наставници... Вашите синове и дъщери са похабени поради вашия собствен пример и лошите наставления; но въпреки тази липса на домашно възпитание, вие очаквате проповедникът да компенсира вашата немарливост и да извърши чудо, като възпита в сърцата и живота на децата добродетели и благочестие. След като проповедникът, чрез любещо увещание, чрез търпелива и усърдна молитва е сторил всичко, което може, за да поправи и спаси душите, и въпреки това няма успех, често бащите и майките обвиняват него, че децата им не са покаяни. Всъщност причината за това е тяхната собствена небрежност. Отговорността за това е възложена на родителите. Не трябва ли те да поемат работата, която Бог им е поверил, и с чувство за отговорност да я извършат? Не трябва ли да се движат напред и нагоре? Не трябва ли смирено, търпеливо и с постоянство да заработят, за да постигнат те самите един възвишен образец и заедно със себе си да издигнат и своите деца?

Не възлагат ли често бащите и майките своите отговорности в други ръце? Мислят ли мнозина, че проповедникът трябва да поеме бремето и да се грижи децата им да се покаят и да получат Божия печат?

НИТО ПЪК СЪБОТНОТО УЧИЛИЩЕ МОЖЕ. Дълг на родителите е да помогнат на децата си да получат онова познание, с което те ще преминат заедно с тях в бъдещия си живот. Но поради различни причини родителите не обичат да дават религиозни наставления на децата си. Те оставят съботното училище да им даде онова знание за тяхната отговорност пред Бога, което самите родители трябва да предадат. Такива родители трябва да разберат, че Бог изисква от тях да възпитават, да дисциплинират и обучават децата си, като изтъкват винаги пред тях факта, че те оформят сега характерите си за този и за бъдещия живот.

Не искайте учителите от съботното училище да вършат вашата работа, като обучават децата ви в пътя, по който трябва да ходят. Съботното училище е голямо благословение. То може да помогне, но никога не може да заеме вашето място. На всички бащи и майки Бог е възложил отговорността да доведат децата си при Исус, като ги учат как да се молят и да вярват в Божието слово.

При възпитанието на вашите деца не оставяйте настрана великите истини на Библията, като предполагате, че съботното училище и проповедникът ще извършат пропуснатото от вас. Библията е свята и възвишена, но това не означава, че тя не трябва да се отваря всеки ден и да се изучава прилежно. Истините на Божието слово трябва да се свързват с дребните неща в живота. Правилно приложени те биха придали блясък на обикновения живот, създавайки мотиви за послушание и представяйки принципите за оформяне на правилен характер.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТА - СЕМЕЙНОТО ДРУГАРСТВО

РОДИТЕЛИТЕ ТРЯБВА ДА ПОЗНАВАТ ДЕЦАТА СИ. Някои родители не разбират децата си, защото всъщност не ги познават добре. Често между родители и деца има голяма дистанция. Ако родителите се постараят да проникнат по-дълбоко в душите на децата си и да разберат чувствата им, ако усетят онова, което се таи в сърцата им, те ще намерят най-верния път тях и това ще окаже твърде благотворно влияние върху техните взаимоотношения.

Бащата и майката трябва да работят заедно в разбирателство и взаимно съгласие. Те трябва да станат другари на своите деца.

За да могат да водят децата си по правия път, родителите трябва да търсят най-добрия и най-успешния начин за спечелване на любовта и доверието им. Те трябва сами да излъчват слънчевата светлина на любовта и да стоплят дома.

НАСЪРЧЕНИЕ И ПОХВАЛА. Малките деца не обичат самотата и много рядко са доволни, когато са сами. Те имат нужда от съчувствие и нежност; те мислят, че това, което за тях е радост, радва и майката, поради което е естествено да отиват при нея със своите малки радости и скърби. Майката не бива да наранява техните нежни сърца, като не обръща внимание на неща, които за нея вероятно са дребни, но в очите на децата са от голяма важност. Одобрителната усмивка, насърчителната дума или похвала биха засияли като слънчев лъч техните сърца и биха ги направили радостни през целия ден.

РОДИТЕЛИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ДОВЕРЕНИЦИ. Родителите трябва да предразполагат децата си към доверие, за да им откриват своите сърдечни болки, неприятности и изпитания.

С любов съветвайте децата и ги приближете до сърцата си. Това е критично време за тях. Около децата ви много често ще има влияния, които целят да ги отделят от вас и на които трябва да противодействате. Научете ги да ви се доверяват. Нека споделят с вас своите радости, скърби и изпитания.

На децата ще бъдат спестени много злини, ако бяха по-близки с родителите си. Родителите трябва да предразполагат децата да бъдат откровени пред тях, да споделят своите трудности и когато се колебаят кой е правият път, да поискат техния съвет. И кой може по-добре да види и посочи истинската опасност от набожните им родители? Кой може да развива по-добре характерите и да влияе върху темперамента им, ако не родителите? Майката, която е наблюдавала отблизо умственото развитие на детето още от ранна възраст и по този начин е запозната с естествените му наклонности, е

най-добре подготвена да съветва своите деца. Кой може да каже по-добре от майката, подпомогната от бащата, кои характерни черти трябва да се преодолеят или ограничат?

“НЯМА ВРЕМЕ.” “Няма време! - казва бащата. - Нямам време за обучаване на децата, нямам време за общуване и за домашни радости и удоволствия”. Тогава този баща не би трябвало да поема отговорността за създаване на семейство. Щом родителите използват по друг начин времето, което по право принадлежи на децата, те ги ограбват, като ги лишават от възпитанието, което трябва да получат. Щом имате деца, трябва да работите в пълно единомислие за оформяне на техния характер.

Викът на много майки е: “Нямам никакво време за децата си”. Тогава, заради Христа, отделяйте по-малко време за дрехите си. Откажете се, ако сте решили да ги украсите. Откажете се от ходене на гости и приемане на гости. Откажете се от готвенето на разни деликатеси. Но никога, никога не пренебрегвайте децата си! Що е плявата пред житото? Нека нищо не застава между вас и интересите на вашите деца.

Понякога майки, отрупани с много грижи, не могат да отделят време, за да напътстват децата си и да им показват любов и съчувствие. Но те трябва да помнят, че ако децата не намират у собствените си родители и в дома си това, което задоволява тяхната нужда от съчувствие и другарство, те ще потърсят други източници, което може да се окаже твърде опасно както за душата, и характера им.

С ВАШИТЕ ДЕЦА В РАБОТА И ИГРА. Родителите трябва да посвещават голяма част от свободното си време на децата. Да общуват с тях в техните занимания, игри и спортна дейност, да спечелят по най-естествения начин тяхното доверие - това е основно тяхно задължение. Станете добри приятели на децата си.

Нека родителите посветят вечерните часове на своите семейства. Оставете настрана грижите и проблемите заедно с ежедневните задължения.

СЪВЕТ КЪМ РОДИТЕЛИ, КОИТО ПРОЯВЯВАТ СДЪРЖАНОСТ И СКЛОННОСТ КЪМ ДИКТАТОРСТВО. Има опасност някои родители и учители твърде много да заповядват и да налагат своята воля на децата или учениците си, като същевременно не общуват достатъчно с тях. Често те се държат твърде сдържано и студено; използват авторитета си, за да налагат своето мнение и не проявяват разбиране на детската душа. Такова отношение не може да спечели сърцата на техните деца и ученици. Ако биха привлекли децата близо до себе си и биха им показали любовта си, ако проявяваха интерес към всичките им занимания и дори към техните игри, като понякога станат деца с децата, биха им доставили много радост и биха спечелили тяхната любов и доверие. А децата от своя страна не ще се забавят да проявят истинска почит и уважение към такива родители и учители.

ЛОШИТЕ ДРУГАРИ ПРОТИВОДЕЙСТВАТ НА ДОМА. Сатана и неговите сили проявяват твърде голямо старание да влияят върху умовете на децата. Ако майката и бащата ги обичат с искреност, с християнска нежност и любов, това ще окаже силно влияние върху тях и те ще почувстват, че могат да имат безгранично доверие в родителите си. Обгърнете вашите деца с топлината и обаянието на дома и им дайте вашето истинско приятелство. Ако правите това, те няма да имат толкова голямо

желание да търсят компанията на други приятели... Поради злото в света днес и поради ограниченията, които е необходимо да се прилагат към децата, родителите трябва да удвоят усилията си, за да ги привържат към сърцата си и да им помогнат да разберат, че искат да ги направят щастливи.

РОДИТЕЛИТЕ ТРЯБВА ДА ПОЗНАВАТ ДЕЦАТА СИ. Между родители и деца не трябва да съществуват никакви прегради от студенина и въздържаност. Родителите трябва да познават своите деца, като се стараят да разбират склонностите и предразположенията им, прониквайки в чувствата им и достигайки до онова, което е в сърцата им.

Родители, оставайте децата ви да виждат, че ги обичате и правите всичко, което е по силите ви, за да ги направите щастливи.

Ако правите това, тогава ограниченията, които ще бъде необходимо да им налагате, ще се приемат нормално и ще оказват много по-голямо влияние върху техните млади души. Ръководете децата с любов и съчувствие, като помнете думите на Спасителя, че “ангелите им на небесата винаги гледат лицето на Моя небесен Отец”. Ако искате ангелите да вършат за децата ви делото, което им е възложено от Бога, съдействайте им, като и вие извършвате своята част.

Когато децата биват възпитавани чрез мъдро и изпълнено с любов ръководство на един истински дом, те не ще имат желание да търсят удоволствия и общуване вън от него. Злото не ще ги привлича. Духът, който владее в дома, ще оформя техните характери; те ще възприемат навици и принципи, които са силна защита срещу изкушенията, когато един ден напуснат бащиния дом и заемат своето място в света.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ПЪРВА - СИГУРНОСТ ЧРЕЗ ЛЮБОВ

СИЛАТА НА СЛУЖБАТА ОТ ЛЮБОВ. Средствата на любовта съдържат чудна сила, защото са Божествени. Мекият отговор “успокоява ярост”, любовта “претърпява всичко, любезна е”, “покрива множество грехове” и е дълготърпелива и пълна с благодет. Ще научим ли този урок, който би дарил живота ни с необикновена целителна сила? Как само ще бъде преобразен животът ни и земята би станала едно подобие и предвкусване на небето!

Тези скъпи уроци могат да се преподават така, че да ги разбират и най-малките деца. Сърцето на детето е нежно и възприемчиво и когато ние по-възрастните станем като малките деца, когато се поучим от смиреннието, кротостта и нежната любов на Спасителя тогава няма да е трудно да докосваме сърцата на децата и да ги поучаваме на целебната служба на любовта.

От светска гледна точка парите са сила; но от християнско гледище любовта е най-голямата сила. В този принцип е включена интелектуална и духовна сила. Чистата любов върши добро, само добро и нищо друго, освен добро. Тя предотвратява раздори и нещастия и донася истинско щастие. Богатството често има покваряващо и разрушаващо влияние; Грубата сила наранява и причинява болка; но истината и добротата са свойствата на чистата любов.

ЛЮБОВТА Е РАСТЕНИЕ, КОЕТО ТРЯБВА ДА СЕ ПОДХРАНВА. Домът трябва да бъде център на най-чисти и възвишени чувства. Мир, хармония, привързаност, щастие, трябва да се поддържат настойчиво всеки ден, докато се усвоят и влязат в сърцата на членовете на семейството. Любовта трябва внимателно да се подхранва като растение, иначе тя ще умре. Всеки добър принцип трябва грижливо да се развива и утвърждава, ако искаме да процъфти в душата. Всичко, което Сатана насажда в сърцето - завист, ревност, подозрителност, лошо говорене, нетърпение, предразсъдък, себелюбие, алчност, суетност, трябва да се изкорени от душата. Ако се позволи на тези лоши черти да останат в душата, те ще произведат плод, който ще опетни мнозина. О, колко много са хората, които отглеждат тези отровни растения, унищожавачи скъпоценните плодове на любовта и осквернявачи душата!

ПОМНЕТЕ СОБСТВЕНОТО СИ ДЕТСТВО. Не се отнасяйте към децата си само със строгост. Не забравяйте собственото си детство и това, че те са само деца. Не очаквайте от тях да бъдат съвършени, нито изисквайте от тях да постъпват като зрели мъже и жени. Ако правите това, ще прекъснете връзката си с тях, която иначе бихте имали и ще отворите вратата за вредни влияния, при които други ще отровят техните млади умове, преди вие да осъзнаете тази опасност...

Родителите не бива да забравят своите детски години, когато са копнеели толкова много за съчувствие и любов. Те си спомнят колко нещастни са се чувствали, когато са били критикувани остро и укорявани с раздражение и затова отново трябва да станат млади в чувствата си и да разбират нуждите на своите деца.

Деца се нуждаят от нежни, насърчителни думи. Колко приятно е за майките да говорят благи и нежни думи, които са слънчеви лъчи за сърцата на малките и ги карат да забравят своите безпокойства!

Родители, давайте на децата си любов: любов в детството, любов в младостта. Не ги посрещайте с намръщено, а с усмихнато, излъчващо радост лице.

ОТГЛЕЖДАЙТЕ ДЕЦАТА В СЛЪНЧЕВА АТМОСФЕРА. Малките деца трябва внимателно да бъдат успокоявани, когато преживяват своите огорчения. Обикновено между ранните детски години и периода на възмъжаването и женствеността децата не получават вниманието, от което се нуждаят. Майките трябва да ръководят децата си така, че да се чувстват като част от семейството. Нека майката разговаря с децата си за техните затруднения и надежди. Нека родителите помнят, че децата им имат предимство пред всичко друго. Те трябва да живеят в слънчева атмосфера, под ръководството на майката.

Помагайте на децата си да спечелват победи... Заобиколете ги с атмосфера на любов. Само така ще можете да намалите тяхната склонност към упоритост.

ДЕЦАТА СЕ НУЖДАЯТ ПОВЕЧЕ ОТ ЛЮБОВ, ОТКОЛКОТО ОТ ХРАНА. Много майки занемаряват децата си, за да спечелят време да бродират или слагат излишни украшения и гарнитури на малките им дрешки. Когато децата са уморени и наистина се нуждаят от майчина грижа, майките ги пренебрегват или им дават нещо да ядат. Но те не се нуждаят от храна. Тя дори би им навредила. Онова, от което те се нуждаят, е успокоителната майчина прегръдка. Всяка майка трябва да има време да отдава на детето си тези малки нежности, които са така необходими през ранното, а и

през по-късното детство. По този начин тя ще привърже детските сърца към себе си и тяхното щастие ще бъде и нейно. За тях тя е това, което е за нас Бог.

РАЗУМНИТЕ ЖЕЛАНИЯ НА ДЕЦАТА ТРЯБВА ДА БЪДАТ УВАЖАВАНИ. Родителите трябва да внушат на децата си, че ги обичат, че работят за техните интереси, че тяхно щастие им е скъпо и че винаги правят само онова, което е за тяхното добро. Родителите трябва да удовлетворяват техните малки желания, когато това е разумно.

При възпитанието на децата никога не действайте импулсивно. Съединете авторитета с любов. Подхранвайте и развивайте всичко, което е добро и прекрасно, и ги водете да пожелаят по-висшето добро, като им откривате Христос. Когато им отказвате неща, които ще им навредят, правете това така, че да разберат, че ги обичате и че желаете да ги направите щастливи. Колкото повече не заслужават да бъдат обичани, толкова по-големи старания положете, за да им покажете, че ги обичате. Когато детето се увери, че вие искате да го направите щастливо, любовта ще събори всяка бариера. Това е принципът, по който Спасителят постъпваше и този принцип трябва да бъде въведен в църквата.

ЛЮБОВТА ТРЯБВА ДА СЕ ИЗРАЗЯВА. В много домове се чувства липсата на любов един към друг. Не е нужна сантименталност, необходимо е да се проявява любов и нежност по добродетелен, чист и достоен начин. Мнозина проявяват коравосърдечие, като и в думи и в дела откриват сатанинската страна на характера. Винаги трябва да се проявяват нежни чувства между съпруг и съпруга, между родители и деца, между братя и сестри. Всяка прибързаност и сприхва дума трябва да бъде възпирана, не бива да се дава дори вид, че липсва любов един към друг. Дълг на всеки в семейството е да бъде приятен, да говори любезно.

Възпитавайте нежност, привързаност и любов, които да се проявят в малки мили постъпки, в говор и съзнателно внимание.

Най-добрият начин децата да бъдат възпитани до почитат баща си и майка си е да видят нагледно как бащата проявява любезно внимание към майката, а майката оказва уважение и почит към бащата. Когато наблюдават любовта в отношенията между родителите си, децата биват подбуждани по естествен начин да изпълняват петата заповед и да обръщат внимание на предписанието: “Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; защото това е праведно”.

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ОТРАЗЕНА ОТ РОДИТЕЛИТЕ. Когато майката е спечелила доверието на децата си и ги е научила да я обичат и слушат, тя им е предала първия урок в християнския живот. Те трябва да обичат, да се доверяват и да се покоряват на своя Спасител, както обичат, доверяват се и се покоряват на своите родители. Любовта, която родителят проявява, като се грижи за детето си и го възпитава правилно, отразява, макар и бледо, любовта на Исус към Неговия верен народ.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ВТОРА - ПРЕДВАРИТЕЛНО ОБРАБОТВАНЕ ГРАДИНАТА НА СЪРЦЕТО

РОДИТЕЛИТЕ КАТО ГРАДИНАРИ. Господ е възложил на родителите много свято задължение. Те трябва внимателно да обработват почвата на сърцето на своите деца. Така могат да бъдат Божии съработници. Бог очаква от тях внимателно да пазят и наглеждат градината на детските сърца, да сеят добро семе и да изкореняват всеки плевел. Всяка лоша черта на характера трябва да бъде изкоренена, всяка грешка в поведението - отстранена. Ако им се позволи да останат, те ще развалят красотата на характера.

Родители, вашият собствен дом е първото поле, в което сте призовани да работите. Скъпоценните растения в домашната градина изискват първата ви грижа. На вас е възложено да бдите за душите на своите деца и вие ще давате сметка за това. Внимателно обмислете работата си, нейното естество, начина на извършване и резултатите от нея.

Пред собствената си врата имате малко парче земя, за което трябва да се грижите и Бог ще ви държи отговорни за тази работа, която е поверил на вашите ръце.

ГРИЖА ЗА ГРАДИНАТА. Днес в света преобладава мнението - младите хора трябва да се оставят да следват естествените съждения на ума си. Ако като малки са много необуздани, родителите казват, че след време ще се оправят; когато станат шестнадесет или седемнадесетгодишни, щели да разсъждават по-самостоятелно и ще изоставят погрешните си навици, като накрая ще станат полезни мъже и жени. Каква заблуда! С години родителите са позволявали на един опасен враг да засява градината на сърцето; позволявали са в нея да растат погрешни принципи и в много случаи целият положен след това труд върху такава почва отива напразно...

Някои родители са допуснали децата им да придобият лоши навици, последствията от които ще останат за цял живот. Този грях лежи върху родителите. Подобни деца могат да твърдят, че са християни; но без една специална работа на Божията благодат върху сърцето и без цялостна промяна на живота, навиците от миналото ще се проявяват през целия им живот и характерът ще остане такъв, какъвто родителите им са позволили да се оформи.

На младите не бива да се позволява да опознаят доброто и злото самоцелно, с надеждата, че някога в бъдещето доброто ще вземе надмощие и злото ще загуби влиянието си. Злото ще расте по-бързо от доброто. Възможно е след много години възприетото зло да бъде изкоренено; но кой би рискувал това? Времето е кратко. Много по-лесно и по-сигурно е да се сее добро семе в сърцата на децата, отколкото после да се скубят плевелите. От умовете на младите мъчно се заличават впечатленията, напластявани с години. Колко важно е тогава тези впечатления да бъдат от добро естество, за да могат податливите на влияния млади хора да бъдат оформени правилно!

СЕЕНЕ И ПЛЕВЕНЕ. В ранните години на детския живот, почвата на сърцето трябва да бъде грижливо подготвена за преваляванията на Божията благодат. След това внимателно да се засеят семената на истината и грижливо да се отгледат. И Бог,

Който възнаграждава всяко старание, положено в Негово име, ще вложи живот в посятото семе; първо ще се появи стъбло, после клас, а после пълно жито в класа.

Твърде често поради небрежност на родителите Сатана сее свои семена в сърцата на децата, които раждат жътва на срам и скръб. Светът днес е лишен от истинска доброта, понеже родителите не са успели да привържат децата към себе си още в дома. Те не са ги пазили от общуване с лекомислени и безразсъдни другари. Затова децата им са отишли да сеят в света семената на смъртта.

Трудната работа по наставлението и отскубването на безполезните и отровни плевели е от най-голяма важност. Защото оставени, тези плевели ще растат, докато заглушат скъпоценните кълнове на моралния принцип и Божиите истини.

Ако полето бъде оставено необработено, съвсем сигурно е, че ще се появи богата жътва от вредни плевели, които много трудно могат ще бъдат изкоренени. Затова почвата трябва да се обработи и плевелите да се отстранят, преди да пораснат ценните насаждения. Но преди тези ценни растения да пораснат, семето трябва най-напред да бъде грижливо посято. Ако майките занемаряват сеенето на скъпоценно семе, а след това очакват жътва от скъпоценно жито, те ще бъдат разочаровани; защото ще пожънат тръни и бодли. Сатана бди, винаги готов да сее семена, които ще изникнат и ще принесат обилна жътва, отговаряща на неговия сатанински характер.

Постоянна и непрекъсната бдителност трябва да се проявява по отношение на децата. Със своите разнообразни средства, Сатана започва да работи върху нрава и волята на децата още щом се родят. Тяхната сигурност зависи от мъдростта и бдителната грижа на родителите. С любов и страх Божи те трябва да се стремят да засеят предварително в сърдечната градина добрите семена на един праведен дух, добри навици и любов и страх Божи.

РАЗКРИВАНЕ НА ПРИРОДНАТА КРАСОТА. Родители и учители трябва усърдно да търсят онази мъдрост, която Исус винаги е готов да им даде, защото те работят с човешки умове през най-интересния период от тяхното развитие, когато са най-впечатлителни. Те трябва да имат за цел да развиват наклонностите на децата си така, че през всеки етап от своя живот, младите хора да проявяват естествената красота, характерна за този период, както растенията и цветята се развиват в градината.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ТРЕТА - ОБЕЩАНИЯ ЗА БОЖЕСТВЕНО РЪКОВОДСТВО

КОЛКО Е СЛАДКО СЪЗНАНИЕТО ЗА ЕДИН БОЖЕСТВЕН ПРИЯТЕЛ. Нашият състрадателен Спасител ни наблюдава и с любов и съчувствие слуша нашите молитви, готов да ни даде помощта, от която се нуждаем. Той познава бремето на всяко майчино сърце и е най-добрият приятел на майката при всички непредвидени обстоятелства. Неговите вечни мишици подкрепят всяка богобоязлива и вярна майка. Когато бе на земята, Исус имаше майка, която се бореше с бедността и имаше много безпокойства и смущаващи грижи. Спасителят, Който извърши дълго пътуване, за да облекчи загриженото сърце на една майка, чиято дъщеря бе обхваната от зъл дух, чу майчините молитви и благослови нейните деца.

Този, Който върна единствения син на вдовицата, когато го погребваха, и днес се трогва от бедата на всяка майка, загубила близък човек. Този, Който плака на гроба на Лазар и върна на Марта и Мария техния брат, Който опрости Мария Магдалина, Който си спомни за Своята майка, когато висеше на кръста в агония, Който се яви на плачещите жени и им съобщи радостната новина за един възкръснал Спасител - същият Той и днес е най-добрият Приятел на жените и е готов да им помага при всички изненади в живота.

Никоя работа не може да се сравни с работата на християнската майка. С чувство на дълг поема тя работата си да отглежда и възпитава децата си в наставление и увещание Господно! Колко често тя ще чувства товара по-голям отколкото може да носи. И тогава колко скъпоценна е привилегията да поднесе в молитва всичко пред своя съчувствителен Спасител! Тя може да остави своето бреме при нозете Му и в Неговото присъствие да намери сила, която ще я поддържа и ще ѝ дава радост, надежда, кураж и мъдрост в часовете на най-голямо изпитание. Колко сладко е за измъчената от грижи майка съзнанието, че има такъв Приятел във всички моменти на трудности и безпокойство. Ако майките биха идвали по-често при Христос и биха Му се доверявали по-пълно, техните товари биха били по-леки и те биха намерили почивка за душите си.

НЕБЕСНИЯТ БОГ СЛУША ВАШИТЕ МОЛИТВИ. Без Божествена помощ вие не бихте могли да отгледате децата си както трябва, защото падналото естество на Адам винаги се стреми да доминира. Сърцето трябва да бъде подготвено за засяване на истините, за да могат после да бъдат вкоренени в душата и подхранени в живота.

Родителите могат да се уверят, че когато следват Божиите наставления при обучението на децата си, ще получат помощ отгоре. Ще имат наистина голяма полза, защото докато учат, те ще и научават. Децата им ще постигат победи чрез познанието, което са придобили за ходенето по пътя Господен; ще са в състояние да побеждават природните и наследствени наклонности към зло.

Родители, работите ли с неотслабваща енергия за своите деца? Небесният Бог наблюдава вашата загриженост, вашата усърдна работа, вашата постоянна бдителност. Той чува молитвите ви. Възпитавайте децата си за Бога с търпение и нежност. Цялото небе се интересува от вашата работа... Бог ще се съедини с вас, за да увенчае с успех старанията ви.

Когато обяснявате спасителните истини и привличате вниманието на децата си към Христос като личен Спасител, ангелите ще стоят край вас и ще ви помагат. Господ ще даде на бащи и майки благодат, за да обяснят на децата си скъпоценната история на витлеемското Бебе, Коего е наистина надеждата на света.

ИСКАЙТЕ И ПОЛУЧАВАЙТЕ. В своята важна работа родителите трябва да искат и да получават Божествена помощ. Те не бива да се отчайват, дори когато характерът, навиците и постъпките на децата им са на по-ниско равнище и получените в детството и младостта уроци не са довели до развитие на правилен характер. Преобразяващата Божия благодат може да промени наследени и придобити наклонности, защото религията на Исус е възвисяваща и обновяваща. "Роден отново" означава преобразяване, ново раждане в Христа Исуса.

Нека възпитаваме децата си в ученията на Словото. Ако Го призовеш, Господ ще ти отговори. Той ще каже: “Ето Ме, какво искаш да направя?” Небето е свързано със земята така, че всяка душа е в състояние да изпълни своята мисия. Господ обича децата. Той желае да пораснат с разбирането за високото си призвание.

СВЯТИЯТ ДУХ ЩЕ ВИ РЪКОВОДИ. Майката трябва да чувства нуждата си от ръководството на Святия Дух, за да може да преживее истинска опитност и да се покори на пътя и волята Господни. Тогава, чрез Божията благодат, ще може да бъде един мъдър, нежен и любящ учител.

Христос е взел мерки всеки родител, ръководен от Святия Дух, да получи сила и благодат, за да бъде учител в дома си. Възпитанието и дисциплината в дома ще окажат благотворно влияние върху оформящия се характер.

БОЖЕСТВЕНАТА СИЛА ЩЕ СЕ СЪЕДИНИ С ЧОВЕШКИТЕ СТАРАНИЯ. Без човешкото усилие Божественото усилие е напразно. Бог ще работи със сила тогава, когато родителите с доверие и чувство на зависимост от Него осъзнаят святата отговорност, която им е възложена и ще се стремят правилно да възпитат децата си. Бог ще сътрудничи на онези родители, които възпитават грижливо и с молитва децата си, като по този начин изработват и своето, и тяхното спасение. Той ще работи върху тях така, че да желаят да вършат Неговата добра воля.

Когато като родители вие поемате с Божията сила отговорността си с твърдото решение никога да не намалявате усилията си, нито да напускате поста си, стараяйки се да направите своите деца това, което Бог иска да бъдат, тогава Той гледа на вас с одобрение. Бог знае, че ще извършите най-доброто, което можете и затова ще увеличи силата ви. Сам Бог ще извърши онази част от работата, която майката и бащата не могат. Той ще работи заедно с богобоязливата, мъдра и търпелива майка, която насочва правилно своите усилия. Родители, Бог няма намерение да извърши работата, която е ваше задължение в дома ви. Не бива да се отдавате на леност и да бъдете небрежни слуги, ако желаете децата ви да се запазят от опасностите, които ги заобикалят в света.

ДРЪЖТЕ СЕ ЗА ИСУС, КОГАТО ДОЙДАТ ИЗПИТАНИЯ. Родители, събирайте лъчите на Божествената светлина, които огряват пътя ви. Ходете във виделината, защото Христос е виделина. Когато поемате делото за спасение на децата си и следвате неотклонно пътя на святостта, ще дойдат най-трудните изпитания. Но не се пускайте от Исус. Той казва: “Нека се хванат за силата ми, за да се примирят с Мене” (Исаия 27:5). Трудности наистина ще има. Ще срещате пречки. Гледайте обаче постоянно на Исус. Когато се появяват непредвидени обстоятелства, питайте: “Господи, какво искаш да сторя?”

Колкото по-трудна е борбата, толкова по-голяма ще е нуждата на родителите от помощта на техния Небесен Баща и толкова по-забележителна ще бъде спечелената победа.

СЛЕД ТОВА РАБОТЕТЕ С ВЯРА. Като верни домакини на многообразната Божия благодат, родителите трябва да извършват определената им работа търпеливо и с любов. От тях се очаква да бъдат намерени верни. Всичко да извършат с вяра.

Постоянно да се молят Бог да даде Своята благодат на децата им. В работата си никога да не се показват уморени, нетърпеливи или раздразнителни. Те трябва да стоят близо до децата си и до Бога. Ако работят търпеливо и с любов, като сериозно се стараят да помогнат на децата си да постигнат най-високата степен на чистота и скромност, родителите ще успеят.

ЧАСТ IX - БАЩАТА - ОБЕДИНИТЕЛ НА ДОМА

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ПОЛОЖЕНИЕТО И ОТГОВОРНОСТИТЕ НА БАЩАТА

ИСТИНСКО ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА СЪПРУГ. Домът е Божия наредба. Бог желае семейният кръг, баща, майка и деца, да съществува на този свят като едно цяло.

Щастието в дома не зависи единствено от майката. Бащите имат да извършват важна част от работата в това отношение. Съпругът е обединителят на материалните и духовни съкровища в дома. Той свързва членовете на семейството, майка и деца, с най-здравите връзки на единството, чрез своите силни, сериозни и предани чувства.

Названието на бащата "ОБЕДИНИТЕЛ" е най-вярната дефиниция на понятието съпруг... Аз видях, че малцина бащи съзнават своята голяма отговорност.

ГЛАВА НА СЕМЕЙНИЯ КРЪГ. Съпругът и бащата е главата на семейството. Съпругата очаква от него любов, съчувствие и помощ при възпитанието на децата; и това е правилно. Децата са негови, както и нейни, поради което и двамата са заинтересовани от тяхното благополучие. Децата търсят у бащата подкрепа и напътствие. Той трябва да има правилно разбиране за живота, както и за влиянията на познатите, които обкръжават семейството му; но над всичко друго той трябва да бъде ръководен от любов и страхопочитание към Бога и ученията на Словото Божие, за да може да насочва нозете на децата в правилния път...

Бащата трябва да изпълни своя дял, за да направи дома щастлив. Каквито и да са неговите грижи и безпокойства за работата му, той не бива да допуска те да хвърлят сянка върху неговото семейство. Трябва да влиза в дома си с усмивка и да общува с близките си с приятни и насърчаващи думи.

ЗАКОНОДАТЕЛ И СВЕЩЕНИК. Всички членове на семейството се обединяват от бащата. Той е законодателят, който чрез своето собствено поведение представя нагледно строгите и най-съществени добродетели: енергичност, честност, чистота, търпение, кураж, прилежност и практическа полезност. В известен смисъл бащата е свещеникът в дома, принасящ на Божия олтар сутрешната и вечерната жертва. Съпругата и децата трябва да бъдат насърчавани да се присъединяват към тази служба и да участват в хвалебната песен. Сутрин и вечер бащата, като свещеник на дома, трябва да изповядва на Бога греховете, които той и децата му са извършили през деня. Трябва да бъдат изповядани не само греховете, които му са известни, а и онези, които са тайни и които само Божието око знае. Този начин на действие, усърдно

прилаган от бащата, а в негово отсъствие от майката, ще има за резултат благословения в семейството.

Бащата представлява Божествения законодател в семейството си. Той е Божи съработник, който провежда милостивите Божии намерения и изгражда у децата си правилни навици и принципи, давайки им възможност да формират чист и добродетелен характер. Така той трябва да бъде погълнат изцяло от това, което ще даде възможност на децата му, да отдават почит не само на земния си родител, но и на своя небесен Баща.

Бащата не бива да изневерява на това свято доверие. В никакъв случай не трябва да отстъпва от своя родителски авторитет.

ДА ХОДИ С БОГА. Чрез жива вяра бащата... ще свързва децата си с Божия трон. Като не уповава на собствената си сила, той оставя своята безпомощна душа на Исус и се хваща за силата на Всевишния. Братя, молете се в дома си сутрин и вечер; молете се усърдно в тайната стаичка; и докато сте заети в ежедневната си работа, въздигайте душата си в молитва към Бога. Така Енох ходеше по Бога. Мълчаливата, ревностна молитва на душата ще се издига като свят тамян към престола на благодатта и ще бъде приета от Бога като принесена в светилището. За всички, които Го търсят, Христос ще бъде винаги готова помощ във време на нужда. Те ще бъдат силни в ден на изпитание.

ИЗИСКВА СЕ ЗРЯЛА ОПИТНОСТ. Бащата не бива като детето да се ръководи само от чувствата. Той е свързан със семейството си чрез свещени, свети връзки.

Какво ще бъде неговото влияние в дома зависи от познанието, което има за Единствения истинен Бог и Исуса Христа, Когото Той е изпатил. Ап. Павел казва: “Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствах, като дете разсъждавах. Откакто станах мъж, напуснах, което е детинско”. Бащата като глава на семейството не трябва да бъде пораснало, недисциплинирано дете, но мъж с мъжки характер и обуздани страсти. Той трябва да бъде възпитан в истинската нравственост. Поведението му трябва да се направлява и контролира от чистите принципи на Божието Слово. Тогава той ще израсне до пълното състояние на мъжество в Христа Исуса.

ПОДЧИНЕНИЕ НА БОЖИЯТА ВОЛЯ. На мъжа, който е съпруг и баща, аз бих казала: Нека чиста и свята атмосфера обкръжава душата ти... Ти трябва да се учиш от Христос ежедневно. Никога, никога не трябва да проявяваш тираничен дух в дома. Мъжът, който прави това, работи в съдружие със сатанинските сили. Подчини волята си на Божията воля. Стори всичко по силите си, за да направиш живота на съпругата си приятен и щастлив. Вземи Божието Слово като свой съветник и прилагай неговите учения в дома и на работното си място. Принципите на небето ще облагородяват всяка твоя дейност. Ангели Божии ще сътрудничат с тебе и ще ти помагат да откриваш Христос на света.

ПОДХОДЯЩА МОЛИТВА ЗА ЛЕСНО РАЗДРАЗНИТЕЛЕН СЪПРУГ. Не позволявай неприятностите в работата да внасят тъмнина в домашния ти живот. Когато се случат дребни неща, които не са станали точно така, както ти мислиш, че

трябва да станат, ако не проявяваш търпение, въздържание, благост, любов, ти показваш, че не си избрал за другар Този, Който така те възлюби, че даде живота си за тебе, за да си едно с Него.

В ежедневиия живот ще срещнеш неочаквани изненади, разочарования и изкушения. Какво казва Словото? “Съпротивете се на дявола” чрез твърдо упование в Бога “и той ще побегне от вас. Приближете се при Бога и Той ще се приближи при вас. Нека се хване за силата Ми и да направи мир с Мене; и ще има мир с Мене”. По всяко време и на всяко място гледай Исус, като отправяш мълчалива молитва от искрено сърце, за да те научи как да вършиш Неговата воля. И когато врагът връхлети стремглаво, Божият Дух ще се издигне срещу него. Когато си почти готов да се предадеш, да загубиш търпение и самообладание, да бъдеш строг и да укоряваш, тогава е време да изпратиш към небето молитвата: “Помогни ми, о Боже, да се противопоставя на това изкушение. Да извадя от сърцето си всяка горчивина, зло говорене и гняв. Дари ми Твоята кротост, смирение, Твоето дълготърпение и любов. Не ме оставяй да опозоря своя Спасител, криво да тълкувам думите и подбудите на своята жена, на своите деца и на братята и сестрите си във вярата. Помогни ми да бъда благ, състрадателен, нежен, прощаващ. Помогни ми да бъда истински ОБЕДИНИТЕЛ в своя дом и да представям пред другите характера на Христос.

УПРАЖНЯВАНЕ НА АВТОРИТЕТ, СЪЧЕТАН СЪС СМИРЕНИЕ. Не е доказателство за мъжество, ако съпругът постоянно изтъква своето положение като глава на семейството. Ако постоянно цитира Писанието, за да поддържа авторитета си, това не увеличава почитта към него. Ако изисква жена му, майката на неговите деца, да действа според неговите планове, като безпогрешни, това няма да го направи по-уважаван. Господ е наредил съпругът - главата на жената - да бъде неин защитник. Той е обединителят на семейството, връзката, която свързва заедно отделните членове на семейството, както Христос е глава на църквата и Спасителят на мистичното тяло от вярващи. Нека всеки съпруг, който претендира, че обича Бога, внимателно да изучава Божиите изисквания за своята длъжност в дома. Христовият авторитет се упражнява с мъдрост и с цялата нежност и доброта, на която сме способни; затова нека съпругът упражнява своята власт като подражава на Великия Глава на църквата.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ПЕТА - СПОДЕЛЯНЕ НА ТОВАРИ

ДЪЛГЪТ НА БАЩАТА НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕХВЪРЛЕН НА ДРУГ. Задълженията на бащата към децата не трябва да бъдат прехвърлени върху майката. Тя има да носи достатъчно товари, изпълнявайки собствените си задължения. Само като работят в хармония, бащата и майката могат да извършват успешно работата, която Бог им е поверил в техните ръце.

Бащата не трябва да намира извинение и да пренебрегва своя дял от работата по възпитаването на децата си за този живот и за безсмъртието. Той има важен дял в отговорността. И бащата, и майката имат своите задължения. Родителите трябва да проявяват уважение един към друг, а също и любов, ако желаят тези добродетели да се развият у техните деца.

Бащата трябва да окуражава и подкрепя майката в нейната работа и грижи с нежност, насърчителни погледи и любезни думи.

Опитайте се да помогнете на съпругата си в трудностите, които стоят пред нея. Бъдете внимателни в думите си, имайте изискани обноски, проявявайте учтивост, нежност и ще бъдете възнаградени за това.

НЕЖНОТО СЪДЕЙСТВИЕ ЩЕ ОБЛЕКЧИ ТОВАРА НА МАЙКАТА. Каквито и да се неговите отговорности и трудности в професията, нека бащата влиза в дома си със същото усмихнато лице и да поздравява със същия приятен тон, с който е поздравявал през целия ден всички посетители и чужди хора. Нека жената чувства, че може да се обляга на любовта и съчувствието на своя съпруг, че неговите ръце я подкрепят и поддържат при всички нейни затруднения и грижи, че неговото влияние ще облекчава товара ѝ и той ще загуби половината от тежестта си. Децата не са ли както нейни, така и негови?

Съпругата може да се натовари с много други задължения, за които предполага, че са от по-голяма важност, отколкото да помага на мъжа си при носенето на неговата част от отговорността. Същото важи и за съпруга. От голяма стойност е служенето с нежност. Съществува тенденция съпругът да излиза и влиза в дома си по-скоро като гост, отколкото като съпруг и член на този семеен кръг.

Домашните задължения са святи и важни. Често обаче те се характеризират с уморителна монотонност. Безбройните грижи и еднообразни дейности предизвикват раздражение; липсва разнообразието от промяната и ободряващият отдих, който съпругът и бащата може да даде на съпругата си, защото в негова власт е да стори това, стига да избере да го стори - или по-скоро стига да сметне за необходимо или желателно да го стори. Животът на майката в ежедневието е живот на непрестанна себепожертва, която става по-трудна, ако съпругът пропуска да оценява нейния товар и да я подкрепя.

ПОКАЗВАЙТЕ РАЗБИРАНЕ И ВНИМАНИЕ КЪМ ЖЕНАТА, КОЯТО Е ПОСЛАБА. Съпругът трябва да проявява голям интерес към своето семейство. Той трябва да бъде особено нежен към една слаба и деликатна жена. По този начин той може да затвори вратата пред много болести. Любезните, жизнерадостни и ободрителни думи са по-ефикасни от най-добрите лекарства. Те ще изпълнят с кураж сърцата на падналите духом и на обезсърчените и ще внесат щастие и слънчева светлина в семейството, чрез любезните дела и насърчителните думи, които ще заплатят усилието десетократно. Съпругът трябва да помни, че по-голямата част от товара за възпитаване на децата лежи върху майката, че тя има да извършва твърде много за оформяне на техните умове и характери. Това трябва да предизвиква най-топли чувства от негова страна и желание да облекчава нейното бреме. Бащата трябва да я насърчава да разчита на голямата му привързаност и чувства към нея и да насочва ума ѝ към небето, откъдето ще получи сила, мир и почивка. Той не бива да се връща у дома с намръщено лице, а с присъствието си да внася слънчева светлина в семейството, да насърчава жена си да гледа към Бога и да уповава на Него. Съединени, те могат да претендират за Божиите обещания и да внесат в семейството Неговите богати благословения.

ВЪРВЕТЕ БАВНО. Много съпрузи и бащи биха могли да се поучат от грижата на добрия Пастир. Когато Яков бе принуден да предприеме бързо и трудно пътуване, той отговори:

“Господарят ми знае, че децата ми са нежни и че имам със себе си дойни овци и добитък. Ако ги пресия само един ден, цялото стадо ще измре”. “Аз ще карам полека според вървежа на стадото, което е пред мене и според вървежа на децата” (Битие 33:13, 14).

Нека съпругът и бащата върви по трудния път на живота с такава бързина, каквато неговата съпруга може да понася. Нека сред безспирния стремеж на света към богатство и власт да се научи да възпира крачките си, за да утешава и подкрепя онази, която е призвана да върви с него...

Нека мъжът подкрепя жена си със своето съчувствие и постоянна любов. Ако иска да я запази свежа и жизнерадостна, за да бъде слънце за всички, той трябва да ѝ помага да носи товарите на дома. Неговите любезни, изпълнени с любов обноски ще бъдат за нея ценна подкрепа, а щастието, което той ѝ дава, ще донася на собственото му сърце радост и мир...

Когато на майката не се оказва помощ и тя не получава нежност, грижа и утеха, когато се допуска да се изтощават силите ѝ от преумора, страх и лошо настроение, нейните деца биват ограбени от жизнените сили, от духовната издръжливост и жизнерадост, които би трябвало да наследят от нея. Колко хубаво би било, ако животът на майката е светъл и радостен, ако ѝ бъдат спестени лишенията, ако бъде пазена от уморителна работа и подтискащи грижи. Тогава тя би допринесла много повече за правилното физическо израстване на децата, за да могат по-късно сами да си проправят път в живота.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ШЕСТА - ДРУГАР НА ДЕЦАТА СИ

ПРЕКАРВАЙТЕ ПОВЕЧЕ ВРЕМЕ С ДЕЦАТА СИ. Често бащата пропуска златни случаи, които му дават възможност да общува по-тясно с децата си и да ги привърже към себе си. Когато се върне от работа у дома, той трябва да прекарва известно време с тях.

Бащите трябва да се освободят от своята неправилна представа за достойнство, да се откажат от някое дребно удоволствие или дори от почивка, за да общуват с децата, да ги изслушват, да им съчувстват в техните малки трудности и чрез здравите връзки на любовта да ги привържат към сърцето си; да оказват такова влияние върху техните развиващи се умове, че съветите им да се зачитат като святи.

ПРОЯВЯВАЙТЕ СПЕЦИАЛЕН ИНТЕРЕС КЪМ МОМЧЕТАТА. Бащата трябва да поддържа тесен контакт със синовете си, да им предава по-големия си опит и да говори с тях искрено, с простота и нежност. Така той ще ги привърже към сърцето си. Той трябва да им даде да разберат, че за него на първо място стои техният интерес и тяхното щастие.

Бащата, който има момчета, трябва да разбере, че каквото и да е призванието му, никога не трябва да пренебрегва душите, за които е задължен да се грижи. Той е създал тези деца на света и е отговорен пред Бога за тях. Той трябва да прави всичко,

което е по силите му, за да ги пази от неосветени приятелства, от зли другари. Не бива да оставя своите още неопитни и неспокойни момчета изцяло на грижите на майката. За нея това е твърде тежко бреме. Той трябва да подреди работите си така, както е най-добре за интересите на майката и децата. Понякога е твърде трудно за майката да успява мъдро да възпитава децата си. В такъв случай бащата трябва да поема по-голямата част от товара върху себе си. Той трябва да бъде твърдо решен да положи и най-големите усилия, за да спаси децата си.

ВЪЗПИТАВАЙТЕ ДЕЦАТА ДА БЪДАТ ПОЛЕЗНИ. Като глава на семейството, бащата трябва да знае как да възпитава децата си, за да станат полезни хора и да изпълняват задълженията си. Това е неговият най-важен дълг, който стои над всяка друга работа. През първите няколко години от детския живот оформянето на предразположенията в определено поведение е предоставено главно на майката. Но тя винаги трябва да чувства, че има подкрепата и сътрудничеството на бащата. Ако той е зает с работа, която почти изцяло го ангажира и не му позволява да бъде полезен на семейството си, той трябва да си потърси друга работа, която няма да му пречи да посвещава повече време на децата си. Ако ги пренебрегва, той изменя на Божието изискване да пази повереното му от Него съкровище.

Бащата трябва да упражнява върху децата си влияние, по-силно от примките на света. Трябва да познава характера на всеки член от своя малък кръг, за да може да разбира нуждите и опасностите и по този начин да бъде подготвен да подтиска злото и да насърчава правото.

Какъвто и да е характерът на неговата работа, колкото и важна да е тя, това не може да бъде извинение за пренебрегване на работата по възпитание и обучение на децата да ходят в пътя Господен.

ЗАПОЗНАЙТЕ СЕ С РАЗЛИЧНИТЕ ИМ НАКЛОННОСТИ. Бащата не бива да бъде така погълнат от работа, физическа или умствена, че да няма време да изучи характера и нуждите на своите деца. Той трябва да им помага да си изработят планове, чрез които ще бъдат заети в полезен труд, съответстващ на техните различни наклонности.

Бащи, прекарвайте колкото е възможно повече време с децата си. Стремете се да опознаете техните различни наклонности и дарби, за да знаете как да ги обучавате в хармония с Божието Слово. Никога от устата ви не трябва да излиза дума на обезсърчение. Не внасяйте мрак в дома. Бъдете внимателни и привързани към своите деца, но не глупаво отстъпчиви или снизходителни. Нека те преживяват малките си разочарования, както всеки човек понася своите. Не ги насърчавайте да идват при вас с дребнави оплаквания и жалби едно против друго. Учете ги да бъдат търпеливи и да се отнасят с доверие и уважение помежду си.

ОБЩУВАЙТЕ С ДЕЦАТА СИ В РАБОТА И В ИГРА. Бащи,... съчетавайте любовта с авторитет, доброта и съчувствие, с твърда дисциплина. Вземайте участие в техните работи и игри и ще спечелите доверието им. Поддържайте приятелство с децата, особено със синовете си. Тогава ще имате силно влияние над тях.

ПОУЧАВАЙТЕ ГИ НА УРОЦИ ОТ ПРИРОДАТА. Нека бащата облекчава задачата на майката... Нека показва прекрасните цветя, високите дървета с техните зелени листа, в които децата могат да видят любовта на Бога. Той трябва да им внушава, че Бог, Който е направил всички тези неща, обича красивото и доброто. Христос обърна вниманието на учениците си към полските цветя и небесните птици, като им показа как Бог се грижи за тях, и представи това като доказателство, че Той се грижи за човека, който е много по-скъп от цветята и птиците. Кажете на децата, че колкото и време да прахосват за да постигнат грация и красота, никога не ще могат да се сравнят с красотата на най-простото полско цвете. По този начин техният ум ще може да се отклони от изкуственото и да се насочи към естественото. Ще научат, че Бог е създал всички тези прекрасни неща, за да им се радваме, и че Той иска да отдадем на Него най-добрите и святи чувства на сърцето си.

Той може да ги заведе в градината и да им покаже отварящите се пъпки и различните багри на цъфтящите цветя. И чрез такива средства той може да им предаде най-важните уроци за Твореца, разкривайки пред децата великата книга на природата, където във всяко дърво, цвете и стръкче трева е изразена Божията любов. Може да въздействува върху умовете на децата, внушавайки им, че щом Бог се грижи толкова много за дърветата и цветята, Той ще се грижи много повече за сътворените по Негов образ създания. Може да им помогне да разберат, че Бог иска децата да бъдат прекрасни не с изкуствени украси, а с красотата на характера, с чара на любезността и привързаността, които ще вълнуват сърцата им и ще ги изпълват с радост и щастие.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И СЕДМА - КАКЪВ НЕ БИВА ДА БЪДЕ СЪПРУГЪТ

СЪПРУГ, КОЙТО ОЧАКВА СЪПРУГАТА ДА НОСИ ДВОЙНО БРЕМЕ. Повечето семейства има деца на различна възраст, някои от които се нуждаят не само от вниманието и мъдрата дисциплина на майката, но и от по-строгото, и въпреки това любещо внимание на бащата. Малко бащи разбират това. Повечето са небрежни към своя дълг и по този начин натоварват майката с тежко бреме. В същото време обаче те не чувстват неудобство да критикуват и осъждат нейните действия според собствената си преценка. Носейки такова тежко чувство за отговорност и постоянната мисъл за порицание, бедната съпруга и майка често се чувства виновна и се разкайваща за неща, които несъзнателно или поради незнание е извършила, и то често когато е направила възможно най-доброто при обстоятелствата, при които се е намирала. И въпреки това, когато изтощителните ѝ старания трябва да бъдат оценени и одобрени и сърцето ѝ възрадващо, тя понася несправедливи обвинения, а нейният съпруг, занемарявайки своя дълг, очаква тя да извърши и своя и неговия дял както той желае, независимо от затрудняващите обстоятелства.

Много съпрузи не разбират достатъчно, нито пък оценяват грижите и трудностите, които жените им, обикновено затворени през целия ден в нескончаемия кръг от домашна работа, понасят като майки. Често бащите се връщат у дома с намръщени лица, мрачни и не внасят в светлина в семейния кръг. Ако яденето не е готово навреме, тогава уморената жена, която често е и домакиня, и медицинска сестра, и готвачка, и слугиня едновременно, бива “поздравявана” с обвинения.

Придирчивият съпруг може би ще благоволи да вземе неспокойното дете от уморените ръце на майката, за да може тя по-бързо да приготви храната. Но ако детето е неспокойно и плаче в ръцете на бащата, той рядко чувства за свой дълг да се опита да го утеши и успокои. Той и не мисли колко много часове майката е понасяла раздражението на малкото, а само изисква нетърпеливо: “Ето майко, вземи детето СИ. Детето не е ли толкова негово, колкото и нейно? Няма ли и той естественото задължение търпеливо да носи своя дял от товара при отглеждането на децата?”

СЪВЕТ КЪМ ДЕСПОТИЧЕН СЪПРУГ. Твоят живот ще бъде много по-щастлив, ако превъзмogneш чувството, че си облечен в абсолютна власт, тъй като си съпруг и баща. Твоето поведение показва, че неправилно схващаш своята длъжност на “ОБЕДИНИТЕЛ”. Ти си нервен, избухлив и често проявяваш голяма липса на проникателност, така че както и да преценяваш поведението си при такива случаи, то не може да изглежда убедително в очите на твоята жена и деца. Веднъж заел такава позиция, ти рядко си готов да се откажеш от нея. Ти си решен да проведеш плановете си докрай, макар много пъти да не постъпваш правилно, и ти самият би трябвало да виждаш всичко това. Нуждаеш се от повече, много повече любов в сърцето си, от търпение и по-малко желание да налагаш своята воля с думи и дела. Със своето поведение вместо да си връзката, обединителят в дома, ти подтискаш другите и ги правиш нещастни...

Като се опитваш да наложиш на другите да изпълняват твоите планове във всяка подробност, ти често нанасяш по-голяма вреда, отколкото ако отстъпиш от тях. Това е така, дори и когато идеите ти сами по себе си са правилни. В много отношения обаче те са погрешни, пресилени и създават напрежение, като твоя характер; така че ти провеждаш една идея по суров и неразумен начин.

Ти имаш погрешни възгледи за ръководене на семейството си. Показвайки, че не се съобразяваш с никого и проявявайки своеволие и власт, ти не позволяваш на другите да имат свободна воля. Тъй като ти си глава на семейството, мислиш, че това ти дава право да ръководиш всеки член от него така, както машината се ръководи от работника. Ти си присвояваш власт и се налагаш. Небето не одобрява това и такава поведение наскърбява състрадателните ангели. Управляваш семейството си така, като че ли само ти си способен на това. Оскърбява те обстоятелството, че жена ти се осмелява да се противопоставя на твоето мнение, да показва съмнение или да оспорва твоите решения.

РАЗДРАЗНИТЕЛНИ И НЕДОВОЛНИ СЪПРУЗИ. Съпрузи, дайте възможност на жените си да имат духовен живот...

При мнозина съпрузи наклонността да се дразнят от всяко дребно нещо се запазва дълго, докато станат като пораснали деца. Те не могат да преодолеят тази черта от детинския си нрав. Подхранват тези чувства със своето недоволство и постоянно оплакване, докато парализират и осакатят целия си живот. И не само своя собствен живот, но и живота на другите. Те носят в себе си духа на Исмаил, чиято ръка бе против всекиго и ръката на всекиго бе против него.

СЕБЕЛЮБИВ И МРАЧЕН СЪПРУГ. Брат В. има особен характер. Той не излъчва никаква светлина в семейството. А това е мястото, където трябва да започне да

работи. Той прилича повече на буреносен облак, отколкото на лъч светлина. Той е твърде себелюбив, за да изрече думи на одобрение към членовете на семейството си, особено на онази, която трябва да получава повече от всички други неговата любов и уважение. Той е мрачен, надменен, диктатор; неговите думи често са твърде остри и причиняват рани, които той не се и опитва да излекува, като смекчи нрава си, признае грешките си и изповяда неправдите си...

Брат В. трябва да се промени и да смекчи характера си. Той трябва да стане внимателен и вежлив. Трябва да бъде нежен и благ към жена си, която е равна на него във всяко отношение. Не бива да произнася нито една дума, която би огорчила нейното сърце. Той трябва да започне да работи за основна промяна в дома; трябва да култивира привързаност и обич и да победи грубите, сурови черти на своя характер.

Съпругът и бащата, който е мрачен, себелюбив и властолюбив, е нещастен, но не само той страда от това. Той прави нещастни всички свои близки в семейството. Такъв човек сам ще понесе последиците от това, като гледа жена си отчаяна, тъжна и често болна, а децата си обременени от собствения му лош характер.

ЕГОИСТИЧЕН И НЕТОЛЕРАНТЕН СЪПРУГ. Ти очакваш твърде много от своята жена и от децата си. Ти порицаваш твърде остро техните грешки. Ако ти самият би поддържал спокоен и весел нрав, ако им говориш любезно и нежно, в дома си ще внасяш слънчева светлина вместо огорчения, тъга и нещастие. Държиш твърде много на своето мнение. Винаги заемаш крайни становища и не си готов да уважаваш мнението на жена си. Самият ти не си проявявал уважение към съпругата си, нито си възпитавал децата да уважават нейното мнение. Не си я направил равна на себе си, а вземаш в собствените си ръце юздите на управлението и контрола и ги държиш с твърда ръка. Нямах съчувстващо, любещо сърце. Ако искаш да си победител и ако желаеш Божието благословение над цялото семейство, трябва да развиваш тези черти на характера си.

КЪМ СЪПРУГ, КОЙТО НЕ ЗАЧИТА ХРИСТИЯНСКАТА УЧТИВОСТ. Ти смяташ за слабост да бъдеш любезен, нежен и съчувствителен и мислиш, че да говориш нежно, благо и с много любов на своята жена, това е под твоето достойнство. Тук правиш голяма грешка и неправилно разбиране на истинското мъжество и престиж. Склонността да се изоставят проявите на любезност е признак на слабост и дефект на твоя характер. Това, на което ти гледаш като на слабост, Бог счита за истинска християнска вежливост, която всеки християнин трябва да проявява, защото това е духът, който управляваше Христос.

СЪПРУЗИТЕ ТРЯБВА ДА ЗАСЛУЖАТ ЛЮБОВТА И ПРИВЪРЗАНОСТТА. Ако съпругът е тиранин, прекалено взискателен и критичен към действията на жена си, той ще загуби нейното уважение и чувства и за нея постепенно брачната връзка ще стане неприятна. Тя няма да обича своя съпруг, тъй като самият той не се държи така, че да бъде обичан. Съпрузите трябва да бъдат грижливи, внимателни, постоянни, верни и състрадателни един към друг. Те трябва да излъчват любов и съчувствие... Когато съпругът е с благороден характер, с чисто сърце и възвишен ум, какъвто всеки истински християнин трябва да притежава, това ще се открие в брачната връзка... Той

ще се стреми да подкрепя жена си във всичко и ще я насърчава. Ще се стреми да ѝ говори нежни думи и да създава атмосфера на мир в семейния кръг.

ЧАСТ X - МАЙКАТА - ЦАРИЦА НА ДОМА

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ОСМА - ПОЛОЖЕНИЕТО И ОТГОВОРНОСТИТЕ НА МАЙКАТА

РАВНА НА СВОЯ СЪПРУГ. Жената трябва да изпълни това, което Бог бе определил да бъде - равна на своя съпруг. Светът се нуждае от майки не само по име, но и в истинския смисъл на тази дума. Можем основателно да кажем, че специфичните задължения на жената са голяма отговорност и тя трябва със страх Божи да изпълнява мисията си. Нека възпитава децата си да бъдат пълноценни личности в този свят и да ги подготви за един дом в по-добрия свят.

Съпругата и майката не бива да жертва силите си и не трябва да допуска способностите ѝ да се погубят, осланяйки се изцяло само на своя съпруг. Нейната индивидуалност не трябва да се загубва под влияние на неговата. Тя трябва да чувства, че е равна на своя съпруг - да стои до него, да бъде вярна на своя дълг, както и той на неговия. Нейната работа за възпитанието на децата е толкова възвишена и благородна, колкото всеки пост, който мъжът е призван да заема, дори и той да е президент на страната.

ЦАРИЦА НА ДОМА. Царят на престола си няма по-възвишена работа от тази на майката. Майката е царицата на дома. В нейна власт е да оформя детския характер, за да може детето да бъде годно за по-възвишения, безсмъртния живот. Един ангел не би могъл да иска по-превъзходна мисия, защото като върши това дело, майката служи на Бога. Нека само да осъзнае възвишеното естество на своята задача и това ще ѝ вдъхне кураж. Нека осъзнае стойността на своята работа и да облече Божието всеоръжие, за да може да отблъсква изкушенията, подбуждащи я да се съобразява с образците на този свят. Нейната работа е и за този свят и за вечността.

Майката е царицата на дома, а децата са нейните поданици. Тя трябва да ръководи дома си мъдро и с майчино достойнство. Влиянието ѝ в дома трябва да бъде най-силно, нейната дума - закон. Ако е християнка, под Божествен контрол, ще получи почитта на своите деца.

Децата трябва да гледат на майка си не като на робиня, която им прислужва, но като на царица, която трябва да ги ръководи и направлява, поучавайки ги всекидневно и постоянно с правило след правило и наставление след наставление.

ОБРАЗНО СРАВНЕНИЕ НА СТОЙНОСТИ. На всяка майка са поверени възможности с неоченима стойност и извънредно важни интереси. Скромният кръг от ежедневни задължения, които жените вършат и които се считат за уморителна задача, трябва да се разглеждат като велика и благородна работа. Привилегия на майката е да благославя света чрез своето влияние и като прави това, тя ще радва и своето сърце. Тя трябва да направлява в правите пътеки нозете на децата си през слънце и сянка до

славните висини на небето. Но само когато следва ученията на Христос в собствения си живот, ще може да се надява да оформи характерите на децата си според Божествения образец.

От всички дейности на живота най-святият дълг е този на майката към нейните деца. Често този дълг се пренебрегва, за да се замени с някое себелюбиво удоволствие. Родителите обаче не трябва да забравят сегашните и вечните интереси на своите деца. Те трябва да държат юздите на управлението и да ръководят домашието си за Божия слава. Божият закон трябва да бъде техен образец, а любовта да ги ръководи във всичко.

НЯМА ПО-ВЕЛИКА И СВЯТА РАБОТА. Когато мъжете отиват на работа и оставят жените си вкъщи да се грижат за децата, тези съпруги и майки извършват толкова велико и важно дело, колкото е това на съпрузите и бащите. Макар единият да работи в мисионерското поле, другият е домашен мисионер и неговите грижи, безпокойства и товари често далеч надминават тези на бащата. Работата на майката има голяма стойност. Съпругът мисионер получава благодарността на хората, докато домашният труженик може да не получи никаква похвала за своя труд. Но ако майката работи за интересите на своето семейство, като се старее да оформи характерите на децата си според Божествения Образец, докладващият ангел записва името ѝ като един от най-големите мисионери в света. Бог не вижда нещата така, както ограниченият човешки поглед прави това.

Майката е Божи инструмент за християнизирание на семейството си. Тя трябва да бъде пример за библейската религия, показвайки как нейното влияние трябва да ни контролира в ежедневните задължения и удоволствия. Тя трябва да учи децата си, че могат да бъдат спасени само по благодат чрез вяра, която е Божи дар. Постоянното поучаване за Христос - Той за нас и за тях, колко голяма е Неговата любов, доброта и милост, разкрити във великия план на изкуплението, ще има осветяващо влияние върху сърцето.

Възпитанието на децата е важна част от Божия план за изявяване силата на християнството. Родителите носят изключителната отговорност да възпитават децата си в Божия дух, така че когато отидат в света да вършат добро, а не зло на тези, с които общуват.

СЪТРУДНИК НА ПРОПОВЕДНИКА. Проповедникът има своя работа, майката също. Тя има задачата да доведе децата си при Исус, за да ги благослови. Тя трябва да пази думите на Христос в душата си, за да ги предаде на своите деца. Още от най-ранните години майката трябва да ги учи на себевладение и себеотрицание, да възпитава у тях навици за чистота и ред. Майката може да възпита своите деца така, че те с отворени сърца да слушат думите на Божиите служители. Господ се нуждае от майки, които във всяка област на домашния живот ще развият дадените им от Бога таланти и ще направят децата си годни за небесното семейство.

На Господ се служи чрез вярното извършване на домашната работа също толкова, даже и повече, отколкото чрез проповядване на Словото. Както учителите в училище, така и бащите и майките трябва да осъзнават, че са възпитатели на своите деца.

Християнският живот на майката не бива да се ограничава само в нейния домашен кръг. Благотворното влияние, което тя упражнява в семейството, трябва да се проявява и към съседите и в Божиата църква. Домът не е затвор за посветената жена и майка.

ЗАДАЧА ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ. Нека жената осъзнае светостта на своята работа, като в сила и страх Божии поеме своята мисия за цял живот. Нека възпитава децата си да бъдат пълноценни личности както в този, така и в по-добрия свят. Ние се обръщаме към християнските майки. Ние настоятелно молим да чувствате вашата отговорност като майки и да живеете не за собствено удоволствие, а за прослава на Бога. Христос не угоди на себе си, а прие образ на слуга.

Светът е препълнен с покваряващи влияния. Модата и обичаите имат силно влияние над младите. Ако майката не изпълни длъжността си да наставлява, ръководи и ограничава, децата ѝ много лесно ще приемат злото ѝ ще се отвърнат от доброто. Нека всяка майка отива при Спасителя с молитвата: “Научи ме как да отгледам детето си и какво да направя за него”. Нека да обърне внимание на наставлението, което Бог е дал в Словото Си, че ще ѝ се даде мъдрост според нуждата.

ДА ИЗВАЕ БОЖИ ОБРАЗ. Има Бог на небето и светлината и славата от Божия трон почиват над вярната майка, когато тя се старее да възпитава децата си така, че да могат да противостоят на влиянието на злото. Никое друго дело не може да се сравни по важност с нейното. Нейната задача не е като на художника да нарисова върху платно красива фигура; нито като на скулптора, да я извае от мрамор. Задачата ѝ не е като тази на писателя да облече една прекрасна мисъл в завладяващи слова, нито като на композитора, да изрази в мелодия прекрасно чувство. Нейната задача е с помощта на Бога, да извае в една човешка душа Божия образ.

Майката, която съзнава и оценява тази своя задача, гледа на възможностите, откриващи се пред нея, като на безценни случаи; тя ще се старее сериозно чрез собствения си характер и чрез методите на възпитание да изгради у децата си най-високия идеал. Тя ще се стреми усърдно, търпеливо и с кураж да усъвършенства собствените си способности, за да може правилно да използва умствените си сили за възпитанието на децата си. При всяка стъпка тя ще се пита сериозно: “Какво е казал Бог?” и ще изследва грижливо Неговото Слово. Ще държи погледа си отправен винаги към Христос, за да могат нейните всекидневни преживявания в обичайния ежедневен кръг от задължения и грижи, да бъдат вярно отражение на единния истинен Живот.

ВЯРНАТА МАЙКА Е ЗАПИСАНА В КНИГАТА НА БЕЗСМЪРТНАТА СЛАВА. Себеотрицание и кръст са нашият дял. Ще го приемем ли? Никой от нас не бива да очаква, че когато върху нас дойдат последните големи изпитания, себеотрицателният дух ще се развие в един момент, тъй като ни е нужен. Не, разбира се; този дух трябва да се съчетае с ежедневната опитност и чрез наставление и пример да влезе в умовете и сърцата на нашите деца. Майките в Израил може и да не са войници самите те, но те трябва да възпитат войници, които ще облекат Божието всеоръжие и мъжествено ще водят битките Господни.

Майки, съдбата на вашите деца до голяма степен е във вашите ръце. Ако не успеете да изпълните дълга си, може да ги поставите в редиците на врага и да ги

направите негови оръдия за погубване на души. Но посредством благочестив пример и вярна дисциплина можете да ги доведете при Христос и да ги направите Негови инструменти за спасяването на много души.

Работата (на християнската майка), ако бъде извършвана вярно пред Бога, ще бъде увенчана с безсмъртие. Почитателите на модата никога няма да видят, нито ще разберат безсмъртната красота на тази християнска майчина работа и ще се усмихват презрително на нейните старомодни идеи, на нейната неукрасена дреха. В същото време величието на Небето ще запише името на тази вярна майка в книгата на безсмъртната слава.

МОМЕНТИТЕ СА БЕЗЦЕННИ. Целият бъдещ живот на Мойсей, великата мисия, която той изпълни като водач на Израил, свидетелства за важността на работата на християнската майка. Няма друго дело, което може да се сравни с това. Родителите трябва да ръководят възпитанието на своите деца още от ранна възраст, за да могат те да станат християни. Децата са поверени на нашите грижи и те трябва да бъдат обучени не за да станат наследници на трона на земна империя, а като царе на Бога да царуват през безкрайните векове на вечността.

Нека всяка майка чувства, че моментите, които са ѝ дадени, са безценни. Нейната дейност ще бъде изпитана в последния ден на Божията равностетка. Тогава ще се открие, че много от неуспехите и престъпленията на мъже и жени са резултат от невежество и пренебрегване на дълга на майката, която е трябвало да ръководи детските стъпки в правия път. Тогава ще се открие, че мнозина, които са били благословение за света със светлината на гения, истинността и святостта, дължат това на принципите, които са били главният извор на влияние и успех на една молеца се християнска майка.

ГЛАВА ТРИДЕСЕТ И ДЕВЕТА - ВЛИЯНИЕТО НА МАЙКАТА

ВЛИЯНИЕТО НА МАЙКАТА ДОСТИГА ДО ВЕЧНОСТТА. Дейността на майката може да е скромна, но нейното влияние, съединено с това на бащата, е трайно като вечността. След Божията сила, майчината сила за добро е най-голямата позната сила на земята.

Влиянието на майката е едно постоянно влияние и ако то винаги е насочено в правилна посока, характеристиките на децата ѝ ще свидетелстват за нейната голяма морална стойност. Майчината усмивка и нейното насърчение могат да бъдат огромна вдъхновяваща сила. Чрез една изпълнена с любов дума, чрез една усмивка на одобрение, тя може да внесе слънчева светлина в сърцето на детето си...

Когато майчиното влияние е проводник на истината и добродетелта, когато майката се ръководи от Божествената мъдрост, каква сила за Христос ще бъде нейният живот! Нейното влияние ще устои на времето и ще трае във вечността. Каква чудна мисъл е това! Майчините думи, поглед и дела принасят плод за вечността, като спасението или гибелта на мнозина ще бъдат резултат от нейното влияние.

Майката не винаги съзнава, че нейното влияние чрез подходящо обучение на децата преминава с голяма сила през превратностите на живота, като се простира и в бъдещия безсмъртен живот. Оформянето на детските характери по небесния Образец

изисква много сериозен и упорит труд, но той ще бъде богато заплатен, защото Бог възнагражда всички добре направлявани усилия за спасение на души.

КАКВАТО Е МАЙКАТА, ТАКИВА СА И ДЕЦАТА. Връзката между майката и нейното дете е най-нежната връзка на земята. Детето се влияе по-лесно от живота и примера на майката, отколкото от бащата, защото с майката го свързва по-силна и по-нежна връзка.

Мислите и чувствата на майката имат мощно влияние върху наследството, което тя предава на децата си. Ако тя позволява умът ѝ да се занимава с нейните собствени чувства, ако се отдава на себелюбие, ако е свадлива и капризна, характерът и предразположенията на детето ще свидетелстват за този факт. По този начин мнозина са получили почти непреодолими наклонности към зло. Врагът на душите знае това много по-добре от мнозина родители. Той предлага своите изкушения на майката, като знае, че ако тя не им се противопостави, чрез нея той ще може да повлияе и върху детето ѝ. Единствената надежда на майката е в Бога. Тя може винаги да прибегва към Него за сила и благодат и няма да търси напразно.

Майката християнка винаги трябва да различава опасностите, които заобикалят нейните деца. Тя трябва да поддържа в собствената си душа чиста и свята атмосфера, да направлява своите наклонности и принципи според Божието Слово и вярно да изпълнява своя дълг, като се издига над изкушенията.

БЛАГОТВОРНОТО ВЛИЯНИЕ НА ТЪРПЕЛИВАТА МАЙКА. Много пъти през деня майката бива викана от децата си. “Мамо, мамо!” се чува първо от едно смутено гласче, а после от друго. В отговор на този вик майката трябва да бъде и тук, и там, за да посрещне техните нужди. Едно от тях е в затруднение и се нуждае от мъдрия съвет на майката, за да го освободи от неговата обърканост. Друго е доволно от някое свое изобретение и иска и майка му да го види и да бъде доволна като него. Думите на одобрение ще внесат слънчева светлина в сърцето в продължение на часове. Майката може да пръска много лъчи на светлина и радост тук и там сред своите скъпи деца. Тя може да ги привърже така здраво към сърцето си, че нейното присъствие да бъде за тях най-слънчевото място в света.

Често обаче търпението на майката се изчерпва от безбройните малки случки, които понякога+ едва заслужават внимание. Палавите ръце и неспокойните нозе създават много работа на майката. Тя трябва здраво да държи юздите на самообладанието си, защото в противен случай ще изговаря и думи на укор. Отново и отново трябва да забравя себе си, а тихата молитва към нейния Създател и Спасител ще успокои нервите ѝ и тя ще бъде в състояние отново да поеме юздите на себеконтрола спокойно и с достойнство. Тя ще говори със спокоен глас, макар че с усилие ще подтиква силните думи и гневните чувства. Ако ги изрази, те биха разрушили нейното влияние, което по-късно би възвърнала трудно и за много дълго време.

Децата бързо схващат и различават търпеливите, пълни с любов думи и тона на нетърпеливата гневна заповед, която изсушава любовта и привързаността в детските сърца. Истинската майка християнка не трябва да отблъсква децата от себе си чрез прояви на раздразнителност и липса на нежност.

ДА ОФОРМЯ УМОВЕ И ХАРАКТЕРИ. Отговорността на майката е особено голяма. Тя, чрез чиято животворна кръв детето се храни и се изгражда неговото физическо тяло, му влияе и в умствено, и в духовно отношение, което допринася за оформяне на душата и тялото. От Йохавед, еврейската майка, която бе силна във вярата и “не се уплаши от царската заповед”, бе роден Мойсей - избавителят на Израил; Анна - жената на молитвения живот и себеотдаването, бе родила Самуил, когото Бог още от дете наставляваше и поучаваше и който по-късно стана неподкупен съдия и основател на свещените израилеви училища; Елисавета, кръвната и духовна сродница на Мария от Назарет, стана майка на предтечата на Спасителя.

ДЪЛГЪТ НА МАЙКИТЕ КЪМ СВЕТА. Денят Господен ще открие колко много дължи светът на благочестивите майки, възпитали мъже, неотстъпни защитници на истината и реформата - мъже, които са действали дръзновено и силно и са стояли непоклатими сред изпитания и изкушения; мъже, които са избирали възвишените и святи интереси на истината и Божията слава пред почитта на света или пред самия живот.

Майки, осъзнайте факта, че вашето влияние и пример влияе върху характера и съдбата на вашите деца. Като имате предвид своята голяма отговорност, развивайте у себе си уравновесен ум и чист характер, който отразява само истинното, доброто и красивото.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТА - ПОГРЕШНИ СХВАЩАНИЯ ЗА РАБОТАТА НА МАЙКАТА

МАЙКА, КОЯТО МИСЛИ, ЧЕ НЕЙНАТА РАБОТА НЕ Е ВАЖНА. На майката често ѝ се струва, че нейната работа е маловажна и не се цени. Другите малко знаят за многобройните ѝ грижи и задължения. Дните ѝ са заети от безброй малки дейности, които изискват търпеливи усилия. Всички те изискват себевладение, много такт, мъдрост и себеотрицателна любов. И въпреки всичко, което прави, тя не може да се похвали, че е извършила нещо голямо и забележително. Тя само се е грижила нещата в дома да вървят гладко. Често уморена и обърквана, тя се опитва въпреки всичко да говори любезно на своите деца, да се грижи да бъдат здрави, жизнени, заети с полезни неща, щастливи и да ги ръководи в правия път. Тя обаче има чувството, че не е извършила нищо особено. Но това не е така. Небесни ангели, наблюдават измъчената от грижи майка, като отбелязват тежестите, които тя носи ден след ден. Нейното име може да не е станало известно на света, но то е записано в Книгата на живота на Агнето.

Истинската жена и майка... ще изпълнява задълженията си с достойнство и радост, като не счита за унижение да извършва това, което е необходимо за доброто на домакинството.

СЧИТАНА ЗА ПО-НИСША ОТ МИСИОНЕРСКАТА СЛУЖБА. Колко важна е работата на майката! И все пак има майки, които копнеят за мисионерска работа. Ако биха могли да отидат в чужда страна, те биха чувствали, че са извършили нещо

достойно. Но да поемат ежедневните задължения на домашния живот и да ги извършват редовно, това им се струва изтощителна и неблагодарна задача.

Майки, които копнеят за мисионска работа вършат точно такава в собствения си дом... Не са ли душите на собствените им деца така скъпи, както душите на езичниците? С каква грижа и нежност те трябва да бдят над техните подрастващи умове и да ги свързват с Бога във всичките им мисли. Кой може да извърши това по-добре от любещата и богобоязлива майка?

Някои мислят, че ако не са свързани пряко с активна религиозна работа, те не вършат Божията воля. Това е голяма грешка. Всеки извършва работа за Господа. Чудесно е да направиш дома приятно и привлекателно място и всичко, което той трябва да бъде. Ако сърцето на получателя е предадено на Бога, най-скромните таланти ще направят семейния живот такъв, какъвто Бог би желал да бъде. Ярка светлина ще се излъчва, когато служим на Бога с цялото си сърце. Много мъже и жени също могат да работят и да служат на Бога, като обръщат сериозно внимание на нещата, които са чули и като възпитават децата си да обичат Бога и да изразяват страхопочитание към Него, както проповедникът прави това от амвона.

Жените, които с готовност извършват всичко, което ръцете и способностите им позволяват да правят, поддържайки бодър дух и помагайки на съпрузите си да носят товарите на семейството и възпитавайки децата си в любов към Бога, са мисионери в най-висшия смисъл на думата.

РЕЛИГИОЗНАТА ДЕЙНОСТ НЕ ТРЯБВА ДА ИЗМЕСТВА ГРИЖАТА ЗА СЕМЕЙСТВОТО. Ако пренебрегваш своя дълг като жена и майка на децата си и молиш Господ да ти даде друг вид работа, бъди сигурна, че Той няма да прояви непоследователност и да противоречи на Себе Си. Той ти сочи дълга, който трябва да изпълняваш в дома си. Ако мислиш, че ти е поверена някоя друга работа, по-велика и по-свята от тази, ти се мамиш. Като бъдеш вярна в собствения си дом, като работиш за душите на тези, които са най-близо до тебе, ти се подготвяш да работиш за Христа в едно по-широко поле. Бъди сигурна, че тези, които занемаряват задълженията си в своя дом и в домашния кръг, не са готови да работят за други души.

Господ не иска да пренебрегваш своя дом, съпруг и деца. Той никога не работи по този начин и никога не ще работи така... Нито за момент не си представяй, че Бог ти е дал работа, която ще изисква да се отделиш от своето малко стадо. Не оставяй децата си да бъдат покварени от неподходящи връзки и приятелства и по този начин да закоравят сърцата си и към тебе като майка. Ако оставиш светлината си да свети в погрешна посока, тогава затрудняваш децата си в стремежа им към това, което Бог би желал да постигнат и да спечелят небето. Бог се грижи за тях и ти също трябва да правиш това, ако претендираш, че си Негово чадо.

Първите години от живота са времето, когато майките трябва да работят усилено, да бдят и да се молят и да насърчават всяка добра наклонност у детето. Тази работа трябва да продължава без прекъсване. Може би ще бъдете увещавани да посещавате събрания за майки или някой кръжок по шев, за да извършвате там мисионска работа. Но ако няма верен, разумен наставник, който може да стои с твоите деца, твой дълг е да кажеш, че Господ ти е поверил работа, която ти в никакъв случай не можеш да пренебрегнеш. Ти не можеш да работиш в която и да е друга област, без да ощетиш обучението на своите деца и по този начин да попречиш те да станат това,

което Бог иска да бъдат. Като Божия съработничка ти трябва да ги заведеш при Него дисциплинирани и възпитани.

Много от недостатъците на лошо възпитаните деца се дължат на майката. Майката не бива да поема отговорност за църковна работа, която я принуждава да пренебрегва децата си. Най-важната работа на майката е - да не допуска съществени пропуски във възпитанието на децата си...

Майката може да помогне на църквата в най-голяма степен като посвети времето си на тези, чието възпитание и израстване като християни зависи от нейното наставление и обучение.

СТРЕМЕЖИТЕ ЗА ПО-ШИРОКА МИСИОНЕРСКА РАБОТА СА НАПРАЗНИ.

Някои майки копнеят да се заемат с мисионерска работа, като в същото време забравят най-скромните си семейни задължения, които стоят непосредствено пред тях. Децата са пренебрегнати, в дома няма радост, семейството не е щастливо, често се чуват кавги и оплаквания и младите растат с чувството, че домът е най-неприятното от всички места. Като последица от това, те нетърпеливо поглеждат напред, очаквайки времето, когато ще го напуснат и ще се втурнат в широкия свят, жадни за нови преживявания, неограничавани от домашното влияние и лишени от добрия съвет на близките в дома.

Родители, чиято основна задача трябва да бъде да приобщят младите към себе си и да ги ръководят правилно, прахосват дадените им от Бога възможности, остават слепи за своите най-важни задължения в живота, напразно стремейки се да работят другаде на мисионското поле.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВА - НЕСЪВЪРШЕНИ ОБРАЗЦИ НА МАЙЧИНСТВО

ВЪОБРАЖАЕМА МЪЧЕНИЦА. Много домове са нещастни поради постоянните оплаквания на домакинята, която се отнася с неприязън към обикновените и прости задължения в своя всекидневен домашен живот. Тя възприема грижите и задълженията си като изпитания и дори това, което би могло да се направи с радост не само приятно и интересно, но и полезно, се превръща в тежко и досадно бреме. Тя гледа на живота като на робство и си въобразява, че е мъченица.

Вярно е, че колелата на домашната машина не винаги вървят гладко. Има много неща, които поставят на изпитание търпението и изтощават силите. Майките не са отговорни за условията, над които нямат власт. Безполезно е да се отрича, че условията имат голямо значение в тяхната работа. Но майките търпят упрек, когато позволяват проблемите, свързани с условията, да вземат връх и да подриват техните принципи, когато са неверни на оказаното им високо доверие и занемаряват задълженията, които трябва да изпълняват.

Жената майка, която побеждава трудности, при които други отпадат поради липса на търпение, постоянство и сили на духа, не само става все по-силна в изпълнението на дълга си, но нейната опитност да побеждава изкушения и пречки я прави да бъде полезна и за другите както чрез думи, така и чрез пример. Много жени, които постъпват добре при благоприятни обстоятелства, се променят при несполука и

изпитания. Те се обезсърчават пропорционално на своите неприятности. Бог никога не е възнамерявал да бъдем игра на обстоятелствата.

ПОДХРАНВАНЕ НА НЕДОВОЛСТВО. Твърде много бащи и деца, които не намират нищо привлекателно в дома си, тъй като там биват посрещани с мърморене и роптание, търсят утеха вън от него - в пивницата или на други забранени места за удоволствие.

Жената майка, заета със своите домакински грижи, често пропуска малките любезности, които правят дома привлекателен за съпруга и децата. Тя трябва да избягва да говори за своите неприятности и трудности в тяхно присъствие дори и когато е уморена и погълната от приготвяне на нещо за ядене или облекло, а съпругът и децата влизат и излизат от дома като гости.

Макар домакинята да изпълнява своите задължения с внимание и точност, тя в същото време често може да се оплаква от домашното "робство", на което е обречена и да преувеличава своите трудности и ограничения, като сравнява своята участ с това, което смята, че е по-възвишен начин на живот за жената... Когато тя безполезно копнее за по-различен живот, същевременно тя подхранва грешно недоволство и прави дома си неприятен за своя съпруг и деца.

ЗАЕТА СЪС СВЕТСКИ НЕЩА. Сатана е приготвил много привлекателни неща както за родителите, така и за децата. Той знае, че ако може да упражни своята сила върху майките, много е спечелил. Светът е пълен с измама и духовна нищета, но те са направени да изглеждат привлекателни. И ако децата и младите не са подходящо възпитани и дисциплинирани, те сигурно ще се отклонят от правия път. Без твърди принципи за тях ще бъде трудно да устояват на изкушенията.

ПОЕМАНЕ НА НЕНУЖНИ ТОВАРИ. Много майки прекарват времето си в извършване на ненужни дреболии. Те отдават цялото си внимание на временни неща и чувства, като не мислят за нещата с вечна стойност. Колко много хора занемаряват възпитанието на децата си и малките израстват груби, лоши и невъзпитани!

Когато родителите, особено майките, осъзнаят важната и отговорна работа, която Бог им е поверил да вършат, те ще бъдат толкова заети, че няма да се занимават с неща, които засягат техните съседи и с които те нямат нищо общо. Няма да ходят от къща на къща, за да разпространяват клюките на деня, няма да се занимават с недостатъците в характерите на другите хора и да ги одумват. Те ще се чувстват толкова натоварени с грижата за собствените си деца, че няма да имат време да слушат злословията и укорите срещу съседите си.

Ако жената се обръща към Бога за сила и утеха и със страхопочитание към Него извършва своите ежедневни задължения, тя ще спечели почитта и доверието на своя съпруг и ще види как децата ѝ израстват и стават зрели и благородни мъже и жени, които имат морална издръжливост и вършат това, което е право. Обаче майки, които пренебрегват дадените им случаи и възможности и оставят задълженията и товарите си на други, ще пожънат с горчивина онова, което в безгрижие и небрежност са посели. В този живот няма случайности. Жътвата се определя от характера на посятото семе.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРА - ЗДРАВЕТО И ВЪНШНИЯТ ВИД НА МАЙКАТА

ЗДРАВЕТО НА МАЙКАТА ТРЯБВА ДА СЕ ПАЗИ. Майката трябва грижливо да пази здравето си. Тя не трябва да изразходва всичките си сили в непосилна и изтощителна работа. Големите грижи и тежките товари трябва да ѝ се спестяват. Често съпругът не познава здравните закони, необходими за доброто състояние на семейството. Сам погълнат от борбата за издръжката на семейството или пък претрупан с грижи и трудности, той оставя жена си сама да носи товари, които в най-тежките моменти не са по силите ѝ, изтощават я и я разболяват.

В интерес на семейството, а и в неин собствен интерес е, майката да пази себе си от излишно натоварване и да прави всичко, което е в нейната власт, за да запази живота, здравето и силите, които Бог ѝ е дал. За да може да върши своята тежка, но важна работа, тя има нужда от физическа сила, която да дава живот на талантите ѝ. Част от времето си тя трябва да прекарва сред природата, да прави физически упражнения, за да може да бъде бодра и да извършва работата си в дома с радост и разум, бидейки светлина и благословение за всички.

МАЙКИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ЗАЩИТНИЦИ НА ЗДРАВНАТА РЕФОРМА. Божията воля е ясно изразена за всички майки. Бог желае чрез наставление и пример те да бъдате защитници на здравната реформа. Майките трябва здраво да стъпят върху принципите ѝ и в никакъв случай да не нарушават физическите закони, които Бог е вложил в тяхното естество. “Поддържани от истинни и верни цели”, изпълнени с твърда решителност и дълбока искреност, майките ще имат морална сила и благодат от Небето и светлината им ще свети в този свят както чрез техните постъпки, така и чрез благородния характер на децата им.

ТРЯБВА ДА СЕ ПРОЯВЯВА ВЪЗДЪРЖАНИЕ ПРИ ХРАНЕНЕТО. Майката се нуждае от най-съвършеното въздържание; и за да си го осигури тя трябва да вземе всички необходими мерки срещу каквото и да е физическо или умствено безредие. Нейният живот трябва да бъде в хармония с Божиите здравни закони. Тъй като храната съществено влияе върху ума и цялостното състояние, майката трябва да бъде много внимателна и да консумира това, което е хранително, но не възбужда нервната система, за да може да бъде спокойна и уравновесена. Тогава по-лесно ще се контролира и ще проявява търпение при справяне с различните сложни ситуации и наклонности на своите деца. Така ще държи здраво, но с любов юздите на управлението...

ДА ИЗЛЪЧВА ТОПЛИНА И НЕЖНОСТ ПРИ ВСИЧКИ ОБСТОЯТЕЛСТВА. Майката може и трябва да контролира нервите и поведението си, когато е депресирана. Дори когато е болна, тя може, ако пожелае и се научи, да бъде приятна и весела и тогава ще може да понася повече шум, отколкото е смятала за възможно. Тя не бива да оставя децата да чувстват нейната немощ и чрез мрачното си настроение и депресия да внася нерадостни мисли в техните млади, чувствителни умове, като по този начин стане причина те да смятат дома и майчината стая за най-безрадостното място в света. Умът и нервите получават сила чрез упражняване на волята. В много случаи силата на

волята ще се окаже мощно успокоително средство за нервите на майката. Не допускайте децата да ви виждат с мрачно и печално лице.

ДА УВАЖАВА СЪПРУГА И ДЕЦАТА СИ. Когато извършват домакинска работа, сестрите не бива да се обличат с дрехи, които ги правят да изглеждат като плашила. Много по-хубаво ще бъде ако съпрузите и децата им ги виждат в прилично и приятно облекло всеки ден, а не само когато имат гости или ги посетят чужденци. Някои жени и майки мислят, че няма значение как изглеждат, когато работят и са наблюдавани само от своите мъже и деца, а в същото време са твърде придирчиви към облеклото си пред очите на външни хора. Уважението и обичта на съпруга и децата не трябва ли да се цени много повече, отколкото мнението на гости и приятели? Щастието на мъжа и децата трябва да бъде много по-свято за всяка жена и майка, отколкото това на всички други хора.

Носете облекло, което ви подхожда. Това ще увеличи почитта на вашите деца към вас. Старайте се и те да са облечени прилично. Не позволявайте да привикват с небрежно и неспретнато облекло.

НЕ БЪДЕТЕ РОБИ НА ХОРСКОТО МНЕНИЕ. Твърде често майките проявяват болезнена чувствителност към мнението на другите за техните обичаи, облекло и начин на живот. Поради това те до голяма степен стават роби на мисълта, как гледат другите на тях. Не е ли жалко, че разумни същества се вълнуват повече от нечие чуждо мнение, дори и на близки и приятели, отколкото от мисълта за своето задължение пред Бога? Твърде често жертваме истината, за да бъдем в хармония с общоприетите обичаи и да избегнем проявите и насмешките на другите...

Майката не трябва да бъде роб на хорското мнение; тя има да изпълнява много по-важна задача - да възпитава децата си не само за този живот, но и за вечността. Майките не трябва да се стремят да правят впечатление чрез ненужни украшения в облеклото.

ДА ПРЕДАВА УРОЦИ ПО СПРЕТНАТОСТ И ЧИСТОТА. Ако майките си позволяват да се обличат вкъщи с неспретнати и нечисти дрехи, те учат децата си да се обличат по същия небрежен начин и да бъдат немарливи и нехайни към външния си вид. Много майки смятат, че в къщи могат да носят дори изцапано и окъсано облекло. Но те скоро загубват влиянието си в семейството, тъй като децата правят сравнение между дрехите на майка си и тези на другите майки, които се обличат спретнато. Така тяхната почит към собствената им майка намалява.

Майки, бъдете колкото е възможно по-привлекателни, не чрез скъпи дрехи, но като се обличате чисто и естетично. Така ще давате на децата си постоянни уроци по изисканост, чистота и добър вкус. Любовта и уважението на децата трябва да имат най-голямо значение за всяка майка. Всяка дреха, която тя носи, трябва да бъде пример за чистота и спретнатост и да бъде свързана в мислите на децата преди всичко с понятието за добър вкус и изрядност. В ума на всяко малко дете е заложена представата за хармония и целесъобразност; и когато детето всеки ден вижда небрежното облекло на майка си и наблюдава безредието в стаите, как може да се възпита у него стремеж към чистота и святост? Как могат небесните ангели, в чийто дом всичко е чисто и свято, да бъдат поканени в такова жилище?

Ред и чистота е законът на небето. За да бъдат хората в хармония с небесния ред, те трябва да бъдат спретнати и облечени с вкус.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТА - ВЛИЯНИЯ ПРЕДИ РАЖДАНЕТО

ЖЕНИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПОДГОТВЕНИ ДА СТАНАТ МАЙКИ.

Жените се нуждаят от голямо търпение и сериозна подготовка още преди да станат майки. Бог е наредил те да бъдат годни достойно да изпълняват този свой дълг. Връзката с Христос прави тази работа на майката безкрайно важна. Това е нещо, което едва ли можем да разберем. Службата на майката е свята. Присъствието на Исус е нужно в дома, защото майчината служба с любов може да направи от дома един Ветил. Съпругът и съпругата са съработници. Какъв свят бихме имали само, ако всички майки биха посветили себе си на Божия олтар и децата си на Бога както преди раждането, така и след него!

ВАЖНОСТТА НА ВЛИЯНИЯТА ПРЕДИ РАЖДАНЕТО. Много родители считат за маловажни влиянията, които действат преди раждането. Но Небето не смята тези влияния за нищожни. Вестта, изпратена чрез Божия ангел и повторена два пъти най-тържествено, показва, че тя заслужава нашето голямо внимание.

Чрез отправените думи към еврейската майка [съпруга на Маное] Бог говори на всички майки от всички времена. “Нека внимава - казва ангелът - да изпълни всичко, което ѝ заповядах”. Здравето на детето зависи от навиците на майката. Тя трябва да подчинява апетита и страстите си на правилни принципи. Ако иска да осъществи предназначението си да стане майка, ще трябва да се откаже от много неща и много неща да победи.

Светът е пълен с примки за младите хора. Безброй са тези, които биват вплетени в себелюбив и плътски наслади. Те не могат да видят скритите опасности и ужасния край на пътя, който сега им се вижда път към щастие. Те разсипват силите си чрез задоволяване на апетита и страстите си и така милиони биват загубени за този и за бъдещия живот. Родителите трябва да помнят, че децата им ще се срещат с такива изкушения. И още преди раждането на детето трябва да започне подготовката, която ще го направи способно да устоява в борбата срещу злото.

Ако преди раждането на детето жената си е угаждала, ако е била себелюбива, нетърпелива и претенциозна, всичко това ще се отрази на детето. По този начин много деца наследяват някои почти непобедими наклонности към злото.

Но ако майката неотклонно спазва добрите принципи, ако е въздържана и себеотрицателна, добра, любезна и несебелюбива, тя може да предаде тези прекрасни качества и на детето си.

СЪЩЕСТВЕНИ НЕЩА ПРЕДИ РАЖДАНЕТО. Съществена грешка, която се среща често, е, че не се прави никаква разлика в живота на една жена през периода преди и по време на бременността. През този отговорен период работата на майката трябва да бъде облекчена. Големи промени се извършват в нейния организъм.

Необходимо е по-голямо количество кръв и следователно по-разнообразна и силна храна, която да се превърне в качествена кръв. Ако не консумира изобилно полезна храна, майката не може да запази своята жизнена сила и бъдещото дете също ще е лишено от жизненост. (ЗАБЕЛЕЖКА: За по-нататъшни наставления по тази точка виж ДИЕТА И ХРАНА, частта “Диетата по време на бременност”.)

Ако бременната жена е лишена от изобилна и пълноценна храна, това ще се отрази на количеството и качеството на кръвта. Нейната циркулация ще отслабне и тя ще липсва на плода. Така ще му бъде невъзможно да усвоява храната, която трябва да се превърне в пълноценна кръв, за да храни организма. Благополучието на майката и детето зависи много от доброто и топло облекло и от достатъчната и с висока стойност храна. Тя трябва да обръща сериозно внимание и на облеклото си. Бъдещата майка трябва да полага грижи за тялото си и да го пази от простуда. Не трябва ненужно да се предизвиква прилив на жизнена енергия към повърхността на кожата, поради липса на достатъчно облекло.

Необходимо е обстановката около бременната да бъде приятна, радостна и спокойна. Мъжът има специална отговорност да прави всичко, за да облекчи товара на съпругата и майката. Той трябва да носи товарите, доколкото е възможно, поради нейното състояние. Трябва да бъде учтив, любезен и отзивчив към нейните нужди. Често към бъдещата майка обаче не се проявява и половината от вниманието, което се оказва на животните в обора.

САМО АПЕТИТЪТ НЕ Е СИГУРЕН ВОДАЧ. Мнението, че бъдещите майки трябва да задоволяват апетита си безразборно поради тяхното състояние, е голяма грешка, основана на обичаи, но не и на здравия разум. Апетитът на бременната жена може да бъде по-особен и труден за задоволяване. Съществува обичай тя да си позволява да приема всичко, което поиска, без да се съветва с разума си дали такава храна може да достави необходимите хранителни вещества за нейното тяло и за растежа на детето. Храната трябва да бъде пълноценна, но не възбуждаща... Това не трябва да се допуска. Ако някога е необходима постна диета и особена грижа за качеството на храната, която се приема, това е именно през този важен период.

Жените, които имат принципи и са разумни, няма да се отклоняват от простотата на диетата по време на бременност повече от всеки друг път. Те не трябва да забравят, че друг живот зависи от тях и поради това трябва много да внимават, като проявяват своите навици и особено в диетата. Не трябва да ядат това, което е непълноценно и възбуждащо, само защото им е приятно. Много са съветниците, които ще ги придумват да правят неща, които разумът не позволява да извършват. Болни деца се раждат поради неразумното задоволяване на апетита от страна на родителите...

Ако се приема много храна в стомаха, при което храносмилателните органи се претоварват, за да се справят с нея и да освободят организма от раздразващите вещества, така бременната извършва неправда не само към себе си, но и поставя основата на заболяване на бъдещото си дете. Ако яде каквото желае и каквото ѝ се иска, без да мисли за последиците, тя ще понесе наказанието, но не сама. Нейното невинно дете ще страда поради неблагоприятното ѝ.

НЕОБХОДИМО Е ВЪЗДЪРЖАНИЕ И СЕБЕКОНТРОЛ. Физическите нужди на бременната жена в никой случай не трябва да остават незадоволени. От нея зависят два

живота и затова нейните желания трябва с готовност да се изпълнят, а нуждите ѝ да се задоволяват добре. В същото време обаче, и повече от всякога, тя трябва да избягва, особено при диетата, както и във всички други неща това, което би се отразило вредно върху нейните телесни и духовни сили. Сам Бог чрез заповед ѝ е наложил задължението да бъде въздържана и да упражнява СЕБЕКОНТРОЛ.

Основата на правилния характер на бъдещия човек се поставя чрез навици на строго въздържание на майката още преди раждането на детето ѝ... Този урок не трябва да се отминава с равнодушие.

НАСЪРЧАВАЙТЕ ВЕСЕЛО И ПРИЯТНО НАСТРОЕНИЕ. Всяка жена, която ще става майка, трябва да поддържа постоянно щастливо и весело настроение, независимо от средата, която я заобикаля. Тя трябва да знае, че за всички свои старания в това отношение ще бъде десетократно възнаградена с физическото и духовно здраве на своята рожба. Но това не е всичко. Тя може чрез навик да придобие ведро мислене и така да поддържа психиката си в състояние на радост и щастливо очакване. Така тя ще излъчва топлина за семейството си и за тези, с които общува. А и нейното физическо здраве ще се подобри до голяма степен. Ще бъде придадена сила на изворите на живота и кръвта няма да се движи бавно, както би било ако е отпаднала и подтисната. Нейното психическо здраве се засилва посредством жизнеността на духа ѝ. Силата на волята може да се противопостави на лошите мисли и това да се окаже твърде успокоително за нервите. За децата, ограбени от тази жизненост, която трябва да наследят от родителите си, би трябвало да се полагат най-големи грижи. Ако обръщаме по-голямо внимание на законите, които управляват тяхното същество, състоянието на нещата значително би се подобрило.

ПОДДЪРЖАНЕ НА СПОКОЙНО И ДОВЕРЧИВО ОТНОШЕНИЕ. Жената, която очаква да стане майка, трябва да носи винаги в душата си Божията любов. Нейните мисли трябва да бъдат спокойни. Тя трябва да си почива в Исусовата любов и да прилага думите на Христа в живота си. Тя трябва да помни, че майката е Божия съработничка.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ГРИЖА ЗА МАЛКИТЕ ДЕЦА

ПРАВИЛНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ КЪРМЕЩАТА МАЙКА. Най-добрата храна за кърмачето е тази, която е предвидена от природата, затова то не трябва да бъде без нужда лишавано от нея. Безсърдечно е от страна на майката да иска да се освободи от задължението си да кърми сама детето си заради някакво удобство, обществени причини или удоволствие.

Времето, през което бебето приема храна от майката, е много важно. През месеците, когато кърмят децата си, много майки се преуморяват. По този начин кърменето е сериозно повлияно не само от кърмата, получена от майчината гърд, но кръвта е отровена и от нездравословната диета на майката, причиняваща трескавост на целия ѝ организъм, засягайки чрез храната и бебето. Бебето се повлиява и от състоянието на психиката на майката. Ако тя е нещастна, лесно раздразнителна,

възбудима и дава място на невъздържани страсти, кърмата, която детето получава от майката, няма да бъде качествена и ще причинява колики, спазми, а в някои случаи конвулсии и припадъци.

Характерът на детето се влияе в различна степен от естеството на кърмата, която приема. Колко е важно тогава майката, докато кърми своето дете, да изпитва радост и съвършено да владее духа си. Като прави това, кърмата на детето няма да бъде вредна и спокойното, самообладано поведение на майката към детето ще повлияе твърде много на формирането на ума и психиката на новороденото. Ако то е нервно и лесно раздразнително, спокойният и внимателен начин на майката ще има успокояващо и облекчаващо влияние и здравето на детето може да се подобри много.

Колкото по-спокоен и по-прост е животът на детето, толкова по-добре се развива то физически и умствено. Майката трябва да се старае винаги да бъде спокойна, кротка и да може да се владее.

ХРАНАТА НЕ Е ЗАМЕСТИТЕЛ НА ВНИМАНИЕТО. Често отношението към децата е неправилно. Ако са неспокойни и нервни, казва им се само да бъдат тихи или биват укорявани неоснователно, без да се потърси истинската причина за тяхната нервност. А тя често е в приемането на много храна, приготвена недобре поради погрешни навици на майката. Голямото количество храна прави състоянието по-лошо, защото стомахът на детето се претоварва.

Още от люлката децата свикват да задоволяват апетита си и им се внушава, че едва ли не живеят само за да ядат. Майката може да прави много за оформяне на характера на децата си още по време на тяхното детство. Тя може да ги приучи да контролират апетита си, или обратно - да ги научи да го задоволяват винаги и по този начин да станат лакоми. Често майката има определени планове за деня. Тя трябва да извърши известни неща и когато децата я безпокоят, вместо по подходящ начин да ги успокои, да разсее техните малки огорчения и да ги развлече, тя им дава нещо да ядат, за да пазят тишина, което за кратко време наистина отговаря на целта, но след това има по-лоши последствия. Стомахът на детето е претоварен с храна, когато не се е нуждаел от нея. Всичко, което се изисква от майката е - да отдели малко време и да обърне внимание на децата си. Но тя счита, че времето ѝ е твърде скъпо, за да го посвети на своите деца. Може би подреждането на дома с вкус, за да я похвалят гостите и приготвянето на храната по нов, модерен начин за нея е от по-голяма важност, отколкото щастието и здравето на нейните деца.

ХРАНАТА ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЗДРАВΟΣЛОВНА И ПРИВЛЕКАТЕЛНА, НО ПРОСТА. Храната трябва да се приготвя така, че да не заангажира цялото време на майката. На масата трябва да се постави здравословна храна с имаща привлекателен вид. Не мислете, че небрежно приготвеното може да служи като пълноценна храна на децата. По-малко време трябва да се отделя за приготвяне на храна, която е нездравословна, но задоволява нечий ексцентричен вкус, отколкото на възпитанието и обучението на децата.

ПРИГОТВЯНЕ ОБЛЕКЛО ЗА ДЕТЕТО. При приготвяне на дрехи за кърмачето майката трябва повече да се старае те да бъдат удобни и хигиенични, отколкото да отговарят на модата или на желанието да се предизвиква възхищение. Тя не бива да

губи голяма част от времето си за бродерии и ръчни плетки, с които да украсява дрехите на малките си деца. Така се натоварва с излишна работа за сметка на своето здраве и здравето на детето си. Тя не трябва да стои непрекъснато приведена над шиене, което уморява зрението и напряга нервите във време, когато би трябвало да има повече почивка и повече приятни и полезни занимания. Майката трябва да осъзнае задължението си да пази силите си, за да бъде в състояние да посреща трудностите, когато ще се изпречат пред нея.

ОСИГУРЯВАНЕ ЧИСТОТА, ТОПЛИНА И ЧИСТ ВЪЗДУХ. Кърмачетата се нуждаят от топлина, но често се правят много големи грешки, като се държат в извънредно затоплени стаи и се лишават от чист въздух...

Бебето трябва да се пази от всичко, което би отслабило или увредило неговия организъм. Трябва да се следи най-внимателно около него да бъде приятна и свежа. Макар че е добре децата да се предпазват от внезапни промени в температурата, майката в същото време трябва да се грижи по всяко време, денем и нощем, когато спят или когато са будни, да дишат чист въздух.

ГРИЖА ЗА ДЕЦАТА ПРИ ЗАБОЛЯВАНЕ. В много случаи заболяванията на децата може да се дължат на погрешно гледане. Нередовност в храненето, недостатъчно обличане надвечер, когато се захлади, недостатъчно движение на чист въздух, за да се поддържа правилната циркулация на кръвта или липсата на изобилен чист въздух, биха могли да бъдат причина за заболяване. Нека родителите внимателно да открият причината на болестта и по-скоро да отстранят лошите условия.

Всички родители трябва да направят това, което е по силите им, за да научат повече за гледането, предпазването и лечението на децата им при заболяване. Особено майката трябва да знае какво да предприеме за болното си дете при обикновени заболявания в семейството. Тя трябва да знае какви грижи да полага за него. Нейната любов и съобразителност трябва да я правят способна да му оказва такава помощ, каквато не могат да дадат чуждите ръце.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЕТА - ПЪРВИЯТ ДЪЛГ НА МАЙКАТА Е ДА ВЪЗПИТАВА ДЕЦАТА

ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ПРАВИЛНО ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО. Бог вижда всички възможности в тази половина на човечеството. Той вижда, че чрез правилно възпитание от тяхна страна детето може да стане сила за добро в света. Той бди, за да види дали родителите ще изпълнят Неговия план или чрез погрешни възпитателни методи ще разрушат Неговата цел, предавайки детето си на сегашната и вечната гибел. Да се преобрази това безпомощно и малко същество и да се превърне в благословение за света и в слава на Бога е велика и грандиозна работа. Родителите не трябва да позволяват нищо да ги отклони от задължението, което имат към своите деца.

РАБОТА ЗА БОГА И ЗА СТРАНАТА. Родителите, които пазят Божия закон, гледат към децата си с неопределено чувство на страх и надежда, питайки се какъв дял ще имат те във Великата борба, която им предстои. Загрижената майка се пита: “Какво

място ще заемат децата ми?” Какво мога да направя, за да ги подготвя да изпълнят добре своята част и да станат участници в Божията слава?” Голяма отговорност лежи върху майките. Вие, макар да не участвате в държавни съвети..., можете да извършите велико дело за Бога и за страната. Можете да възпитавате децата си. Можете да им помогнете да си изградят добри характери, да не се отклоняват от правото и да не бъдат повлияни и тласнати към злото, а да влияят и на другите да правят добро. Чрез усърдни молитви с вяра майките могат да раздвижат ръката, която движи света.

Такова възпитание трябва да се дава още в ранното детство и младостта. Децата трябва да бъдат възпитавани така, че да бъдат полезни на другите. Трябва да бъдат поучавани да вършат онези неща, които са необходими в домашния живот. С любов и мъдри наставления, с одобрение и насърчение родителите трябва да направят тези задължения приятни, доколкото им е възможно.

ДОМАШНОТО ВЪЗПИТАНИЕ СЕ ЗАНЕМАРЯВА ОТ МНОЗИНА. Независимо от шумния напредък на възпитателните методи, обучението на децата понастоящем страда от много дефекти. Занемарява се домашното възпитание. Родителите, особено майките, не разбират своята отговорност. Те нямат търпение да възпитават, нито пък мъдрост, за да контролират малките си деца.

Твърде често се срещат майки, които не стоят на своя пост на дълга - не са верни на майчинството. Бог не изисква от нас нищо, което не бихме могли да изпълним с Неговата сила и нищо, което не е за наше собствено добро и за доброто на нашите деца.

МАЙКИТЕ ДА ТЪРСЯТ БОЖЕСТВЕНА ПОМОЩ. Разберат ли майките важността на своята задача, ще посвещават време за молитва, представяйки своите деца на Исус, търсейки Неговите благословения и молейки за мъдрост при изпълняване на святите си задължения. Нека майките да използват всеки случай за оформяне на характера и навиците на своите деца. Нека бъдат внимателни за развитието на характера, като подтискат онези черти, които доминират твърде много и поощряват тези, които са недостатъчно развити. Нека направят от собствения си живот чист и благороден пример за своето скъпо наследство.

Майката трябва да върши работата си с кураж и енергия, като в своите усилия винаги разчита на Божествената помощ. Тя не трябва да се успокоява, докато не види у децата си постепенно и сигурно израстване на характера, докато те не придобият повисоки цели, отколкото търсенето на собствените си удоволствия.

Невъзможно е да се оцени силното влияние на една молеща се майка. Тя е с Бога във всичките си пътища. Завежда своите деца пред трона на благодатта и ги представя на Исус, измолвайки Неговите благословения над тях. Влиянието на такива молитви за децата е като “извор на живот”. Тези молитви, поднесени с вяра, са подкрепа и сила за християнската майка. Занемаряването на молитвите с нашите деца означава загуба на най-големите благословения, намиращи се на наше разположение, загуба на една от най-големите помощи всред трудностите, грижите и товарите на нашия живот.

Силата на майчините молитви не може да бъде оценена достатъчно. Коленичещата заедно със своя син и дъщеря майка, през превратностите и трудностите на детството и младостта, никога не ще узнае колко решаващо е влиянието на нейните

молитви върху живота на децата ѝ, чак до деня на съда. Ако е свързана чрез вяра с Божия Син, нейната ръка може да задържи сина си от изкушенията, може да възпре дъщеря си от отдаване на грях. Когато страстта се стреми към господство, силата на любовта, задържащото, сериозно и решително влияние на майката, може да запази душата на страната на правото.

КОГАТО ДОЙДАТ ГОСТИ И НАРУШАТ ВРЕМЕТО, ПОСВЕТЕНО НА ДЕЦАТА. Отделяйте време да говорите и да се молите с децата си. Не позволявайте нищо да прекъсне това време на общение с Бога и с вашите деца. Можете да кажете на гостите си: “Бог ми е дал особена задача и нямам време за излишни разговори”. Трябва да чувствате, че имате да вършите дело за сега и за вечността. Първият ви дълг е към децата.

Вашите деца трябва да стоят над гостите и над всички други задължения... Трудът, който дължите на вашето дете през неговите първи години не допуска никаква небрежност. Няма период, в който грижите за детето могат да бъдат занемарявани.

Не изпращайте децата си навън, за да можете да се занимавате с вашите гости, а ги възпитавайте да бъдат тихи и почитателни в тяхно присъствие.

МАЙКИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ОБРАЗЕЦ НА ДОБРОТА И БЛАГОРОДСТВО. Майки, бъдете внимателни. Използвайте скъпоценните моменти. Помнете, че вашите деца растат и след време ще бъдат извън обсега на вашето възпитание, обучение и влияние. Вие трябва да бъдете за тях образец на всичко чисто, добро и благородно. Уеднаквявайте своите интереси с техните.

И във всичко друго да не успеете, тук бъдете прилежни и усърдни. Ако вашите деца излязат от дома възпитани в чистота и благородство, ако заемат макар и най-скромното място в Божия велик план за доброто на света, вашият живот не би могъл да се нарече неуспех и вие няма да се засрамите или да срамувате, когато погледнете назад.

Малките деца са огледало на майката, в което тя може да види отразени своите собствени навици и държание. Колко внимателен трябва да бъде тогава езикът и поведението ѝ в присъствието на тези малки ученици! Каквито черти на характера желяе да види у тях, такива трябва да развива и у себе си.

ЦЕЛТЕ СЕ ПО-ВИСОКО ОТ ЗЕМНИТЕ ОБРАЗЦИ. Майката не трябва да се ръководи от светското мнение или да работи за достигане на светски образци. Тя трябва да реши за себе си каква е великата цел на нейния живот и тогава да вложи всичките си усилия за нейното постигане. Поради липса на време тя може да занемари много неща в дома, без да има лоши последици от това, но не може и не трябва безнаказано да занемарява възпитанието и дисциплината на своите деца. Техните лоши характери ще изявят нейната неверност. Лошите черти на характера, които тя би позволила да останат непоправени - грубост, лоши маниери, неуважение и непослушание, навици на леност и невнимание, ще вгорчат нейния живот. Майки, съдбата на вашите деца до голяма степен е във вашите ръце. Ако вие не изпълните дълга си, може да ги тласнете в редиците на Сатана и да ги направите инструменти за погубване на други души. Вашата вярна дисциплина и благочестив пример ще ги води

към Христос и те от своя страна ще влияят на други. Така много души ще бъдат спасени чрез вашето посредничество.

КУЛТИВИРАЙТЕ ДОБРОТО, ПОДТИСКАЙТЕ ЗЛОТО. Родителите трябва да сътрудничат на Бога като водят децата си в Неговата любов и страхопочитание. Нищо не може да Го обезслави повече отколкото небрежното възпитаване на децата. Майката и бащата трябва внимателно да бдят над думите и делата на своите малки деца, за да не би врагът да спечели надмощие у тях. Сатана е зает усърдно да върши това, за да попречи на Божията цел. Родителите трябва да работят неотстъпно, с молитва и любов за своите деца, култивирайки всичко добро, заложено у тях и подтискайки всяка лоша черта на техния характер.

РАДОСТТА ОТ ДОБРЕ ИЗВЪРШЕНОТО ДЕЛО. Децата са наследство от Господа и ние сме отговорни за отношението си към тях. Тяхното обучение и възпитание в истински християнски дух, е най-високата служба, която родителите могат да отдадат на Бога. Това е дело, което изисква търпелива работа - непрекъснато старание и постоянни усилия през целия живот. Ако занемарим това дело, ние се оказваме лоши настойници.

С любов, вяра и молитва родителите трябва да работят за своите деца, до момента, когато те с радост ще могат да дойдат пред Бога и да кажат: “Ето, аз и децата, които Господ ми е дал!”

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ШЕСТА - ВТОРАТА МАЙКА (МАЩЕХА)

СЪВЕТ КЪМ ЕДНА ВТОРА МАЙКА. Твоята женитба за мъж, който има деца, ще се окаже благословение за тебе, тъй като сега съществува реална опасност да станеш себелюбива. Имаш скъпоценни черти на характера, които трябва да бъдат пробудени и развити... Чрез твоите нови отношения и връзки ще спечелиш опитност, която ще те научи, как да работиш с детски умове. Чрез грижата за децата се развиват привързаност, нежност и любов. Отговорността, която ти се възлага в твоето семейство, ще се окаже голямо благословение за тебе. Тези деца ще бъдат за тебе скъпоценен учебник. Този учебник ще ти донесе много благословения, ако го четеш правилно. Възпитаването на мисълта, събудена от грижата за тях, ще извика нежност, любов и съчувствие. Макар тези деца да не са част от твоята плът и кръв, все пак чрез омъжването ти за техния баща те стават твои и трябва да бъдат обичани, поучавани и ръководени от тебе. Твоята връзка с тях ще пробуди мисли и планове, които ще ти бъдат от истинска полза... Чрез опитността, която ще спечелиш в своя дом, ти ще превъзмогнеш много от себелюбивите чувства, които могат да провалят твоето дело и ще промениш редица планове, като ще изградиш нови, които изискват смекчено сърце и покорство.

Имаш нужда да развиеш по-голяма нежност и по-голямо съчувствие. Те ще ти помогнат да се приближиш до тези, които се нуждаят от твоята привързаност, всеотдайност и любов. Твоите деца ще пробудят тези черти на характера ти и ще ти помогнат да развиеш широта на ума и правилна преценка за нещата. Чрез дружба,

изпълнена с любов към тях, ти самата ще се научиш да бъдеш по-нежна и съчувствителна в службата си за страдащото човечество.

УКОР КЪМ ЕДНА ВТОРА МАЙКА, НА КОЯТО ЛИПСВА ЛЮБОВ. Ти обичаше своя съпруг и се ожени за него. Знаеше, че когато се омъжваш, сключваш завет с него да станеш майка на неговите деца. Но аз видях, че нещо ти липсва в това отношение.

За съжаление ти не обичаш достатъчно децата на своя съпруг и ако не настъпи промяна, тези поверени на тебе скъпоценности ще бъдат развалени. Липсват ти любов, проява на съчувствие и такт при възпитанието.

Ти си направила живота на тези скъпи деца твърде горчив, особено на дъщерята. Къде са разбирането, любезното внимание и търпеливата въздържаност от твоя страна? В твоето неосветено сърце живее повече омразата, отколкото любовта. От твоите устни излизат повече укори, отколкото похвали и насърчения. Твоите маниери, твоят суров начин на действие, твоето несъчувствително естество, са за тази чувствителна дъщеря като градушка над нежно растение, което се превива при всеки повей на бурята, докато животът му бъде разрушен и то падне смазано и повалено.

Твоят начин на ръководене и поведение в дома пресушава потока на любовта, надеждата и радостта у твоите деца. Постоянна тъга се изразява по лицето на момичето, но вместо това да събуди готовност за дълбоко съпреживяване и нежност, то предизвиква нетърпение и явно неодобрение. Ти можеш да промениш този тъжен израз в одухотворено и радостно изражение, ако избереш и решиш да постъпваш така...

Децата четат изражението на лицето на майка си. Те разбират дали любов или неодобрение се изразява на него. Ти не съзнаваш какво правиш. Не събужда ли състрадание у тебе печалното малко лице и въздишката, изтръгнала се от сърце, което копнее за любов?

РЕЗУЛТАТИ ОТ НЕПОДХОДЯЩА СТРОГОСТ. Преди известно време ми бе показан случаят на Дж. Нейните грешки и неправилни постъпки бяха вярно представени пред нея, но в последното видение, което ми бе дадено, аз видях, че грешките ѝ още съществуват. Тя е студена и нелюбезна с децата на своя съпруг. Тя изобличава и прави забележки не само за сериозни нарушения, но и за дребни неща, които биха могли да бъдат отминати. Постоянното търсене на грешки е неправилно и Христовият Дух не може да пребъдва в сърце, където съществува такъв дух. Тя е склонна да отминава доброто у своите деца, без нито една дума на одобрение, но винаги е готова да ги укорява, ако види нещо погрешно в тях. Това винаги обезкуражава децата и води до нехайство и невнимание. Събужда злото в сърцето на детето и го прави нервно и избухливо. Деца, които често са укорявани, имат дух на “не ме е грижа” и често лошите черти на характера се проявяват без оглед на последиците...

Сестра Дж. трябва да култивира у себе си любов и съчувствие. Тя трябва да проявява нежни чувства към тези останали без майка деца, които са под нейна грижа. Това би било благословение за тези деца и Божията любов би се отразила обратно върху нея във вид на нежност и привързаност.

КОГАТО Е НЕОБХОДИМО ДВОЙНО ВНИМАНИЕ И ГРИЖА. Деца, които са загубили онази, чиято гръд е изпълнена с майчина любов, преживяват загуба, която никога не може да бъде компенсирана. Но когато някоя жена заеме мястото на майката на малкото поразено стадо, върху нея ляга двойната грижа и отговорност да бъде колкото е възможно по-всеотдайна, по-сърдечна, по-внимателна и по-въздържана в укори, отколкото е била дори тяхната собствена майка. Само по този начин тя може да запълни празнината и да помогне да се преодолее загубата на малкото стадо.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМА - ХРИСТОВОТО НАСЪРЧЕНИЕ КЪМ МАЙКИТЕ

ИСУС БЛАГОСЛАВЯШЕ ДЕЦАТА. В дните на Христос майките водеха децата си при Него, за да положи ръце на тях и да ги благослови. По този начин те показваха своята вяра в Исус и голямата си загриженост за настоящето и бъдещото благоденствие на малките им деца, поверени на тяхната грижа. Но учениците на Исус не искаха техният Учител да прекъсва работата си заради децата. Когато отстраняваха майките, Исус ги изобличи и заповяда множеството да направи път за тези верни майки и техните деца. Той каза: “Оставете децата да дойдат при Мене и не ги възпирайте, защото тяхно е царството небесно”.

Когато майките се приближиха до Спасителя, Той видя непринудените им сълзи и треперещи устни, които отправяха тиха молитва за децата. Той чу и думите на учениците и бързо отмени забраната им. Неговото голямо сърце, изпълнено с любов, бе отворено за децата. Едно след друго Той ги вземаше в ръцете Си и ги благославяше, докато едно малко дете, облегло на гърдите Му, бързо заспа. Исус каза думи на насърчение към майките по отношение на задълженията им към децата. О, какво облекчение бе тази мисъл за техните умове! По-късно, когато поглеждаха назад, с каква радост си спомняха добротата и милостта на Христос! Неговите пълни с любов думи отнемаха товара от техните сърца и ги изпълваха с нова надежда и кураж. Всяко чувство на умора изчезваше.

Това е много насърчителен урок за майките от всички времена. След като са извършили най-доброто за децата си, те могат да ги доведат при Исус. Дори бебетата в майчините ръце са скъпоценни в неговите очи. И когато майчиното сърце копнее за помощта, която сама не може да даде, и благодатта, която също не може да притежава, майката поверява себе си и децата си на Христос и на Неговите милостиви ръце. Той ще ги приеме и ще ги благослови. Той ще даде мир, надежда и радост на майки и деца. Това е скъпоценна привилегия, която Исус дарява на всички майки.

ИСУС ВСЕ ОЩЕ КАНИ МАЙКИТЕ. Христос, величието на небето, казва: “Оставете децата да дойдат при Мене и не ги възпирайте, защото тяхно е небесното царство”. Исус не отпрати децата при равините. Той не ги изпрати при фарисеите, защото знаеше, че тези хора ще ги поучават да отхвърлят своя най-добър Приятел. Майките направиха добре, когато доведоха децата си при Исус... Нека и днес майките да водят своите деца при Христос. Нека проповедниците на евангелието вземат малките деца в ръцете си и да ги благославят в името на Исус. Нека бъдат изговаряни

думи на нежна любов към малките, защото Исус вземаше малките агънца на стадото в свои ръце и ги благославяше.

Нека майките идват при Исус със своите трудности. Те ще намерят достатъчно благодат, която ще ги подкрепи при възпитанието на децата им. Вратите са отворени за всяка майка, която полага своите товари при нозете на Спасителя... Той... все още кани майките да водят децата си при Него, за да ги благослови. Дори бебето в майчините ръце може да живее под сянката на Всемогъщия, чрез вярата на молещата се майка. Йоан Кръстител бе изпълнен със Светия Дух още от рождението си. Ако ние живеем в общение с Бога, също можем да очакваме Божият Дух да оформя нашите деца още от техните най-ранни години.

СЪРЦАТА НА МЛАДИТЕ СА ПОДАТЛИВИ. Той [Христос] се уеднаквяваше с унижените, нуждаещите се и бедните. Той вземаше малките деца в ръцете си и слизаше до равнището на младите. Неговото широко любещо сърце можеше да разбира техните трудности и нужди. Той се радваше с техните радости. Уморен от блъсканицата и шума на многобройните тълпи в големия град, обременен от общуване с лукави и лицемерни хора, Неговият Дух намираще почивка и мир в обкръжението на невинните деца. Величието на небесата отговаряше на въпросите им и правеше разбираеми за всички поученията Си, за да подбуди и насърчи тяхното детско разбиране. В техните млади умове Той посяваше семената на истината, които щяха да поникнат и да дадат изобилна жътва в зрелите им години.

Исус знаеше, че тези деца ще слушат Неговите съвети и ще Го приемат като свой Изкупител, докато хората, които бяха по светски мъдри и със закоравели сърца, по-малко желяха да Го следват и да получат място в Божието царство. Тези дечица, чрез идването си при Христос и приемането на Неговия съвет и благословение, никога нямаше да забравят Неговия образ, Неговите съвети и Неговите думи, запечатани в техните възприемчиви умове. Поуката в случая е следната: Сърцата на младите са по-податливи на ученията на християнството, по-достъпни за влиянието на набожност и добродетел и по-силно задържат получените впечатления.

“Оставете децата да дойдат при Мене и не ги възпирайте, защото тяхно е царството небесно.” Тези скъпоценни думи не трябва да бъдат забравяни не само от всяка майка, но и от всеки баща. Това са думи на голямо насърчение към родителите, от които се иска да представят децата си пред Господа, да молят в името на Христос Бог да даде благословието си на цялото им семейство. Не само най-обичливите трябва да получават особено внимание, но и неспокойните, своеволни деца, които се нуждаят от грижливо възпитание и подходящо ръководство.

ЧАСТ XI - ДЕЦАТА - ПО-МЛАДИ СЪТРУДНИЦИ

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ОСМА - НЕБЕСНАТА ОЦЕНКА ЗА ДЕЦАТА

ДЕЦАТА СА НАСЛЕДСТВО, ИЗКУПЕНО С ХРИСТОВАТА КРЪВ. Христос цени децата и даде Своя живот и за тях. Той се отнасяше с тях като с наследство,

изкупено с Неговата кръв. С търпение и постоянство ги възпитавайте за Него. Научете ги на любов и дълготърпение. Като вършите това, те ще бъдат радост за вас и +вие ще светите като светлини на света.

И най-малкото дете, което обича Бога и се бои от Него, е по-велико в Божиите очи, отколкото най-галантливият учен, който не зачита великото спасение. Младите, които посвещават сърцата и живота си на Бога, влизат в допир с Източника на всяка мъдрост и всяко превъзходство.

НА ТАКИВА Е ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО. Душата на малкото дете, което вярва в Христос, е толкова скъпоценна в Неговите очи, колкото и ангелите около Неговия трон. Децата трябва да бъдат доведени при Христос и да бъдат възпитани за Христос. Те трябва да бъдат водени по пътя на послушанието и да не свикват да задоволяват апетита или суетата си.

Ако бихме научили от малките деца чудните уроци, на които Исус желаше да научи и Своите ученици, колко много неща, които изглеждат непреодолими трудности, биха изчезнали! Когато учениците дойдоха при Исус и Го попитаха: “Кой е най-голям в царството небесно?...”, Исус извика едно малко дете и като го постави пред тях каза: “Истина, истина ви казвам, ако не станете като децата, няма да влезете в царството небесно. Всеки, който се смири като това дете, е най-велик в царството небесно.”

БОЖИЯ СОБСТВЕНОСТ, ПОВЕРЕНА НА РОДИТЕЛИТЕ. Децата получават живота и съществуването си чрез своите родители, но чрез творческата сила на Бога получават живот, защото Бог е Животодателят. Нека помним, че децата не трябва да се третираат като наша лична собственост. Децата са наследство на Господа и планът на изкуплението включва както нашето, така и тяхното спасение. Те са поверени на родители, за да бъдат отгледани и възпитани за Бога, така че да бъдат подготвени да извършат своя дял за този свят и за вечността.

Майки, отнасяйте се нежно със своите малки деца. Христос някога бе малко дете. Заради Него уважавайте децата. Гледайте на тях като на свято притежание, поверено ви от Бога. Те не бива да бъдат глезени и галени, не бива да се превърнат в идоли, а да бъдат възпитавани да живеят чист и благороден живот. Те са Божия собственост. Той ги обича и ви кани да Му съдействате, като им помагате да оформят съвършени характери.

Ако бихте желали да посрещнете Бога с мир, хранете Неговото стадо сега с духовна храна. За всяко дете има възможност да постигне вечен живот. Децата и младите хора са особено скъпоценно Божие съкровище.

Младите хора не трябва да забравят, че дарбите им не са тяхна собственост. Силата, времето и умствените способности са само дадени на заем съкровища. Те принадлежат на Бога и всеки млад човек трябва да ги употреби за най-висша полза. Той е клонче, от което Бог очаква плод. Той е домакин, който трябва да умножи дадения капитал. Той е светлина, която трябва да свети в тъмнината на този свят. Всеки младеж и всяко дете имат да вършат дело за слава на Бога и за издигане на човечеството.

ПЪТЯТ КЪМ НЕБЕТО Е ПОДХОДЯЩ ЗА ДЕТСКИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ. Исус познава нашите слабости и споделя нашите опитности във всичко, освен в греха. Следователно Той е приготвил за нас път, подходящ за нашата сила и капацитет и подобно на Яков, който пътуваше съобразно с издръжливостта на стадото и на децата, Исус желае да ни придружава с утехата на Своето общение и да бъде наш постоянен водач. Той не презира, не отхвърля и не оставя назад нашите малки деца от стадото. Той не пътува толкова бързо, че децата ни да изостанат назад. О, не! Той изравнява пътя на живота даже за децата. От родителите се иска да ги водят в Неговото име по тесния път заедно със себе си. Бог ни е посочил път, който напълно съответства на силата и способностите на децата.

ГЛАВА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ДЕВЕТА - ПОМОЩНИЦИ НА МАЙКАТА

ДЕЦАТА ТРЯБВА ДА ПОМАГАТ В КЪЩИ. Както децата, така и родителите имат важни задължения в дома. Нека децата се възпитават така, че да се чувстват неразделна част от семейството. За тях се полагат грижи - те са хранени и обличани, поради което те, с всички произтичащи от това отговорности, също могат да отговарят на тези грижи, като носят своя дял от домашните задължения и допринасят за щастието в семейството, на което са членове.

Необходимо е всяка майка да учи децата си на труд и да изгражда у тях съзнание за принадлежност към семейството и стремеж към съвместно изпълнение на своя дял от задълженията в дома. Всеки член на семейството може да носи тази отговорност така вярно, както църковните членове носят отговорностите на църковните отношения.

Децата трябва да помагат на своите родители чрез изпълнението на малки поръчения. Родители, възложете им да извършат някоя работа за вас и след това им кажете, че имат време за игра.

Децата имат буден ум и могат да се ангажират според силите им в решаване на проблемите, които животът поставя. Никога не бива да бъдат оставяни да избират сами своите занимания. Родителите трябва да правят това.

РОДИТЕЛИ И ДЕЦА ИМАТ ЗАДЪЛЖЕНИЯ. Родителите имат задължението да хранят, обличат и възпитават своите деца, а децата са длъжни да помагат на родителите си с готовност и верност. Когато децата престанат да чувстват своите задължения да помагат в тежкия труд на родителите, тогава би било справедливо и родителите да престанат да помагат на своите деца. Като престанат да допринасят за облекчаване на тяхното бреме и да извършват това, което изглежда неприятно и свързано с тежък труд, децата карат родителите си и те да престанат да чувстват задължението си да се грижат за тях. Като спрат да изпълняват задълженията си да бъдат полезни на родителите си и да облекчават техните товари, като вършат неприятните и изискващи труд неща, те се лишават от постигане на по-сериозно възпитание, което ще ги подготви да бъдат пълноценни личности.

Бог желае децата на всички възрасти да бъдат възпитани още от най-ранните си години да споделят трудностите, които родителите им трябва да преодолеят в грижата си за тях. На тях е отделена част от дома - детските стаи, като право и привилегия за

тях е да вземат участие и в грижата за дома. Бог изисква от родителите да хранят и се грижат за облеклото на децата си, но задълженията на родителите и децата са взаимни. Децата трябва да уважават и почитат своите родители.

БЕЗДЕЛИЕТО Е РЕЗУЛТАТ ОТ ПОГРЕШНА ЛЮБОВ. Децата трябва да бъдат възпитавани още от малки да бъдат полезни - да изпълняват своите задължения и да помагат на другите. Много дъщери на тази възраст без угризение на съвестта могат да гледат как майките готвят, перат и гладят, докато те седят в гостната стая и четат романи, плетат дантели или бродират. Сърцата на такива дъщери са безчувствени като камък.

Коя е причината за това? Чия е вината? Вината трябва да се търси у родители, които неправилно разбират грижата за доброто бъдеще на своите деца и в погрешната си привързаност към тях им позволяват да стоят бездейни или да вършат това, което има малка стойност и не изисква упражняване на ума или мускулите. Тогава майките извиняват своите бездейни дъщери, че били слаби. Какво обаче ги е направило слаби? В много случаи грешката е у родителите. Подходяща работа в дома ще бъде полезна за тялото и ума. Но децата са лишени от правилно възпитание именно поради родителските грешки, докато по природа са склонни да работят и да помагат.

Ако децата не са свикнали да работят, те бързо се уморяват, оплакват се от болки в раменете и умора на ръцете и нозете. Тогава от съчувствие, родителите сами извършват работата, вместо децата и така вредят на тяхното възпитание. Нека работата, възлагана на децата отначало да бъде по-лека, като всеки ден се увеличава по малко, докато свикнат да работят, без да се уморяват.

ОПАСНОСТИТЕ ОТ БЕЗДЕЙСТВИЕ. Показано ми бе, че много грехове са резултат на бездействието. Деятелният ум и ръце не намират време да обръщат внимание на всяко изкушение, което врагът им предлага, но бездейните ръце и мозък са готови да бъдат контролирани от Сатана. Умът, който не е заангажиран правилно, се занимава с неподходящи неща. Родителите трябва да научат децата си, че безделието е грях.

Няма нищо, което по-сигурно да води децата към грях и зло, отколкото бездействието, леността и празния, безцелен живот. Не бива да ги оставяме да не вършат нищо или да се занимават само с онова, което те желаят. Умовете на децата са деятелни, ако не се занимават с това, което е добро и полезно, те неминуемо ще се обърнат към това което е лошо. Децата наистина имат право на развлечения, но те трябва преди всичко да работят и реално да отделят време както за физическа работа, така и за четене. Направете така, че те да имат работа, подходяща за техните години, а също така да бъдат снабдени с интересни и полезни книги.

ПОЛЕЗНОТО ЗАНИМАНИЕ - НАЙ-СИГУРНАТА ЗАЩИТА. Едно от най-сигурните защитни средства за младите е ползотворното занимание. Ако са се научили на полезен труд, така че часовете им да са заети с нещо полезно, те няма да имат време да роптаят срещу съдбата си или да мечтаят за празни неща. Опасността да си създадат порочни навици или лоши другари ще бъде по-малка.

Ако родителите са заети толкова много с други неща, че не могат да заангажират децата си с нещо полезно, Сатана ще им намери работа.

ДЕЦАТА ТРЯБВА ДА СЕ НАУЧАТ ДА НОСЯТ ОТГОВОРНОСТИ. Родителите трябва да знаят, че най-важният урок за техните деца е да се научат да носят своята част от отговорностите на дома... Родителите трябва да възпитават у децата си здрави възгледи за живота. Нужно е децата да разберат, че трябва да бъдат полезни в този свят. Момчетата и момичетата трябва да получат своите първи наставления под ръководството на майката.

Възпитанието на детето за добро и зло започва от неговите най-ранни години... Когато по-големите деца пораснат, те трябва да помагат и да се грижат за по-малките си братчета и сестричета. Майката не трябва да прави това, което децата биха могли и сами да вършат.

СПОДЕЛЯНЕТО НА ОТГОВОРНОСТИТЕ НОСИ ЗАДОВОЛСТВО. Родители, помогнете на своите деца да вършат Божията воля, като бъдат верни при изпълнение на задълженията, които имат като членове на семейството. Това ще им даде неоценима опитност. Ще ги научи да не насочват мислите си предимно към себе си, да не се отдават на удоволствия или забавления. Търпеливо ги възпитавайте да приемат и изпълняват съвестно своя дял от семейните задължения, да споделят отговорностите на бащата и майката, на братята и сестрите си. Така и те ще се радват, че наистина са полезни.

Децата трябва да бъдат възпитавани да помагат у дома. По естество те са деятелни и склонни винаги да се занимават с нещо. Тази им деятелност трябва да бъде насочвана в правилна посока. Децата трябва да бъдат поучавани още от малки да носят всеки ден своите леки отговорности. Всяко дете трябва да изпълнява някоя практическа задача, за която е отговорно пред родителите или настойниците си. Така те ще се научат да носят тежестта на задълженията още докато са млади и изпълняването на тези малки задачи ще стане удоволствие, което ще им носи удоволствие от добре извършената работа. Те ще се научат да работят, да носят отговорност и да изпитват радост от работата, ще разбират, че животът означава преди всичко работа, а не само забавления....

Работата влияе много положително върху децата. Те са по-щастливи, ако бъдат заети с нещо полезно през по-голямата част от времето си. Техните невинни развлечения след добре извършената работа ще бъдат свързани с дълбока наслада. Работата укрепва както мускулите, така и ума. Майките могат да имат ценни помощници в лицето на своите деца. Докато ги поучават да бъдат полезни, самите майки могат да обогатят познанието си за човешката природа и да се научат как да постъпват с тези малки същества. Така чрез контакта с децата си те ще запазят топлината на своите сърца и младежкия си дух. Както техните деца гледат на тях с доверие и любов, така и те трябва да гледат към Спасителя за помощ и ръководство. Децата, ако са правилно възпитани, ще се научат да обичат работата, която облекчава техните родители, близки и приятели.

РАБОТАТА ОСИГУРЯВА УМСТВЕНО РАВНОВЕСИЕ. Изпълнението на подходящи задължения укрепва паметта и създава умствено равновесие, както и стабилност на характера. Денят с неговите ежедневни задължения изисква размишление, пресмятане и изготвяне на план за действие. Колкото децата стават по-

големи, толкова повече може да се изисква и от тях. Но те не трябва да работят до изтощаване, нито работата им да бъде уморителна и толкова продължителна, че да ги обезсърчава. Работата, която им се възлага, трябва да бъде разумно подбрана с оглед на физическото им развитие и правилното култивиране на психиката и характера.

... ТЯ СВЪРЗВА С РАБОТНИЦИТЕ В НЕБЕТО. Ако възпитавате децата да гледат на скромните ежедневни задължения като на определен от Бога за тях път, като на училище, в което трябва да се научат да вършат вярна и деятелна служба, колко по-приятна и почитена би изглеждала тяхната работа! Да се изпълнява всяка длъжност като за Господа, това прави приятна и най-унизителната работа и свързва работниците на земята със святите същества, които извършват Божията воля в небето.

В небето постоянно се работи. Там няма място за безделници. “Моят Отец и досега работи - каза Христос, - и аз работя.” Ние не можем да допуснем, че когато дойде триумфалният край и влезем в жилищата, приготвени за нас, ще живеем бездейно и ще почиваме в блаженство, като не вършим нищо.

... УКРЕПВА ДОМАШНИТЕ ВРЪЗКИ. Обучението на младите хора в дух на сътрудничество е неocenимо... По-големите деца трябва да бъдат помощници на родителите, да са запознати с техните планове и да споделят отговорностите и товарите им. Нека майките и бащите отделят време да поучават децата си и да им показват, че ценят тяхната помощ, желаят тяхното доверие и се радват на тяхното сътрудничество. Тогава децата не ще се забавят да отговорят със същото. С това не само ще се облекчи товара на родителите и децата ще получат практическо възпитание с неocenима стойност, но и семейните връзки ще се затвърдят и ще се задълбочат здравите основи на характера.

... ПРАВИ ДА РАСТЕМ В УМСТВЕНО, МОРАЛНО И ДУХОВНО ПРЕВЪЗХОДСТВО. За децата и младите трябва да бъде удоволствие да облекчават грижите на бащата и майката. Те трябва да проявяват несебелюбив интерес към всичко, което става в дома. Когато с радост носят отговорностите, които им се възлагат, те се подготвят за бъдещите си отговорни постове и за ползотворна дейност. Всяка година те ще напредват все по-явно и постепенно, но сигурно ще оставят назад опита на детството и юношеството и ще спечелят опита на зрели мъже и жени. Чрез вярно изпълнение на обикновените задължения в дома, момчетата и момичетата ще поставят основите на истинско умствено, морално и духовно превъзходство.

... ДАВА ЗДРАВЕ НА ТЯЛОТО И СПОКОЙСТВИЕ НА УМА.

Одобрението на Бога почива с любеща увереност върху децата, които радостно изпълняват своя дял в домашните задължения, споделяйки отговорностите на родителите. Те ще бъдат възнаградени с телесно здраве и спокойствие на ума. Ще се радват, като виждат родителите си да вземат участие в обществени задължения и здравословни развлечения и по този начин удължават живота си. Децата, възпитани чрез изпълняване на практически задължения в живота, ще имат образование, далеч по-превъзходно от това, добито в училищната стая в ранна възраст, когато нито тялото, нито умът са достатъчно силни да издържат напрежението.

В някои случаи ще бъде по-добре децата да имат по-малко занимания в училище и повече обучение чрез изпълняване на домашните си задължения. Над всичко друго те трябва да бъдат поучавани да бъдат разсъдливи и да помагат. Много неща, които могат да научат от книгите, са по-малко необходими от уроците на практическия труд и дисциплина.

ОСИГУРЯВАНЕ НА СПОКОЕН СЪН. Майките трябва да вземат дъщерите си в кухнята и търпеливо да ги учат да изпълняват както трябва всички бъдещи домашни семейни задължения. От такава работа организмът им ще се засили - мускулите ще получат тонус и сила и мислите им ще бъдат по-възвишени в края на деня. Може да се уморят, но колко сладък е сънят след подходяща работа! Сънят ще бъде сладък, ще възстанови и укрепи умореното тяло и ще го подготви за задълженията на следващия ден. Не позволявайте децата ви да мислят, че няма значение дали работят или не. Учете ги, че тяхната помощ е необходима, че тяхното време е скъпоценно за нас и че сте зависими от тяхната работа.

Грех е децата да растат в безделие. Нека упражняват ръцете и мускулите си, дори ако това ги уморява. Ако не са преуморени от работа, как може умората да им навреди повече, отколкото тя вреди на вас? Има разлика между умора и изтощение. Децата се нуждаят от по-честа промяна на заниманията и от интервали на почивка, отколкото възрастните. Дори когато са съвсем млади, те могат да се научат да работят и ще бъдат щастливи при мисълта, че са полезни. След ползотворна работа сънят им ще бъде сладък и те ще бъдат бодри и освежени за работата на следващия ден.

НЕ КАЗВАЙТЕ: “МОИТЕ ДЕЦА МЕ ДРАЗНЯТ”. Някои майки казват: “Моите деца ме дразнят, когато се опитват да ми помагат”. Така правят и моите деца, но мислите ли, че аз ги оставям да разберат това? Оценявайте усилията на своите деца чрез похвала. Поучавайте ги правило след правило и ден след ден. Това е по-добре, отколкото да четете романи, да каните гости или да следват модата на света.

ПОГЛЕД КЪМ ОБРАЗЕЦА. За определено време Величието на Небето, Царят на славата, бе само Бебе във Витлеем и можеше да представлява само едно Бебе в майчините ръце. В детството Си можеше да действа като послушно Дете, съобразявайки се с желанията на Своите родители, и изпълнявайки всички задължения, които отговаряха на Неговите способности като Дете. Това е всичко, което децата могат да правят и те трябва да бъдат възпитани и наставлявани така, че да следват примера на Христос. Исус действаше по начин, който бе за благословение в дома, където се намиреше, защото Той бе подчинен на Своите родители и така вършеше мисионската Си работа в домашния живот. Писано е: “И Детето растеше и укрепваше духом, изпълнено с мъдрост и Божията благодат бе на Него”. “И Исус растеше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и пред хората.”

Скъпоценна привилегия на учители и родители е да си сътрудничат в поучаване на децата как да участват в радостта на Христовия живот, като се научат да следват неговия пример. Ранните години на Спасителя бяха полезни години. Той бе помощник на своята майка у дома. Вярно изпълняваше своята мисия, като изпълняваше домашните си задължения и работеше на дърводелския тезгях, както и когато бе зает в своята публична дейност и служба.

В Своя земен живот Христос бе пример за всички хора. Той се покоряваше на родителите Си и помагаше в дома. Той учеше дърводелския занаят и работеше със собствените си ръце в малката работилница в Назарет... Като работеше, умът и тялото Му се развиваха. Той не употребяваше физическите си сили безразсъдно, а работеше по такъв начин, че да ги запази по-дълго, за да може да извършва добре работата си във всяко отношение.

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТА - ПОЧИТ КЪМ РОДИТЕЛИТЕ

ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА ДЕЦАТА КЪМ РОДИТЕЛИТЕ. Децата трябва да чувстват, че са задължени на родителите си, които бдят над тях още от ранно детство и особено когато са болни. Те не трябва да забравят, колко много безпокойство и тревоги са понасяли родителите им и колко грижи са полагали за тях. Особено съзнателните, вярващи родители искат децата им да постъпват винаги правилно. Колко дълбоко биват наранявани сърцата им, когато виждат грешки в поведението на децата си! Ако децата могат да видят резултата от тези свои постъпки, сигурно не биха ги допускали повече. Ако можеха да видят сълзите на майка си и да чуят нейните молитви към Бога за тях, ако можеха да чуят нейните подтиснати и съкрушени въздишки, сърцата им биха се изпълнили със съчувствие, те бързо биха изповядали грешките си и помолили за прошка.

Едва когато пораснат, децата ще могат да оценят родителите си, които са работили вярно и не са допускали да се подхранват грешни чувства или лоши наклонности.

ЗАПОВЕД, ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ЗА ВСИЧКИ. “Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята, която ти дава Господ, твоят Бог.” Това е първата заповед с обещание. Тя е задължителна винаги - в детството, в младостта и в старостта. Няма период от живота, в който децата да не са длъжни да проявяват почит към родителите. Това тържествено задължение засяга всеки син и дъщеря и е едно от условията за продължаване на живота ни в Новата земя, която Господ ще даде на верните. Това не е маловажно нещо, а е въпрос с голямо значение. Обещанието е при условие на послушание. Ако слушате, ще живеете дълго на земята, ако сте непокорни, няма да се продължи животът ви на тази земя.

На родителите си децата дължат любов и почитание, както на никоя друга личност. Сам Бог, Който е определил отговорността за поверените на тяхната грижа души, е определил родителите да заемат мястото Му пред децата през първите години от живота. Така че този, който отхвърля авторитета на родителите си, отхвърля авторитета и на Бога. Петата заповед изисква децата не само да оказват почит, подчинение и послушание към родителите си, а да им оказват любов, нежност и уважение, да облекчават техните грижи, да пазят репутацията им и да им помагат и да ги утешават в старостта.

Бог не може да даде успех на тези, които постъпват обратно на най-ясното задължение, посочено в Словото Му - задължението на децата към родителите им... Ако не почитат и не са послушни на земните си родители, няма да обичат и да почитат и своя Небесен Отец.

Когато децата имат невярващи родители и техните заповеди са противни на Христовите изисквания, тогава колкото и мъчително да е, ще трябва да се покоряват на Бога и да носят последиците с Него.

МНОЗИНА НАРУШАВАТ ПЕТАТА ЗАПОВЕД. В тези последни дни децата са твърде непокорни и непочтителни и Бог е отбелязал това. Този факт е знамение, че краят е близо. Това показва, че Сатана има почти пълен контрол над умовете на младите. Мнозина нямат никакво почитание към възрастните.

Много деца изповядват, че познават истината, но не отдават почитанието и любовта, които дължат на родителите си; проявяват малко любов към баща си и майка си и не ги почитат, като не изпълняват техните желания и не облекчават грижите им. Мнозина, изповядващи, че са християни, не знаят какво означава да “почиташ баща си и майка си”. И следователно малко знаят какво означава “да се продължат дните ти на земята, които Господ твоят Бог ти дава”.

В този век на бунт децата, които не са получили правилно възпитание и дисциплина, нямат съзнание за задълженията към родителите си. Често ставаме свидетели как колкото повече родителите се грижат за децата си, толкова повече те проявяват неблагодарност към тях и по-малко ги почитат. Децата, които са били глезени и техните желания задоволявани, се разочароват и обезсърчават, когато техните очаквания не се изпълнят. Същото се забелязва и в целия им живот. Те са безпомощни, осланят се на другите в труден момент и очакват те да им служат и да им се покоряват. И ако срещнат съпротива, се смятат за пренебрегнати и отхвърлени, въпреки че са станали зрели мъже и жени. Така преминават през този свят, винаги угрижени и неспособни да носят отговорности, често роптаещи и раздражени, защото нищо не им харесва.

В НЕБЕТО НЯМА МЯСТО ЗА НЕБЛАГОДАРНИ ДЕЦА. Сатана заслепява умовете на младите, за да не могат да разберат истината на Божието Слово. Техните чувства са притъпени и те не зачитат наставленията на апостола:

“Деца, покорявайте се на родителите си в Господа, защото това е праведно. Почитай баща си и майка си, което е първата заповед с обещание, за да ти бъде добре и да можеш да живееш дълго на земята.” “Деца, покорявайте се на родителите си във всичко, защото това е угодно на Бога.” Деца, които не почитат и не се покоряват на родителите си, не могат да имат никакъв дял в Новата земя. В очистената Нова земя няма да има място за бунтуващите се, за непокорен и неблагодарен син или дъщеря. Ако те не се научат на послушание и покорство тук, никога и никъде другаде няма да сторят това. Мирът на изкупените не ще бъде нарушаван от непослушни, непокорни и непочтителни деца. Никой нарушител на заповедите няма да има наследство в царството небесно.

ЛЮБОВТА ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПРОЯВЯВАНА. Аз съм виждала деца, които не проявяват никаква любов към родителите си и никаква признателност и благодарност. Същевременно проявяват изобилни чувства и грижи към тези, които избират и предпочитат. Дали и Бог прави така? Не, не! Всеки е длъжен да внася любов, слънчева топлина и съчувствие в домашния кръг. Вие, бащи и майки, оценявайте и най-малкото внимание, което децата проявяват към вас. Вашите усилия, деца, да облекчите

товарите на родителите си и да подтискате всяка дума на раздражение и неблагодарност показват, че не сте безразсъдни деца и че оценявате грижите и любовта, проявени към вас през годините на вашето безпомощно детство и юношество.

Деца, вашите майки трябва да ви обичат, защото в противен случай ще бъдете много нещастни. Затова, не е ли справедливо и децата да обичат родителите си и да проявяват тази любов чрез признателност, любезни думи и радостно сърдечно сътрудничество, като помагат на баща си вън от дома и на майка си вътре в дома.

ДЕЛА ЗА ИСУС. Ако наистина сте покаяни, ако сте Христови чада, вие ще почитате родителите си. Ще правите не само това, което те ви казват, но и сами ще търсите случай да им помогнете. Като правите това, вие работите за Исус. Той смята всички тези дела, извършени от любов, като направени за самия Него. Това е най-важната мисионска работа; и верните в тези малки ежедневни задължения, печелят скъпоценна опитност.

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВА - СЪВЕТИ КЪМ ДЕЦАТА

ТЪРСЕТЕ БОГА ОЩЕ ОТ РАННА ВЪЗРАСТ. Децата и младите хора трябва да търсят Бога отрано, защото ранните навици и впечатления често упражняват силно влияние върху живота и характера. Следователно младите, които желаят да бъдат като Самуил, Йоан, и особено като Христос, трябва да бъдат верни в най-малките неща, да отбягват хора, които мислят зло и които смятат, че живота им на този свят трябва да бъде живот на удоволствия и задоволяване на себелюбиви желания. Много от малките домашни задължения се подценяват и изоставят, което води до сериозни последици по-късно. Но ако малките неща се пренебрегват, същото ще се прояви и с по-големите задължения. Ако искате да станете пълноценни мъже и жени със здрав, спокоен и овладян нрав, с благороден характер, започнете работата още от дома. Приемайте и изпълнявайте с готовност малките задължения, като ги извършвате старателно и с точност. Когато Господ види, че сте верни в малкото, той ще ви повери и по-големи отговорности. Бъдете внимателни как градите и какъв вид материал влагате в зданието. Характерите, които сега оформяте, ще траят до вечността.

Нека Исус ръководи вашия ум, вашето сърце и вашите чувства. Работете, както Исус работеше. Изпълнявайте съвестно домашните задължения и най-малките дела със себеотрицание и усърдие. Прилежно използвайте случаите и бъдете грижливо и се предпазвайте и от най-малките грехове. Имайте благодарно сърце за малките благословения и за вас ще се даде такова свидетелство, както за Йоан, Самуил и особено за Христос: “И Исус работеше в мъдрост, във възраст и благодат пред Бога и човеците”.

“ДАЙ СЪРЦЕТО СИ НА МЕНЕ!” Господ казва на младите: “Сине мой, дай сърцето си на Мене!” Спасителят на света желае да има деца и младежи, които ще отдадат сърцата си на Него. Нека да има голяма армия от деца, които ще бъдат верни

на Бога, защото са ходили в светлината на Христа, както Христос е светлина. Те ще обичат Господ Исус и тяхната наслада ще бъде да вършат всичко, което Му е угодно. Те няма да проявяват нетърпение, когато са изобличавани, а ще радват сърцето на баща си и майка си чрез своята любезност, търпение и желание да извършват всичко, което могат, за да им помагат да носят отговорностите на ежедневния живот. През детството и младостта те ще бъдат намерени за верни ученици на Христа.

ЛИЧЕН ИЗБОР. Бдете и се молете, за да имате лична опитност в Божиите неща. Вашите родители могат да ви поучават, те могат да искат да направляват нозете ви в сигурни пътеки, но за тях е невъзможно да променят сърцата ви. Вие трябва да дадете сърцето си на Исус и да ходите в скъпоценната светлина на истината, която Той ви е дал. Чрез Божията благодат изпълнявайте вашите задължения в дома и вие ще можете да порастете до пълна зрялост, както Исус растеше като дете. Фактът, че твоите родители пазят съботата и се покоряват на истината, няма да осигури твоето спасение. “Защото макар Ной, Даниил и Йов да живееха в страната, Жив съм аз, говори Господ, не ще спасят нито син, нито дъщеря. Те само ще избавят душите си чрез правдата си”.

В детството и младостта вие можете да придобиете опитност в службата на Бога. Извършвайте нещата, които знаете, че са прави. Бдете послушни на родителите си. Вслушвайте се в техните съвети, защото ако те обичат Бога и се боят от Него, върху тях ще бъде положена отговорността за възпитаване, дисциплиниране и обучаване на вашата душа за безсмъртен живот. С благодарност приемайте помощта, която те желаят да ви окажат, и направете сърцата им радостни, като се подчинявате с готовност на техните мъдри съвети. По този начин ще почитате вашите родители, ще прославите Бога и ще бъдете благословение за тези, с които общувате.

Деца, воювайте в добрата борба на вярата. Помнете, че всяка победа ви поставя над врага!

ДЕЦАТА ДА СЕ МОЛЯТ ЗА ПОМОЩ. Децата трябва да се молят за благодат, за да устояват на изкушенията, които неизбежно ще дойдат и особено - изкушението да вървят по свой собствен път и да вършат всичко за свое собствено себелюбиво удоволствие. Ако те молят Христа да им помогне да бъдат верни, любезни и послушни и да носят заедно с другите отговорностите на семейния живот, Той ще чуе техните прости и искрени молитви.

Исус би желал децата и младите хора да идват при Него със същото доверие, с което отиват при родителите си. Както детето отива при своята майка и татко, когато е гладно и моли за хляб, така Господ ни увещава да искаме от Него нещата, от които се нуждаем...

Исус знае нуждите на децата и той обича да слуша техните молитви. Нека децата се отделят от света и от всичко, което отдалечава мислите им от Бога; и нека чувстват, че са сами с Бога, че Неговите очи гледат в сърцата им, че Той чете желанията на душата и че те могат да говорят с Него...

Тогава, деца, молете се Бог да извърши тези неща, които вие сами не можете да направите. Казвайте на Исус всичко. Откривайте пред Него тайните на своето сърце, защото Неговото око изследва най-вътрешните кътчета на душата и Той чете вашите

мисли като отворена книга. Когато се молите за нещата, които са необходими за душата ви, вярвайте, че ще ги получите и ще ги имате.

ИЗПЪЛНЯВАЙТЕ ДОМАШНИТЕ СИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ С РАДОСТ. Децата и младите хора трябва да бъдат мисионери в дома, като извършват тези неща, които е необходимо да бъдат направени и които някой трябва да извърши... Чрез изпълнение на нещата, които ви изглеждат маловажни, можете да докажете, че имате истински мисионски дух. Желанието да изпълнявате задълженията, които стоят пред вас, като по този начин облекчавате вашата претрупана с грижи и работа майка, ще докаже, че сте достойни за по-големи отговорности. Вие сигурно мислите, че измиването на чиниите е неприятна работа, но не бихте желали да ви отнемат привилегиите да ядете храната в чисти чинии. Мислите ли, че е по-приятно на вашата майка да извършва тези неща вместо вас? Трябва ли винаги вашата претоварена майка да върши работата, която вие смятате за неприятна, докато вие спокойно се занимавате с маловажни неща. Трябва да се мете, килимите да се изгърсват и стаите да се поставят в ред; ако не искате да правите това, редно ли е да желаете по-големи отговорности? Замисляли ли сте се колко пъти майка ви е трябвало да извършва тези домашни задължения, докато вие се извинявате с ходене на училище или се забавлявате?

Много деца изпълняват някои неприятни задължения в дома, но лицето им изразява тяхното неудоволствие. Те постоянно намират грешки, мърморят и показват, че не вършат това доброволно и с желание. Това не е Христов Дух; това е духът на Сатана и ако го подхранвате, ще бъдете като него. Ще се чувствате нещастни и ще направите нещастни всички около вас. Не се оплаквайте, че имате много да вършите и малко време за забавления, а бъдете разсъдливи и прилежни. Като използвате времето си за някоя полезна работа, ще затворите вратата на сатанинските изкушения. Помнете, че Исус живя, за да угоди не на Себе си. И вие трябва да бъдете като Него. Направете това ваш религиозен принцип и молете Исус да ви помогне. Като упражнявате ума си в тази насока, ще бъдете подготвени да носите отговорности в Божието дело, както сте носили отговорности в домашния кръг. Ще имате добро влияние върху другите и ще можете да ги спечелите за Христовата служба.

ОТМЕНЕТЕ МАЙКИТЕ СИ И ИМ ДАЙТЕ ВРЕМЕ ЗА ПОЧИВКА. Трудно е за любещата майка да настоява пред децата си да ѝ помагат, като вижда, че нямат сърце за работа и търсят поводи да избягат от някое неприятно задължение. Деца и младежи, Христос гледа на вас. Ще бъдете ли достойни за доверието, което Христос има към вас? Ако искате да бъдете полезни, случаят е пред вас. Вашият пръв дълг е да помагате на майките си, които са направили толкова много за вас. Поемайте техните товари, осигурявайте им приятни дни за почивка, защото те имат малко почивни дни и твърде малко разнообразие в живота. Вие претендирате за всяко развлечение и удоволствие като за ваше право, но е дошло време да внесете топлина и радост в дома. Изпълнете своя дълг; веднага се заловете за работа. Чрез вашето себеотрицателно посвещение дайте на майките си почивка и удоволствие.

БОЖИЯТА НАГРАДА ЗА СЪВРЕМЕННИТЕ ДАНИИЛОВЦИ. Сега има нужда от мъже, които ще действат като Даниил и ще бъдат дръзновени. Чисто сърце и чиста, безстрашна ръка са необходими на света днес. Бог е определил човек да напредва

постоянно и всеки ден да се издига на едно по-високо стъпало в стълбата на съвършенството. Той ще ни помага, ако и ние се стремим да помогнем на себе си. Нашата надежда за този и бъдещия живот зависи от нашето усъвършенстване сега...

Бог ви зове да направите това, което чрез Неговата благодат можете да извършвате. “Представете телата си като жертва жива, свята и благоугодна на Бога, което е вашето разумно служене”. Стойте в дадената ви от Бога мъжественост и женственост. Покажете чистота на вкуса, апетита и навиците подобно на Даниил. Бог ще ви възнагради със спокойни нерви, ясен ум, здрав разсъдък и правилни разбирания. Младите хора днес, чиито принципи са твърди и непоколебими, ще бъдат благословени със здраве на тялото, ума и душата.

ЗАПОЧНЕТЕ СЕГА ДА ИЗКУПВАТЕ МИНАЛОТО. Младите хора сега решават своята вечна съдба и аз апелирам към тях да разгледат заповедта, към която Бог е дал обещанието: “Да се продължат дните ти на земята, която ти дава Господ, Твоя Бог”. Деца, желаете ли вечен живот? Тогава почитайте и уважавайте своите родители. Не наранявайте сърцата им и не правете така, че да прекарват безсънни нощи в грижа и скръб за вас. Ако сте съгрешили, като не сте проявявали любов и послушание към родителите си, започнете сега да изкупвате миналото. Вие не можете да си позволите да поемете друг път, защото това означава да загубите вечния живот.

ЧАСТ XII - ОБРАЗЦИ НА СЕМЕЕН ЖИВОТ

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ВТОРА - УПРАВЛЕНИЕТО НА ДОМА

РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ ЗА РОДИТЕЛИТЕ. Много от хората са привързани към неща, които могат да изглеждат добри сами за себе си, но мислите на тези хора са насочени единствено към тях и те не търсят по-великото и по-възвишеното в живота, което само Христос може да им даде. Не трябва да ги лишаваме по груб начин от това, което смятат за скъпоценно. Откривайте им красотата и скъпоценната стойност на истината. Отправяйте погледа им към Христос и Неговата любов. Тогава те ще се отвърнат от всичко, което не им е позволявало да се приближат до Него. Това е принципът, който родителите трябва да отстояват при възпитанието на децата си. Чрез вашия начин на отношение към децата вие можете чрез Христовата благодат да оформите техния характер за вечен живот.

Бащите и майките трябва да знаят как чрез човешки усилия и старание, съединени с Божията помощ, техните деца могат да постигнат съвършен характер. Те трябва да имат съзнание за голямата важност на този принцип и да го прилагат с чувство за отговорност. В противен случай те водят децата си в света.

ПРАВИЛА, НЕОБХОДИМИ ЗА РЪКОВОДЕНЕ НА ДОМА. Всеки християнски дом трябва да има правила. Родителите със своите думи и отношения един към друг трябва да бъдат жив пример за това, което желаят да станат техните деца... Поучавайте децата и младите хора да бъдат верни на Бога, да бъдат верни на принципите на закона. Поучавайте ги да почитат и да се покоряват на Божия закон. Тогава тези

принципи ще контролират живота им и ще бъдат прилагани в общуването им с другите.

СПАЗВАНЕ НА БИБЛЕЙСКИТЕ ПРИНЦИПИ. Необходима е постоянна бдителност, за да може принципите, които лежат в основата на ръководенето на дома, да бъдат спазвани. Господ е определил семействата на земята да бъдат символ на небесното семейство. И когато земните домове са ръководени правилно, същото осветение на Духа ще бъде внесено и в църквата.

Самите родители трябва да бъдат обърнати и да знаят какво означава да се покоряваш на Божията воля като малките деца. Те трябва да подчиняват мислите си на волята на Христос, за да могат правилно да осъществяват ръководството, което Бог е определил да съществува в дома им.

Бог е създал семейните отношения. Неговото Слово е единственият сигурен водач в ръководенето на децата. Човешката философия не е открила по-мъдър план за отношение към децата, от този, който Господ е дал. Кой може по-добре да разбере всички нужди на децата от техния Създател? Кой може да проявява по-дълбок интерес към тяхното благоденствие, от Този, Който ги е изкупил със Своята собствена кръв? Ако Божието Слово бе грижливо изучавано и вярно изпълнявано, би имало по-малко души, страдащи от своенравното поведение на лоши деца.

ЗАЧИТАНЕ ПРАВАТА НА ДЕЦАТА. Родителите трябва да знаят, че децата освен задължения имат и права, които трябва да бъдат уважавани.

Децата имат права, които родителите им трябва да познават и зачитат. Те имат право на такова възпитание и обучение, което ще ги направи полезни, почитани и обичани членове на обществото тук на земята и същевременно ще ги направи годни за обществото на чистите и святи ангели в бъдещия живот. Младите хора трябва да бъдат поучавани и да знаят, че тяхното настояще и бъдещото им благоприличие зависят до голяма степен от навиците, създадени в детството и младостта. Те трябва още отрано да бъдат възпитавани в послушание, себеотрицание и уважение към личността и щастието на другите. Трябва да бъдат поучавани да контролират характера си, да подтискат сприхавостта си, да се въздържат от избухване и обидни думи, да проявяват постоянна любезност, учтивост и себевладение.

КЪМ ЕДИН РОДИТЕЛ, ЗАБЛУДЕН ОТ СЛЯПА ПРИВЪРЗАНОСТ. У някои родители съществува сляпа привързаност към децата им, която е евтина проява на любов. Да обгърнат с ръце врата ти е лесна работа. Но такава изява на любов не трябва да се допуска, докато децата не докажат чрез съвършено послушание, че тя има реална стойност. Вашата снизходителност, вашето незачитане на Божиите изисквания е истинска жестокост. Вие насърчавате и извинявате непослушанието, като казвате: "Моето момче ме обича". Такава любов е евтина и измамна. Това изобщо не е любов. Любовта, истинската любов, която трябва да съществува в семейството е ценна, защото е доказана чрез послушание...

Ако обичате вашите деца, приведете в ред душите им. Изобилните целувки и прояви на нежност заслепяват очите и вашите деца знаят това. Допускайте по-малко външни изяви на любов и слезте до същността на нещата, за да покажете какво

представява истинската любов. Откажете тези прояви като заблуда, като измама, докато не са подкрепени от послушание и зачитане на вашите заповеди.

НЕ ПОКАЗВАЙТЕ НИТО СЛЯПА ПРИВЪРЗАНОСТ, НИТО НЕПОДХОДЯЩА СТРОГОСТ. Както не трябва да проявяваме склонност към сляпа привързаност, така и не бива да бъдем прекалено строги. Децата не могат да бъдат доведени при Бога чрез насилие. Те могат да бъдат водени, но не и карани. “Моите овци слушат Моя глас и Аз ги познавам и те Ме следват” - заявява Христос. Той не казва: “Моите овци слушат Моя глас и Аз ги принуждавам да вървят в пътя на послушанието”. При ръководене на децата трябва да се проявява любов. Никога родителите не трябва да причиняват болка на децата си чрез грубост или неразумни изисквания. Грубостта тласка душите в мрежата на Сатана.

Единствено когато авторитетът и любовта действат заедно, могат да се държат здраво юздите на семейното ръководство. Окоето, отправено към Божията слава и към това, което децата дължат Нему, ще ни пази от разпуснатост и от одобряване на злото.

ПОСЛУШАНИЕ НЕ СЕ ПОСТИГА ЧРЕЗ ГРУБОСТ. Нека никой не си въобразява..., че грубостта и жестокостта допринасят за осигуряване на послушание. Аз съм виждала твърде успешно ръководено семейство без груби думи и погледи. Била съм и в други семейства, където постоянно се издават заповеди с авторитетен тон, правят се остри изобличения и се налагат тежки наказания. В първия случай децата следват пътя, посочен от родителите, и рядко говорят един на друг с остър тон. Във втория случай децата също подражават на родителите си, но от сутрин до вечер се чуват сърдити думи, намират се грешки и се водят спорове.

Родителите трябва да се въздържат от думи, които заплашват, създават страх и изгонват любовта от душата. Мъдрият, нежен и богобоязлив баща няма да внушава робски страх, а любов в дома. Ако пиете от водата на живота, от вас ще извира сладка, а не горчива вода.

Острите думи дразнят децата, нанасят сърцата им, като в някои случаи тези рани трудно се лекуват. Децата са чувствителни и към най-малката неправда и някои се обезсърчават толкова, че вече не обръщат внимание на високия гневен тон, нито ги е грижа за заплахата от наказанието.

Съществува опасност от прекалено строги критики за малки неща. Твърде остро критикуване и извънредно строгите правила водят до незачитане на всички правила; и постепенно, така възпитаните деца ще показват същото незачитане и на Христовите закони.

НЕОБХОДИМИ СА ПОСТОЯНСТВО И БЕЗПРИСТРАСТЕН КОНТРОЛ. Децата имат чувствителна, любвеобвилна натура. Те лесно стават щастливи и лесно се обезсърчават. Чрез справедлива дисциплина и нежни думи и дела майката може да привърже децата към себе си. Проявите на грубост и прекалена възискателност към децата са големи грешки. Необходими са постоянство и безпристрастен контрол върху дисциплината във всяко семейство. Кажете това, което трябва да кажете, спокойно и ръководени от благоразумие, като държите неотклонно на това, което сте казали.

В общуването с децата си проявявайте съчувствие и разбиране. И ще бъдете възнаградени. Не ги отблъсквайте поради липса на симпатия и вземайте участие в

техните игри, радости и болки. Никога не допускайте да сте намръщени или да чуват груби думи от устата ви. Бог записва всички тези думи в Своята докладна книга.

ЗАБРАНИ И ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ НЕ СА ДОСТАТЪЧНИ. Скъпи братя, като църква вие твърде сте занемарили задълженията си към вашите деца и младежи. При тяхното възпитание трябва да се стараете да им показвате Христоводната, а не сатанинската страна на вашия характер. Децата се нуждаят от постоянна бдителност и нежна любов. Привържете ги към сърцата си и показвайте пред тях както любовта, така и страха Божий. Бащи и майки, които не контролират собствения си дух и поведение, не са годни да възпитават деца. Ограниченията и предупрежденията не са всичко, което се изисква от родителите. Вие трябва да се научите да постъпвате справедливо, да проявявате милост, както и да ходите смирено с Бога.

СЪВЕТ КЪМ МАЙКА НА СВОЕВОЛНО ДЕТЕ. Твоето дете не е твоя собственост. Не можеш да се отнасяш към него както си искаш, защото то е собственост на Господа. Упражнявай постоянен и непрекъснат контрол над него. Поучавай го, че принадлежи на Бога. С такова възпитание то ще расте за благословение на всички, с които общува. Но е необходима ясна и силна проницателност и много такт, за да можеш да подтискаш неговата наклонност да те ръководи, да налага волята си и да върши каквото си иска.

НЕПРЕКЪСНАТО РЪКОВОДСТВО. Видяла съм много семейства, разрушени поради погрешно ръководство от страна на главата на дома, докато чрез взаимни съвети и общо съгласие всичко би могло да се движи в хармония и ред.

Непостоянството в ръководенето на дома причинява голяма вреда. В действителност то е по-лошо, отколкото липсата на ръководство. Често се задава въпроса: Защо децата на религиозни родители са упорити, предизвикателни и бунтуващи се? Причината трябва да се търси в домашното възпитание. Твърде често родителите не са единни в ръководенето на своя дом.

Проявите на непоследователност при ръководене на дома - един път да се държи здраво, на един принцип, а в друг случай да се позволява това, което вече е било порицано и отречено, - разваля характера на детето.

ОБЩИ ЗАКОНИ ЗА РОДИТЕЛИ И ДЕЦА. Бог е наш Законодател и Цар и родителите трябва да се поставят под Неговото ръководство. Това правило забранява всяко подтисничество от страна на родителите и всяко непослушание от страна на децата. Господ е изпълнен с благост, милост и истина. Неговият закон е свят, праведен и добър и трябва да бъде зачитан от родители и деца. Правилата, които трябва да ръководят живота им извират от сърцето на безкрайната любов и Божието благословение ще бъде над онези родители, които прилагат Неговия закон в дома си, а също и над децата, които се подчиняват на този закон. Милостта и правдата трябва да се съединят и тяхното влияние да се чувства в дома. "Милост и истина се срещнаха, правда и мир се целунаха". Дом с такава дисциплина и дух ще ходи в закона на Господа и ще върши правда и правосъдие.

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ТРЕТА - ОБЕДИНЕН ФРОНТ

ОТГОВОРНОСТИТЕ В УПРАВЛЕНИЕТО НА ДОМА ТРЯБВА ДА СЕ СПОДЕЛЯТ. Обединени усилия и молитва бащата и майката трябва да носят сериозната отговорност за правилното възпитание на своите деца.

Родителите трябва да работят като едно цяло. Не трябва да има никакви противоречия. Много родители имат противоположни цели и намерения и така децата се развалят поради погрешно ръководство... Понякога се случва така, че единият от родителите е твърде отстъпчив, а другият - твърде строг. Такова различие осуетява добрите резултати при формиране на характера на техните деца. Никакво грубо насилие не трябва да се прилага при извършване на промени, но в същото време не трябва да се проявява и никаква слабост. Майката не трябва да преувеличава пред бащата грешките на децата нито пък да им позволява да вършат тези неща, които бащата им е забранил да правят. Майката не трябва да посява никакво семе на съмнение в умовете на децата по отношение мъдростта на бащата в ръководството на дома. Тя не трябва чрез поведението си да противоречи на работата на бащата.

Ако бащата и майката са на различни становища и единият с поведението си руши авторитета и намалява влиянието на другия, семейството ще бъде деморализирано и нито бащата, нито майката ще се радват на почитта и доверието на децата си, което е така съществено за всяко добре ръководено семейство... Децата твърде бързо схващат всичко, което намалява влиянието на правилата и наредбите в дома, особено, когато се касае за тези наредби, които им забраняват някои техни постъпки.

Бащата и майката трябва да бъдат единни по отношение на дисциплинирането и възпитанието на децата. Всеки от тях трябва да носи своя дял от тази голяма отговорност. Те трябва да поставят себе си под тържественото задължение пред Бога да обучават децата си по такъв начин, че да им осигурят, доколкото е възможно, физическо здраве и добре развити характери.

КАК МОГАТ ДА СЕ ДАВАТ УРОЦИ ПО ИЗМАМА? Някои не твърде разумни майки приемат и одобряват грешки, извършени от децата им. Това в никакъв случай не трябва да се допуска. Тези грешки на децата понякога се скриват от бащата. Купуват се облекла или се правят някои отстъпки от майката с убеждението, че бащата не трябва да знае нищо за това, защото ще го порицае.

По този начин на децата се дава урок по измама. И след това, ако бащата открие тези грешки, дава се някакво обяснение, но се казва само половината от истината. Майката не е с открито сърце. Тя не взема под внимание, че бащата носи същата отговорност за децата, както и тя самата, и че не трябва да бъде държан в незнание за грешките или слабостите им, които трябва да бъдат поправени, докато децата са още малки. Истината се скрива! Децата схващат липсата на единство между родителите и това оказва своето отрицателно влияние. Те започват от малки да мамят, да прикриват истината или да представят нещата в различна светлина пред майката и пред бащата. Преувеличаването става навик и се използват явни лъжи почти без угризения и със слабо изобличение на съвестта.

Тези грешки обикновено започват да се правят, когато майката прикрива някои неща от бащата, който е еднакво заинтересуван от формиране на характера на децата.

Бащата трябва да бъде уведомяван за всичко в дома. Всичко трябва да се казва открито пред него. Прикриването на грешите на децата ги насърчава да си служат с измама и води до липса на искреност и честност.

Установен принцип за християнските родители трябва да бъде единството при ръководене на техните деца. За съжаление при някои родители съществува тази грешка - липсва такова единство. В някои случаи грешката е у бащата, в други - у майката. Отстъпчивата майката е склонна да задоволява и угажда на децата. Често работата на бащата е далече от дома и обществото на децата. Тогава влиянието на майката е по-силно. Нейният пример влияе много за оформяне на техния характер.

ПРИ РАЗЛИЧИЯ МЕЖДУ РОДИТЕЛИТЕ ДЕЦАТА СА ОБЪРКАНИ. Семейството трябва да бъде добре организирано. Бащата и майката трябва заедно да носят своята отговорност и с дълбоко разбиране да изпълняват общата си задача. Не трябва да има никакво различие помежду им. Бащата и майката не трябва в присъствието на децата си да критикуват плановете и разсъжденията на другия.

Ако майката е неопитна в познанието на Бога, трябва да размисли сериозно за всичко - от причините до последствията дали нейните дисциплинарни мерки се затрудняват бащата в работата му за спасението на децата. Следвам ли пътя Господен? Това трябва да бъде най-важният въпрос.

Ако родителите не са единни по даден проблем, нека го обсъдят отделно от децата, а не в тяхно присъствие докато стигнат до едно общо разбиране.

Твърде често родителите не са единни в ръководене на семейството. Бащата, който е твърде малко време с децата и не е запознат с техния темперамент и особености, често постъпва грубо и строго. Той не се контролира и ги наказва с гняв. Когато едно дете вижда това, вместо да се покорява, става още по-непослушно именно поради наказанието.

Майката допуска в някои случаи погрешни постъпки у детето да бъдат отминати незабелязано, докато в други случаи го наказва строго. Децата никога не знаят какво да очакват и търсят начин да вършат нарушения без да бъдат наказвани. Така се сее семето на злото, което пониква и дава плод.

Ако родителите са единни във възпитанието, детето ще разбере какво се иска от него. Но ако бащата чрез дума или поглед не одобрява дисциплината, която майката прилага, ако чувства, че е твърде взискателна и смята, че трябва да поправи нейната грубост чрез разглеждане и отстъпчивост, детето ще бъде погубено. Скоро то ще се научи да прави каквото си иска. Родителите, които допускат такъв грях към децата си, ще бъдат отговорни за техните души.

Ангелите наблюдават с напрегнат интерес всяко семейство, за да видят как родителите, настойници и приятели се отнасят към децата. Какво лошо ръководство наблюдават ангелите в семейство, където бащата и майката са разединени! Тонът на гласа, погледите, техните думи - всичко това издава дълбоки разногласия и показва, че те не са единни в ръководството на децата. Бащата разрушава влиянието на майката и по такъв начин подбужда децата да не зачитат нежността и любовта ѝ. Майката мисли, че е задължена да показва чувствата си пред децата, да задоволява апетита им и до им отстъпва, защото смята, че бащата е груб и нетърпелив и тя трябва да противодейства на неговата строгост.

НЕОБХОДИМИ СА МНОГО МОЛИТВИ И ТРЕЗВО РАЗМИШЛЕНИЕ. Чувствата не могат да бъдат трайни дори в домашния кръг, докато няма съгласие на волята и наклонностите с Божията воля. Всички способности и страсти трябва да бъдат доведени в хармония с добродетелите на Исус Христос. Ако бащата и майката в любов и страх Божии обединят интересите си, за да имат авторитет в дома, те ще почувстват необходимостта от много молитва и трезво размишление. И докато търсят Бога, очите им ще се отворят, за да видят небесните вестители, пратени да ги закрилят в отговор на молитвата с вяра. Те ще победят слабостите в своя характер и ще вървят към съвършенство.

СЪРЦАТА ДА БЪДАТ СВЪРЗАНИ С КОПРИНЕНАТА НИШКА НА ЛЮБОВТА. Бащи и майки, свържете сърцата си в най-тясна, най-щастлива връзка. Не подхранвайте разединение, а се свързвайте по-тясно един с друг. Тогава ще бъдете готови да привържете и сърцата на децата си към вас чрез копринената нишка на любовта.

Сейте семето за настоящето и за вечността! Цялото небе наблюдава старанията на християнските родители.

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - РЕЛИГИЯТА В СЕМЕЙСТВОТО

ДЕФИНИЦИЯ НА СЕМЕЙНАТА РЕЛИГИЯ. Семейната религия се състои в отглеждане на децата и възпитанието на децата в наставлението Господне. Всеки член на семейството, трябва да бъде хранен с уроците на Христос и интересът на всяка душа в дома трябва да бъде точно защитен, за да не може Сатана да я измамва и отдалечава от Христа. Това е образецът, който всяко семейство трябва да се стреми да постигне. Родителите трябва да проявяват воля и да не се обезсърчават по пътя към постигане на тази цел. Когато родителите са прилежни и усърдни в своите наставления и обучават децата си с очи, отправени към Божията слава, те сътрудничат на Бога и Бог сътрудничи с тях за спасяване душите на децата, за които Христос е умрял.

Религиозното наставление означава много повече от обикновеното. То означава, че вие трябва да се молите с вашите деца, като ги поучавате как да идват при Исус и да Му казват всички свои желания. То означава, че вие трябва да показвате чрез живота си, че Исус е всичко за вас и че Неговата любов ви прави търпеливи, любезни, въздържани и в същото време непоколебими при ръководенето на вашите деца, както Авраам правеше това.

В книгите на небето е записано точно как да се държите във вашия семеен живот. Този, който желае да стане светия на небето, трябва първо да стане светия в собственото си семейство. Ако бащата и майката са верни християни в дома си, те ще бъдат полезни членове на църквата и обществото, по същия начин по който ръководят работите на своето семейство. Родители, нека вашата религия не бъде просто изповедание, а реален живот за вас.

РЕЛИГИЯТА ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЧАСТ ОТ ДОМАШНОТО ВЪЗПИТАНИЕ. Домашната религия е ужасно занемарена. Мъже и жени проявяват интерес към

чуждестранните мисии. Дават щедро за тях и с това се стремят да успокоят съвестта си, смятайки, че даването за Божието дело ще изкупи тяхната небрежност при възпитаването на децата, забравяйки, че са длъжни първо да дават един добър пример в дома си. Но домът е тяхното мисионско поле и никакво извинение не ще бъде прието от Бога за занемаряването му.

Когато религията се практикува в дома, тя ще донесе голямо благословение. Религията ще насочва родителите да правят това, което Бог е предназначил да бъде извършено в дома. Децата ще бъдат отглеждани в страхопочитание, верност и любов към Господа.

Причината, поради която младите в настоящия век нямат склонност и интерес към религията е, че тяхното възпитание е погрешно. Не се проявява истинска любов към децата, когато им се позволява да задоволяват страстите си или когато неизпълнението на вашите нареждания се отминава безнаказано. Когато фиданката е огъната, дървото израства криво.

Ако религията трябва да влияе на обществото, тя трябва първо да влияе в домашния кръг. Ако децата бяха обучавани да обичат Бога и да имат страхопочитание към Него в дома си, когато отидат в света ще бъдат подготвени да обучават и своите собствени семейства в Божий дух и така принципите на истината ще станат част от общественото мислене и ще упражняват убедително влияние върху света. Религията не трябва да бъде отделяна от домашното възпитание.

ДОМАШНАТА РЕЛИГИЯ ПРЕДШЕСТВА ТАЗИ В ЦЪРКВАТА. В дома се поставят основите за успеха на църквата. Влиянията, които управляват домашния живот се пренасят в църковния живот. Следователно църковните задължения трябва да започнат най-напред в дома.

Когато има добра домашна религия, ще има и превъзходна религия в църквата. Дръжте крепостта на дома. Посвещавайте вашето семейство на Бога и говорете и действайте в дома като християни. Бъдете любезни, внимателни и търпеливи в дома, като знаете, че вие сте учителите. Всяка майка е учител, като в същото време трябва да бъде и ученик в училището на Христос, за да знае как да поучава и оформя правилно характера на своите деца.

Където липсва домашна религия, изповядването на вярата е без стойност... Мнозина мамят себе си като мислят, че характерът им ще бъде преобразен при идването на Христос. Няма да има никакво обръщане и промяна в сърцето при Неговото идване. Чрез благодатта на Христос недостатъците в нашия характер трябва още тук да бъдат поправени, докато трае благодатното време. Тук на земята е мястото, където трябва да се приготвим за небесното семейство.

Домашната религия е занемарена до голяма степен. Нашите думи въкъщи трябва да бъдат справедливи и разумни, иначе свидетелството ни в църквата няма да има никаква стойност. Ако не проявявате кротост, любезност и учтивост в дома си, религията ви ще бъде напразна. Ако има истинска домашна религия, ще има и повече духовна сила в църквата.

УЖАСНА ГРЕШКА Е ДА СЕ ОТЛАГА РЕЛИГИОЗНОТО НАСТАВЛЕНИЕ. Най-печалното нещо е да се оставят децата да растат без познанието за Бога.

Родителите вършат най-ужасна грешка, когато не дават на децата си религиозно възпитание, мислейки, че всичко ще се оправи в бъдеще, когато пораснат и сами се заинтересуват от религия. Родители, не можете ли да разберете, че ако не посвяте скъпоценното семе на истината, на любовта, на небесните добродетели в сърцето на детето, Сатана ще засее нивата на сърцето с плевели.

Твърде често децата се оставят да растат без религиозно възпитание, защото родителите мислят, че са твърде малки, за да възлагат на тях християнски задължения...

Въпросът за задълженията на децата по отношение на религията трябва да се решава категорично и без колебание, докато те са още членове на семейството.

Родителите стоят на мястото на Бога пред децата си, за да им казват с решителност какво трябва и какво не трябва да вършат. Всяко старание за тях, извършено с любезност и себевладение, ще култивира в детските характери елементи на твърдост и решителност... Не по-малко е задължението на бащите и майките да научат децата си още от ранно детство да не нарушават съботата, да не занемаряват богослужението и семейната молитва, отколкото да не крадат. Родителите са тези, които трябва да издигнат защитната стена.

Възпитанието в християнските принципи трябва да започне още от най-ранните детски години и да се поддържа и по-нататък. Когато сърцата на децата са най-впечатлителни, те трябва да бъдат научени на вечните стойности и да помнят, че живеят, говорят и действат в присъствието на Бога.

Родители, каква насока следвате? Действате ли с разбирането, че децата ви по отношение на религиозните въпроси трябва да бъдат оставени свободни от всякакви ограничения? Оставете ли ги без съвет и увещание в детството и младостта им? Оставете ли ги да вършат каквото си искат? Ако е така, вие сте небрежни към отговорностите, които са ви поверени от Бога.

СЪОБРАЗЯВАЙТЕ НАСТАВЛЕНИЯТА СИ С ДЕТСКАТА ВЪЗРАСТ. Щом децата станат способни да разбират, родителите трябва да им разказват историята за Исус, за да могат да научат скъпоценната истина за Бебето от Витлеем. Създавайте в детските умове и сърца чувства на искрена набожност, като приспособявате наставленията си към тяхната възраст и възприемчивост. Представяйте децата си в молитва пред Исус, защото Той ги е създал, за да се научат на религия така, както се учат да оформят думите, които изговарят.

Когато са съвсем малки, децата са много чувствителни към Божествените влияния. Господ полага специална грижа за тези деца. И когато върху тях влияят увещанията Господни, те стават помощ, а не пречка за своите родители.

РОДИТЕЛИТЕ ТРЯБВА ЗАДРУЖНО ДА ПОДДЪРЖАТ РЕЛИГИЯТА В ДОМА. Бащата и майката са отговорни за поддържането на религията в дома.

Нека майката не се натоварва толкова, че да няма време за духовните нужди на своя дом. Нека родителите търсят Бога за ръководство в своето дело. На колене пред Него те ще спечелят истинското разбиране на своята отговорност и ще могат да предадат децата си на Този, Който никога не греши в съвет и наставление...

Бащата не трябва да оставя грижата за духовното напътствие на децата единствено на майката. Велико дело има да се осъществява от бащи и майки и всеки трябва да извърши своята част в подготовката на децата за великия ден на съда.

Родители, вземайте децата си с вас при всяка религиозна дейност. Предавайте им своята вяра и ги посвещавайте на Христос. Не позволявайте нищо да попречи на вашия стремеж да ги възпитавате правилно и не забравяйте отговорността си. Не допускайте никакви светски интереси да ви накарат да изоставите децата си на заден план. Никога не позволявайте те да бъдат изолирани от вашия християнски живот. Водете ги с вас при Бога. Възпитавайте умовете им така, че да се запознаят с Божествената истина. Оставайте ги да общуват с тези, които обичат Бога. Доведете ги при Божия народ като деца, на които желаете да помогнете да изградят характери за вечността.

Религията в дома какво ли не може да постигне! Тя ще извърши делото, което Бог е определил да бъде извършено във всяко семейство. Децата ще израснат хранени и наставяни от Господа. Те ще бъдат възпитани и обучени не само като членове на обществото, но и на Божието семейство.

ДЕЦАТА СЕ УЧАТ ОТ РОДИТЕЛИТЕ НА СЪДЪРЖАТЕЛЕН ЖИВОТ. Всяко нещо оставя своето впечатление върху детския ум. Изражението на лицето се наблюдава, гласът има своето влияние, а също и цялостното ни поведение е пример за подражание от децата. Разгневените и заядливи бащи и майки дават на децата си уроци, за които, в даден период от живота, вероятно биха дали целия свят, ако бе техен, за да ги заличат от съзнанието на децата си. Децата трябва да виждат, че животът на родителите им е изпълнен със смисъл, който е в съгласие с тяхната вяра. Чрез водене на съдържателен живот и упражняване на себевладение родителите могат да оформят характерите на своите деца в положителна насока.

БОГ ЗАЧИТА ДОБРОТО СЕМЕЙСТВО. Родителите, които поставят Бога на първо място в своето семейство и поучават децата си, че страхът Божи е начало на мъдростта, прославят Господа пред ангели и пред човеци, чрез представяне на добре уреден и дисциплиниран дом. Семейство, което обича и се покорява на Бога, вместо да се бунтува срещу Него, където Неговото име се почита и прославя, в такъв дом има благословение. Ангелите се радват да присъстват в дом, където Бог управлява и децата са поучавани да почитат религията, Библията и Своя Създател. Такива домове могат да претендират за обещанието: “Който Ме почита и Аз ще го почета”.

КАК ХРИСТОС Е ВЪВЕДЕН В ДОМА? Когато Христос е в сърцето, Той е въведен и в семейството. Бащата и майката чувстват важността да живеят в послушание на Светия Дух, така че небесните ангели, изпращани да слугуват на тези, които ще наследят спасение, ще им служат като учители в дома, възпитавайки и обучавайки ги как да изпълняват това важно дело. В дома може да има малка църква, която ще почита и прославя Изкупителя.

НАПРАВЕТЕ РЕЛИГИЯТА ПРИВЛЕКАТЕЛНА. Направете християнския живот привлекателен. Говорете за онази страна, в която последователите на Христос ще съградят своите домове. Когато правите това, Бог ще ръководи децата ви във

всяка истина, изпълвайки ги с желание да се приготвят за жилищата, които Христос е отишъл да приготви за тези, които Го обичат.

Родителите не трябва да принуждават децата си да изповядват формална религия, а трябва да представят вечните принципи пред тях в най-добрата светлина.

Родителите могат да направят привлекателна Христовата религия чрез радостта, която те самите изпитват, чрез християнска учтивост и нежност, чрез съчувствие към другите, като същевременно трябва да бъдат твърди в изискванията си за почит, уважение и послушание от страна на децата. Децата трябва да бъдат научени на правилни принципи.

Необходимо е да създаваме у младите хора стимули за вършене на правото. Среброто и златото не са достатъчни. Нека да представим пред децата любовта, благодатта и милостта на Христа, скъпоценността на Неговото Слово и радостта на победителя. Чрез такива усилия и старание вие ще извършите едно дело, което ще трае през вечността.

ЗАЩО НЯКОИ РОДИТЕЛИ НЕ УСПЯВАТ? Някои родители, макар да се мятат за религиозни, не изтъкват постоянно пред децата си факта, те трябва да служат на Бога и да Му се покоряват, че удобства, удоволствия и лични склонности и желания не трябва да се намесват в Божието изискване към тях. “Страхът от Господа е начало на мъдростта”. Тази истина трябва да бъде основен принцип на самия им живот и на техния характер. Правилното разбиране за Бога чрез познанието за Христос, Който умря, за да бъдем спасени, трябва да бъде отпечатано в тяхното съзнание.

Родители, вие можете да мислите, че нямате време да правите всичко това, но трябва да отделяте време да вършите вашата работа в семейството, иначе Сатана ще запълни вакуума. Отхвърлете всичко в живота си, което пречи да възпитавате децата си по Божията воля. Отхвърлете всичко от временно естество, живеете икономично, ограничете вашите желания, но заради Христа не занемарявайте религиозното възпитание на вас и вашите деца.

ВСЕКИ ЧЛЕН НА СЕМЕЙСТВОТО ТРЯБВА ДА ПОЗНАВА БОГА. Наставленията, които Мойсей даде във връзка с Пасхата са пълни със значение и са валидни за родители и деца и днес...

Бащата трябваше да действа като Първосвещеник в дома и ако бащата бе умрял, най-старият син трябваше да извърши тържественото задължение да поръси праговете на вратата с кръв. Това е символ на делото, което трябва да бъде извършено във всяко семейство. Родителите трябва да събират децата си в дома и да представят Христос пред тях като Пасхално агне. Бащата трябва да посвети всеки член на своето семейство на Бога и да извърши делото, което е представено чрез празника на Пасхата. Рисковано е да се остави този тържествен дълг в ръцете на други.

Нека родителите християни решат да бъдат верни на Бога. Нека събират децата си около себе си. Нека “поръсят праговете на вратата с кръв, представяща Христос” като Единствен, Който може да закриля и спасява; така поразяващият ангел да отmine любимите в домашния кръг. Нека светът види, че в дома действа нещо повече от човешко влияние. Нека родителите поддържат жива връзката си с Бога, нека застанат на Христовата страна и да покажат чрез Неговата благодат какво голямо добро може да се извърши с тяхното сътрудничество.

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ПЕТА - МОРАЛНИ ОБРАЗЦИ

САТАНА ТЪРСИ НАЧИНИ ДА ИЗВРАТИ НАРЕДБАТА ЗА БРАКА. Стремекът на Сатана бе [в предпотопния свят] да изврати наредбата за брака, да отслаби неговите задължения и да омаловажи неговата святост, защото по никакъв друг начин не можеше да заличи Божия образ у човека и да отвори вратата за покварата и порока.

Сатана добре познава материала, с който работи в човешкото сърце. В продължение на хиляди години с демонска ревност той е изучавал слабите места на човешкия характер и напада именно там, защото те са най-уязвими. И в миналото той е събарял най-силните мъже, князете на Израил, чрез същите изкушения, които имаха успех при Ваалфегор. През всички векове той е причинявал “корабокрушение” на характера при тези, които са засядали върху скалите на чувствените влечения.

ТРАГЕДИЯТА В ИЗРАИЛ. Престъплението, което доведе Божиите съдби над Израил бе грехът на разпуснатостта. Готовността на жените да впримчат души не свършва при Ваалфегор. Въпреки наказанието, което постигна грешниците в Израил, същото престъпление се повтаря многократно. Сатана искаше да направи падението на Израил пълно.

Разпуснатостта на евреите, им причини това, което всички войни с езичниците и клетвите на Ваалам не можаха да направят. По този начин те се отделиха от Бога и Той оттегли от тях своята защита и закрила. Бог се обърна и стана техен враг. Толкова много от князете и народа бяха провинени в разпуснатост, че това стана национален грях, защото Бог бе разгневен на цялото събрание.

ИСТОРИЯТА ЩЕ СЕ ПОВТАРЯ. С приближаване към края на земната история Сатана ще работи с всичката си сила, по същия начин и със същите изкушения, които той използва при древния Израил, тъкмо преди да влезе в Обещаната земя. Той ще поставя примки за тези, които претендират, че пазят Божиите заповеди и са почти на границите на небесния Ханаан. Той ще употреби до краен предел своите сили, за да впримчва души и да напада Божия народ, атакувайки неговите най-слаби страни. Тези, които не подчиняват своите страсти на разума, тези, които позволяват на ума си да ги насочва към задоволяване на ниските плътски страсти, Сатана е решил да унищожи чрез своите изкушения и да поквари душите им чрез разпуснатост. Неговата цел са не само маловажни и неизвестни лица, но той употребява своите примки и чрез онези, които може да привлече като свои агенти, за да прелъстяват и подбуждат човеците да вършат неморални неща, осъдени от Божия закон. Сатана воюва и срещу хора, които са на отговорни постове, проповядват Божия закон и чиито устни са изпълнени с аргументи в защита на Неговите заповеди. Над такива той пуска в действие своите пъклени сили и своите агенти, за да ги събори чрез слабите страни на характера им, като знае, че този, който отстъпи в едно, е виновен във всичко и постигайки така власт над целия човек. Ум, душа, тяло и съвест са станали развалина. Триумфът на Сатана е още по-голям, ако това лице е било вестител на истината и е имало по-голяма

светлина, или ако Господ го е употребил като Свой инструмент в делото на истината. Как ликува Сатана тогава! Бог е обезславен!

ДНЕС СЕ ШИРИ НЕМОРАЛНОСТ. Пред мен бе представена ужасната картина на състоянието, в което се намира светът днес. Неморалността се шири навсякъде. Разпуснатостта е особеният грях на този век. Никога порокут не е издигал своята безобразна глава така дръзко, както днес. Човеците изглеждат като парализирани и тези, които обичат доброто и истинското благочестие са близо до отчаяние поради дързостта и силата на ширещата се безнравственост. Нечестието, което изобилства, не се ограничава само до невярващите и присмиващите се. О, да беше такъв случаят! Но това не е така. Много мъже и жени, които изповядват религията на Христос, също са провинени. Дори някои от тези, които изповядват, че очакват Неговото идване, не са по-готови за това събитие, отколкото Сатана. Те не очистват себе си от всяка поквара. Те така дълго са служили на своите страсти, че е естествено за техните мисли да бъдат нечисти и въображението им да бъде покварено. Невъзможно е умовете им да бъдат насочени към чисти и святи неща, както е невъзможно да се обърнат водите на Ниагарския водопад да текат обратно... Всеки християнин трябва да се научи да обуздава своите страсти и да бъде ръководен от библейските принципи. Докато не направи това, той не е достоен за името християнин.

Преобладава любовен сантиментализъм. Женени мъже приемат внимание от омъжени или неомъжени жени. Жените също изглеждат като омагьосани и често губят разум, духовната си проницателност и доброто си здраво чувство за нещата. Те вършат точно това, което Божието Слово осъжда, точно нещата, които Святият Дух осъжда. Предупреждения, изобличения са предавани ясно пред тях и все пак те продължават да вървят по същия път, по който другите са вървели преди тях. Това е безумна игра, която играят. Сатана ги подбужда да разрушат себе си, да излагат на опасност Божието дело, да разпънат Божия Син отново и да Го опозорят.

Невежество, любов към удоволствия и грешни навици, покварено тяло, душа и дух изпълват света с морална проказа. Смъртоносна морална малария е разрушила хиляди и десетки хиляди. Какво може да се направи, за да се спаси нашата младеж? Ние можем да направим твърде малко, но Бог желае и царува и Той може да извърши много повече.

БОЖИЯТ НАРОД ТРЯБВА ДА СЕ ОТЛИЧАВА ОТ СВЕТА. Свободното държание в този век на морална поквара не трябва да бъде критерий за последователите на Христа. Тази модерна проява на интимност не трябва да съществува между християните, които се готвят за безсмъртие. Ако сладострастие, поквара, прелюбодеяние, престъпление и убийство са обикновени неща за онези, които не познават истината и които отказват да бъдат ръководени от принципите на Божия закон, колко важно е тогава хората, които изповядват, че са последователи на Христос, свързани с Бога и ангелите, да им показват един по-добър и по-благороден път. Колко важно е тогава, чрез добродетелност те да се различават от хората, ръководени от груби страсти.

ВСЕ ПО-ГОЛЕМИ ТРУДНОСТИ И ОПАСНОСТИ. В този век на морално израждане мнозина ще бъдат заслепени от греха така, че ще изберат разпуснатия

живот, защото той задоволява извратените склонности на сърцето. Вместо да се оглеждат в огледалото на Божия закон и да приведат сърцето и характера си в хармония с Божия образец, тези хора позволяват на агентите на Сатана да издигат свои образци в тяхното сърце. Покварени човечеи считат, че е по-лесно за тях да тълкуват Писанието така, че то да поддържа тяхното беззаконие, отколкото да се откажат от своята поквара и грях и да бъдат чисти в сърце и живот.

Такива хора се срещат много повече, отколкото можем да си представим, и те ще се умножават колкото краят на времето наближава.

Когато омайващата сила на Сатана контролира дадена личност, Бог бива забравен и човекът, който е изпълнен с нечисти цели и намерения, бива превъзнесен. Скрити грехове на разпуснатост се практикуват от такива хора като добродетел. Това е особен вид магьосничество... Винаги има магьосническа сила в ереси и разпуснатост. Умът е заблуден така, че не може да разсъждава трезво и измамата постоянно го отдалечава от чистотата. Духовният поглед се замъглява и хора с непокварен до сега морал биват объркани от измамната софистика на агентите на Сатана, които изповядват, че са вестители на светлината. Измамата е, която дава сили на тези агенти. Ако те правеха своите предложения открито и дръзко, щяха да бъдат отблъснати без никакво колебание; но те работят най-напред да спечелят симпатия, да си осигурят доверие и да създадат впечатление, че са святи, пожертвувателни Божии люде. И тогава, като специални пратеници на Сатана започват своето изкусително дело да отклоняват души от правия път, като се опитват да направят невалиден Божия закон.

МЪЖЕТЕ И ЖЕНИТЕ ТРЯБВА ДА СТОЯТ НА СВОЕТО МЯСТО И ДА ЖИВЕЯТ БЕЗУКОРНО. Умът на един мъж или жена не преминава за един момент от чистота и святост към поквара, развала и престъпление. Изисква се време, за да може да бъде преобразен един човек по Божие подобие, или пък създадените по Божии образ човечеи да станат брутални, със сатанински черти. Чрез гледане ние се преобразяваме. Макар и създаден по образа на своя Създател, човек може да насочи ума си така, че грехът, от който някога се е отвращавал, да му стане приятен. Като престане да бди и да се моли, той престава да пази крепостта на сърцето си и се отдава на греха и престъплението. Умът деградира и е невъзможно да се издигне от покварата, докато моралните и интелектуални сили робуват на страстите. Трябва да се води постоянна борба с плътския ум; ние трябва да бъдем подкрепени от пречистващото влияние на Божията благодат, която ще възвиси ума и ще го насочи към чисти и святи мисли.

Няма сигурност за никой човек, млад или стар, докато не чувства нужда да търси Бога за съвет при всяка постъпка. Единствено онези, които поддържат тясно общение с Бога, ще се научат да ценят и почитат чистотата, доброто, смирението и кротостта, които Бог цени. Сърцето трябва да бъде защитено, както това на Йосиф. Тогава изкушението да се отделим от целомъдрието ще бъде посрещнато с думите: "Как да сторя това голямо нечестие и да съгреша пред Бога?" И най-силното изкушение не е извинение за грях. Независимо колко тежко е изкушението, което има да понесете, грехът е ваше собствено дело. Трудността е в необновеното ви сърце.

Имайки предвид опасностите в днешно време, няма ли ние, като народ, пазещ Божии заповеди, да отстраним отсрещ нас всеки грях, всяка нечистота, всяка извратеност? Няма ли жените, изповядващи истината, да се пазят да не би и най-малко

да насърчават неподходяща близост? Те могат да затворят всяка врата на изкушението, ако съблюдават по всяко време строга резервираност и прилично държана.

ЖЕНИТЕ ТРЯБВА ДА ПОДДЪРЖАТ ВЪЗВИШЕНИ ОБРАЗЦИ НА ПОВЕДЕНИЕ. Аз пиша с болка на сърце, че жените в този век, омъжени и неомъжени, твърде често не проявяват сдържаността, която е необходима. Те действат като кокетки. Насърчават вниманието на женени мъже към тях и тези, които са със слаб морал, лесно се поддават. Тези неща, ако им се даде място, умъртвяват моралното чувство и заслепяват съзнанието така, че престъплението не изглежда греховно. Събуждат се мисли, които не биха се появили, ако жената стои на мястото си с цялата си скромност и сериозност. Тя може да не е имала никаква лоша цел или подбуда, но е насърчавала мъже, които са изкушавани и които се нуждаят от цялата помощ, която могат да получат от жените. Много злини могат да бъдат избегнати чрез предпазливостта и вниманието на жените, които не допускат никакво свободно държание и не приемат никакво по-особено внимание, а запазват своето високо морално чувство и достойнство.

Отдавна съм решила да говоря с моите сестри и да им кажа за това, което Господ ми е показвал от време на време за голямата им вина. Те не са внимателни и не се въздържат от всякакъв вид зло. Те не се замислят сериозно за своето поведение както би трябвало да правят жени, изповядващи благочестие. Техните думи не са подбрани и внимателни като на жени, които са приели Божията благодат. Те се държат твърде фамилиарно с братята във вярата. Спират се край тях, наклонят се към тях и изглежда предпочитат тяхното общество. Приятно им е вниманието, което им се оказва.

От светлината, която Господ ми е дал, искам да споделя, че нашите сестри трябва да имат съвсем друго поведение. Трябва да бъдат по-сдържани, да не проявяват прекалена свобода в поведението и да развиват у себе си “срамежливост и целомъдрие”. Както братята, така и сестрите са твърде склонни към шеговити разговори, когато са заедно. Жени, изповядващи благочестие, са склонни много да се шегуват, да се закачат и да се смеят. Това е неуместно и оскърбява Божия Дух. Тези прояви разкриват липсата на истинска християнска изисканост. Те не укрепват душата в Бога, а съгъстват тъмнината в нея. По този начин те стават причина небесните ангели да се оттеглят и това да се отрази неблагоприятно върху престижа на тези, които правят подобни грешки.

Твърде често жените са изкусителки. По един или друг повод те привличат вниманието на мъже, женени или неженени, и чрез държанието си ги насърчават да нарушат Божия закон. Така те разрушават тяхната полезност и поставят душите им в опасност... Ако жените биха възвисили духовния си живот и биха станали съработници на Христос, те биха намалили до голяма степен опасността от своето влияние. Но липсата на загриженост за домашните отговорности, която често се наблюдава, както и пренебрегването на Божиите изисквания към тях, често пъти насочва влиянието им в съвсем погрешна посока, принизява способностите им и тяхното дело не носи Божествения отпечатък.

Има твърде много напористи госпожици и дръзки, самоуверени жени, които имат способността да привличат вниманието към себе си. Когато се намират в компанията на мъже, те предизвикват ухажването им, независимо дали са женени или

неженени. И ако мъжът не е обърнат твърдо с лице към Христос, той лесно ще бъде впримчен в мрежата на Сатана.

Като посланик на Христос настойчиво умолявам всички, които изповядват настоящата истина, да се отвращават от всяка нечистота и да напускат обществото на хора, които внушават нечисти мисли. С най-голяма ненавист се отвръщайте от тези оскверняващи грехове. Бягайте от такива, които дори в разговори позволяват на ума да се отклонява в такава насока, защото от “препълването на сърцето говорят устата...”

Не трябва нито за момент да се дава място на прикрито нечисто внушение, защото то ще опетни душата, както нечистата вода замърсява канала, през който минава.

Жена, която позволява в нейно присъствие да бъде изречена нечиста дума или да бъде направен непочтителен намек, не е такава, каквато Бог желае да бъде. Жената, която допуска неподходяща фамилиарност или непочтени внушения, не запазва даденото ѝ от Бога женско достойнство.

ЗАПАЗЕНИ ЧРЕЗ СВЕЩЕНИЯ КРЪГ НА ЧИСТОТАТА. Нашите сестри трябва да развиват истинска кротост. Те не трябва да се поставят на преден план, да не са излишно приказливи и дръзки, а да бъдат скромни, непретенциозни и бавни на говорене. Учивостта и любезността трябва да бъдат техни характерни черти. Да бъдат вежливи, състрадателни, прощателни и смирени - това е подходящо и угодно на Бога. Ако имат такова поведение, те няма да бъдат ограждани с неподходящо внимание от мъже в църквата или вън от нея. Всички трябва да чувстват, че около такава жена има свещен кръг на чистота, който я предпазва от всякакви неподходящи волности.

У някои жени, изповядващи благочестие, съществува твърде голяма свобода на държанието, която води до съгрешаване и зло. Но благочестивите жени, чиито умове и сърца са заети с мисли и теми, укрепващи чистотата на живота и поддържащи постоянно общуване с Бога, много трудно могат да бъдат отклонени от пътя на правдата и добродетелта. Такива жени ще бъдат защитени от софистиката на Сатана. Те ще бъдат подготвени да се противопоставят на неговите привлекателни примки.

Апелирам към вас, последователи на Христос, които имате възвишен дух, изповядвате истинска вяра, да поддържате скъпоценния зародиш на скромността. Това ще ви запази добродетелни.

КОНТРОЛ НАД МИСЛИТЕ. Вие трябва да контролирате мислите си. Това не е така лесно и не може да се постигне без настойчиви и усърдни старания. Но Бог изисква усилия от вас в това отношение. Това е дълг на всяко разумно същество. Вие сте отговорни пред Бога за вашите мисли. Ако сте склонни към празни игри на въображението и позволявате на ума си да се спира върху нечисти предмети, вие сте в известна степен виновни пред Бога почти толкова, колкото ако вашите мисли биха се превърнали в действие. Онова, което ви запазва от самото действие е липсата на подходящ случай. Дневно и нощно мечтание и градене на въздушни кули са лоши и извънредно опасни навици. Такива навици веднъж създадени е невъзможно да бъдат премахнати и мислите да бъдат насочени към чисти, святи и възвишени теми.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ ЛАСКАТЕЛСТВА. Мъчно ми е когато виждам мъже да бъдат хвалени, ласкани и ухажвани. Бог ми е открил, че някои мъже, които приемат такова внимание са недостойни да произнесат Неговото име с устните си. Въпреки това те се възвишават до небето от ограничени същества, които съдят само по външния вид. Сестри мои, никога не ласкайте и не ухажвайте слаби, грешни мъже, било млади или стари, женени или неженени. Вие не познавате тяхната слабост и не знаете, че вниманието и ласкателствата могат да се окажат за тяхна погибел. Аз съм обезпокоена от късогледството, което много жени проявяват в това отношение.

Мъжете, които вършат Божието дело и които имат Христос в сърцето си, няма да снижават образа на моралност, но ще трябва да го издигат по всяко време. Те не ще се оставят да бъдат ласкани, ухажвани или глезени от жените. Нека мъжете, женени или неженени, кажат: “Ръцете долу! Аз никога няма да позволя да бъде охулено моето добро име. Доброто име ми е капитал, по-скъп и от злато и сребро. Нека го запазя свято и неопетнено. Ако човешките охулват моето име, нека това да бъде поради същата причина, поради която говореха зле и за Христос - защото мразеха чистотата и святостта на Неговия характер, защото той бе постоянен укор за тях.”

АКО ПРОПОВЕДНИКЪТ ИЗКУШАВА. И най-незначителният намек, който ви приканва да отстъпите пред греха или да позволите и най-незначителното свободно държание към вас, откъдето и да идва той, трябва да бъде отхвърлен като най-лошо оскърбление на вашето женско достойнство. Целувката в неподходящо време и място трябва да ви накара да отблъснете пратеника на Сатана с неодобрение. Ако той заема високо положение и борави със свети неща, грехът е десетократно по-голям и трябва да накара богобоязливата жена или девойка да отскочи с ужас - не само от греха, който е бил извършен, но и от лицемерието и подлостта на този, когото народът почита и уважава като Божи служител.

Ако проповедник на Евангелието не контролира своите страсти, ако не следва примера на апостола и по този начин обезславя своята вяра и призвание, нашите сестри, които изповядват благочестие, не трябва нито за момент да се заблуждават, че грехът или престъплението загубват своята греховност, защото техният проповедник си позволява да го върши. Фактът, че мъже на отговорни постове проявяват фамилиарност с греха, не намалява вината и големината му в ума на когото и да било. Грехът изглежда толкова по-греховен и по-отвратителен, колкото лицето, което го върши е на по-голяма почит и уважение. Умът на чистия и възвишения трябва да се отврати и да отбягва онзи, който се отдава на греха, както би избягал от змия, чието ухапване е смъртоносно. Ако сестрите притежават чистота на сърцето, всяка грешна постъпка, дори от техния проповедник, трябва да бъде отхвърлена с решителност, така че никога да не се повтори.

БЪДЕТЕ ВЕРНИ НА БРАЧНИЯ ОБЕТ. Колко внимателен трябва да бъде съпругът и бащата, за да поддържа верността си към брачната клетва! Колко разумен и почтен трябва да бъде характерът му, за да не насърчава той мисли у млади момичета или дори у омъжени жени, които не са в съгласие с възвишения, свят образец - Божиите заповеди! Христос показва, че тези заповеди са изключително всеобхватни, достигащи дори до мислите, намеренията и подбудите на сърцето. Ето къде мнозина съгрешават. Техните сърдечни подбуди нямат чистия, свят характер, който Бог

изисква; и колкото и високо да е тяхното призвание, колкото и таланти да са те, Бог ще отбележи срещу имената им неправда и ще ги счете за много по-виновни и заслужаващи Неговия гняв, от онези, които имат по-малко талант, по-малко светлина, по-малко влияние.

На женените мъже ми е заръчано да кажа: “Вашата съпруга, майката на вашите деца е тази, на която дължите почит и чувства на привързаност. Вниманието ви трябва да бъде отдадено на нея, мислите ви трябва да са заети с планове за нейното щастие”.

Показвани са ми семейства, в които съпругът и бащата не е запазил онази съдържаност, онази достойна, богоподобна мъжественост, която подхожда на един последовател на Христос. Той не е успял да извърши дела, подбудени от любов и нежност, дела, които дължи на своята съпруга и която пред Бога и ангелите е обещал да обича, да почита и уважава, докато и двамата са живи. В същото време момичето, наето да върши домакинската работа, има свободно време да украсява косата си, за да бъде привлекателно, а на него му е приятно, глупаво приятно. Той не показва вече своята любов и внимание към съпругата си, както някога. Бъдете сигурни, че тук Сатана работи. Уважавайте наетите помощнички, отнасяйте се любезно с тях, зачитайте ги, но не отивайте по-далече. Нека държанието ви бъде такова, че да не дава никакъв повод за фамилиарничене с тях.

ПАЗЕТЕ СЕМЕЙНИТЕ ТАЙНИ. О, много огорчения и нещастия са причинени поради събаряне на стените, които пазят семейната тайна. Тези стени са издигнати, за да пазят чистотата и святостта на дома! Понякога трето лице се възползва от доверието на жената и нейните лични семейни тайни са разкрити пред “близкия” приятел. Това е примка на Сатана, за да отчуждава съпруга и съпругата. О, ако можехме да се преборим с това явление, колко скърби биха се спестили! Заключете втрے в сърцата си всичко, което знаете за грешките на другия. Споделяйте трудностите си само с Бога. Той може да ви даде правилен съвет и сигурна утеха, които ще бъдат искрени и чисти, без никаква горчивина.

Когато жената разказва своите семейни трудности и се оплаква от своя съпруг пред чужд мъж, тя нарушава своята брачна клетва. Тя обезславя своя съпруг и събаря стената, която трябва да пази святостта на брачната връзка. Тя отваря широко вратата и кани Сатана да влезе със своите хитри изкушения. Точно това желае Сатана. Ако жената иска да сподели с брат християнин своите разочарования и трудности, той трябва да я посъветва да избере някоя сестра за свой довереник, ако изобщо е необходимо да споделя преживяванията си и само на нея да повери това, което я измъчва. В такъв случай нещата няма да получат такъв лош вид, чрез който делото на Бога би могло да пострада или да се охули.

КАК ДА СЕ ЗАПАЗИМ ОТ ОТКЛОНЕНИЕ? Говоря на нашия народ. Ако вие се приближите при Христа и желаете да украсите вашата вяра чрез Богоподобен живот и духовни разговори, вашите нозе ще бъдат запазени от отклонение в забранени пътища. Ако вие сте будни и постоянно бдите в молитва, ако вършите всичко така, като че стоите в Божието присъствие, ще бъдете запазени от падане и изкушения и можете да се надявате да бъдете запазени чисти, неопетнени и неосквернени до края. Ако поддържате вашето доверие твърдо до край, вашите пътища ще бъдат основани в Бога; и онова, което благодатта е започнала, славата ще увенчае в царството на нашия

Бог. Плодовете на Духа са любов, радост, мир, дълготърпение, благодет, милосърдие, вяра кротост, въздържание - срещу тях няма закон. Ако Христос е в нас, ние ще разпъваме плътта с нейните похоти и страсти...

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ШЕСТА - РАЗВОДЪТ

БРАКЪТ Е ДОГОВОР ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ. В съзнанието на младите хора бракът е изпълнен с романтика. Трудно е да освободим въображението си от нея и да повлияем на ума да осъзнава постоянно тежката отговорност, включваща се в женитбеното обещание. Това обещание свързва съдбата на две лица с връзка, която нищо освен смъртта не може да унищожи.

Всяко брачно задължение трябва да бъде грижливо обмисляно, защото женитбата е стъпка за цял живот. Както мъжът, така и жената трябва внимателно и сериозно да обмислят дали могат да останат верни един на друг през превратностите на живота, докато са живи.

ИСУС ПОПРАВИ ПОГРЕШНИТЕ СХВАЩАНИЯ ЗА БРАКА. На евреите бе позволено мъжът да напусне жена си и по най-незначителни причини. Тогава жената имаше право да се омъжи повторно. Този обичай обаче водеше до твърде големи нещастия и грехове. В планинската проповед Исус ясно заяви, че не може да има никаква друга причина за разтрогване на брачната връзка, освен неверността към брачната клетва. “Който напусне жена си, - каза Той - освен поради прелюбодейание и се ожени за друга, той прелюбодейства” (Матей 19:9).

Когато по-късно фарисеите попитаха Исус законен ли е разводът, Той посочи на слушателите си установяването на брака при сътворението. Каза: “Поради вашето жестокосърдечие Мойсей ви е позволил да напускате жените си, но отначало не е било така” (Матей 19:8). Припомни им славните дни в Едем, когато Бог бе казал, че всичко е “много добро”. Тогава бяха установени бракът и съботата - и двете за прослава на Бога и за благо на човеците. Когато съедини ръцете на святата двойка, Творецът каза: “Ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си и ще бъдат една плът” (Битие 2:24). С това Той обяви брачния закон за всички Адамови чада до края на времето. Онова, което самият небесен Отец бе промислил за добро, за най-голямо благословение и развитие на човека, бе изразено в Неговия закон.

Исус дойде на нашия свят да поправи грешките и да възстанови моралния образ на Бога в човека. Погрешни мнения по отношение на брака намираха място в съзнанието на учителите в Израил. Те бяха обезсилили свещената наредба за брака. Мъжът бе станал така коравосърдечен, че и по най-малки причини се разделяше със съпругата си или можеше да я отдели от децата и да я изпъди. Това се считаше за голям позор и често се придружаваше с най-тежки страдания за отхвърлената.

Христос дойде да поправи тези злини и Неговото първо чудо бе извършено на една сватба. Така Той обяви на света, че бракът е свята институция, когато се пази чиста и неопетнена.

СЪВЕТ КЪМ ТОЗИ, КОЙТО МИСЛИ ЗА РАЗВОД. Вашите идеи по отношение на женитбата са били погрешни. Нищо освен опетняването на брачното легло не може

да разруши или да анулира брачната клетва. Ние живеем в усилни времена, когато няма сигурност в нищо, освен в твърдата и непоколебима вяра в Исус Христос. Ако не сме будни в молитва, няма сърце, което да не може да бъде отстранено от Бога чрез измамите на Сатана.

Вашето здраве би било в много по-добро състояние, ако в ума ви имаше мир и покой. Но умът ви е смутен и неуравновесен и вие неправилно разсъждавате за развода. Вашите възгледи не могат да бъдат подкрепени, защото основанията ви са неправилни. Човеците нямат свободата да създадат закон за себе си, да отстранят Божия закон и да следват собствените си наклонности. Те трябва да изхождат от великия Божий образец на правдата...

Бог е дал само една причина, поради която жената може да остави своя съпруг или един съпруг да остави жена си - тази причина е прелюбодейството. Нека това основание да бъде разглеждано с молитва.

СЪВЕТ КЪМ РАЗДЕЛЕНА ДВОЙКА. Братко мой и сестро моя, за известно време поради някакви причини вие не живеете заедно. Този начин на живот не е добър и не трябва да го следвате. Вие не бихте постъпили така, ако и двамата се стараехте да проявявате търпение, любезност и въздържание, които би трябвало да съществуват между добрите съпрузи. Никой от вас не трябва да налага своята воля и да се опитва да прокарва свои планове и идеи без оглед на последиците, които биха могли да произтекат от това. Никой от вас не трябва да прави това, което е угодно само на него. Нека смекчаващото, покоряващото влияние на Божия Дух да работи във вашите сърца и да ги подготви за възпитанието на децата ви... Молете се на вашия Небесен Отец да ви пази от изкушението да си говорите грубо един на друг, да бъдете нетърпеливи и да не се изслушвате. Това се отнася и за мъжа, и за жената. И двамата имате несъвършен характер. Вашето отношение един към друг често не е било мъдро, понеже не сте били под Божествен контрол.

Аз ви моля да поставите себе си под Божието ръководство. Когато сте изкушавани да говорите предизвикателно, въздържайте се да го правите. Вие ще бъдете изкушавани в това отношение, защото не сте победили тази лоша черта във вашия характер. Но всеки погрешен навик трябва да бъде превъзмогнат. Предайте се напълно на Бога. Паднете върху скалата Исус Христос и бъдете напълно съкрушени. Като съпруг и съпруга дисциплинирайте себе си. Когато имате нужда от помощ, отивайте при Христос. Той е готов да ви помогне със Своето Божествено съчувствие и с изобилната Си благодат...

Покайте се пред Бога за своето минало поведение. Постарайте се да постигнете разбиране и се съединете отново като съпруг и съпруга. Отстранете несъгласието и неприятните опитности от вашия минал живот. Имайте кураж в Господа. Затворете прозорците на душата за земното и ги отворете за небесното. Ако вашите гласове се издигат в молитва за повече светлина от небето, Господ Исус, Който е светлина, живот, мир и радост, ще чуе вашия зов. Той, слънцето на правдата, ще огрее всички кътчета на вашия ум, ще освети душевния ви храм. Ако вие приемете слънчевите лъчи на Неговото присъствие във вашия дом, няма да изговаряте думи, които биха причинявали огорчение.

КЪМ ЛОШО ТРЕТИРАНА ЖЕНА. Получих твоето писмо и в отговор споделям: Не мога да те посъветвам да се върнеш при Д., докато не видиш решителна промяна в него. Господ не е доволен от схващанията, които той е имал в миналото относно това, което е задължително за жената... Ако поддържа предишните си възгледи, бъдещето за тебе няма да бъде по-добро от миналото. Той не знае как да постъпва с жена и съпруга.

Чувствам се твърде натъжена. Наистина съм много загрижена за Д., но не мога да те посъветвам да отидеш при него против мнението и желанието си. Аз ти говоря така откровенно, както бих говорила и на него. Би било трудно за тебе да се поставиш отново под неговата диктатура. Аз се надявах, че той ще се промени...

Господ разбира всичко относно твоите преживявания... Имай кураж в Господа, Той няма да те остави, нито ще те забрави. Моето сърце се излива в най-нежно съчувствие към теб.

КЪМ НАПУСНАТ СЪПРУГ - "НОСИ СВОЯ КРЪСТ". Не зная какво повече може да се направи в този случай и мисля, че единственото нещо е да оставиш жена си. Ако тя е решила да не живее повече с тебе, тогава и за двамата ще бъде мъчение да опитвате отново. И когато тя решително и напълно поставя всичко на карта, ти можеш само да носиш своя кръст и да се покажеш мъж.

ВСЕ ОЩЕ ЖЕНЕНИ В БОЖИИТЕ ОЧИ, МАКАР И РАЗВЕДЕНИ Жена може да бъде разведена със своя съпруг по законите на страната, но въпреки това, да не е разведена в Божиите очи и в съгласие с по-висшия закон. Има само един грях - прелюбодейството, който може да постави мъжа или жената в положение да бъдат освободени от брачната клетва пред Божиите очи. Макар законите на страната да позволяват такъв развод, те все пак са съпруг и съпруга от библейска гледна точка, според Божия закон...

Аз видях, че сестра... няма право да се омъжи за друг мъж, въпреки всичко. Но ако тя или някоя друга жена би получила законен развод въз основа на това, че нейният съпруг е бил виновен в прелюбодейство, тогава тя е свободна да се омъжи за когото избере.

РАЗДЕЛЯНЕ С НЕВЯРВАЩА ЖЕНА. Ако съпругата е невярваща и е противница на истината, нейният съпруг не може пред Божия закон да я остави само поради тази причина. За да бъде в хармония със закона на Йехова, той трябва да остане с нея, докато тя самата реши дали да се разделят. Той може да страда поради противопоставянето с нея и да бъде подтискан и огорчаван по много начини, но ще намира утеха, сила и помощ в Господа, Който може да даде благодат за всяка нужда. Той трябва да бъде мъж с чист ум, решителен, с твърди принципи и Бог ще му даде мъдрост по отношение на поведението, което трябва да следва. Чувствата не бива да контролират разума. Разумът трябва да държи юздите на контрола с твърди ръце, за да може похотта да бъде обуздавана.

СЪПРУГА, УВЕЩАВАНА ДА ПРОМЕНИ СВОЕТО ПОВЕДЕНИЕ, А НЕ БРАЧНОТО СИ СЪСТОЯНИЕ. Получих писмо от твоя съпруг. Искам да ти кажа, че има само един случай, при който съпругът може законно да се раздели със своята жена и жената със своя съпруг. Това е прелюбодейството.

Ако твоето поведение не е подходящо, не трябва ли за Божия слава ти да промениш своето държание?

Съпругът и съпругата трябва да се почитат и уважават един друг. Те трябва да контролират духа, думите и действията си така, че нищо, което дразни или досажда, да не бъде казано или извършено. Всеки трябва да се грижи за другия и да прави всичко, което е по силите му, за да укрепват взаимните им чувства.

Казвам и на двама ви да търсите Бога. С любов и уважение изпълнявайте задълженията си един към друг. Съпругът трябва да култивира у себе си навици на трудолюбие и да прави най-доброто, за да подкрепя своето семейство. Това ще накара неговата жена да го почита...

Сестро моя, ти не можеш да угодиш на Бога, ако поддържаш своето сегашно състояние. Прости на своя съпруг. Той е твой съпруг и ти ще бъдеш благословена в стремежа си да бъдеш послушна, любезна и сговорчива. Нека законът на благодтта бъде върху твоите устни. Ти можеш и трябва да промениш отношението си.

Вие и двамата трябва да се научите как да уеднаквявате позициите и мненията си вместо да се противопоставяте един на друг... Тактичното и спокойно прилагане на разумни и добре обмислени начини ще донесе изненадваща промяна във вашия живот.

РАЗВОД И ЦЪРКОВНО ЧЛЕНСТВО. По отношение на случая с наранената сестра А. Г. бихме казали в отговор на въпросите на ..., че това е характерно за мнозина, които са провинени в грях, както и нейният съпруг. Такива хора нямат действително чувство за своята вина. Някои обаче са били възвърнати към църквата, но не и преди да са спечелили доверието на Божия народ чрез подходяща изповед и период на искрено покаяние. Този случай представя някои трудности, които не се срещат при други подобни и ние бихме добавили само следното:

1. При нарушаване на седмата заповед и когато виновната страна не проявява истинско покаяние, ако наранената страна може да постигне развод, без да поставя чрез него себе си и децата си, ако има такива, в по-тежко състояние, те са свободни да се разведат.

2. Ако чрез развод биха се поставили в по-тежко състояние те и децата им, ние не знаем никакъв стих от Писанието, който би осъдил невинната страна, ако не желае да се разведе.

3. Време, работа, молитва, търпение, вяра и благочестив начин на живот могат да доведат до промяна. Да живееш с човек, нарушил брачната клетва и покрил с нечестие и срам всички в дома и неосъзнаващ греха си, е подобно на разяждаща язва за душата; разводът обаче е сърдечна рана за цял живот. Бог съжалява невинната страна. Женитбата трябва да бъде обмислена добре преди да бъде сключена.

4. Защо? О, защо?! Мъже и жени, които могат да бъдат почитени и добри и да достигнат небето, ще се продадат ли в края така евтино на дявола, наранявайки своите най-близки приятели, опетнявайки своите семейства и нанасяйки укор върху делото? Защо в края да отидат в пъкъла? Бог да се смили! Защо тези, които са паднали в престъпление, не проявят покаяние, пропорционално на големината на тяхното престъпление и не отидат при Христос за милост и изцеление на раните, които са нанесли. *

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И СЕДМА - ОТНОШЕНИЕ КЪМ НЕВЯРВАЩ ДРУГАР *

МОЖЕ ЛИ СЪПРУГА ХРИСТИЯНКА ДА НАПУСНЕ СВОЯ НЕВЯРВАЩ СЪПРУГ. До мене са идвали писма от майки, описващи своите семейни трудности и искащи моя съвет. Един от тези случаи ще послужи като пример, за да представи много други подобни на него. Съпругът баща е невярващ и всичко това създава трудности на майката при възпитанието на децата. Съпругът е светски човек, вулгарен и груб в езика си към своята съпруга и учи децата да не зачитат нейния авторитет. Когато тя се опитва да се моли с тях, той влиза и вдига най-големия възможен шум, избухва и кълне Бога и изригва куп лоши думи по адрес на Библията. Тя е много отчаяна, животът ѝ е тежко бреме. Какво може да направи в този случай? Тя има най-ревностно желание да работи и да върши добро в Божието лозе и мисли, че ще бъде по-добре да напусне семейството си, отколкото да остане в този дом, където съпругът и бащата не я зачита и цени.

В такива случаи моят съвет би бил: “Майки, каквито и изпитания да сте призвани да преживеете поради лишения, поради наранявания и оскърбления на душата и груби надменни думи от страна на съпруга и бащата, не напускайте своите деца! Не ги оставяйте на влиянието на невярващ баща! Ваше задължение е да противодействате на делото на бащата, който е явно под контрола на Сатана.

БЪДИ ЖИВ ПРИМЕР НА СЕБЕКОНТРОЛ. Знам, че имаш трудности, но при тебе има по-скоро дух на пропъждане вместо дух на привличане. Твоят съпруг трябва всеки ден да вижда жив пример на себеконтрол и търпение. Прояви всяко старание да му угодиш и при това да не нарушиш нито един принцип на истината...

Христос изисква цялото същество да бъде поставено в Негова служба - сърце, душа, ум и сили. Когато му се предадеш, както Той те умолява, ти ще Го представяш по характер. Нека твоят съпруг види, че Светия Дух работи в тебе. Бъди внимателна и разсъдлива, търпелива и въздържана. не му налагай истината. Изпълнявай своя дълг като жена и виж дали неговото сърце няма да бъде докоснато. Твоите чувства не трябва да отблъскват съпруга ти. Угаждай му по всякакъв начин, доколкото това е възможно. Не позволявай своята вяра да го отблъсква. Покорявай се съвестно на Бога и угаждай на своя съпруг, колкото можеш...

Нека всички видят, че ти обичаш Исус и Му се доверяваш. Дай на своя съпруг и на своите вярващи и невярващи приятели доказателството, че желаш да видят красотата на истината. Не се показвай тъжна и загрижена, което често разваля доброто дело...

Никога не позволявай дума на укор да достигне до ушите на твоя съпруг. Не намирай грешки. Понякога преживяваш трудности, но не говори за тези изпитания. Мълчанието е голямо красноречие. Прибързаното говорене само увеличава твоето нещастие. Бъди щастлива и радостна! Доколкото ти е възможно, внеси светлина в своя дом и изгони сенките. Нека светлите лъчи на Слънцето на правдата да светят в стаите на твоя душевен храм. Тогава благоуханието на християнския живот ще бъде внесено в твоето семейство и там няма да има лоши преживявания и неприятности, в които много пъти няма никаква истина.

ОБРЕМЕНЕНА ЖЕНА, СЪВЕТВАНА ДА ЗАПАЗИ БОДРОСТТА СИ. Ти сега имаш двойна отговорност, понеже твоят съпруг е отвърнал лицето си от Исус...

Зная, че е голяма мъката ти, че си сама пред дълга да изпълняваш Словото, но не мисли, о, съпруго, че твоят последователен живот на вяра и послушание може да спечели обратно съпруга ти за истината. Нека скъпите деца бъдат водени при Исус. Говори им с прост език думите на истината. Пей им подходящи песни, които разкриват любовта на Христос. Повери своите деца на Исус, защото Той обича малките деца.

Запази жизнерадостта си. Не забравяй, че имаш Утешител - това е Светият Дух, Който Христос е обещал. Ти никога не си сама. Ако желаеш да слушаш гласа, който сега ти говори, ако желаеш да отговориш без отлагане на похлопването на вратата на твоето сърце и кажеш: “Влез Господи Исусе, за да мога да вечерям с теб и Ти с мен”, тогава Господ ще влезе. Когато този Божествен Дух пребъдва в теб, ти ще имаш мир и покой.

ПОДДЪРЖАНЕ НА ХРИСТИЯНСКИ ПРИНЦИПИ. Домът, в който Бог не се почита, е като кораб без кормчия или без кормило посред бурно море. Бурите връхлитат върху него и има опасност всички на борда да загинат. Обърни внимание на своя живот и на живота на своите деца, като души, скъпи за Исус, защото заедно със своя съпруг трябва да ги видите пред трона на Бога. Твоите твърди християнски принципи не трябва да отслабват, а да стават все по-силни и непоколебими. Колкото и да се противопоставя, колкото и силно да се дразни твоят съпруг, ти трябва да показваш постоянна и вярна християнска твърдост. И тогава, ако той има плътско сърце, каквото и да казва, знай, че в сърцето и в мислите си той не може да не те почита.

БОЖИИТЕ ИЗИСКВАНИЯ НА ПЪРВО МЯСТО*. Показана ми бе след това неговата снаха. Тя е възлюбено Божие чадо, но е държана в робство и страх, живяла е в атмосфера на недоверие, униние и нервност. Тази сестра не бива да мисли, че трябва да предаде своята воля на невярващ младеж, който е по-млад от нея. Тя трябва да помни, че бракът ѝ не трябва да разрушава нейната индивидуалност. Божите изисквания към нея стоят по-високо от всички земни изисквания. Бог я е изкупил със собствената си кръв. Тя не е своя си. Тя не може да се покорява изцяло на Бога и в същото време да подчини своите убеждения и съвест на един тираничен човек, служещ си изцяло с насилие и използван от Сатана винаги, когато негово сатанинско величество иска да работи чрез него, за да заплашва тази треперяща, угнетена душа. Тя много пъти е била хвърляна в тревога, поради което нейната нервна система е разбита и сега вече е само една развалина. Божия воля ли е тя да бъде в това състояние и Бог да бъде ограбен от нейната служба? Не! Нейният брак бе измама на дявола. При все това сега тя трябва да прави най-доброто, за да се отнася към своя съпруг с внимание и да го направи щастлив доколкото е възможно, без да насилва своята съвест. Защото ако той остане в своето непокорство, този свят е цялото небе, което ще има. Но да се лишава от привилегията на събранията, за да задоволява насилника съпруг, който притежава дух на дракон, не е в съгласие с Божията воля.

“И друг казва:”Ожених се и не мога да дойда”. Грехът на този човек не е в оженването, а в това, че женитбата е отклонила неговия ум от по-важните и по-висшите интереси в живота. Никога човек не трябва да позволява неговата съпруга и

дом да отвличат мислите му от Христос или да го накарат да откаже да приеме скъпоценната покана на Евангелието.

ПО-ДОБРЕ ДА СЕ СПАСИ ЧАСТ, ОТКОЛКОТО ДА СЕ ЗАГУБИ ВСИЧКО.

Брат К. ти си преживял много обезсърчения, но трябва да бъдеш ревностен, твърд и да изпълняваш своя дълг в семейството. Вземай го със себе си, ако това е възможно. Не трябва да пестиш никакво усилие, за да убедиш своите близки да те придружават в твоя път към небето. Но ако майката и децата не желаят да изберат този път с тебе, а искат по-скоро да те отвлекат от твоите задължения и религиозни привилегии, трябва да вървиш напред, дори ако трябва да си сам. Трябва да живееш в страх Божий. Трябва да използваш всички възможности да присъстваш на събранията и да придобиваш все повече духовна сила, защото ще се нуждаеш от нея в дните, които ще дойдат. Богатството на Лот бе изцяло загубено. Ако трябва да посрещнеш загуба, не трябва да се отчайваш. И ако можеш да спасиш дори само част от своето семейство много по-добре е да направиш това, отколкото да загубиш всичко.

*Забележка: Това е едно от малкото изказвания, които са направени заедно от Е. Г. Вайт и Дж. Вайт. Тъй като е подписано от името на двамата, явно е, че изказаните възгледи са напълно одобрени от Е. Вайт.

*Забележка: В по-голямата си част тази глава е отправена към отделни вярващи, търсещи съвет

*Забележка: Взето от глава, в която се съдържат лични предупреждения и укори до определени членове в редица църкви. Съставителите

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ОСМА - СЕМЕЙСТВОТО НА ПРОПОВЕДНИКА

ДОМАШНИЯТ ЖИВОТ НА ПРОПОВЕДНИКА ТРЯБВА ДА СЛУЖИ ЗА ПРИМЕР. Бог е определил в своя домашен живот проповедникът на Библията да бъде пример на истините, които поучава. Това, което човек представлява, има много голямо влияние от това, което говори. Благочестието и духовността в ежедневния живот ще дадат сила на публичното свидетелство. В общуването си с хората всеки проповедник трябва да проявява търпение, такт, последователност и много любов. Такова поведение ще въздейства с голяма сила върху сърцата и ще остави незаличими впечатления. Такова въздействие понякога и десетки проповеди не могат да постигнат.

Ако е осъществено правилно, възпитанието на децата на проповедника ще илюстрира уроците, които той дава от амвона. Но ако чрез погрешното възпитание, което дава на своите деца, проповедникът показва своята неспособност да управлява и контролира, тогава той има нужда да научи, че Бог изисква от него първо правилно да възпитава децата си преди да може да изпълнява своя дълг като пастир на Божието стадо.

ПЪРВИЯТ МУ ДЪЛГ Е КЪМ НЕГОВИТЕ ДЕЦА. Дългът на проповедника го призовава навсякъде, по-близо и по-далече, но неговият пръв поглед трябва да бъде насочен към собствените му деца. Външните задължения, колкото и важни да са, не бива да поглъщат времето му толкова много, че да занемарява и пренебрегва наставленията, от които се нуждаят те. Някои проповедници считат своите задължения в дома за по-маловажни, но в действителност именно те стоят в основата на благоденствието на отделната личност и обществото. Щастието на много мъже и жени и успехът на църквата до голяма степен зависят от домашното влияние...

Нищо не може да извини проповедника, ако пренебрегва вътрешния кръг на дома си заради по-големия кръг навън. Духовното благополучие на неговото семейство трябва да стои на първо място. В деня на последната равностметка, той ще трябва да отговаря пред Бога какво е направил, за да спечели за Христос тези, за които е поел отговорност, давайки им живот. Голямото добро, направено на другите не може да отмени дълга, който той има към Бога да се грижи за своите собствени деца.

СИЛАТА НА ПРОПОВЕДНИЧЕСКОТО ВЛИЯНИЕ. Децата на проповедника в много случаи не са добър пример за другите с държанието си. Причината за това е, че бащата отделя твърде малко време за тях и те са оставени сами да избират своите занимания и забавления.

Колкото и да са големи злините от неверността на родителите при някои обстоятелства, те са десетократно по-големи, когато съществуват в семействата на тези, които са избрани от Бога да бъдат учители на народа. Когато тези учители не успяват да ръководят добре своя дом, чрез погрешния си пример те водят мнозина в неправилния път. Тяхното влияние е много по-голямо от това на другите, защото тяхното положение е по-отговорно.

ЖЕНАТА И ДЕЦАТА СА НАЙ-ДОБРИЯТ ПОКАЗАТЕЛ ЗА НЕГОВАТА ДУХОВНОСТТА НА ПРОПОВЕДНИКА. Това, което разкрива нашия действителен характер, не е толкова религията от амвона, колкото религията в дома. Жената на проповедника, неговите деца и тези, които са заети като помощници в неговия дом, са най-добрият белег, по който ще се съди за неговата духовност. Добрият човек ще бъде благословение и за своето домакинство. Жена, деца и помощници ще бъдат най-добрите свидетели за неговата религия.

Братя, нека Христос присъства във вашия дом, нека бъде с вас на амвона, носете Го навсякъде, където и да отидете. Тогава няма да бъде нужно да настоявате пред другите да ценят проповедническата служба, защото вие сами ще носите небесните препоръки, които ще доказват на всички, че сте служители на Христос.

ЖЕНАТА НА ПРОПОВЕДНИКА - ПОМОЩНИК ИЛИ ЗАДРЪЖКА? Когато мъжът поеме отговорността на проповедник, той претендира, че е уста на Бога, че взема думите от Божиите уста и ги предава на народа. Колко близо тогава трябва да стои той до Великия Пастир! Как смирено трябва да ходи пред Бога, да отвръща погледа от себе си, и да възвеличава Христос! И колко важно е характерът на неговата жена да бъде според библейския образец и неговите деца да проявяват покорство и почит!

Жената на проповедника на Евангелието може да бъде или най-успешният помощник и голямо благословение за своя съпруг, или пък задръжка в работата му. От жената зависи твърде много дали проповедникът ще издига постоянно нивото си или ще слезе до твърде посредствено равнище.

Видях, че жените на проповедниците трябва да им помагат в тяхната работа, да бъдат внимателни и винаги да мислят какво влияние упражняват. Те трябва да помнят, че винаги са наблюдавани и от тях и се очаква много повече, отколкото от другите. Тяхното облекло трябва да служи за пример. Тяхното поведение и разговори трябва да бъдат образец и ухание за живот, а не за смърт. Аз видях, че те трябва да имат смирено, кротко и достойно държание и да не разговарят за неща, които отклоняват вниманието от небесните истини. Големият въпрос трябва да бъде: “Как мога да спася своята собствена душа и как мога да бъда средство за спасение на други?”. Аз видях, че никаква полуусърдна работа в това отношение не е приета от Бога. Той желае да се вложи или цялото сърце, или нищо. Тяхното влияние говори решително и безпогрешно в полза на истината или срещу нея. Те или “събират” с Исус или “разпръскват”. Неосветената жена е най-голямото проклятие за проповедника.

Сатана винаги работи за обезсърчаване и за отклоняване на проповедниците, които Бог е избрал да проповядват истината. Най-успешният начин, по който той може да работи, е чрез домашното влияние и чрез неосветените съпруги. Ако би могъл да контролира техните умове, лесно може чрез тях да спечели достъп до съпруга, който със слово и учение работи за спасяване на души... Сатана е вършил много, за да контролира работата на проповедниците, чрез влиянието на себелюбиви, лекомислени и обичащи удобствата съпруги.

СЪВЕТ КЪМ ПРОПОВЕДНИЦИТЕ ОТНОСНО РЪКОВОДЕНЕТО НА ДОМА.

Вие имате да изпълнявате дълг към дома. Този дълг не можете да избегнете. В същото време трябва да бъдете верни на Бога и на оказваното ви от Него доверие... евангелското поле е светът. Вие желаете да засеете това поле с Евангелската истина, чакайки Бог да полее посятото семе, за да може то да принесе плод. На вас е поверено малко парче земя, но вашият собствен двор е изоставен и обрасъл с бурени и тръни, докато сте заети да очиствате други градини. Това не е малка работа, това е твърде важен момент. Вие проповядвате Евангелието на другите; практикувайте го първо у дома си.

Макар че трябва заедно да възпитавате детето си, нека съпругата в някои случаи да остава с него настрана от работата на своя съпруг; защото на Божията църква не трябва да се дава никакъв пример на недобро държание и липса на дисциплина.

Познавам много проповедници, които не са достатъчно мъдри и при пътуване вземат със себе си и непокорното си дете. Тяхната проповед от амвона често бива осуetyвана от недостойното поведение на децата им.

ПРОЯВЯВАЙТЕ ИНТЕРЕС КЪМ ДЕЦАТА НА ДРУГИТЕ.

Вашият интерес не трябва да бъде насочен само към собственото ви семейство. Не оставяйте без внимание и другите хора. Ако споделяте гостоприемството на вашите братя, те с основание може да очакват същото и от вас. Съгласувайте интересите си с тези на другите родители и деца и се стремете да наставлявате и благославяте. Осветете себе си, посветете се на Божието дело и бъдете благословение за онези, които ви канят на гости. Разговаряйте с

родителите и в никакъв случай не пренебрегвайте децата. Не смятайте, че в Божиите очи вашето малко дете е по-ценно от децата на другите.

АПЕЛ КЪМ СВОЕВОЛЕН СИН НА ПРОПОВЕДНИК. Твоят баща е проповедник на евангелието, а Сатана работи най-ревностно, за да накара децата на проповедниците да позорят своите родители. Ако е възможно, той ще ги направи пленници на своята воля и проводници на своите зли помисли. Ще позволиш ли на Сатана да работи чрез тебе, за да разруши надеждата и утехата на твоите родители? Трябва ли те да бъдат принудени да гледат към тебе с постоянна мъка, защото си се предал на влиянието на Сатана? Ще допуснеш ли да бъдат обезкуражени от мисълта, че са създали деца, които отказват да приемат наставленията и следват своите собствени наклонности независимо от последиците?...

Ти имаш добри заложби и събуждаш у своите родители надежди и очаквания за благоприятно развитие. Но досега си бил безсилен да устояваш на изкушенията и Сатана ликува поради твоята готовност да вършиш това, което той желае. Често правиш изказвания, които вдъхват надежда у родителите ти, но също така често пропадаш, защото не се съпротивляваш на врага. Ти не знаеш колко много ги оскърбяваш, като заставащ на страната на Сатана. Много пъти казваш: “Аз не мога да правя това” или “Аз не мога да правя онова”, когато знаеш, че нещата, за които казваш, че не можеш да правиш, са тъкмо тези, които трябва да правиш. Ти не можеш да се бориш сам срещу врага, защото нямаш сила, но можеш да правиш това със силата Божия, която Той винаги е готов да ти даде. Като се доверяваш на Неговото Слово, ти никога не ще казваш: “Аз не мога...”

В името на Господа апелирам към тебе да се покаеш преди да е станало твърде късно. Понеже си син на родители, които са работници на Бога, предполага се, че си добре възпитан младеж. Но често чрез своето своенравно поведение ти излагаш родителите си и противодействаш на работата, която те се стараят да вършат. Защо със своето непокорство трябва да съкрушаваш духа на майка си, която и без това има толкова много грижи? Ще продължаваш ли да постъпваш така и да изпълваш сърцето на своя баща с мъка? Удоволствие ли е да знаеш, че цялото небе гледа на тебе с неодобрение? Удоволствие ли е за тебе да се поставиш в редиците на врага или да бъдеш ръководен и контролиран от него?

О, още сега, докато времето, в което живееш се зове ден, ти трябва да се обърнеш към Бога! Твое всекидневно задължение е да правиш себе си или по-добър, или по-лош. Ако със своите действия ти си на страната на Сатана, ще оставяш след себе си влияние, което ще продължава да работи с гибелните си резултати. Само чистите и святите могат да влязат в Божия град. “Днес ако чуеш гласа Му не ожесточавай сърцето си, но се обърни към Господа, за да може пътят, по който пътуваш, да не оставя опустошение в своите следи.”

ПРОПОВЕДНИКЪТ ДА СЕ ОТНАСЯ С ДЕЦАТА ЛЮБЕЗНО И УЧТИВО. Нека проповедникът проявява любезност и учтивост към децата. Той винаги трябва да помни, че те са малки мъже и жени, по-млади членове на Божието семейство. Такива могат да бъдат твърде близо и твърде скъпи за Господа и ако правилно са обучавани и възпитавани, ще извършват служба за Него дори в своята младост. Христос се наскърбява от всяка остра, груба или необмислена дума, изговорена към децата.

Техните права невинаги се зачитат и към тях някои хора се отнасят така, като че ли те нямат личен характер. Не бива да се забравя, че техният характер трябва да се развива правилно, за да не се изкриви и Божията цел да не бъде постигната.

Нека църквата проявява специална грижа за агънцата на стадото, като упражнява цялото влияние, което е в нейна власт и на което е способна, за да спечели любовта на децата и да ги привърже към истината. Проповедници и църковни членове трябва да подкрепят усилията на родителите да водят децата си в сигурни пътеки. Господ зове младите, защото Той би ги направил Свои помощници, за да вършат добра служба под Неговото знаме.

УСПЕШНА ПРОПОВЕД ВЪРХУ БЛАГОЧЕСТИЕТО. Проповедникът трябва да наставлява хората как да ръководят децата си, а неговите собствени деца да бъдат пример на послушание правилно подчинение.

В дома на проповедника трябва да съществува единство и съгласие, което ще бъде най-успешната проповед върху практическото благочестие. Както проповедникът, така и неговата жена трябва вярно да изпълняват своя дълг в дома, като убеждават, поправят, съветват, наставляват и ръководят децата и по този начин се подготвят по-добре да работят в църквата и да умножават възможностите и средствата за приключване на Божието дело вън от дома. Членовете на семейството стават членове на Божията фамилия и сила за добро, упражняваща трайно и далече простиращо се влияние.

ГЛАВА ПЕТДЕСЕТ И ДЕВЕТА - ВЪЗРАСТНИТЕ РОДИТЕЛИ

“ПОЧИТАЙ БАЩА СИ И МАЙКА СИ”. Задължението на децата да почитат родителите си е задължение за цял живот. Ако родителите са немощни и стари, обичта и вниманието на децата трябва да бъдат проявявани пропорционално на нуждите им. Децата трябва да имат благородно поведение и неизменно да го следват, дори ако това изисква да се откажат от много свои желаниа. Така от съзнанието на родителите ще изчезне всяка тревога и страх.

Децата трябва да бъдат възпитани да обичат нежно майка си и баща си и да се грижат за тях. Деца, полагайте грижи за родителите си лично, защото никоя друга ръка не може да извърши с толкова любов и готовност безбройните малки неща, нужни на родителите ви, както вие можете да сторите това. От никоя друга ръка те не биха били приети по-добре. Използвайте всеки случай, за да сеете семената на любовта и да я изразявате по най-добрия начин.

Задълженията към родителите никога не престават. Нашата любов към тях и тяхната към нас не се измерва с години и разстояние. Нашата отговорност не може никога да престане да съществува.

Нека децата помнят, че най-доброто, което могат да сторят, е да дадат малко радост и утеха на своите възрастни родители. Каква по-голяма мъка може да има за родителските сърца от тази, да се проявява небрежност и студенина от страна на собствените деца! Какъв по-голям грях може да има за децата от този да причиняват скръб на един стар, безпомощен баща или на една майка!

ИЗГЛАЖДАЙТЕ ПЪТЯ. След като децата достигнат зряла възраст, някои от тях мислят, че са изпълнили дълга си, като са осигурили жилище на своите родители. Макар да им дават храна и помощ, те не им показват никаква любов и съчувствие. В тяхната преклонна възраст, когато родителите копнеят за внимание и съчувствие, децата ги лишават безсърдечно от нежност и грижа. Няма такова време или случай в живота, когато децата имат право да оттеглят уважението и любовта си от своите родители. Докато те са живи, за децата трябва да бъде радост да ги почитат и уважават. Те трябва да внасят топлина и слънчева светлина в живота на възрастните си родители. Трябва да изглаждат и изравняват техния път до гроба. Няма по-добра препоръка за един син или дъщеря от тази да почита родителите си. Няма по-добър доклад в небесните книги от този, че са обичали и почитали баща си и майка си.

НЕПОЧИТАНИЕ КЪМ РОДИТЕЛИТЕ. Възможно ли е децата да станат така безразлични към своите родители и техните чувства и да не желаят да отстранят, доколкото това е в тяхна власт, всяка причина за скръб, като бдят над тях с неуморна грижа и посвещение? Възможно ли е да не считат за удоволствие да направят последните дни на родителите си техните най-добри дни? Как може син или дъщеря да остави баща си или майка си в ръцете на чужди хора и да живее спокойно, когато далеч от близките някой друг се грижи за тях? Дори майката да е невярваща и да не е съгласна да приеме истината, това не освобождава детето от задължението, което Бог му е вменил - да се грижи за своите родители.

НЯКОИ РОДИТЕЛИ СА ОТГОВОРНИ ЗА ЛОШОТО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ТЯХ. Когато родителите позволяват на детето да проявява непочитание още в детството, като допускат то да се държи неприлично, дори грубо, те ще събират ужасна жътва в бъдещите години. Когато родителите не изискват незабавно и пълно послушание от своите деца, те пропускат да поставят правилна основа на характера им. По този начин децата свикват да не ги почитат и когато остарееят, често ги пренебрегват. Така много родители сами стават причина за скръбта, която изпълва сърцата и преобрази характерите на децата им, любовта и уважението между възрастни и млади ще стане източник на радост и топлина за всички и ще радва Бога.

НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ НА НЕСПРАВЕДЛИВИТЕ РОДИТЕЛИ. Някой казва за своята майка: “Аз винаги съм мразил майка си и тя ме мрази”. Тези думи биват записани в книгите на небето, които ще бъдат отворени и разкрити в деня на съда, когато всеки ще бъде възнаграден според делата му.

Ако децата мислят, че родителите им са постъпвали жестоко с тях в детството и непрекъснато подхранват у себе си дух на отмъщение и вражда към тях, особено когато остарееят и станат безпомощни, това няма да им позволи да израснат в благодат и в познание за Христос, както и да отразяват Неговия образ. Безпомощността на майката и бащата не събужда ли любовта на децата? Състоянието и нуждите на старите родители не предизвикват ли благородни чувства в сърцата им и желание чрез Христовата благодат отново да се върне любовта и уважението към тях? О, нека нито едно сърце да не бъде твърдо като стомана, студено и безразлично към баща си и майка си! Как може дъщеря, която изповядва името на Христос, да подхранва омраза срещу своята майка, особено ако тази майка е болна и стара? Нека любов и милост,

най-сладките плодове на християнския живот, намерят място в сърцата на децата към техните родители.

БЪДЕТЕ ТЪРПЕЛИВИ С НЕМОЩНИТЕ. Особено жестоко е, когато дете се отнася с омраза към своята майка, която е стара и безсилна, безпомощна и беззащитна като дете. Колко търпение, колко нежност трябва да проявяват децата към такава майка! Те трябва да я утешават и успокояват с нежни думи. Нищо не трябва да дразни духа ѝ. Истинският християнин никога не ще бъде нелюбезен, никога и при никакви обстоятелства не ще бъде лош или небрежен към родителите си и винаги ще почита заповедта - “Почитай баща си и майка си”. Бог е казал: “Пред белите коси да ставаш и старческо лице да почиташ”...

Деца, нека вашите родители, безпомощни и слаби да се грижат сами за себе си, да намерят в последните си дни утеха, мир и любов. Заради Христос позволете им да отидат в гроба, получавайки от вас само думи на любезност, милост и прошка. Вие искате Господ да ви обича, да ви съжалява, да ви прощава и да ви подкрепя в дни на болест. Не трябва ли обаче и вие да постъпвате към другите така, както желаете към вас да постъпват?

БОЖИЯТ ПЛАН ЗА ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА. Въпросът как да се грижим за възрастните братя и сестри, които нямат домове, е постоянно представян пред мен. Какво може да се направи за тях? Светлината, която Господ ми е дал, е повтаряна многократно. Не е най-добре да се създават домове за стари хора, за да бъдат заедно и да имат общество. Нито трябва да се изпращат далече от дома, за да получат грижа и внимание. Нека членовете на всяко семейство помагат на близките си. Когато това е невъзможно, църквата трябва да поеме тази грижа като дълг и привилегия. Всички, които имат Христовия дух, ще почитат старите и безпомощните и ще проявяват особена грижа, уважение и нежност към тях.

ПРИВИЛЕГИЯ, КОЯТО ДОНАСЯ ЗАДОВОЛСТВО И РАДОСТ. Мисълта, че са били винаги утеха за своите родители и тяхна опора в трудни моменти, е мисъл, която ще изпълва децата с удовлетворение през целия им живот и ще им доставя особена радост, когато те самите се нуждаят от съчувствие и любов. Тези, чиито сърца са изпълнени с любов, не ще забравят задължението си да изравняват пътя към гроба на своите родители и ще гледат на това като на неопценима привилегия. Те ще се радват, че имат възможност да внесат утеха и мир в последните дни на своите любими родители. Да вършите друго, да отказвате помощ с любов на своите възрастни родители - това би изпълнило душата с угризения и дните със съжаление и мъка, ако сърцата ви не са станали твърди като камък.

ЧАСТ XIII - КАК ДА УПОТРЕБЯВАМЕ ПАРИТЕ

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТА - БОЖИИ ДОМОУПРАВИТЕЛИ

НИЕ ТРЯБВА ДА ПРИЗНАВАМЕ БОЖИЯТА СОБСТВЕНОСТ. Това, което лежи в основата на честността в бизнеса и на истинския успех, е признаването на Божиата собственост. Творецът на всички неща е Първоначалният собственик. Ние сме негови домакини. Всичко, което имаме ни е дадено от Него, за да бъде употребено според Неговото наставление.

Това е задължение, на което са подчинени всички човешки същества. То включва цялата сфера на човешката дейност. Дали признаваме или не, ние сме домакини, надарени от Бога с таланти и способности и поставени в този свят, за да извършим определено от Него дело.

Парите не са наши. Къщи и имот, картини и мебелировка, облекло и скъпоценности не ни принадлежат. Ние сме пътници, ние сме странници. Ние имаме само съгласие да ползваме тези неща, които са необходими за здравето и живота... Временните благословения са ни дадени, за да бъдем изпитани, да бъдем проверени, дали могат да ни бъдат поверени вечните богатства. Ако издържим Божи изпит, тогава ще приемем това откупено притежание, което ще бъде наша собственост - слава, почест и безсмъртие.

НИЕ ТРЯБВА ДА ДАВАМЕ СМЕТКА.

Ако нашите собствени вярващи биха давали за Божието дело онази част от поверените им пари, която харчат за задоволяване на себелюбието си и за служене на разни идоли, тогава биха натрупали съкровище в небето и биха извършили точно всичко, което Бог желае да вършат. Но като богатия човек в притчата, те живеят разточително. Парите, които Бог им е поверил, за да бъдат употребени за слава на Неговото име, те харчат лекомислено за маловажни неща. Увлечени от своите желания, те не се спират, за да размислят за отговорността си към Бога; не се замислят, че ще дойде ден на равностетка, който е близо и когато ще им бъде поискан отчет за тяхната работа като домоуправители.

Трябва винаги да помним, че в съда ще се наложи да се срещнем с доклада за начина, по който сме употребили Божиите пари и да отговаряме за това. Много пари се харчат за себезадоволяване и удоволствия. Това не допринася за ничие благо, а само вреди. Ако разбираме и признаваме, че Бог е дарителят на всички добри неща, че парите са Негови, тогава ще проявяваме мъдрост при тяхното изразходване, съобразявайки се с Неговата свята воля. Светът с неговите обичаи и моди няма да бъде наш образец. Не ще имаме желание да се съобразяваме с неговите обичаи. Няма да позволяваме да ни управляват собствените ни наклонности.

Можем да направим парите средство за духовен напредък, като ги считаме за свято доверие и не ги употребяваме за изявяване на гордост, суета, за задоволяване на апетита или страстите си.

Показано ми бе, че докладващият ангел води точна сметка за всяко дарение, посветено на Бога и поставено в Неговата съкровищница, а също и за крайния резултат от така дадените средства. Божието око отбелязва всяка стотинка, посветена на Неговото дело, а също и желанието или нежеланието на дарителя. Подбудите на даването също се отбелязват.

СИСТЕМНО ДАВАНЕ В СЕМЕЙСТВОТО. “Нека всеки от вас да отдели по нещо, според както му успява работата и да го има при себе си” (1 Коринт. 16:2). Всеки член на семейството, от най-възрастния до най-младия, може да вземе участие в това дело на благотворителност... Планът за системна благотворителност ще се окаже защитно средство за всяко семейство срещу изкушението да харчим средства за непотребни неща, ще се окаже особено благословение за богатите, като ги запазва от разточителност.

Всяка седмица изискванията на Бога към всяко семейство трябва да бъдат вземани предвид от всеки член на семейството, който трябва да се съобразява напълно с този план. И ако всички се отрекат от някои излишни неща, за да влягат средствата си в Божията съкровищница, уроците за стойността на себеотрицанието за Божия слава ще бъдат отпечатани в сърцето. Веднъж седмично всеки член на семейството трябва да прецени целите от миналата седмица и тяхното изпълнение - това е приходът, който е можел да има, ако би бил пестелив, и средствата, които е загубил поради себелюбиво задоволяване. Неговата съвест или е чиста пред Бога, или пък го обвинява. Той научава, че ако иска да има мир на душата и Божието благоволение, трябва да яде, да пие и да се облича за Божия слава.

ПОСТАВЕТЕ БОЖИИТЕ ИЗИСКВАНИЯ НА ПЪРВО МЯСТО. Божиите изисквания трябва да бъдат поставени на първо място. Ние не вършим Божията воля, ако Му посвещаваме това, което ни е останало, след като сме задоволили своите въображаеми нужди. Преди да сме изхарчили някаква част от препечелените средства, трябва да отделяме и да Му посвещаваме онази част, която Той изисква от нас. В Стария завет бе принасяна благодарствена жертва, която непрекъснато гореше на олтара, и така се посочваше непрестанното задължение на човека към Бога. Ако ние имаме успех в светските работи, това е, защото Бог ни е благословил. Една част от този приход трябва да бъде определена за бедните, а друга, щедра част да се посвети на Божието дело. Когато това, което Бог изисква, бъде отдадено Нему, тогава останалото ще бъде благословено за наша собствена употреба. Но когато човек краде Бога, като задържа това, което Той изисква, Неговото проклятие ще почива върху цялото.

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ НУЖДАЕЩИТЕ СЕ. Ако ние представяме характера на Христос, всякакво себелюбие трябва да бъде изгонено от душата. За напредъка на делото, което Той е поверил в наши ръце, ще бъде необходимо да даваме всяка стотинка и лев, които можем да спестим. Много семейства живеят в бедност и страдание. Нуждаещите се и страдащите трябва да бъдат подпомагани. Ние знаем твърде малко за тях, а те са навсякъде около нас. Винаги когато имаме подходящ случай, трябва да бъдем готови да подпомогнем онези, които се намират в тежка нужда.

Прахосването на парите за разкош лишава бедните от средства, необходими за задоволяване на нуждите им от храна и облекло. Това, което се харчи за задоволяване на суетни желаниа, за модерно облекло, луксозна мебелировка и украшения, би могло да облекчи страданията на много нещастни и страдащи семейства. Божиите деца трябва да служат на нуждаещите се.

БОЖИЕТО ЛЕКАРСТВО СРЕЩУ СЕБЕЛЮБИЕ И АЛЧНОСТ. Даването, когато е проява на себеотрицание, е чудна помощ за дарителя. То е възпитателно средство, което ни прави способни по-пълно да разберем делото на Исус Христос, Който бе изпратен да върши добро, да облекчава страдащите и да задоволява нуждите на бедните.

Готовността да даваме щедро и постоянно е Божие средство срещу подобните на язва грехове на себелюбието и алчността. Бог е наредил да се дава системно, за да се поддържа Неговото дело и да се задоволяват нуждите на страдащите и нуждаещите се. Той е определил даването да стане навик, който да противодейства на опасния грях на алчността. Системното даване е определено от Бога, за да се отделя част от съкровищата на сребролюбивия веднага след като са спечелени и да се посвещава на Бога, от Когото е всичко...

Постоянното практикуване на Божия план за системно даване отслабва алчността и засилва благотворителността. Ако богатството расте, хората, дори тези, които изповядват, че са вярващи, прилепват сърцето си към него. И колкото повече имат, толкова по-малко дават в съкровищницата на Бога. Така богатството прави хората самолюбиви, трупането на пари подхранва сребролюбието и това зло се засилва все повече. Бог познава опасностите и ни е оградил със средства, които могат да предотвратят собствената ни гибел. Той изисква постоянна благотворителност, за да може силата на навика за добри дела да противодейства на сребролюбието и алчността.

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ПЪРВА - ПРИНЦИПИ НА СЕМЕЙНОТО ФИНАНСИРАНЕ

ПАРИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ БЛАГОСЛОВЕНИЕ ИЛИ ПРОКЛЯТИЕ. Не е необходимо парите да се считат за проклятие. Те имат голяма стойност, защото при правилно използване могат да допринесат за спасение на души и да бъдат благословение за други, които са по-бедни от нас самите. Чрез неправилна и неразумна употреба,... парите могат да станат примка за този, който ги употребява. Всеки, който използва парите си, за да задоволява гордост и амбиция, ги прави проклятие, а не благословение. Парите са постоянно изпитание за нашата привързаност към Исус. Който печели повече, отколкото е необходимо за неговите действителни нужди, трябва да търси мъдрост и благодат от Бога, за да познае собственото си сърце и да го пази прилежно от измисляне на въображаеми нужди. Съществува възможността човек да стане лош домоуправител, използващ разточително дадения Му от Бога капитал.

Когато обичаме Бога и Го поставяме над всичко, временните неща ще заемат своето правилно място в нашите мисли и чувства. Ако смирено търсим познанието и способността да употребяваме правилно Божиите блага, ще получим мъдрост отгоре. Когато сърцето клони към свои предпочитания и наклонности, когато в сърцето се подхранва мисълта, че парите могат да ни донесат щастие без да почитаме Бога, тогава те стават жесток тиранин, който управлява човека. Такъв човек им се доверява и ги почита, кланя се на тях като на бог. Почит, истина, правда и честност се жертват на олтара на парите. Заповедите на Божието Слово са оставени настрана и светските

обичаи и навици, които цар Мамон е заповядал, са се превърнали в контролираща сила.

ТЪРСЕТЕ СИГУРНОСТ В ПРИТЕЖАВАНЕТО НА СОБСТВЕН ДОМ. Ако законите, дадени от Бога, продължаваха да бъдат почитани, колко различно би било сегашното състояние на света в морално и духовно отношение. Себелюбие и самомнителност не биха се проявявали във всекидневния живот, а всеки би се радвал на щастието и благоденствието на другите... Вместо по-бедните да бъдат подтискани от богатите, вместо мозъкът на другите да мисли и планира вместо тях както във временните, така и в духовните неща, те биха били независими в мисленето и действията си.

Чувството да бъдеш собственик на свой дом би им вдъхнало силно желание да подобрят живота си. Те скоро биха постигнали уменията да планират и изобретяват сами; техните деца биха си създали навици на трудолюбие и пестеливост и биха развили до голяма степен своите умствени способности. Биха се чувствали като хора, а не като роби и биха били способни да възвърнат до голяма степен своето загубено себеуважение и морална независимост.

Съветвайте Божия народ да напусне градовете и да се засели в провинцията. Там братята и сестрите могат да се сдобият с малко земя и да съградят дом за себе си и за своите деца.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ОТНОСНО ПРОДАЖБА НА ДОМОВЕ. Има бедни мъже и жени, които в писма ме питат дали да продадат своите домове и да дадат средства за делото. Те казват, че апелът за средства е подбудил душите им и те желаят да направят нещо за Господа, Който е направил всичко за тях. На такива аз бих казала: “Може да не бъде ваш дълг да продадете вашите малки домове точно сега, но идвайте при Бога и Господ сигурно ще чуе вашите сериозни молитви за мъдрост, за да разберете вашия дълг”.

Бог сега не иска домовете, където Неговият народ трябва да живее; но ако тези, които имат изобилно, не чуят Неговия глас да се откъснат от света и да жертват за Него, Той ще ги отмине и ще призове хората, които желаят да направят нещо за Исус, дори да продадат своите домове, за да посрещнат нуждите на делото.

НЕЗАВИСИМОСТ, ДОСТОЙНА ЗА УВАЖЕНИЕ. Има независимост, която е достойна за уважение. Да носиш своето собствено бреме и да не бъдеш зависим за хляба си е достойно и право. Благородна и плодородна е амбицията, която е продиктувана от желанието да се издържаш сам, но за това са необходими трудови навици и пестеливост.

БАЛАНСИРАНЕ НА СЕМЕЙНИЯ БЮДЖЕТ. Много, твърде много хора не са възпитани да правят своите разходи в границите на приходите си. Те не са научени да се приспособяват към обстоятелствата, вземат назаем отново и отново и така се натоварват с дългове. Когато не могат да се издължат, те силно се обезкуражават и отчайват.

ДРЪЖТЕ СМЕТКА ЗА РАЗХОДИТЕ СИ. Навикът за себеугаждане или липсата на умение от страна на съпругата и майката може да стане източник на постоянно изчерпване на средствата. Такава майка може да мисли, че прави най-доброто, тъй като никога не е била поучавана да контролира желанията си или желанията на своите деца, никога не е била учена как да разпределя семейните средства и й липсва умение и опит за това. По този начин семейството може да смята за необходимо да изразходва за своята издръжка два пъти повече средства, отколкото е необходимо на друго семейство със същия брой членове.

Всички трябва да се научат как да водят сметки. Някои пренебрегват тази работа като маловажна, но това е грешка. Всички разходи трябва да бъдат водени точно.

ЗЛИНИ, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ НАВИКА ЗА РАЗТОЧИТЕЛНОСТ. Господ е благоволил да ми представи злините, възникващи в резултат на навика за разточителност, за да мога да увещавам родителите да учат децата си на строги икономии. Поучавайте ги, че парите изхарчени за това, което не е насъщно необходимо, е извращение на тяхната правилна употреба.

Ако вие имате навика да харчите разточително, откажете се от него изведнъж. Ако не направите това, ще бъдете загубени за вечността. Навиците за икономии, сръчност и въздържание са по-добри за вашите деца от богатата зестра.

Ние сме пътници и пришелци на земята. Нека не харчим средствата за задоволяване на желания, които Бог иска да подтискаме. Нека представяме нашата вяра по подходящ начин, като се въздържаме от излишни желания.

РОДИТЕЛ, ИЗОБЛИЧЕН ЗА РАЗТОЧИТЕЛНОСТ. Ти не знаеш да харчиш парите си икономично, не си се научил да подчиняваш желанията на възможностите си и да ги поставяш в границите на приходите си... Ти желаеш да получаваши пари, за да можеш свободно да ги харчиш, както ти диктуват наклонностите и желанията. Твоят пример се оказва проклятие за децата ти. Те твърде малко се интересуват за принципа, все повече забравят Бога, по-малко се страхуват от Неговото неодобрение и стават по-нетърпеливи и невъздържани. Колкото по-лесно получават пари, толкова по-малко чувстват благодарност.

КЪМ СЕМЕЙСТВО, КОЕТО ЖИВЕЕ В НЕСЪОТВЕТСТВИЕ С ПРИХОДИТЕ СИ. Вие сте длъжни да внимавате вашите разходи да не превишават приходите ви. Ограничавайте желанията си.

Твърде жалко е, че ти и съпругата ти си приличате по отношение на харченето на средства, поради което тя не може да ти бъде в помощ, не може да бди над малките разходи, за да се избягва пражосничеството. При ръководене на вашия дом се правят постоянно ненужни разходи. Жена ти обича да вижда децата си облечени скъпо, което е извън вашите възможности и поради това у тях се култивират вкусове и навици, които ще ги направят горди и суетни. Ако научите урока по икономичност и ако в немисленото харчене на средства видите опасността за вас, за децата ви и за Божието дело, вие ще постигнете опитност, която е съществена за усъвършенстване на вашия християнски характер. Докато не постигнете такава опитност, вашите деца ще носят печата на погрешното възпитание, докато са живи...

Не бих ви повлияла да спестявате средства - ще бъде трудно за вас да правите това, но бих посъветвала и двама ви да харчите средствата си внимателно и нека вашият ежедневен пример предава на децата ви уроци по себеконтрол и пестеливост. Те трябва да бъдат възпитавани чрез правила и пример.

СЕМЕЙСТВО, ПРИЗОВАНО КЪМ СЕБЕОТРИЦАНИЕ. Показано ми бе, че вие, братко и сестро моя, трябва да научите още много неща. Вие не живеете според вашите средства. Не сте научени на икономии. Получавате високи заплати, но не знаете как да ги изразходвате разумно. Вие се съветвате с вашия вкус или апетит, вместо с благоразумието. Понякога харчите пари за храна, която братята не могат да си позволят да купят. Парите изтичат твърде лесно от джоба ви... Самоконтрол - това е урокът, който и двамата трябва да научите.

Родителите трябва да се научат да живеят в границите на своите средства. Те трябва да култивират и у децата си готовност да се отказват от безполезни неща, като ги учат чрез правила и пример за това. Те трябва да имат малко и скромни желания, за да имат време за умствен напредък и духовна култура.

ЗАДОВОЛЯВАНЕТО НА ЖЕЛАНИЯТА НЕ Е ИЗРАЗ НА ЛЮБОВ. Не възпитавайте вашите деца да мислят, че вашата любов към тях трябва да се изразява предимно в задоволяване на тяхната гордост, суетност и стремеж към показ. Не е време сега да откриваме начини за изразходване на пари. Използвайте своите способности да правите разумни икономии и учете на това и децата си.

ИКОНОМИИ, ПРИДРУЖЕНИ ОТ ЩЕДРОСТ. Естествена проява на младите в този век е да презират икономии, като ги смятат за скъперничество и тесногърдие. Но икономии често са свързани с най-широки и либерални възгледи и чувства; не може да има истинска щедрост там, където не се пести. Никой не трябва да мисли, че не е длъжен да се учи да икономисва и да се грижи за спестеното.

ДРУГАТА КРАЙНОСТ - НЕРАЗУМНА ИКОНОМИЯ. Не почитаме Бога, когато сме небрежни към тялото си или злоупотребяваме с него, тъй като по този начин не го подготвяме за служба Нему. Да се грижим за тялото, като го снабдяваме с подходяща храна, е полезно и укрепващо. То е едно от първите задължения на главата на семейството. Много по-добре е да харчим по-малко за облекло и мебелировка, отколкото да се ограничаваме в храната.

Някои бащи ограничават храната в дома, за да останат средства за посрещане на гости. Това не е мъдро. Нека нуждите на семейството бъдат поставяни на първо място.

Неразумната икономия и изкуствените светски обичаи често пречат да се оказва гостоприемство, където това е необходимо и би било за благословение. Редовното задоволяване с храна на домашната трапеза трябва да бъде такова, че неочакваният гост да бъде добре дошъл, без да е необходимо домакинята да прави извънредни приготовления.

Нашите икономии и спестявания не трябва да стават причина за оскъдно хранене. Учениците трябва да имат изобилно пълноценна храна. Нека обаче тези, които се грижат за приготвянето на храната, да събират останалото от трапезата, така че нищо да не се загуби.

Икономията не означава оскъдност, а благоразумно изразходване на средствата, тъй като има да се извърши едно по-голямо дело.

СЪЗДАВАНЕ НА УДОБСТВА, КОИТО УЛЕСНЯВАТ ТРУДА НА ЖЕНАТА. Семейството на бр. Е. живее в съгласие с принципите за най-строги икономии... Брат Е. съзнателно е решил да не построява удобна барака за дърва и кухня за голямото семейство, защото не иска да влага средства за лични удобства, когато Божието дело се нуждае от средства, за да напредва. Аз се опитах да му покажа, че е необходимо както за здравето, така и за възпитанието на неговите деца да направи дома си приятен и да създаде удобства, които ще облекчат работата на неговата съпруга.

ЧАСТ ОТ СРЕДСТВАТА ДА СЕ ОТДЕЛЯТ ЗА СЪПРУГАТА. Вие трябва да си помагате един на друг. Не считай за добродетел да държиш здраво кесията си и да отказваш да даваш пари на своята съпруга.

Ти трябва да отделяш седмично определена сума за своята съпруга, за да може тя да разполага с нея и да прави с тази сума каквото желае. Ти не ѝ даваш възможност да прояви своята съобразителност или своя вкус, защото нямаш правилно разбиране за положението, което жената заема в дома. Твоята жена има прекрасен, добре уравновесен ум.

Давай на жена си част от парите, които получаваш. Нека тя има свои лични средства и нека ги употребява както желае. На нея трябва да ѝ се позволи да използва средствата, които е спечелила, по своя преценка, както тя намери за добре. Ако има една определена сума, която може да изразходва като своя собствена, без да бъде критикувана, тя би била твърде облекчена.

ТЪРСЕТЕ УДОБСТВО И ЗДРАВЕ. Брат П. не е употребил разумно средствата си. Той не е разсъждавал, а се е ръководил повече от желанията на своите деца. Той не преценява правилно средствата, с които разполага и харчи твърде предпазливо за най-необходимите неща, без които не би имало удобство и здраве. Целият дом се нуждае от промяна и от редица подобрения в това отношение. Много неща са необходими за осигуряване на удобство и за облекчаване на труда в дома. Липсата на добър ред и система при подреждане и извършване на домашните задължения води до объркване и работата се върши с големи затруднения.

Не можем да направим сърцето по-чисто и по-свято, като обличаме тялото си във вретиче или лишаваме дома от всичко, което служи за удобство и улеснение или създава уют.

Бог не желае Неговият народ да се откаже от това, което е необходимо за доброто здраве и удобство, но Той не одобрява себеугаждането, разточителността и желанието за показ.

НАУЧЕТЕ СЕ КОГА ДА СПЕСТЯВАТЕ И КОГА ДА ХАРЧИТЕ. Вие трябва да се научите кога да спестявате и кога да харчите. Ние не можем да бъдем Христови последователи, докато не се отречем от себе си и не вдигнем кръста си. Ние често трябва да плащаме, където отиваме; да събираме падналите остатъци; да свързваме разплетените краища и да знаем какво можем да наречем наша собственост. Вие бихте могли да пресметнете всички дребни неща, употребени за себезадоволяване. Вие

трябва да си давате сметка какво сте изразходвали само за задоволяване на вкуса и за угаждане на един извратен апетит. Парите, похарчени за безполезни лакомства, могат да бъдат използвани за необходимите удобства и мебелиране на вашия дом. Не трябва да бъдете скъперници. Вие трябва да бъдете честни към себе си и към братята си. Скъперничеството е злоупотреба с Божиите дарове. Разточителността е също злоупотреба. Малките разходи, които смятате за недостойно да се споменават, в края ще се окажат значителни.

ПОСВЕТЕНОТО СЪРЦЕ ЩЕ БЪДЕ РЪКОВОДЕНО И ВЪЗНАГРАДЕНО. Не е необходимо да определяме тук какви точно икономии трябва да бъдат правени в различни случаи. Хората, чиито сърца са напълно посветени на Бога и вземат Словото Му за свой водач, ще знаят как да постъпват при всички обстоятелства в живота. Те ще се учат от Исус, Който е кротък и смирен по сърце, и като култивират кротостта на Христос, ще затворят вратата за безбройните изкушения.

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ВТОРА - ДА СЕ ПРАВИ ИКОНОМИЯ

“СЪБЕРЕТЕ ОСТАТЪЦИТЕ.” При един случай Христос даде на Своите ученици урок по пестеливост, който е достоен за грижливо внимание. Той извърши чудо, като нахрани хиляди гладни, които бяха слушали Неговите поучения. Но след като бяха нахранени и наситени, Той не позволи да бъдат хвърлени остатъците. Този, Който можа да нахрани множествата чрез своята Божествена сила, заповяда на учениците Си да съберат излишъците, за да не се загуби нищо. Този урок се отнася в същата степен и за нас, както и за онези, които живееха в дните на Христос. Божият Син винаги има грижа за нашите земни нужди. Той не пренебрегна остатъците след нахранването, макар че можеше да извърши същото нещо навсякъде, където би искал.

Уроците на Исус Христос трябва да бъдат прилагани постоянно в нашия практически живот. Икономия трябва да се прави от всичко. Събирайте остатъците, за да не се загуби нищо. Има религия, която не докосва сърцето, и представлява само външна форма и думи без реално покритие. Тя не е станала неразделна част от практическия живот. Религиозният дълг и човешкото благоразумие в работата трябва да бъдат тясно свързани и да действат заедно за осигуряване на нейния успех.

СЛЕДВАЙТЕ ХРИСТОС СЪС СЕБЕОТРИЦАНИЕ. За да се запознае с разочарованията, изпитанията и скърбите, които понасят човешките същества, Христос достигна до най-ниските дълбини на злочестината и смирението. Той измина пътя, който желае да изминат и Неговите последователи. Той им каза: “Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си и нека Ме следва”. Но тези, които изповядват, че са християни, невинаги желаят да практикуват себеотрицанието, за което Спасителят ги призовава. Те не желаят да се ограничават в своите желаниа и прищевки, за да могат да дават повече за своя Господ. Някой казва: “Моето семейство е изискано и много средства са ми необходими, за да поддържам вкусовете му”. Това показва, че той и неговото семейство трябва да научат урока, преподаден от Христос на учениците Му...

Всички са изправени пред изкушението да задоволяват себелюбиви разточителни желания, но нека не забравяме, че Господарят на живота и славата дойде на този свят, за да научи човека на урока на себеотричане.

Тези, които не живеят за себе си, няма да употребяват всичките си пари, за да изпълняват своите въображаеми желания и няма да търсят задоволяване и удобство, а ще помнят, че са Христови последователи и че има други, които също се нуждаят от храна и облекло.

ИКОНОМИЯ, ЗА ДА ПОМАГАМЕ НА БОЖИЕТО ДЕЛО. Много може да се говори на младите хора за тяхната привилегия да подпомагат делото на Бога чрез икономии и себеотричане. Мнозина мислят, че трябва да се отдават на удоволствия, и за да правят това, свикват да харчат до пълното изчерпване на своите приходи. Бог желае ние да правим по-доброто в това отношение. Ние съгрешаваме срещу себе си, когато се задоволяваме само с ядене, пиене и облекло. Бог има по-възвишен план за нас. Когато желаем да ограничим нашите себелюбиви желания и да посветим силите, сърцето и ума си на работата за успеха на Божието дело, небесни пратеници ще ни сътрудничат, за да ни направят благословение за човечеството.

Макар да е беден, младият човек, който е трудолюбив, прилежен и пестелив, може да отдели средства и за Божието дело.

КОГАТО СМЕ ИЗКУШАВАНИ ДА ХАРЧИМ НЕНУЖНО. Когато сте изкушавани да харчите пари за украшения и дреболии, трябва да си спомните себеотрицанието и себепожертвувателността, която Христос прояви, за да спаси падналия човек. Нашите деца трябва да бъдат научени да проявяват готовност да се отказват от излишни неща и да се самоконтролират. Причината много проповедници да имат финансови трудности често се крие в техните вкусове, апетит и наклоности. Причината много мъже да фалират и да присвояват нечестно средства е, че те се стремят да задоволяват разточителните вкусове на своите жени и деца. Колко внимателно бащите и майките трябва да учат децата си чрез наставления и пример да правят икономии!

Нека никога не се забравя, че пропиляването на Божиите пари за суетни и лекомислени желания е тежък грях. Изразходването на суми, които изглеждат малки, може да бъде начало на обстоятелства, които ще траят до вечността. Когато съдът започне и книгите се отворят, загубата ще бъде представена пред очите ви - доброто, което сте могли да сторите с натрупаните дребни или по-големи суми. Но вие сте пропуснали безценните случаи и сте ги употребили за себелюбиви цели.

БДЕТЕ И НАД ДРЕБНИТЕ МОНЕТИ. Не прехосвайте дори и дребните монети за купуване на излишни неща. Вие може да мислите, че тези малки суми нямат голяма стойност, но като цяло те ще се окажат твърде много. Ако можехме, бихме апелирали да не се харчат средства за ненужни неща в облеклото и за себелюбиви желания. Във всяка страна съществува бедност в различни форми. Бог ни е задължил да облекчаваме страдащото човечество по всички възможни начини.

Господ би искал Неговият народ да бъде внимателен и грижлив. Той желае да правим икономии във всичко и да не се пропилява нищо.

Сумата, изразходвана ежедневно за излишни неща с мисълта: “Това са само стотинки”, “Това са дребни пари”, изглежда твърде нищожна. Но тези стотинки, умножени по дните на всяка година, с годините ще направят сметката невероятно голяма.

НЕ СЕ СЪРЕВНОВАВАЙТЕ СЪС СЪСЕДИТЕ СИ, КОИТО ОБИЧАТ МОДАТА. Не е най-доброто да претендираме, че сме богати или че сме нещо повече от това, което сме - скромни последователи на кроткия и смирен Спасител. Ние не трябва да се безпокоим, ако съседите изграждат и обзавеждат своите домове по начин, който ние не сме в състояние да постигнем. Как трябва да гледа Исус на нашите себелюбиви разходи за задоволяване на апетита, за угаждане на нашите гости или за удовлетворяване на нашите суетни желания?! Стремещт към показ както от наша страна, така и от страна на децата, които са под наш контрол, е примка за нас.

ЛИЧНА ОПИТНОСТ ОТ ДЕТСТВОТО НА Е. Г. ВАЙТ. Когато бях само на 12 години, знаех какво значи да икономисваш. С моята сестра усвоихме занаят и печелехме само по 25 цента на ден. От тези малки суми бяхме в състояние да даваме за делото. Ние спестявахме малко по малко докато събрахме тридесет долара. И когато вестта, че Исус ще дойде скоро, стигна да нас с призива за хора и средства, ние дадохме тридесетте долара на татко с молба да ги вложи в списания и брошури, които да занесат вестта до онези, които все още са в духовна тъмнина...

С парите, които спечелихме, моята сестра и аз си купихме облекло. Ние дадохме парите на майка си, като казахме: “Купи ни дрехи, но така че да остане нещо, което да дадем за мисионска работа”. Тя изпълни нашето желание и по този начин ни насърчи в мисионерски дух.

СЪЗДАЙТЕ СИ ПРИНЦИП ДА ПРАВИТЕ ИКОНОМИЯ. Хората, които се отзовават на апела да дават средства за поддържане на Божието дело и за облекчаване на страдащите и нуждаещите се, са хора, които се отнасят сериозно към деловите си работи. Те винаги внимателно съобразяват разходите и приходите си. Те икономисват по принцип. Те чувстват, че е техен дълг да спестяват, за да имат какво да дават.

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ТРЕТА - НАСТАВЛЯВАНЕ НА ДЕЦАТА КАК ДА ПЕЧЕЛЯТ И УПОТРЕБЯВАТ ПАРИТЕ

ПОУЧАВАЙТЕ НА СКРОМНОСТ В ЕЖЕДНЕВНИЯ ЖИВОТ. Родителите трябва да създават у децата си навици на себевладение и самоконтрол. Те винаги трябва да подчертават пред тях важността на задължението им да се покоряват на Божието слово и да живеят, за да служат на Исус. Трябва да учат децата си, че е необходимо да се живее скромно в ежедневиия живот и да се избягват скъпи дрехи, скъпа храна, скъпи домове и скъпа мебелировка.

Още от малки, децата трябва да бъдат възпитавани и обучавани да четат, да пишат, да работят с числа, да умеят да водят своите лични сметки. Така стъпка по стъпка ще напредват в това познание. Но преди всичко трябва да бъдат поучавани, че страхът от Бога е начало на мъдростта.

МЛАДИТЕ ТРЯБВА ДА РАЗБИРАТ ОТ СЕМЕЙНИ ФИНАНСИ. Младите хора са изложени на много опасности поради неправилно разбиране на въпроса за употребата на парите. Те не трябва да носят у себе си много пари и да имат чувството, че трябва да им бъдат давани винаги, като че има неизчерпаем извор, от който могат да вземат постоянно, за да задоволяват всяка своя нужда. Парите трябва да бъдат смятани за дар, който ни е поверен от Бога, за вършене на Неговото дело. Младите трябва да се научат да ограничават своите желания.

Не проявявайте много желания, особено ако домашният приход е ограничен. Приведете вашите желания в съответствие с възможностите на родителите си. Господ ще признае и одобри вашите старания... Бъдете верни в малкото. Тогава няма да има опасност да пренебрегнете по-големи отговорности. Божието слово заявява: “Който е верен в малкото, ще бъде верен и в многото.”

УЧЕТЕ ДЕЦАТА ДА ЦЕНЯТ ПАРИТЕ. Парите, които младите хора получават с малки усилия, не се ценят от тях. Някои печелят пари с голям труд и лишения, но колко са онези млади, които знаят откъде идват парите, които харчат. Колко от тях знаят какво коства тяхната храна и облекло и какво струва поддържането на един дом?

Има много начини, по които децата могат да спечелят пари и да дадат своя дял в принасяне на благодарствени приношения за Исус, който даде Своя живот за тях... Те трябва да бъдат поучавани, че парите, които печелят не са техни, за да ги харчат, както техните неопитни умове могат да изберат, но да ги употребяват мъдро и да ги дават за мисионски цели. Не трябва да вземат пари от баща си и от майка си и да ги дават в църквата като приношение, щом не са техни. Те трябва да си кажат: “Ще дам ли това, което не съм спечелил?”

Има случаи, когато чрез неразумна помощ от наша страна правим лоша услуга на децата си. Тези, които работят, за да спечелят сами средствата си за училище, ценят парите повече от децата, които ги получават наготово, защото ги печелят с труд и знаят тяхната стойност. Ние не трябва да носим своите деца на гърба си, докато се превърнат в товар за семейството.

Родителите разбират погрешно своя дълг, когато дават немислено пари на един младеж, за да следва определена наука и да стане проповедник или лекар, преди той да е имал опитност в някоя полезна, платена работа.

НАСЪРЧАВАЙТЕ ДЕЦАТА ДА ПЕЧЕЛЯТ СВОИ ПАРИ. Много деца, които живеят вън от града, могат да имат малко място, където да се научат на градинарство. Детето трябва да бъде поучавано да използва тази земя за спечелване на средства, които да дава за Божието дело. Момчета и момичета могат да бъдат ангажирани в това дело и ако правилно са наставлявани, ще разберат каква е стойността на парите и ще се научат да ги икономисват. Така децата освен при събиране на пари за мисионски цели ще помагат и при купуването на своето облекло. Те трябва да бъдат насърчавани да правят това.

НЕ НАСЪРЧАВАЙТЕ БЕЗРАЗСЪДНАТА УПОТРЕБА НА ПАРИ. О, колко много пари прахосваме за безполezni предмети у дома, за украшения и модерно облекло, за сладкиши и други предмети, които не са необходими! Родители,

поучавайте вашите деца, че е грешно да употребяват Божиите пари за себезадоволяване... Насърчавайте ги да спестяват дребните си пари, когато е възможно, за да бъдат употребявани в мисионското дело. Те ще спечелят богати опитности чрез практикуване на себеконтрол. Такива уроци ще ги пазят от лошите навици на невъздържанието.

Децата могат да се научат да изявяват своята любов към Христос, като се отричат от безполезни дреболии, за купуването на които много пари изтичат през пръстите им. Това трябва да бъде извършено във всяко семейство. То изисква подходящ метод и такт, но ще бъде най-доброто възпитание, което децата могат да получат. И ако всички малки деца биха представляли своите приношения пред Господа, техните дарби могат да бъдат като малки поточета, които, събрани в едно, ще се превърнат в голяма река.

Поставете една малка касичка на полицата или на друго безопасно място, където може добре да се вижда, за да могат децата да поставят в нея приношенията си за Господа... Това ще е част от тяхното възпитание за Бога.

ПОУЧАВАЙТЕ ДЕЦАТА ДА ДАВАТ ДЕСЯТЪК И ПРИНОШЕНИЯ. Господ изисква не само десятъка като Своя собственост, но Той ни казва как да бъде отделян за Него. Той казва: “Почитай Господа от имота си и от първите плодове на своя доход”. Това не ни учи, че трябва да употребяваме нашите средства за себе си, а да даваме остатъка на Бога, дори да бъде искрен десятък. Нека Божията част бъде отделяна най-напред. Наставленията на апостол Павел по отношение на даренията са принцип, който трябва да се прилага също и за десятъка. “В първия ден на седмицата всеки от вас да отделя нещо при себе си каквото Бог го е благословил”. Тук са включени родители и деца.

ГРЕШКА, ПРАВЕНА ПОНЯКОГА ОТ ЗАМОЖНИ БАЩИ. Обстоятелствата, при които често е поставено детето, имат по-голямо влияние, отколкото примерът на родителите. Има богати хора, които очакват децата им да бъдат това, което те са били, когато са били млади, и обвиняват покварата на века, задето те не са такива. Но те нямат право да очакват това от своите деца, докато не ги поставят да живеят при условия, при които те са живели. Обстоятелствата в живота на бащата са го направили това, което е той сега. В младостта си той е бил подтиснат от бедност и е работил прилежно и упорито. Неговият характер е оформен в суровото училище на бедността. Той е бил принуден да бъде скромен в своите желания, да бъде усърден в работата си и въздържан в своя вкус и желания. Той е използвал способността си да работи, за да придобие храна и облекло. Той е икономисвал.

Бащите днес работят, за да придобият богатство за децата си. Днешните деца не започват оттам, откъдето самите родители са започнали. Това е голямата грешка на заможните бащи. Ако биха имали възможност да се учат в същото училище, в което техните родители са се учили, децата биха станали полезни като тях. Бащите са променили обстоятелствата, при които живеят техните деца. Бедността е била учителят на бащата, а синът сега е напълно осигурен със средства и живее в охолство. Всичките му желания се задоволяват. Характерът на неговия баща е оформен в резултата на строгата дисциплина на лишенията; всяко дребно добро е било оценявано високо. Навиците и характерът на сина ще се оформят като резултат от

обстоятелствата, които някога са съществували, а под влияние на настоящото положение, което се характеризира с лесен живот и пълно задоволяване. Когато синът е свикнал да живее в лукс, как ще се откаже от него?

НАЙ-ДОБРОТО НАСЛЕДСТВО ОТ РОДИТЕЛИ ЗА ДЕЦА. Най-доброто наследство, което родителите могат да оставят на своите деца, е здравият навик за полезен труд и примерът на един живот, който се характеризира с безкористна благотворителност. С такъв живот те показват истинската стойност на парите, които са ценни единствено тогава, когато се употребяват както за облекчаване на собствените нужди, така и за доброто и нуждите на другите и за напредъка на Божието дело.

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ЧЕСТНОСТ В РАБОТАТА

БИБЛИЯТА - ИЗТОЧНИК НА РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ ЗА ДЕЛОВА РАБОТА. Няма нито една законна професия, за която Библията да не предлага необходимата жизнено важна подготовка. Нейните принципи на прилежност, честност, пестеливост, въздържание и чистота са тайната на истинския успех. Тези принципи, както са изложени в книгата “Притчи”, са съкровище и извор на практическа мъдрост. Къде може да намери търговецът, занаятчията, директорът на каквото и да е предприятие по-добри правила за себе си или за работниците си от тези, които се съдържат в думите на мъдреца:

“Видял ли си човек, прилежен в работата си? Той ще стои пред царе; няма да стои пред незначителни” (22:29).

“От всяка работа има полза, но от говоренето на устата само глупост” (14:23).

“Душата на ленивия желае и няма нищо” (13:4).

“Пияницата и лакомият ще осиромашеят. И сънливостта ще облече човека с дрипи” (23:21).

“Колко много човеци биха избегнали финансов неуспех, ако биха се вслушали в предупрежденията, които така често се повтарят в Библията:

“Този, който бърза да се обогати, не ще бъде невинен” (28:20).

“Богатството, придобивано от суета, ще намалее, а който събира с ръката си, ще го умножи” (13:11)

“Придобиване на съкровища с лъжлив език е суета от тези, които търсят смърт” (21:6)

“Който поръчителства за друг, ще пострада зле, а който мрази поръчителството е в безопасност” (11:15).

“Длъжникът става роб на заемодавеца”

Осмата заповед осъжда... кражбата и грабителството. Тя изисква строга честност и в най-малките подробности на живота. Тя забранява надвземането в търговията и изисква плащането на точни дългове или заплати.

УМЪТ И ХАРАКТЕРЪТ, ИЗРОДЕНИ ЧРЕЗ НЕЧЕСТНОСТ. Всеки, който изговаря лъжа или върши измама, загубва своето собствено достойнство. Той може да не съзнава, че Бог го вижда и че е запознат с всяка търговска сделка, че святите ангели претеглят неговите подбуди и чуват неговите думи и че неговата награда ще бъде

според делата му. Но дори ако е възможно неговите дела да се укрият от човешки и Божествен контрол, фактът че той знае това, деформира мисленето и характера му. Действието не определя характера, но събаря преградата и следващото изкушение е готово да влезе, докато в края на краищата се създава навик да се изопачават фактите и да се постъпва нечестно. Постепенно доверието в човека изчезва.

Ако в отношенията си с хората не сме почитени и се опитваме да си служим с измама, и с Бога ще постъпваме така. Хора, които постоянстват в пътя на непочтеността, ще загубят принципите си, докато започнат да мамят себе си и загубят небето и вечния живот. Те ще пожертват чест и религия за малките преимущества, които им предлага светът.

ОТБЯГВАЙТЕ ДЪЛГОВЕТЕ. Много семейства са бедни, защото харчат повече от това, което получават.

Трябва да разберете, че не трябва да ръководите работите си по начин, който би ви въвлякъл в дългове. Дългът е една от сатанинските мрежи за души, които Сатана поставя...

Определянето и използването на пари за някаква цел, преди да са спечелени, е примка.

ДУМИ КЪМ ЧОВЕК, КОЙТО ХАРЧИ ПОВЕЧЕ, ОТКОЛКОТО ПЕЧЕЛИ. Ти не трябва да си позволяваш да изпадаш във финансови задължения, защото самият факт, че дължиш, отслабва твоята вяра и клони да те обезкуражава. Дори и мисълта за това те изкарва от равновесие. Необходимо е да съкратиш разходите си и да се стремиш да поправиш този недостатък в характера си. Ти можеш и трябва да направиш решителни усилия, за да контролираш склонността си да харчиш повече, отколкото печелиш.

БОЖИЕТО ДЕЛО МОЖЕ ДА БЪДЕ ОХУЛЕНО. Светът има право да очаква строга честност от тези, които изповядват, че са библейски християни. Поради небрежността на един вярващ човек по отношение на дълговете и изплащането им, може да се създаде впечатление, че всички наши хора са недостойни за доверие.

Тези, които претендират за благочестие, трябва да украсяват учението, което изповядват, и да не дават повод истината да бъде хулена заради техния необмислен начин на действие. "Не оставайте никому длъжни в нищо", казва апостолът.

СЪВЕТ КЪМ ЧОВЕК, КОЙТО ИМА ДЪЛГОВЕ. Бъди решен никога да не правиш дългове. По-добре е да се отказваш хиляди пъти от желанията си, отколкото да изпадаш в дълг. Ти винаги си живял в дългове. Това е бил твоят начин на живот. Пази се от това, като от едра шарка.

Направи тържествен завет с Бога, че с Неговото благословение ще платиш всичките си дългове и избягвай да дължиш на когото и да е, дори ако трябва да живееш с овесена каша и хляб... Имай грижа за стотинките и левовите ще се погрижат за себе си. Тук стотинка, там стотинка, похарчени за това и онова, скоро се превръщат в левове. Отказвай се от лекомислени желания и ненужни неща, за да не изпаднеш в дългове... Не се колебай, не се отчайвай, не се връщай назад. Контролирай апетита си, отричай се от склонността да си угаждаш, спестявай и най-дребните си пари и плащай

дълговете си. Изплащай ги, колкото ти е възможно по-скоро. Когато успееш да се освободиш от дългове, когато вече на никого не дължиш нищо, ще си постигнал голяма победа.

ПОКАЗВАЙ РАЗБИРАНЕ КЪМ НЕЩАСТНИТЕ ДЛЪЖНИЦИ. Ако някои хора имат дългове и наистина не могат да ги изплатят, ти не трябва да насилваш никого да стори това, което не е по силите му. На тези хора трябва да се даде подходяща възможност да се освободят от задълженията си. Те не трябва да бъдат поставени в положение, в което изобщо няма да могат да се освободят от тях. Макар такъв начин на действие да се счита от някои хора за справедлив, това не е според милостта и любовта на Бога.

ОПАСНОСТ ОТ КРАЙНОСТИ. Някои хора не са благоразумни и правят дългове, които могат да бъдат избегнати. Други проявяват прекалена предпазливост, която граничи с неверие. Като се възползваме понякога от определени обстоятелства, ние можем да вложим средства по такъв начин, че и делото на Бога да бъде укрепено и изградено, и в същото време да се придържаме към правилните си принципи.

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ПЕТА - ПРЕДВИЖДАНЕ ЗА БЪДЕЩЕТО

ПРИТЕЖАВАНЕТО НА ДОМ И СПЕСТЯВАНИЯ ИЗИСКВА ОТКАЗ ОТ НАВИКА ДА СЕ ХАРЧИ ЗА ДРЕБНИ НЕЩА. Брат и сестра Б. не са научени да правят икономии... Те харчат всичко, което имат, дори и да е твърде много. Те се радват сега, но когато трудностите дойдат и болестите ги сполетят, тогава ще бъдат напълно неподготвени... Ако брат и сестра Б. бяха пестеливи и добри домакини, ограничаващи желанията си, можеха преди това да имат свой собствен дом и при това да спестят средства за евентуални случаи на болест. Но те не са икономисвали, както са правили това други, от които те понякога са били зависими. Ако те не се научат да спестяват, техните характери не ще бъдат намерени свършени в деня на Господа.

ТОЗИ СЪВЕТ МОЖЕ ДА ВИ ПОМОГНЕ. Ти си имал бизнес, който понякога ти е донасял голям приход наведнъж. След като си спечелил средства, ти си харчил много за въображаеми нужди и излишни неща, тъй като не си не научил да спестяваш за времето, когато няма да можеш да печелиш така лесно. Ако ти и жена ти бяхте разбрали, че е ваш дълг да ограничавате апетита и желанията си и да мислите повече за бъдещето, вместо да живеете само за настоящето, бихте могли да притежавате достатъчно средства и вашето семейство би имало повече удобства. Ти трябва да научиш един важен урок. Трябва да свикнеш да правиш малки спестявания за дългия път към бъдещето.

КЪМ СЕМЕЙСТВО, КОЕТО ТРЯБВА СИСТЕМНО ДА СПЕСТЯВА. Ако вие спестявате, както би трябвало, можете да имате капитал, който да употребите в случай на непредвидени обстоятелства, а също така и да помогнете на Божието дело. Всяка седмица част от вашата заплата трябва да се спестява и в никакъв случай да не се

използва, докато не възникнат действителни нужди. Бихте могли да я връщате обратно на Дарителя като приношение за Бога.

Парите, които печелите, не са били мъдро и икономично харчени, така че да ви остава един резерв в случай на заболяване. И вашето семейство сега е лишено от средства за издръжка. То трябва да има нещо, на което да разчита, ако възникнат непредвидени обстоятелства.

ДРУГО СЕМЕЙСТВО, ПОСЪВЕТВАНО ДА СПЕСТЯВА. Всяка седмица трябва да отделяте настрана на сигурно място една неголяма сума, която да не се използва, освен в случай на болест. С икономисване можете да отделяте и нещо, което да ви носи лихва. С мъдро ръководене можете да спестите известни средства, след като изплатите задълженията си.

Познавам семейство, което получава двайсет долара седмично и харчи всяка стотинка, докато друго семейство със същия брой членове получава само 12 долара седмично, но успява да отделя настрана по 1-2 долара на седмица, като се въздържа от неща, които не са така необходими, и без които може да се мине.

ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА СОБСТВЕНОСТ, ОСИГУРЕНА ЧРЕЗ ПОДХОДЯЩО ЗАВЕЩАНИЕ. Тези, които са верни домакини на Божиите средства, трябва да знаят точно как стоят техните работи и като мъдри хора да бъдат готови за какъвто и да е нещастен случай. Тяхното благодатно време може да приключи внезапно и това да създаде редица трудности на онези, които ще наследят техния имот.

Много хора не си правят труд да се погрижат за своите завещания, докато са в добро здраве. Необходимо е обаче да се проявява предвидливост и такава предпазна мярка да се предприема от нашите братя. Те трябва да познават добре своето финансово положение и не бива да допускат работите им да бъдат в безпорядък. въпросите, свързани с тяхното имущество, трябва да се уреждат по такъв начин, че да могат да ги оставят на наследниците си по всяко време и в пълен ред.

Завещанието трябва да бъде направено така, че да бъде валидно пред закона. След като е подписано, такова завещание може да запази своята валидност много години и да няма никаква опасност да я загуби, ако се наложи да се направят някакви допълнения, каквито случаят изисква. Смъртта няма да дойде един ден по-рано, братя, само защото сте направили своето завещание. Когато прехвърляте имота си на своите близки със завещание, не забравяйте и Божието дело. Вие сте Негови домакини, държачи Неговото наследство; и Неговите изисквания трябва да стоят на първо място във вашето съзнание. Разбира се, вашите съпруги и деца не трябва да бъдат оставени в лишения. Трябва да бъдат осигурени и те, ако са в нужда. Но не включвайте в завещанието си дълъг списък от близки, които не са в нужда, само защото такъв е обичаят.

ПОМНЕТЕ БОЖИЕТО ДЕЛО ДОКАТО СТЕ ЖИВИ. Нека никой не мисли, че ще има Христовия ум, като натрупа имущество през живота си, а сетне направи завещание част от него след смъртта му да се използва за някоя благотворителна цел.

Някои себелюбиво задържат средствата си докато са живи, надявайки се да изкупят своята небрежност към делото, като го споменат само в своето завещание. Но дори и половината от средствата, така подарени като наследство, не постигат

определената цел. Братя и сестри, внесете сами себе си в небесната банка и не оставяйте други да носят вашата лична отговорност.

НЕ Е МЪДРО ДА СЕ ПРЕХВЪРЛЯ ДОМОУПРАВИТЕЛСТВОТО НА ДЕЦА. Родителите трябва да се предпазват от недобре обмислено и прибързано прехвърляне на средствата, които Бог е поверил в техните ръце, на децата, докато нямат сигурно доказателство, че те имат по-голям интерес, любов и посвещение към Божието дело, отколкото те самите са имали. Трябва да бъдат уверени, че децата им ще бъдат по-усърдни и по-ревностни за напредъка на Божието дело и по-щедро ще подкрепят различни начинания, които изискват средства. Но мнозина предават своите пари в ръцете на децата си и по този начин ги натоварват със своята лична отговорност. Сатана ги подбужда да направят това. Като постъпват така, те действително поставят тези средства в ръцете на врага. Сатана работи за постигане на своята цел - да задържи това, което е необходимо за Божието дело, за да не може то да бъде подкрепяно щедро.

ПРОКЛЯТИЕТО НА НАТРУПАНОТО БОГАТСТВО. Тези, които трупат богатство, за да го запазят, стоварват проклятието на богатството върху своите деца. Това е грях, ужасен, погубващ душата грях за бащи и майки, които постъпват така, и този грях се простира върху тяхното потомство. Често децата използват тези средства с лекомислена разточителност, водят разпуснат живот, така че накрая някои стават дори просяци. Те не познават цената на наследството, което са прахосали. Ако бащите и майките бяха дали подходящ пример не чрез натрупване, а чрез споделяне на своето богатство, те биха събрали съкровище за небето и биха приели обратно дори сега и в този свят мир и щастие, а в бъдещия живот вечно богатство.

ЧАСТ XIV - ДА ЗАПАЗИМ ПЪТИЩАТА КЪМ ДУШАТА

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ШЕСТА - ПОРТИТЕ, НАД КОИТО ТРЯБВА ДА БДИМ

ЗАЩО БОГ НИ Е ДАЛ ОЧИ, УШИ И УСТА? Бог ни е дал очи, за да можем да съзираме чудните неща в Неговия закон. Той ни е дал слушащо ухо, за да можем да възприемаме Неговата вест, изговорена от живия проповедник. Той ни е дал таланта на говора, за да можем да представяме Христос като Спасител, Който прощава греха. Със сърце човек вярва за оправдание, а с уста прави изповед за спасение.

КАК САТАНА ПЕЧЕЛИ ДОСТЪП ДО ДУШАТА? Хората трябва да пазят сетивата си, за да не успее Сатана да спечели победа над тях; защото те са пътищата към душата.

Ти ще трябва да станеш верен страж на очите, ушите и на всичките си сетива, ако желаш да контролираш ума си и да не позволяваш суетни и нечисти мисли да опетнят душата ти. Само силата на благодатта може да извърши това най-желано дело.

Сатана и неговите ангели са заети да парализират сетивата ни, за да не бъдат чути съвети, предупреждения и изобличения. Или ако бъдат чути, да не окажат никакво влияние върху сърцето и да не преобразят живота.

Братя мои, Бог ви призовава като Негови последователи да ходите в светлината. Необходимо е да бъдете будни. Грехът е между нас, но неговата голяма греховност не се чувства. Сетивата на мнозина са притъпени поради задоволяване на апетита и близостта с греха. Необходимо е да се приближаваме все повече и повече към небето.

СТРАТЕГИЯТА НА САТАНА Е ДА ОБЪРКВА СЕТИВАТА. Целта на Сатана е да накара хората да забравят Бога, да завладее и покори ума им така, че Бог да бъде изместен от техните мисли. Възпитанието, което много хора са получили, е довело до объркване на ума и до помрачаване на истинската светлина. А Сатана не желае хората да имат познание за Бога и е доволен, ако с игри и театрални представления завладява сетивата на младите, така че хората да загинат в тъмнината, докато светлината свети навсякъде около тях.

САТАНА НЕ МОЖЕ ДА ЗАВЛАДЕЕ УМА БЕЗ НАШЕ СЪГЛАСИЕ. Ние трябва да представяме пред хората факта, че Бог е промислил да не бъдем изкушавани повече, отколкото можем да понесем, и че за всяко изкушение той е предвидил път за избавление. Ако живеем напълно за Бога, няма да позволим в ума ни да намират място себелюбиви мисли и представи.

Ако Сатана успее да намери път, по който да достигне до ума, той ще посеете в него плевели и ще направи те да растат, докато дадат изобилна жътва. Сатана в никакъв случай не може да господства над нашите мисли, думи и действия, ако доброволно не отворим вратата и не му позволим да влезе. Тогава той влиза, отнема доброто семе, посято в сърцата, и истината вече няма никакво влияние.

ЗАТВОРЕТЕ ВСЯКА ВРАТА ПРЕД ИЗКУСИТЕЛЯ. Всички, които се наричат с името на Христос, трябва да бдят, да се молят и да пазят пътищата към душата си, защото Сатана прави всичко, за да покварява и разрушава, ако му се даде и най-малката възможност.

Няма сигурност за нас, ако се бавим и обмисляме предимствата, които бихме получили чрез предаване на сатанинските внушения. Грехът означава позор и бедствие за всяка душа, която се поддава на него. Грехът е заслепяващ и измамващ по естество и ще ни омае чрез ласкателства и примамливи представи. Ако стъпим на сатанинска почва, нямаме никаква сигурност за закрила от неговата сила. Доколкото зависи от нас, трябва да затворим всяка врата, през която изкусителят може да намери достъп до душата ни.

Кой може да предвиди в момент на изкушение ужасните последици, които ще дойдат като резултат от една погрешна, прибързана стъпка! Нашата единствена сигурност е да бъдем закриляни от Божията благодат всеки момент и да не отклоняваме духовния си поглед от истината, защото в противен случай няма да можем да различаваме доброто от злото. Без колебание трябва да затворим вратата и да пазим пътищата към душата си от злото.

Всеки християнин трябва да бди постоянно и да наблюдава тези пътища, защото Сатана умее изкусно и неусетно да намира достъп до душата. Ние трябва да се

молим за Божествена помощ и същевременно решително да устояваме на всяка склонност към греха. Чрез кураж, чрез вяра и постоянен труд ще можем да победим. Но нека помним, че за да спечелим победата, Христос трябва да пребъдва в нас и ние в Христос.

ИЗБЯГВАЙТЕ ЧЕТЕНЕ, ГЛЕДАНЕ ИЛИ СЛУШАНЕ НА ВСИЧКО, СВЪРЗАНО СЪС ЗЛОТО. Апостолът [Петър] се стремеше да внуши на вярващите колко важно е да пазят ума си да не блуждае върху забранени теми. Той ги съветваше да не използват енергията си за маловажни неща. Тези, които не искат да станат плячка на сатанинските изкушения, трябва да пазят добре пътищата към душата си. Те трябва да избягват четене, гледане или слушане на това, което ще им внуши нечисти мисли. Умът не трябва да бъде оставен да се насочва без контрол върху всяко нещо, което врагът на душите може да предложи. Сърцето трябва да бъде пазено вярно, иначе злото отвън ще събуди злото отвътре и душата ще бъде тласната в тъмнина.

Всичко, което може да бъде направено, трябва да се направи, за да поставим себе си и нашите деца там, където няма да виждат беззаконието, което се шири в света. Трябва грижливо да пазим зора на очите си и слушането на ушите си, за да не могат тези ужасни неща да завладеят умовете ни. Когато ежедневният вестник дойде в къщи, аз бих искала да го скрия, за да не могат децата да четат срамните и сензационни истории в него. Изглежда врагът стои в основата на публикуването им. Всяко престъпление, което може да се намери, е разкрито и изложено на показ пред света.

Тези, които имат мъдрост от Бога, трябва да станат глупави за познаването на греха в този век, за да бъдат мъдри. Те трябва да затворят очите си, за да не могат да виждат и възприемат злото; трябва да затворят ушите си, за да не чуват това, което е зло, и да придобият познанието, което запазва чистотата на мислите и действията. Те трябва да пазят също и езиците си, които не бива да изговарят покваряващи думи. не трябва да се намери измама в устата им.

ЧРЕЗ ОТВАРЯНЕ НА ВРАТИТЕ, УСТОЙЧИВОСТТА ОТСЛАБВА. Не знаеш колко близо до ръба на една пропаст можеш да ходиш без да паднеш в нея. Отбягвай първото приближаване до опасността. Не можеш да си играеш с поривите на душата. Твоят капитал е твоят характер. Пази го като златно съкровище. Моралната чистота, себеуважение и сила за устояване трябва да бъдат подхранвани твърдо и постоянно. Не трябва да има никакво отклонение от въздържаното поведение. Един акт на интимност или невнимание може да изложи душата на опасност, да отвори вратата на изкушението и да отслаби силата на съпротивлението.

САТАНА ЩЕ ПОМРАЧИ БЪДЕЩАТА СЛАВА. Сатана работи постоянно, за да затъмни славата на бъдещия свят и да привлече цялото внимание на човека към нещата от земния живот. Той се стреми да подреди нещата така, че всичките ни мисли, грижи и работа да бъдат насочени изцяло към временните неща, за да не можем да видим и разберем стойността на вечните. Светът и неговите грижи заемат твърде много място в живота ни, докато Исус и вечните неща остават на заден план в нашите мисли и действия. Ние трябва съвестно да изпълняваме всичките си задължения в ежедневния живот, но още по-важно е да подхранваме свята привързаност към нашия Господ Исус Христос.

НЕБЕСНИ АНГЕЛИ ЩЕ НИ ПОМАГАТ. Винаги трябва да помним, че невидими същества са на работа както зли, така и добри, за да установят контрол над нашия ум. Те действат с невидима, но голяма сила. Добрите ангели са служебни духове, които упражняват небесно влияние върху сърцето и ума, докато големият противник на душите и неговите ангели постоянно работят, за да причинят нашето унищожение.

Макар да съзнаваме и постоянно да помним, че непрекъснато сме изложени на атаките на невидими врагове, в същото време трябва да бъдем сигурни, че техните нападки не ще могат да ни навредят без наше съгласие.

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И СЕДМА - СЪБЛАЗНЯВАЩИ ГЛЕДКИ И ЗВУЦИ

ЛОШИТЕ ГЛЕДКИ И ЗВУЦИ СА НАВСЯКЪДЕ ОКОЛО НАС. Съществува основание за дълбока загриженост, тъй като вашите деца срещат изкушения на всяка стъпка. За тях не е възможно да избягват контактите с лоши другари... Те ще виждат гледки, ще слушат звуци и ще бъдат предмет на влияния, които са деморализиращи, и ако не са внимателно пазени, неусетно, но сигурно ще покварят сърцето и ще деформират характера си.

ВСИЧКИ СЕ НУЖДАЯТ ОТ ЗАЩИТНА СТЕНА СРЕЩУ ИЗКУШЕНИЕТО. В християнските домове трябва да се издигне защитна стена срещу изкушенията. Сатана използва всички средства, за да прави престъпленията и покваряващите пороци популярни. Ние не можем да ходим по улиците на нашите градове, без да се сблъскаме с явните белези на престъплението, представени в различни романи или играни в някой театър. Умът се възпитава да живее в близост с греха и свиква с него. Ежедневните списания и вестници са пълни с покваряващи списания, картини и разкази, с всичко, което може да възбуди страстта. Всичко това се представя във вид на примамливи възбудителни истории.

Някои бащи и майки са безразлични и безгрижни и мислят, че няма разлика дали децата им посещават църковно или светско училище. Ние сме в света - казват те - и не можем да излезем от него. Но, скъпи родители, ние можем да намерим някой добър начин да излезем от света, ако изберем да направим това. Можем да избягваме да гледаме много от безнравствените неща, които се умножават така бързо в тези последни дни. Можем да избягваме да слушаме за нечестията и престъпленията, които съществуват.

КОЙТО СЕЕ БЕЗЗАКОНИЕ, ЩЕ ЖЪНЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЕ. Много от популярните издания са изпълнени със сензационни случки, които възпитават младите в нечестие и ги водят по пътя на гибелта. Много деца знаят за престъпленията колкото и възрастните. Те са подбудени към злото чрез разказите, които четат. Във въображението си те преживяват описаните дела, пробужда се амбицията им да видят дали те сами могат да извършат подобно престъпление и да избегнат наказанието.

За деятелните умове на децата и младежите сцените, рисувани във въображаеми откровения за бъдещето, изглеждат действителност. Като се предсказват революции и

се описват подробно всички начини за разрушаване на бариерите, които поставя законът или личният морал, мнозина приемат и заживяват с духа на тези описания. По този начин те биват подбуждани към извършване на престъпления, дори и по-лоши от тези, които писателите на сензации са описали. Чрез такива влияния обществото се деморализира. Семето на беззаконието се сее и разпространява. Никой не трябва да се учудва, че резултатът е ширещата се престъпност.

ПРИМКАТА НА ПОПУЛЯРНАТА МУЗИКА. Разтревожена съм, като виждам лекомислието на някои мъже и жени, които изповядват, че вярват в истината. Бог не е в техните мисли. Умовете им са заети с безполезни неща. Разговорите им са празни и суетни. Те имат отворено ухо за музиката и Сатана знае какви органи да възбужда, за да въодушевява, да владее и да омайва ума така, че Христос да не е желан. Липсват духовни копнежи за Божествено познание и израстване в благодатта.

Показано ми бе, че младите трябва да имат по-висок образец. Те трябва да направят Божието слово свой съветник и свое ръководство. Върху младите хора лежат сериозни отговорности, на които обаче те гледат леко. Навлизането на музиката в техните домове, вместо да подбужда към святост и духовност, често става средство за отвръщане на умовете от истината. Лекомислените песни и популярната музика на деня са им приятни. Музикалните инструменти отнемат времето, което би трябвало да бъде посветено на молитва. Музиката е голямо благословение, когато не се злоупотребява с нея. Но когато е погрешно използвана, тя може да бъде ужасно проклятие. Тя възбужда, но не дава сили и кураж, които християнинът може да намери само пред трона на благодатта. Там той със смирение може да изкаже своите нужди и със силен вик и сълзи да моли за небесна сила, която единствено може да го защити от могъщите изкушения на лукавия. Сатана води младите хора в плен. О, какво да кажа, за да ги накарам да се противопоставят на неговото влияние и да избегнат сляпото увлечение! Той е опитен изкусител, който ги примамва към погибел.

НЕЧИСТИТЕ МИСЛИ ВОДЯТ ДО НЕЧИСТИ ДЕЙСТВИЯ. Живеем във век, когато покварата е разпространена навсякъде. Чрез гледане и четене се подбужда похотта на очите и се разпалват нечисти чувства. Сърцето се развърта чрез въображението. Умът намира удоволствие в мисли за сцени, които събуждат недостойни страсти. Тези образи, нарисувани от порочното въображение, разлагат морала и подготвят заблудените и омаяни същества да отпуснат юздите на низките страсти. Тогава се вършат грехове и престъпления, които завличат хората, създадени по Божий образ, до равнището на животните, тласкайки ги накрая към погибел.

АЗ НЯМА ДА ГЛЕДАМ НИЩО ЛОШО. Родителите трябва да проявяват непрестанна бдителност, за да не бъдат децата им изгубени за Бога. Молитвата на Давид в Псалм 101 трябва да бъде обещание, дадено от всички, на които лежи отговорността да пазят дома от лоши влияния. Псалмистът заявява: “Няма да поставя нищо нечисто пред очите си. Мразя делата на тези, които вършат престъпление. То няма да се прилепи към мене. Развратено сърце ще бъде отхвърлено от Мен. Лукав човек не ще да познавам. Който клевети скришно съседа си, него ще погубя; който има надменно око и горделиво сърце, не ще да търпя. Моите очи ще бъдат над верните на земята, за да живеят с мен; който ходи в съвършен път, той ще ми слугува; който

върши измама, няма да живее в моя дом; който говори лъжа, няма да устои пред очите ми.”

Кажете твърдо: “Няма да пропилявам скъпоценни моменти в четене на това, което не ще ме ползва и което ме прави негоден да служа на другите. Аз ще използвам времето и мислите си така, че да стана достоен за Божествена служба. Ще затварям очите си за лекомислени и грешни неща. Моите уши са Господни и аз няма да слушам хитрите разсъждения и внушения на лукавия. Моят глас няма да бъде в никакъв случай подчинен на желание, което не е под контрола на Светия Дух. Моето тяло е храм на Светия Дух и всяка способност на моето естество ще бъде посветена на достойни занимания.”

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ОСМА - ЧЕТИВОТО И НЕГОВОТО ВЛИЯНИЕ

ХРАНЕТЕ УМА НА ДЕТЕТО С ПОДХОДЯЩА ХРАНА. Впечатлителният детски ум жадува за познание. Родителите трябва да могат да дават подходяща умствена храна на своите деца. Както тялото, така и умът черпи своята сила от храната, която приема. Умът се развива и извисява чрез чисти и възвишени мисли, а се ограничава и принизява чрез мисли, насочени само към земни неща.

Родители, вие сте тези, които ще решите дали умовете на вашите деца ще бъдат изпълнени с благородни или с порочни мисли. Вие не можете да запазите незаангажиран активния ум на детето, нито да изгоните злото. Само чрез внушаване на добри принципи ще можете да премахнете погрешните мисли. Докато родителите сеят семената на истината в сърцата на своите деца, врагът сее плевели. Доброто, здраво наставление е единственото предпазно средство срещу лошите влияния, които покваряват добрите нрави. Истината ще закриля душата срещу безбройните изкушения, които трябва да бъдат отблъснати.

РОДИТЕЛИ, КОНТРОЛИРАЙТЕ НАВИЦИТЕ ЗА ЧЕТЕНЕ. Много младежи жадуват да четат книги. Те четат за неща, които не могат да постигнат. Апелирам към родителите на такива деца да контролират тяхното желание за четене. Не позволявайте на масата да има списания и вестници, в които са описани любовни истории. Заменяйте ги с книги, които ще помогнат на младите да открият и използват най-добрия материал за изграждане на характера - любов към Бога, страх Божи и познание на Христос. Насърчавайте децата да събират в ума си скъпоценното познание, да позволяват само това, което е добро, да завладява душата и да контролира силите им, за да не остава никакво място за четене на безсъдържателни или безнравствени книги. Ограничавайте желанието им за четене на неща, които не снабдяват ума с добра храна.

Родителите трябва да се стараят да запазят дома си от всяко влияние, което може да има лоши последици. В това отношение те имат още много да научат. На онези, които считат, че могат да четат свободно романи и разкази, бих казала: “Сеете семето на жътва, която никак не бихте желали”. От такова четиво не може да се спечели никаква духовна сила. То разрушава любовта към чистата истина на Словото. Посредством романи и разкази от различни списания Сатана работи, за да отклонява умовете с нереални и незначителни мисли, така че Божието Слово да не бъде

изучавано прилежно. Така той ограбва времето на хиляди по хиляди хора, намалява енергията им, отслабва тяхната самодисциплина и ги прави неспособни да решават сериозните проблеми на живота.

Децата се нуждаят от подходящо четиво, което ще им доставя удоволствие и ще ги забавлява, но няма да деморализира ума или да уморява тялото им. Ако децата са поучавани да четат любовни романи и вестникарски истории, добрите книги и списания ще им станат безинтересни. Много деца и младежи търсят материал за четене. И когато вие не го подбирате за тях, те сами ще си го изберат. Те могат да намерят навсякъде четиво от най-лошо качество и скоро ще се научат да го обичат. Но ако им доставяме книги с истинска стойност, те ще си изградят вкус към тях.

ДИСЦИПЛИНИРАЙТЕ И ВЪЗПИТАВАЙТЕ ДЕЙНОСТТА НА УМА. Вкусът на ума трябва да се дисциплинира и възпитава с най-голяма грижа. Родителите трябва да започнат отрано да представят Писанията пред развиващите се умове на своите деца, за да се изгради у тях правилен начин на мислене.

Не трябва да се пестят никакви усилия за създаване на правилни навици за умствена дейност. Ако умът трудно се концентрира, непрекъснато правете усилия за съсредоточаване. Ако умствените и морални вкусове са изопачени чрез четене на възбуждащи и дразнещи истории от романите, така че да се появи нежелание да се упражнява умът, то ще трябва да се води битка за преодоляване на този навик. Любовта към измислените четива трябва да бъде преодолявана изведнъж. Трябва да бъдат прилагани строги правила, които ще съдействат за развитие на ума в правилна насока.

ПРОТИВОПОСТАВЯЙТЕ СЕ НА ВКУСА КЪМ ИЗМИСЛЕНИ ИСТОРИИ. Какво трябва да четат нашите деца? Това е сериозен проблем, който изисква и сериозен отговор. Печално е, че в семейства, които пазят съботата, могат да се видят списания и вестници, съдържащи разкази, които не влияят положително върху умовете на децата и младите. Наблюдавала съм онези, които имат създаден вкус към измислени случки. Те бяха имали привилегията да слушат истината, да се запознаят с основанията за нашата вяра, но достигнаха до зряла възраст, лишени от истинска набожност и практическо благочестие.

Читателите на измислени истории и фантастични разкази проявяват повече склонност към злото, което разрушава духовността и помрачава красотата на Словото.

ПРЕОБЛАДАВА ВРЕДНА ЛИТЕРАТУРА. Светът е наводнен с книги, които е по-добре да се изгорят, отколкото да се разпространяват. Книги, изпълнени със сензационни случки, публикувани и издавани само за печелене на пари, е най-добре никога да не бъдат четени от младите. В такива книги има сатанинска привлекателност.

Навикът да се четат съчинени истории и измислени случки е едно от средствата на Сатана да разрушава души. Такова четиво създава фалшиво, нездраво възбуждение, разпалва въображението и прави ума негоден за полезни занимания и духовна дейност. То отблъсква душата от молитвата и охлажда любовта към духовните неща.

Любовните романи и леките възбуждащи случки до голяма степен са проклетие за читателя. Писателят може да претендира, че иска да даде някаква морална поука,

може да е вмъкнал в съчинението си дори религиозни мисли, но често те служат само за прикриване на глупостта, посредствеността и безмислието.

БЕЗБОЖНИ АВТОРИ. Друг източник на опасност, който не трябва да се забравя и подценява, е четенето на книги от безбожни автори. Такива съчинения са вдъхновени от Сатана и никой не може да ги чете, без да изложи на опасност душата си. Истина е, че някои, които са повлияни от тях, могат накрая отново да се възстановят, но всички, които са били подложени на тяхното лошо влияние, поставят себе си на сатанинска почва и той използва това. Те отварят вратите на душата си за изкушенията, но нямат мъдростта да различават доброто от злото, нито пък силата да им устояват. С външно привлекателна и омайваща сила неверието и безбожието завладяват ума.

МИТОВЕ И ВЪЛШЕБНИ ПРИКАЗКИ. При възпитанието на децата и младежите се отделя много място за вълшебни приказки, митове и измислени истории. Книги от такъв характер се използват в училищата, но могат да се намерят и в много домове. Как могат християнски родители да позволяват на децата си да четат книги, изпълнени с толкова много измислици? Когато децата питат за значението на историите и случките, които са в противоречие с онова, което са ги учили родителите им, отговаря им се, че тези истории не са истински. Но това не премахва лошите последици от четенето им. Представените в тези книги мисли и идеи заблуждават децата. Те им внушават фалшиви възгледи за живота и събуждат и подхранват стремеж към недействителни неща.

Не бива да попадат в ръцете на децата и младите хора книги, които съдържат изопачаване на истината. Нека не позволяваме вашите деца в самия процес на възпитание и образование да възприемат идеи, които ще се окажат семена на грях.

КАК СЕ РАЗРУШАВА УМСТВЕНАТА СИЛА? Малко са хората с уравновесени умове, защото родителите са били престъпно небрежни към дълга си да развият добрите черти на характера и да подтискат лошите. Те са забравили, че имат най-отговорното задължение - да бдят над наклонностите на всяко дете. Техен дълг е да формират у децата си правилни принципи и да изграждат правилен начин на мислене.

Култивирайте моралните и умствени способности на своите деца. Нека никой от тези благородни фактори не бъде отслабен и извратен чрез прекалено четене на книги с измислени сюжети. Познавам способни хора, чиито умове са станали неуравновесени, частично притъпени или парализирани поради невъздържание в четенето.

ВЪЗБУЖДАЩОТО ЧЕТИВО ПРАВИ ДЕТЕТО НЕСПОКОЙНО И МЕЧТАТЕЛНО. Читателите на лекомислени, възбуждащи разкази остават неподготвени за задълженията на практическия живот. Те живеят в един нереален свят. Наблюдавала съм деца, на които е позволявано да четат такива истории. Било в дома или навън, те са неспокойни, мечтателни, неспособни да разговарят за друго, освен за най-обикновени неща. Религиозната мисъл и духовните разговори са им напълно чужди. Интересът към сензационни истории извраща вкуса и умът остава

неудовлетворен, ако не се подхранва постоянно с тази непълноценна храна. Не мога да намеря никакъв по-подходящ епитет за тези, които са склонни към четене на такава литература освен “умствени пияници”. Невъздържанието в навичите за четене има същия ефект върху мозъка както невъздържанието в навичите за ядене и пиене върху тялото.

Преди да приемат истината, някои са свикнали да четат романи. След присъединяването си към църквата те правят усилие да победят този навик. Да насърчаваме такива хора към четива, подобни на онези, от които те са се отказали, е все едно да поставяме алкохол пред пияници. Поддавайки се на изкушението, което постоянно стои пред тях, те скоро ще загубят вкус към сериозното четиво. Желанието за изучаване на Библията ще отпадне. Моралните сили ще отслабнат. Грехът ще изглежда все по-малко и по-малко отвратителен. Постепенно ще започне да се проявява едно нарастващо неверие, едно растящо нежелание за изпълняване на практическите задължения в живота. Когато умът се опорочи, той е готов бързо и без съпротива да поглъща всяко четиво с възбудителен характер. Така пътят за довеждане на душата под пълния контрол на Сатана е отворен.

БЪРЗОТО, ПОВЪРХНОСТНО ЧЕТЕНЕ ОТСЛАБВА СИЛАТА ЗА СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ. Голямото количество печатни издания, които постоянно излизат и ни заливат, става причина млади и стари да си създадат навик да четат бързо и повърхностно. Умът загубва силата си за свързано и задълбочено мислене. Освен това, голяма част от списанията и книгите, които като египетските жаби наводняват страната, не са само банални, безполезна и често безсъдържателни, но и нечисти и вредни. Тяхното влияние не само развращава ума, но покварява и погубва душата.

“АЗ НЕ МОГА ДА КУПУВАМ НАШИТЕ ЦЪРКОВНИ ВЕСТНИЦИ.” Има хора, които изповядват, че са братя, но не получават “Ривю енд Хералд”, “Знамения на времето”, “Младежки наставник” или “Добро здраве”. Вместо тях са абонати на едно или повече светски списания. Техните деца с голям интерес четат измислените разкази и любовни истории, които се печатат в тези списания. Бащата може да си позволи да ги купува, макар да твърди, че не може да плаща за нашите списания и книги, в които се намира настоящата истина...

Родителите трябва да бдят над своите деца и да ги поучават правилно в това отношение, развивайки у тях чисто въображение. Те трябва да ги учат да отбягват съчинените разкази и истории, представени във вестниците. Нека книги на морални и религиозни теми намират място върху масата и в библиотеката им, така че у децата да се култивира вкус към възвишеното четиво.

ВЕСТИ КЪМ МЛАДИТЕ ПО ВЪПРОСА ЗА ЧЕТИВОТО. Когато виждам опасността, която заплашва младите хора поради четене на неподходяща литература, аз не мога да спра да предавам предупреждения по отношение на това голямо зло.

Вредата за християните, които се увеличат от четива със съмнителен характер, не се разбира достатъчно. Често вниманието им е привлечено от подобни книги, а интересът е пробуден от това, което се разказва в тях. Изреченията се запечатват в паметта. Мислите се внушават и натрапват. Почти несъзнателно читателят е повлиян от духа на автора. Умът и характерът приемат отпечатъка на злото. Има хора, които

трудно могат да отхвърлят мислите, внушени им от такава литература, поради слаб себеконтрол и липса на воля.

О, да биха могли младите да разберат колко вредно е влиянието, което възбуждащите разкази оказват върху ума им! Можете ли след такива четива да отворите Словото и да четете с интерес думите на живота? Не намирате ли Божията книга безинтересна? “Очарованието” на измислените истории е завладяло ума, разрушило е неговия здрав принцип и ви е направило неспособни да съсредоточите мислите си върху важните библейски истини, засягащи вечните ви интереси. Вие съгрешавате и към родителите си, като посвещавате на такава недостойна цел времето, което принадлежи на тях, вие съгрешавате и спрямо Бога, като употребявате така времето, което трябва да бъде посветено Нему.

Деца, имам вест за вас. Сега изграждате характерите си и решавате бъдещата си участ, защото от неговото оформяне ще зависи дали ще бъдете в Божия рай или във от него. Колко скръбно е за Исус, световния Изкупител, да гледа семейства, в които децата не изпитват никаква любов към Бога, никакво почитание към Неговото слово, а са погълнати от четене на книги с измислени истории.

Времето, използвано по този начин, е загубено, а убива желанието ви да изпълнявате ефективно семейните си задължения изчезва. Няма да бъдете достойни наставници на семействата си и ако продължавате така, ще се заплитате все повече и повече в примките на Сатана... Някои от тези книги съдържат чудесни принципи, но вие ги четете само за да научите описаната случка. Ако бихте извлекли от книгите, които четете, само това, което би ви помогнало при изграждане на положителен характер, четивото би било полезно. Когато вземете книгата и четете страница след страница, питате ли се: Каква е моята цел с четенето? Търся ли да получа необходимото ми познание? Не можете да изградите правилен характер, ако слагате в основата му дърва, сено и слама.

СЕЙТЕ В УМА СЕМЕНАТА НА БИБЛЕЙСКАТА ИСТИНА. Между необработеното поле и необучения ум има голяма прилика. В умовете на децата и младите Сатана сее тръни и ако родителите не бдят, те ще пораснат и ще дадат своите горчиви плодове. Необходима е непрестанна грижа за обработване на почвата на ума и засяването ѝ със скъпоценните семена на библейската истина. Децата трябва да бъдат поучавани да отхвърлят глупавите, възбудителни истории и да се обръщат към четиво, което ще ги насочва към библейски случки, истории и доказателства. Четиво, което ще хвърли светлина върху Свещената книга и ще пробуди желание да я изучаваме, не е опасно, а полезно.

Невъзможно е за младите да притежават здрав ум и правилни религиозни принципи, ако не четат внимателно Божието слово. Тази книга съдържа най-интересната история. Тя посочва пътя на спасението чрез Христос и е ръководство, което сочи най-верния път към по-възвишен и по-добър живот.

ЧАСТ ПЕТНАДЕСЕТА - ДОБРОДЕТЕЛИ, КОИТО УКРАСЯВАТ СЕМЕЙНИЯ ЖИВОТ

ГЛАВА ШЕСТДЕСЕТ И ДЕВЕТА - УЧТИВОСТ И ЛЮБЕЗНОСТ

УЧТИВОСТТА ЩЕ ПРЕМАХНЕ ПОЛОВИНАТА ОТ ЗЛИНИТЕ В ЖИВОТА. Принципът от наставлението “Бъдете любезни един към друг” (Римл. 12:10) стои в основата на щастието в дома. Във всяко семейство трябва да съществува християнска учтивост. Тя не струва нищо, но има силата да смекчава човешкото естество. Без нея човекът би бил груб и суров. Култивирането на истинска учтивост - желание да правим на другите това, което бихме желали те да правят на нас - би премахнало половината от злините в живота.

УЧТИВОСТТА ЗАПОЧВА ОТ ДОМА. Ако желаем нашите деца да проявяват любезност и учтивост в дома, ние самите трябва да им даваме пример.

Родителите трябва да бъдат вежливи един към друг дори и в малките неща. Непринудената учтивост трябва да стане закон в дома. Не трябва да се допуска груб език, не трябва да се изговаря никаква огорчаваща дума.

Всички трябва да бъдат внимателни и приветливи, да говорят със спокоен и кротък глас, да имат приятни обноски; това са елементи на сила. Любезното, ведро и естествено поведение привлича децата. Показвайте им доброта и отзивчивост и те ще проявяват същия дух към вас и един към друг.

Вашето цялостно поведение ще има по-голямо влияние върху характера на децата, отколкото думите.

ВЗАИМНАТА УЧТИВОСТ ПРАВИ ОТ ДОМА РАЙ. Като говорят учтиво и любезно с децата си, като проявяват особено внимание към тях, когато вършат добро, родителите ще насърчат старанията им в това отношение. Така ще ги направят щастливи и ще изпълнят домашната атмосфера с радост, която ще премахне всяка мрачна сянка и ще внесе слънчева светлина в дома. Истинската любезност и въздържание ще направят от дома рай и ще привличат святите ангели в домашния кръг. Ангелите обаче напускат дом, в който се говорят нелюбезни думи, в който има раздори и кавги. Грубите думи, постоянните оплаквания и гневът прогонват Исус от дома.

Приятен глас, любезни обноски и искрена привързаност, проявяващи се във всички действия, заедно с трудолюбие, чистота и пестеливост, правят дори от бордей най-щастливия дом. На такъв дом Създателят гледа с одобрение.

Има мнозина, които би трябвало да живеят по-малко за света и повече за своето семейство. Трябва да има по-малко стремеж към външна показност и учтивост към гости и чужди хора, а повече преданост, която извира от истинската любов и съчувствие към нашите близки в семейното огнище.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ИСТИНСКАТА УЧТИВОСТ.* Съществува голяма нужда от култивиране на истинска учтивост в дома. Тя би била мощно свидетелство в полза на истината. Вулгарният език и поведение, в какъвто и вид да се проявяват, са белег за покварено сърце. Истината, която е от небесен произход, никога не принизява този, който я приема, никога не го прави безчувствен или груб. Истината внася свято влияние, смекчава и пречиства характера. Когато се приеме в сърцето, тя прави младия човек почтителен и учтив. Истинската, сърдечната християнската учтивост се

придобива само чрез действието на Святия Дух. Тя не се състои в преструвки или изкуствен показ, в правене на реверанси и в превзети усмивки. Такава учтивост се проявява от хората в света, но това е нещо твърде различно от истинската християнска вежливост.

Истинската учтивост и изисканост в поведението се постигат само чрез практическо познание на Христовото евангелие. Уважението и почитта са израз на доброта, проявявана към всички хора - висши или нисши, богати или бедни, възрастни или млади.

Същността на истинската учтивост е съобразяване с другите. Стабилното, трайно възпитание е онова, което увеличава симпатиите и насърчава при всички обстоятелства всестранната любезност. Ако това, което обикновено наричаме култура на поведението, не кара младия човек да се отнася учтиво с родителите си, да цени техните качества, да понася техните недостатъци и да им помага в техните нужди; ако то не го прави съобразителен и нежен, великодушен и полезен към млади, стари и нещастни, както и да бъде учтив към всички, това не е нищо друго, освен погрешно възпитание и фалшиво поведение.

Християнската учтивост е златна халка, която свързва членовете на семейството с връзките на любовта, която става все по-тясна и по-силна с всеки изминат ден.

НАПРАВЕТЕ ЗЛАТНОТО ПРАВИЛО ЗАКОН ЗА СЕМЕЙСТВОТО. Най-ценните правила за обществени и семейни отношения се намират в Библията. Там има не само най-добри и чисти образци на морал, но и най-ценни правила на учтивост. Планинската проповед на Спасителя съдържа безценни наставления за възрастни и млади. Тя трябва често да се чете в семейния кръг и нейните скъпоценни поучения да се прилагат в ежедневието. Златното правило: "Всяко нещо, което желаете да правят хората на вас, така и вие правете на тях", както и наставлението на апостол Павел: "Изпреварвайте се да си отдавате един на друг почит", трябва да станат закон за семейството. Тези, които подхранват Христовия Дух, ще проявяват учтивост в дома и дух на благосклонност и добронамереност дори и в малките неща. Те постоянно ще се стремят да правят щастливи всички около тях, забравяйки себе си и проявявайки любезно внимание към другите. Това е плодът, който расте върху християнското дърво.

Златното правило съдържа принципа на истинската учтивост и неговата реална изява се вижда в живота на Исус и в Неговия характер. О, какви лъчи на кротост и красота се излъчват от ежедневието на нашия Спасител! Каква сладост изтичаше от Неговото присъствие! Същият дух ще се открива и у Неговите деца. Тези, у които живее Христос, ще бъдат заобиколени от небесна атмосфера. Техните чисти, бели дрехи ще бъдат напоени с аромата на Господнята градина. Техните лица ще отразяват Неговата светлина, която ще осветява пътя на слабите и препъващи се нозе.

НАЙ-ДОБРОТО СЪЧИНЕНИЕ ВЪРХУ ЕТИКЕЦИЯТА. Най-ценното съчинение, което е било написано върху поведението е скъпото наставление, дадено от Спасителя, което апостол Павел изговаря чрез Духа. Това са думи, които трябва да бъдат записани в паметта на всяко човешко същество, независимо от неговата възраст:

"Както ви възлюбих и вие да имате любов един към друг"(Йоан 13:34).

"Любовта дълго търпи и е милостива;

любовта не завижда,
любовта не се превъзнася,
не се гордее,
не безчинства,
не дири своето си,
не се сърди,
не държи сметка за зло...
Не се радва на неправдата,
а се радва заедно с истината.
Всичко премълчава,
на всичко хваща вяра,
всичко търпи.
Любовта никога не отпада”... (1Кор. 13:4-8).

Библията ни дава много примери на несебелюбив дух, смирена доброта и овладян темперамент. Това са основни характерни черти на истинската учтивост. Те са отражение на Христовия характер. Всяка истинска, дълбока нежност, всяка проява на вежливост в света, даже и между онези, които не признават Неговото име, произлиза от Бога. Той желае тези характерни особености да се отразяват от Неговите чада. Целта Му е хората да виждат в нас Неговата красота.

Християнството прави от човека истински благородник. Христос бе внимателен дори и към онези, които Го преследваха. И Неговите истински последователи трябва да притежават същия дух. Погледнете ап. Павел, изправен пред земните владетели. Неговото слово пред Агрипа е образец на истинска коректност и убедително красноречие. Евангелието не насърчава формалната учтивост, с която си служи света, а онази, която произхожда от истински сърдечни подбуди.

Ние не трябва да поощряваме светската учтивост, а онази, която всеки ще вземе със себе си в жилищата на блажените.

ИСТИНСКАТА УЧТИВОСТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПОДБУДЕНА ОТ ЛЮБОВ. И най-старателно култивираното външно благоприличие и добри обноски не са в състояние да премахнат раздражителността, коравосърдечие и други неприятни черти на характера. Докато личното “аз” стои в центъра се смята за най-важното, не може да се проявява истинско благородство. Любовта трябва да живее в сърцето. Подбудите на истинския християнин се коренят в любовта му към Неговия Учител. От дълбочината на неговата любов към Христос извира несебелюбият интерес към неговите братя.

От всички човешки ценности, които се търсят, обичат и развиват, няма нищо така ценно в очите на Бога, както чистото сърце - разположение на духа, изпълнено с благодарност и мир.

Ако Божествената хармония на истината и любовта съществува в сърцето, тя ще се излъчва в думите и делата... Духът на истинската благосклонност трябва да живее в сърцето. Любовта придава на този, който я притежава благост, благоприличие и привлекателност в поведението. Любовта просветлява израза на лицето и смекчава гласа; пречиства и извисява целия човек. Тя го води към хармония с Бога, защото любовта има небесен произход.

Истинската учтивост не се възпитава чрез изпълнение на правилата на етикецията. Трябва да имаме благоприлично поведение по всяко време. Навсякъде, където принципът не се накърнява, зачитането на другите и уважението към тях ще води до съобразяване с възприетите обичаи; но истинската учтивост не жертва принципа заради обичая. Тя отхвърля съсловното разпределение. Тя учи на самоуважение, на уважение към човешкото достойнство и на внимание към всеки член от голямото човешко семейство.

ЛЮБОВТА СЕ ИЗРАЗЯВА С ПОГЛЕД, ДУМИ И ДЕЛА. Повече от всичко родителите трябва да обкръжават децата си с атмосфера на уважение, любов и радост. Дом, в който живее любовта и където тя намира израз в поглед, думи и дела, е място, където ангелите желаят да пребъдват. Родители, позволете на любовта, радостта и щастието да влязат във вашите сърца и тогава нейното влияние ще се разпростре и в дома. Развивайте и проявявайте благороден, търпелив характер и буден дух. Насърчавайте същото у вашите деца. Подхранвайте добродетелите, които ще внесат светлина във вашия дом. Така създадената атмосфера ще бъде като слънцето и въздуха за растенията и ще съдейства за здравето на ума и тялото.

Учтиви маниери, весели разговори и дела, подбудени от любов ще свържат сърцата на децата и техните родители със сребърните връзки на любовта и ще извършат повече за привлекателността на дома, отколкото всички украшения на злото.

РАЗЛИЧНИТЕ ТЕМПЕРАМЕНТИ ТРЯБВА ДА СЕ ПРИДОБИЯТ ЕДИН КЪМ ДРУГ. Божият план е хора с различен темперамент да бъдат свързани и да живеят заедно. Когато случаят е такъв, всеки член на семейството свято трябва да зачита и уважава чувствата и правата на другите. По този начин ще бъде подхранвано разбирателството и въздържаността, предразсъдъците ще бъдат смекчени, а грубите черти на характера - изгладени. Ще бъде осигурена хармония и обединяването на различните темпераменти ще бъде от полза за всички.

НИЩО НЕ МОЖЕ ДА ОПРАВДАЕ ЛИПСАТА НА УЧТИВОСТ. Тези, които изповядват, че са последователи на Христос, а в същото време са груби, нелюбезни и неучтиви в думи и държание, не са научили нищо от Исус. Надменният човек, който намира само грешки у другите, не е християнин, защото да бъдеш истински християнин, означава да бъдеш подобен на Христос. В поведението на някои хора, изповядващи, че са християни, липсва любезност и вежливост и това става причина тяхната вяра да се тълкува лошо от другите. Тяхната искреност може да е несъмнена; тяхната правдивост може да не бъде оспорвана, но искреността и правотата не са извинение за липсата на учтивост и любезност. Християнинът трябва да бъде толкова правдив, истинен и съчувствителен, колкото и учтив, справедлив и честен.

Всяка небрежност към проявите на учтивост и внимание между братята в църквата, липсата на любезни, насърчителни думи в семейството от страна на родители към деца и на деца към родители, затвърдява навиците, които правят характера нехристоподобен. Но ако тези дребни на пръв поглед неща се проявяват постоянно, взаимното уважение и любовта между християните нараства и се увеличава непрекъснато. Това оказва силно влияние и излъчва благоухание, издигащо се пред Бога като свят тамян.

МНОЗИНА КОПНЕЯТ ЗА ВНИМАНИЕ. Мнозина копнеят и жадуват за приятелско съчувствие... често ние трябва да оставяме своите собствени проблеми на заден план и да използваме всички случаи, за да проявяваме благодарност и за най-малките услуги, които сме получили от другите. От своя страна ние трябва да търсим случай да радваме хората около нас, да ги утешаваме и да облекчаваме товарите им чрез дела на внимание и любезност, чрез дела на любов. Сърдечността и вниманието, възпитани още в родния дом, ще се проявят по-късно извън семейния кръг и ще направят живота на много хора по-щастлив. Небрежността към тези малки наглед, но твърде важни неща, прави живота тежък и причинява много огорчения.

ЧРЕЗ ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ ВЛИЗАМЕ В КОНТАКТ С ХОРАТА ОТ СВЕТА. Чрез обществените отношения християнството общува със света. От всеки мъж и жена, които са вкусили от любовта на Христос и са получили Божествено просветление в сърцето си, Бог изисква да пръскат светлина по тъмните пътеки на онези, които още не са запознати с по-добрия път.

Ние можем да проявяваме в твърде много случаи внимание и съпричастност към другите чрез приятни думи и съчувствителни погледи, което ще рефлектира обратно върху нас. Невнимателните християни, които пренебрегват другите, показват, че не са във връзка с Христос. Невъзможно е да общуваме с Исус и в същото време да бъдем нелюбезни към другите, забравяйки техните права.

ВСИЧКИ ТРЯБВА ДА БЪДЕМ СВИДЕТЕЛИ ЗА ИСУС. Обществените връзки, осветени чрез благодатта на Христос, трябва да бъдат използвани за печелене на души за Спасителя. Нека светът види, че ние не сме себелюбиво погълнати от собствените си интереси, а желаем и другите да споделят нашите благословения и привилегии. Нека хората видят, че нашата религия не ни прави безучастни и претенциозни. Нека всички, които изповядват, че са намерили Христос, служат на другите, както Той служеше. Светът никога не трябва да остава с впечатлението, че християните са мрачни и нещастни хора.

Ако сме учтиви и внимателни в дома, ще внесем аромата на приятно разположение на духа и когато сме вън от него. Ако проявяваме въздържание, кротост, кураж и търпение в дома, ще бъдем способни да станем светлина и за света.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТА - ДОБРО НАСТРОЕНИЕ

ИСТИНСКИЯТ ХРИСТИЯНИН ТРЯБВА ДА БЪДЕ РАДОСТЕН. Не позволявайте трудностите и грижите на всекидневието да тревожат постоянно ума ви и да засенчват вашето чело. Ако правите това, винаги ще има нещо, от което да се дразните и безпокоите. Животът до голяма степен е това, което ние го направим, а ние ще намерим това, към което насочваме погледа си. Ако възприемаме предимно тъжното и неприятното, ако сме настроили нашия ум да преувеличава малките трудности, много от тях ще завладеят нашите мисли и разговори. Но ако възприемем светлата страна на нещата, ще открием достатъчно поводи, за да бъдем радостни и

щастливи. Ако раздаваме усмивки, те ще се върнат към нас, ако изговаряме радостни и любезни думи, с такива ще се обръщат и към нас.

Когато християните са мрачни и подтиснати, като че ли са самотни, те създават погрешно впечатление за религията. В някои случаи се поддържа идеята, че радостта е несъвместима с достойнството на християнския характер; но това е голяма грешка. Цялото небе е изпълнено с радост; и ако ние изпълним душите си с радостите на небето и ги изразяваме чрез нашите думи и поведение, доколкото това е възможно, ще бъдем по-угодни на нашия Небесен баща, отколкото ако сме мрачни и тъжни.

Дълг на всеки християнин е да поддържа радостно настроение вместо да има вид на винаги потънал в грижи и скърби човек. Мнозина сами правят себе си нещастни, като по този начин жертват здравето и щастието си поради болно въображение. Когато има неща около тях, които не са твърде приятни, изражението на лицето им е толкова намръщено, че по-силно от думи изразява недоволството им.

Тези подтискащи чувства нанасят голяма вреда на здравето, защото спъват процеса на храносмилането и пречат на правилното хранене. Скърбите и безпокойството не могат да излекуват и най-малкото зло, но могат да причинят голяма вреда. А радостта и надеждата, които осветяват пътя на другите, са “живот за тези, които ги намират и изцеление за цялата им плът”.

СЕСТРА ВАЙТ Е БИЛА РАДОСТНА И В ТРУДНИ МОМЕНТИ.* Виждали ли сте ме някога мрачна, отпаднала духом и да се оплаквам? Аз имам вяра, която забранява това. До неправилни заключения води погрешното схващане за истинския християнски характер и християнската служба. Липсата на истинска религия е причината, която създава мрачно настроение, отчаяние и тъга. Ревностният християнин търси да подражава на Исус, защото да бъдеш християнин, означава да си подобен на Христос. Наистина, много важно е да имаме правилно схващане за християнския живот и за християнските навици, за да могат Неговите принципи да бъдат възпроизведени у нас и наистина да станем подобни на Исус.

Половинчатата служба, любовта към света, любовта към себе си, любовта към лекомислени забавления създава страхливи, малодушни християни. Те следват Христа отдалече. Сърдечната, доброволна служба на Христос създава слънчева религия. Тези, които следват Христос отблизо, никога не могат да бъдат мрачни. В Христос винаги има светлина, радост и мир. Ние се нуждаем повече от Христос и по-малко от световност, повече от Христос и по-малко от себелюбие.

ХОДЕТЕ КАТО ЧЕДА НА ВИДЕЛИНАТА. Не е по Божията воля да бъдем мрачни или нетърпеливи, нито лекомислени и дребнави. Добре обмислен план на Сатана е да тласка хората от една крайност в друга. Като чада на светлината, Бог желае да подхранваме радостен, щастлив дух, за да можем да прославим Този, Който ни е призвал от тъмнината в своята чудна светлина.

СПЕЧЕЛВАНЕ ЛЮБОВТА НА ДЕЦАТА. Усмиввайте се, родители, усмиввайте се, учители. Ако вашето сърце е тъжно, нека вашето лице не показва това. Нека слънчевата светлина на любещото сърце се излъчва от лицето ви. Слезте от вашето желязно достойнство, приспособете се към нуждите на децата и направете да

ви обичат. Вие трябва да спечелите любовта им, ако желаете да отпечатате религиозната истина в сърцата им.

СТАРАЙТЕ СЕ ДА ИМАТЕ ПРИЯТНО ИЗРАЖЕНИЕ НА ЛИЦЕТО И МЕЛОДИЧЕН ГЛАС. Родители, бъдете радостни, не с лекомислена, повърхностна радост, а с радост, която идва от послушно на небесния Баща сърце. Ако нещата не вървят добре, вие не сте свободни да постъпвате според своите чувства. Любовта при възпитанието на вашите деца трябва да ги привлича, тя трябва да бъде като дълбоки води, които никога не пресъхват. Те са агънца в Божието стадо. Доведете вашите малки при Христос. Ако родителите биха желали техните деца да бъдат радостни и вежливи, никога не трябва да им говорят гневно. Възпитавайте себе си, старайте се да имате приятно поведение и доколкото е възможно да внесете сладост и мелодия в гласа си, когато разговаряте с тях. Ангелите Божии винаги са близо до вашите деца и грубият ви и висок тон не е приятен за ушите им.

Майката трябва да поддържа радостно, приятно настроение. Всяко старание в тази насока ще бъде богато възнаградено както в духовното, така и във физическото благосъстояние на децата ѝ. Веселото настроение ще допринесе за щастието на цялото семейство и ще се отрази много добре и на нейното здраве.

ПРЕМАХНЕТЕ СЕНКИТЕ И ОБЛЕКЧАВАЙТЕ БРЕМЕТО. Гледайте на нещата в радостна, оптимистична светлина. Премахвайте сенките, които ще помрачат душата ви, ако се подхранват. Развивайте съчувствие към другите. Нека радост, учтивост и любов изпълват вашия дом. Това ще увеличи любовта към религиозните неща и задълженията, били малки или големи, ще се изпълняват с радостно сърце.

РАДОСТТА БЕЗ ЛЕКОМИСЛИЕ Е ХРИСТИЯНСКА ДОБРОДЕТЕЛ. Ние можем да имаме истинско християнско достойнство и в същото време да бъдем радостни и любезни в поведението си към другите. Радост без лекомислие е една от християнските добродетели.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ПЪРВА - ГОВОРЕНЕТО

ГЛАСЪТ Е ТАЛАНТ. Гласът е подарен талант и трябва да бъде употребяван да помага, окуражава и насърчава нашите съчовеци. Ако родителите обичат Бога, пазят пътя Господен и вършат правда, техният език трябва да бъде прецизен, чист и поучителен. Независимо дали са в дома или навън, думите им трябва да бъдат добре подбрани. Те никога не бива да си позволяват да говорят празни неща.

ВСЯКА ДУМА ОКАЗВА ВЛИЯНИЕ. Всяка дума, изговорена от бащата или от майката, има своето влияние над децата за добро или за зло. Ако родителите говорят невъздържано и често избухват, ако проявяват дух, проявяван от чедата на този свят, Бог ги смята за чедата на света, а не за Негови синове и дъщери.

Думата изговорена в подходящо време може да бъде добро семе в ума на детето и да води малките нозе в пътя на правдата. Но една погрешна дума може да заведе техните нозе в пътя на гибелта.

Ангелите чуват думите, които се изговарят в дома. Следователно никога не хойкайте; нека въздействието на вашите думи бъде такова, че да се издига като благоуханен тамян към небето.

Родителите трябва да запазят атмосферата на дома чиста и изпълнена с думи на нежна симпатия и любов, но в същото време те трябва да бъдат твърди и да не отстъпват от принципа. Ако сте твърди с вашите деца, понякога те може да мислят, че не ги обичате достатъчно. Това може да се случи. Изисквайте да ви служат, но не проявявайте грубост. Тогава те ще ви разберат. Правда и милост трябва да вървят ръка за ръка. Не трябва да има никаква колебливост или импулсивни действия.

ЕЗИКЪТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ВЪНШЕН ИЗРАЗ НА ВЪТРЕШНАТА БЛАГОДАТ. Главното изискване за говора е да бъде чист, вежлив и истинен - "външен израз на вътрешната благодат"... Най-доброто училище за изучаване на такъв език е домът.

Любезните думи са като роса и нежен дъжд за душата. Писанието казва за Христос, че благодат се изливала от устните Му, че Той може "на време да знае как да говори думи за уморените".

И Господ ни умолява: "Нека вашето говорене винаги бъде с благодат, за да може да служи благодатно на слушателите".

КУЛТУРАТА НА РЕЧТА ТРЯБВА ДА СЕ ИЗГРАЖДА В ДОМА. Наставленията относно култивиране на гласа и речта трябва да се дават още в домашния кръг. Родителите трябва да поучават децата си да говорят ясно, така че тези, които слушат, да могат да разберат всяка дума. Трябва да ги поучават да четат Библията така, че да прославят Бога. И нека никой от тези, които коленичат около семейния олтар, да не поставя ръце върху лицето си или да е с наведено лице към стола, когато се молят на Бога. Нека издигнат главите си и със свята почит и дръзновение да застават пред престола на благодатта.

Пазете езика си чист. Не го замърсявайте с груби, непристойни или обидни думи. Култивирайте мек и убедителен, а не твърд и диктаторски тон на гласа. Давайте на децата уроци по култура на говорене. Изграждайте навици за правилно използване на езика, за да не може никаква неприлична или остра дума да излезе спонтанно от устата им, когато срещнат трудности.

Култивирането на гласа може да допринесе много за здравето на учениците. Младите трябва да бъдат обучавани как да дишат правилно и как да четат по такъв начин, че да няма неестествено задържане на гърлото и дробовете, а тази работа да се извършва от коремните мускули. При гърленото говорене звукът идва от горната част на гласните органи, уврежда ги и намалява тяхната полезност. Коремните мускули трябва да извършват по-голямата част от работата, докато гърлото трябва да бъде употребявано само като канал. Мнозина, които са умрели, биха могли да живеят, ако са били поучавани правилно да използват гласа си. Правилната употреба на коремните мускули при четене и говорене може да се окаже лекарство за много гласове и болести на гърдния кош и е средство за удължаване на живота.

ВЛИЯНИЕ НА ГРУБИТЕ ДУМИ И ИЗБУХЛИВИЯ ХАРАКТЕР. В дом, където се изговарят груби думи, където се говори с раздражение и се допускат прояви на

сприхав характер, детето също вика много. И върху неговата крехка психика отрано се отпечатват белезите на конфликти и раздори. Майки, тогава нека вашето поведение да бъде като слънчева светлина за децата. Усмихвайте се повече и тогава умът и сърцето на детето ще отразяват светлината на вашето поведение както лъскавата плоча отразява образа на човека. Майки, бъдете сигурни, че Христос живее и действа във вас, за да може да бъде отпечатано Божественото подобие във възприемчивия детски ум.

НЕКА НЕ СЕ ПРАВИ НИКАКВА РАЗДРАЗНИТЕЛНА ЗАБЕЛЕЖКА. Не позволявайте да възникват остри спорове или разногласия в дома ви. Говорете любезно. Не се стремете да търсите грешки. Отстранявайте всичко неистинно. Говорете на децата, че желаете да им помогнете да се приготвят за Святото небе, където всичко е мир и където не се чуват забележки, изпълнени с раздражение. Бъдете търпеливи с тях, когато преживяват изпитания, които може да ви изглеждат малки, но за тях са големи.

Когато бащите и майките са покаяни, настъпва пълна промяна в техните принципи на ръководене на дома. Мислите им са мисли на покаяни хора, техните езици - също...

Тогава няма да се допуска никакво гневно говорене в дома. Думите ще утешават и благославят слушателя... Не позволявайте да се проявява грубост в гласа ви.

Трябва да превъзмогнем всяка избухливост на характера и да контролираме думите си, защото само така ще спечелим големи победи. Докато не постигнем контрол над своите думи и поведение, ние сме роби на Сатана. Ние сме подчинени нему. Той ни води в плен. Всяка раздражителност, всички нелюбезни, нетърпеливи и гневни думи са жертви, принесени на негово сатанинско величие. И това е скъпо приношение, по-скъпо от каквато и да било жертва, която можем да направим за Бога, защото то разрушава мира и щастието на целия дом, разрушава здравето и в края може да стане причина да загубим вечния живот и щастие.

ДУМИТЕ ПРИЧИНЯВАТ СВЕТЛИНА ИЛИ СЯНКА. Много важно е децата и младите хора да се научат да контролират думите и делата си, защото техният начин на действие причинява или светлина, или сянка не само в техния дом, но и в отношенията с всички, с които влизат в контакт.

Неразумната употреба на дарбата на говора често може да причини много огорчения в семейството. Словото Божие не дава право на никого да говори грубо, защото така се предизвикват чувства на огорчение, несъгласие и раздори в дома. Често членовете на семейството загубват уважение към този, който говори така, а ако овладее чувствата си, той би могъл да спечели доверието и любовта им.

ЛЮБЕЗНИ ДУМИ КЪМ ДЕЦАТА, ПОЧТИТЕЛНИ ДУМИ КЪМ РОДИТЕЛИТЕ. Нека се изговарят само любезни думи от родителите към децата и почтителни думи от децата към родителите. В семейния живот на тези неща трябва да се обръща голямо внимание, защото ако в процеса на изграждане на характера децата оформят правилни навици, после ще бъде много по-лесно да бъдат поучавани от Бога и да бъдат послушни на Неговите изисквания.

ИЗБЯГВАЙТЕ ВУЛГАРНОСТТА НЕЗАВИСИМО ОТ ФОРМАТА Й. Бащи и майки, съпрузи и съпруги, братя и сестри, не допускайте никаква вулгарност в дела, думи и мисли. Непристойни изказвания, неприлични шеги, липса на любезност и истинска учтивост в домашния живот ще станат втора природа и ще ви направят негодни за обществото на тези, които са осветени чрез истината. Домът е твърде свято място, за да бъде оскверняван от вулгарни думи, взаимни обвинения и скандали. Премълчете лошата дума, отстранете несвятите мисли, защото верният Свидетел претегля всяка дума, оценява всяко действие и заявява: “Зная твоите дела”.

Лекомислени, евтини и празни разговори не трябва да намират място в дома. Когато сърцето е чисто, от него ще извира изобилни съкровища на мъдрост.

Не водете безсмислени разговори във вашия дом. Всяко дете ще извлече полза от “образаца на здравите думи”. Не забравяйте, че празните и глупави думи, разменени между бащата и майката, в много случаи се възприемат и повтарят от децата. Искрените, верни и сериозни думи също се запомнят от тях, но те дават положителен резултат, защото насърчават към добри дела.

ЗЛИНАТА НА ГНЕВНИТЕ НЕОБМИСЛЕНИ ДУМИ. Когато говорите гневни думи на вашите деца, подпомагате делото на врага на всяка правда. Нека детето получава обич и нежност още от малко бебе. Възпитанието трябва да започне още от детството и при неговото провеждане не трябва да се проявява грубост и раздразнителност, а любезност и търпение. То трябва да продължи докато децата станат зрели мъже и жени.

Нека всяко семейство търси Господа и в усърдна молитва за помощ върши делото на Бога. Нека бъдат победени навиците да се говори необмислено и желанието да се обвиняват другите. Нека членовете на семейството се научат да бъдат любезни, спокойни и търпеливи в дома; нека се изграждат навици за внимателно и сериозно отношение един към друг.

Сериозни отрицателни последици в домашния кръг предизвикват острите думи, нетърпящи възражение, защото невъздържаното говорене на един кара другия да отговори по същия начин. Тогава следват думи на отмъщение и себеправдание, чрез които се натрупват горчивини дълбоко в душите на децата. Тези горчиви думи ще се превърнат в гибелна жътва за душата ви.

Грубите думи пронизват сърцето чрез ушите, събуждайки най-лошите страсти на душата и изкушавайки мъже и жени да нарушават Божиите заповеди... Думите са семена, които ще поникнат.

ОСТРИТЕ ДУМИ ПРОНИЗВАТ КАТО МЕЧ. В много семейства съществува навик да се говори за празни, лекомислени неща, да се водят спорове и да се използват остри думи, които дразнят. Този навик става все по-силен и по-силен, колкото повече това се повтаря. Изговарят се думи, които са от Сатана, а не от Бога... Оскърбителни думи, плод на яд и възбуда, никога не трябва да се изричат, защото в Божиите очи и в очите на светите ангели те са като клетви.

КАК ЕДИН БАЩА ЗАГУБВА ДОВЕРИЕТО НА ДЕЦАТА СИ? Братко мой, твоят властен тон и твоите заповеднически думи нанаяват децата ти. Колкото повече порастват на години, толкова се увеличава и тяхната склонност да приемат нещата

критично. Намирането на грешки у другите е навредило на твоя характер и засяга пряко твоята жена и деца. Те не могат да ти имат доверие и не признават своите грешки, защото знаят, че ще последва остро изобличение. Твоите думи често са като опустошителна градушка, която унищожавя нежните растения. Невъзможно е да се оцени вредата, която нанасят. Децата ти си служат с измама, за да избегнат острите думи, които им говориш. Те заобикалят истината, за да се избавят от контрола и наказанието. Суровият, студен и повелителен тон не предвещава нищо добро за тях и ти окончателно губиш тяхното доверие.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЕЩАНИЕ. Добре ще бъде всеки човек да си обещае да говори само любезно в своя дом и да остави законът на любовта да управлява неговия начин на говорене. Родители, никога не говорете грубо, необмислено, с раздражение. Ако вашите деца са извършили грешка, поправете ги, но нека думите ви бъдат изпълнени с нежност и любов. Всеки път, когато се карате, изгубвате скъпоценен случай да дадете урок на въздържание и търпение. Нека единствено любовта ръководи действията ви при поправяне на грешките.

РАЗГОВОРИ НА МАСАТА. Много семейства прекарват времето за хранене в разговори и спорове. Те критикуват характеристиките на своите приятели и това им служи като вкусен десерт. Някое скъпоценно парченце “клевета” се коментира около масата не само от възрастните, но и от децата. С това Бог се обезславя.

Духът на критика и намиране на грешки не трябва да има място в дома. Мирът и спокойствието в дома са твърде скъпи, за да бъдат опетнявани по този начин. Колко често обаче членовете на семейството сядат около масата и разговорът преминава в критики, в намиране на грешки и раздори. Ако Христос би дошъл днес, не би ли намерил много домове, които изповядват, че са християнски, да подхранват дух на критика и нелюбезност. Членовете на такива семейства не са подготвени да се присъединят към небесното семейство.

Нека разговорите около трапезата в дома бъдат такива, че да оказват положително влияние върху умовете на децата и да оставят след себе си благоуханен аромат.

КЛЮКАРСТВОТО И ОДУМВАНЕТО. Ние мислим с ужас за човекоядците, които се гощават с топлата и трепереща плът на своята жертва, но дали резултатите от такива практики са по-ужасни от агонията и разрушението, причинени от погрешното представяне на нечии подбуди, от опетняването на нечие добро име и оклеветяването на характера? Нека децата както и младите научат, че Бог казва за тези неща: “Смърт и живот има в силата на езика”.

Духът на критикарството и клеветата е едно от специалните средства на Сатана да сее разногласия и борби, да разделя приятели и да отслабва доверието на мнозина в истинността на нашата вяра.

ДА СЕ СЕЯТ СЕМЕНА НА НЕДОВЕРИЕ Е ПОМОЩ НА ВРАГА. Човекът е склонен да говори остри думи. Тези, които се отдават на тази склонност, отварят вратата на Сатана, който влиза в сърцата им и ги подбужда непрекъснато да си спомнят за слабостите и грешките на другите. Такива хора насочват вниманието си към

тези грешки, занимават се с тях, отбелязват недостатъците на отделни лица и говорят неща, които често накърняват доверието в някой, който всъщност е извършил най-доброто, за да изпълни своя дълг като съработник на Бога. Често семена на недоверие се сеят от този, който мисли, че е трябвало да бъде предпочетен, но не е.

Бог призовава вярващите да престанат да намират грешки, да престанат с необмислените и нелюбезни разговори. Родители, нека думите които говорите на децата си да бъдат мили и приятни, за да могат ангелите да ги привличат при Христос. Необходима е пълна реформация в домашната църква. Нека да започнем това веднага. Нека престане всяко мърморене; нека победим раздражителността и спрем с кавгите. Хората, които се дразнят и се нагрубават, затварят вратата на небесните ангели и отварят вратата на злите ангели.

ЗОВ ЗА РОДИТЕЛСКА ПРЕДПАЗЛИВОСТ И ВЪЗДЪРЖАНОСТ. Родители, когато сте раздразнени, не се отдавайте на големия грях да отравяте атмосферата на цялото семейство. В такива моменти проявявайте удвоена бдителност над себе си и решете в сърцето си да не оскърбявате с устата си никого и да изговаряте само приятни и любезни думи. Кажете на себе си: “Няма да навредя на щастието на своите деца чрез раздразнителни думи”. Чрез такъв себеконтрол ще ставате все по-силни. Ще бъдете укрепени чрез принципите на правото. Разумът, с който вярно изпълнявате дълга си, ще ви укрепи. Божии ангели ще се радват на вашите старания и ще ви помагат.

Бащи и майки, говорете ласкаво на децата си. Спомнете си колко чувствителни сте самите вие и колко трудно бихте понесли да бъдете засрамени. Осъзнайте, че вашите деца са като вас. Това, което не можете да носите, не го товарете върху тях. Ако не можете да носите порицание и засрамване, и вашите деца няма да могат да го носят, защото са по-слаби от вас и не могат да издържат толкова много. Нека вашите любезни думи да бъдат като слънчеви лъчи в семейството. Плодовете на себеконтрола, вниманието и старанието от ваша страна ще бъдат стократно възнаградени.

ВРЕМЕ ЗА МЪЛЧАНИЕ ИЛИ ПЕСЕН. Трудностите ще дойдат, това е вярно дори за тези, които са посветени напълно на Бога. Търпението и на най-търпеливите ще бъде изпитано. Съпругът и съпругата може да изговарят думи, които са язвителни и предизвикват необмислен отговор, но нека този, който е предизвикан, да запази мълчание. В мълчанието има сигурност. Често мълчанието е най-тежкото изобличение, което може да бъде проявено към човек, който е съгрешил с устните си.

Когато децата и младежите загубят себевладение и говорят думи, които са предизвикателни, мълчанието е най-добрият път, който трябва да следваме, а не да се впуснем в укори, спорове и осъждане. Покаянието ще дойде твърде скоро. Мълчанието, което е злато, често ще извърши повече от всички думи, които могат да бъдат изговорени.

Когато другите са нетърпеливи, раздразнени и се оплакват, понеже себелюбието им не е овладяно, започнете да пеете някоя от сионските песни. Когато Христос работеше на дърводелския тезгях, другите, които го заобикаляха, се опитваха да Го предизвикат да прояви нетърпение. Но Той започваше да пее някой от красивите псалми и преди да разберат какво правят, те се присъединяваха към Него в пеенето, повлияни от силата на Светия Дух, който бе там.

БОРБАТА ЗА СЕБЕВЛАДЕНИЕ В ГОВОРА. Бог изисква родителите да пръскат светлината в кръга на своето малко стадо чрез примера на един добре уравновесен характер. Никакви лекомислени разговори не трябва да се водят. Бог вижда всяко скрито нещо в живота. Някои водят постоянна борба, за да се владеят. Всеки ден те се стремят мълчаливо и с молитва да се борят срещу грубостта в говора или поведението. Тези старания може никога да не бъдат оценени от човешки същества. Такива хора може да не получат никаква похвала, защото са се въздържали да не изговорят прибързаните думи, които са били на устните им. Светът никога не ще види тези победи и, ако можеше, би презрял победителите. Но в небесния доклад те са записани като победители. Има Един, Който е свидетел на всяка тайна борба и всяка мълчалива победа. И Той казва: “Този, който е бавен на гняв, е по-добър от силния. И който управлява духа си, от завоевател на град е по-добър”.

Ако не искате да избухвате, да се дразните или да се карате, Господ ще ви посочи пътя към това. Той ще ви помогне да употребите таланта на говора по такъв христоводен начин, че скъпоценните добродетели на търпение, утеха и любов ще бъдат въведени в дома.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ВТОРА - ГОСТОПРИЕМСТВО

АНГЕЛИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ПОКАНЕНИ НА ГОСТИ ДНЕС. Библията придава голямо значение на гостоприемството. То е не само дълг. В Писанието са представени много красиви картини, в които се проявява тази добродетел, и е разкрито благословието, което тя донася. На първо място е опитността на Авраам...

Тези дела на внимание и любезност Бог смята за достатъчно важни, за да ги докладва в Своето Слово; и след повече от 1000 години те се споменават от боговдъхновения апостол: “Не забравяйте гостоприемството, защото чрез това някои, без да знаят, са приели ангели”.

Привилегията, с която Авраам и Лот бяха почетени, не е отказана и на нас. Чрез показване на гостоприемство на Божиите чада ние също можем да приемем Негови ангели в нашите жилища. Дори в наши дни ангели в човешки образ влизат в домовете на хората, където ги посрещат и хранят с радост. И християни, които живеят в светлината на Божието лице винаги са придружавани от невидими ангели. Тези святи същества оставят след себе си благословение в домовете, в които влизат.

ПРЕНЕБРЕГНАТИ СЛУЧАИ И ПРИВИЛЕГИИ. “Обичайте гостоприемството” - това е един от белезите, дадени от Святия Дух, характеризирайки този, който носи отговорност в църквата. И на цялата църква се дава наставление “Бъдете гостолюбиви един към друг без роптание. Всеки според дарбата, която е приел, служете с нея един на друг като добри домоуправители на различната Божия благодат.”

Тези увещания сега са странно занемарени. Дори между хората, които изповядват, че са християни, малко се проявява истинско гостоприемство. Сред нашите хора възможността да проявяват гостоприемство не се зачита както трябва - като привилегия и като благословение. Общо взето съществува твърде малко общителност, твърде малко готовност да приемем двама или трима повече в семейния кръг без парадирание и затруднение.

НЕПОДХОДЯЩИ ИЗВИНЕНИЯ. Чула съм мнозина да се извиняват, че не канят в своите домове Божии светии: “Защото не съм готова, нищо не съм приготвила; те трябва да отидат на друго място”. На другото място има друго извинение, измислено, за да се намери причина да не бъдат приети нуждаещите се от гостоприемство. Чувствата на посетителите са дълбоко оскърбени и те остават с не твърде приятни впечатления от гостоприемството на хората, които изповядват, че са братя и сестри. Ако ти нямаш хляб, скъпа сестро, спомни си за случая от Библията. Иди при своя съсед и му кажи: “Приятелю, дай ми на заем три хляба, защото приятел ми дойде от път и нямам нищо да сложа пред него.”

Няма пример, при който липсата на хляб да бъде представена като извинение за отказване на гостоприемство на този, който се нуждае от него. Илия дойде при вдовицата от Серепта, тя раздели своята хапка с Божия пророк и той извърши чудо, чрез което тя самата бе поддържана и нейният живот и живота на сина ѝ бяха запазени. С това дело Бог направи един дом за своя слуга и сподели нейната хапка с него. Така ще бъде и с мнозина, ако те правят това с радост и за Божия слава.

Някои се позовават на лошо здраве - биха проявявали гостоприемство, ако имат сила. Така те се затварят в себе си и мислят само за своите чувства и говорят твърде много за страданията, трудностите и изпитанията си, като че това е тяхната настояща истина. Те не мислят за никого, освен за себе си, въпреки че мнозина други също се нуждаят от съчувствие и помощ. Вие, които страдате поради лошо здраве, има лекарство за вас. “Ако обличаш голия и даваш подслон на нуждаещия се и разделиш хляба си с гладния, тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти ще процъфти.” Правенето на добро е превъзходно лекарство за болести. Тези, които са ангажирани в това дело, са поканени да призават Бога и Той ще им отговори. Тяхната душа ще бъде задоволена и те ще бъдат като напоявана градина и като извор, който не пресъхва.

БЛАГОСЛОВЕНИЯ, ЗАГУБЕНИ ПОРАДИ СЕБЕЛЮБИЕ. Господ е недоволен от себелюбивия интерес, който често се проявява към “мен и моя дом”. Всяко семейство, което подхранва този дух, трябва да бъде обърнато чрез чистите принципи, изявени в живота на Христос. Хората, които се затварят в себе си и които не желаят да оказват гостоприемство, загубват много благословения.

Ангели чакат да видят, дали използваме случаите, които са около нас, за да правим добро; чакат да видят, дали ще бъдем за благословение на другите, за да могат да благословят и нас. Сам Господ не прави разлика между хората. Независимо дали човек е беден, богат или страдащ - те всички могат да имат случаи да развият човеколюбив характер. Бедните са допуснати от Бога, за да бъдем изпитани и да се изяви това, което е в сърцата ни.

Когато духът на гостоприемството умира, сърцето става парализирано от себелюбие.

КЪМ КОГО ДА ПРОЯВЯВАМЕ ГОСТОПРИЕМСТВО? Нашите събирания за развлечения не бива да се ръководят от светските нрави, а от Христовия Дух и от ученията на Неговото Слово. Израилтяните включваха във всичките си празници и бедните, чужденците и левитите, които бяха помощници на свещеника в светилището, и религиозните учители и мисионери. Те се смятаха за гости на народа при всички

случаи на обществени и религиозни празненства, радваха се на гостоприемство и за тях се полагаха грижи при болест и нужда. Такива хора трябва да каним и ние в нашите семейства. Колко много би могло да допринесе такова гостоприемство за ободряване и насърчение на болногледача - мисионер или учител, на обременената с грижи и изтощена от преумора майка или на немощни и стари хора, които често са лишени от дом и търпят лишения и несгоди.

Христос е казал: “Когато правиш обед или вечеря, недей кани приятелите си, братята или роднините си, нито богати съседи, да не би да те поканят и да ти бъде заплатено. Когато даваш угощение, поканвай сиромаси, недъгави, куци и слепи и ще бъдеш блажен, защото като нямат с какво да ти се отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните”.

Посрещането на такива гости не е свързано с големи разноски. За тях не са нужни скъпи и свързани с голям труд обеда. Не е нужно да показвате разкош и блясък. Топлотата на сърдечното посрещане, един стол до вашето огнище, едно място на вашата трапеза, привилегията да участват заедно с вас във вашата семейна молитва, ще бъдат за много души слънчев лъч от небето.

Нашето състрадание трябва да прекрачи границите на личното “аз” и изолираността на домашните стени. Чудесни случаи се представят на онези, които желаят да направят дома си благословение за другите. Влиянието чрез общуване има чудесна сила. Ако искаме, можем да използваме това влияние, за да помагаме на хората около нас.

ПРИБЕЖИЩЕ ЗА ИЗКУШАВАНИТЕ МЛАДЕЖИ. Нашите домове трябва да бъдат прибежище за изложената на изкушения младеж. Има много млади хора, които са на кръстопът. Всяко влияние, всяко впечатление определя избора, който ще реши тяхната сегашна и бъдеща участ. Злото ги мами навсякъде. Такива места са примамливи и съблазнителни. Там всеки идващ бива сърдечно приканван и лесно се поддава на изкушенията. Навсякъде около нас има млади хора, които нямат дом, и други, чийто дом с нищо не ги привлича, подкрепя и подпомага. Тези младежи биват подмамани от злото и стават негови жертви. Те минават край нас, често са съвсем близо до нас, но отиват към погибел.

Тези млади се нуждаят от протегната със съчувствие ръка. Любезни думи, изказани простичко, малки и непретенциозни прояви на внимание, ще разреят натрупалите се в обърканите им души влияния на изкушенията. Искрената проява на вдъхнатото от небето съчувствие, притежава силата да разтваря сърцата на онези, които се нуждаят от благоуханието на християнските слова и от простото нежно докосване на духа на Христовата любов. Ако показваме съчувствие към младите, каним ги в семействата си и ги заобикаляме с благотворно влияние и готовност за помощ, ще намерим много, които с радост ще отправят стъпките си по пътя, който води нагоре.

ЗАПАЗВАНЕ НА ЕСТЕСТВЕННОСТ И ПРОСТОТА В ДОМА. Когато дойдат гости, както често се случва, подготовката за това не бива да поглъща цялото време и внимание на майката; духовното и временното благополучие на децата трябва да стои на първо място. Времето не трябва да бъде употребявано за приготвяне на кексове, торти и нездравословна храна. Това са извънредни разходи и мнозина не могат да си ги

позволят. Но по-голямото зло е в лошия пример. Нека бъде запазена простотата в дома. не се опитвайте да създавате впечатление, че можете да поддържате начин на живот, който е извън вашите възможности. Не се опитвайте да се представяте за такива, каквито не сте, било в приготвянията за трапезата, било във вашите маниери.

Докато общувате с гостите любезно и правите да се чувстват като у дома си, вие давате пример на децата си как самите те да се отнасят към другите. Не забравяйте, че сте учител на децата, които Бог ви е дал. Те ви наблюдават и поведението ви по никакъв начин не трябва да направлява стъпките им в погрешна посока. За вашите гости бъдете това, което сте всеки ден във вашия дом - любезни, съобразителни и учтиви. По този начин всички могат да бъдат възпитатели, пример на добри работници. Внушавайте на децата си, че има по-съществени неща от това, какво ще се яде или пие и как ще бъдат облечени.

ПОДДЪРЖАЙТЕ МИРНА, СПОКОЙНА АТМОСФЕРА. Ще бъдем много щастливи и полезни, ако нашият домашен живот и обществени отношения се ръководят от кротостта и простотата на Христос. Вместо да се стремим към показ, за да предизвикаме похвалите или завистта на гостите, трябва да се стремим да направим всички около нас щастливи чрез своята веселост, симпатия и любов. Нека гостите видят, че се съобразяваме с волята на Христос. Нека видят у нас, макар нашето положение да е скромно, дух на доволство и благородство. Истинската атмосфера на християнския дом е атмосферата на мир и спокойствие. Такъв пример не ще бъде без влияние.

СМЕТКА, КОЯТО СЕ ВОДИ В НЕБЕТО. Христос води сметка за всеки разход, вложен за посрещане на гости в Негово име. Той задоволява всичко, което е необходимо за това дело. Тези, които заради Христос канят братя и сестри на гости и правят най-доброто те да се чувстват приятно и удобно, а също така гостуването да бъде полезно както за гостите, така и за самите тях, се докладват в небето като достойни за специалните благословения...

Христос е дал чрез Своя собствен живот урок по гостоприемство. Когато бе заобиколен от гладното множество край морето, Той не ги изпрати неподкрепени в техните домове: "Дайте им вие да ядат" (Матей 14:18). И чрез едно дело на творческа мощ Той ги снабди с достатъчно храна, за да задоволи нуждите им. При това колко проста бе храната, която им даде! Нямахме никакъв разкош и лукс. Той, Който имаше всички извори на небето на Свое разположение, можеше да предложи богата трапеза на народа. Но Той остави само онова, което бе достатъчно за техните нужди, което бе ежедневната храна на хората край морето.

Ако хората днес живееха скромно и в съгласие с природните закони, щеше да има изобилие, което би задоволило всички нужди на човечеството. В такъв случай би имало по-малко въображаеми нужди и повече възможности за работа по Божествените начини...

Бедността не трябва да бъде причина да се затваряме в себе си и да не оказваме гостоприемство на изпадналите в неволя и нуждаещите се. Трябва да споделяме онова, което имаме. Има хора, които непрестанно се борят с живота и срещат големи трудности при задоволяване на своите нужди; но те обичат Исус в лицето на Неговите чада и са готови да покажат гостоприемство на вярващи и невярващи, като се опитват

да направят приятно тяхното посещение. На масата и в семейния олтар гостите са добре дошли. Времето за молитва оставя своето впечатление върху онези, които са приели гостоприемството, а посещението дори може да означава спасение от смърт на една душа. За такова дело Господ държи сметка и казва: “Аз ще ти платя”.

ДА БЪДЕМ БУДНИ ЗА СЛУЧАИТЕ, КОИТО НИ СЕ ПРЕДСТАВЯТ. Събудете се, братя и сестри. “Не се плашете от добри дела. Нека не се уморяваме да правим добро, защото ако не отслабваме, навреме ще пожънем.” Не чакайте някой да ви покаже вашия дълг. Отворете очите си и вижте тези, които са около вас; запознайте се с безпомощните, болните и нуждаещите се. Не се крийте от тях и не пренебрегвайте техните нужди. Кой дава доказателството, споменато от ап. Яков, за притежаване на истинска религия, неподправено от себелюбие или поквара? Кои са загрижени да сторят всичко, което е по силите им, за да помагат във великия план на Спасението?

ЧАСТ XVI - ДОМЪТ И ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ТРЕТА - НАШИТЕ ОБЩЕСТВЕНИ НУЖДИ

БОГ Е ПРЕДВИДИЛ СРЕДСТВА ЗА НАШИТЕ ОБЩЕСТВЕНИ НУЖДИ. В Божия план за възпитанието на избрания народ се открива, че съвършен живот е този, който се съсредоточава в Бога. Бог е предвидил мерки за задоволяване на всяка нужда на човека и за развитието на всяка способност, която му е дал.

Бидейки не само Автор на красивото, но и негов любител, Бог е разкрил и възможностите да се удовлетворява любовта на човека и чедата Му към красивото. Той е предвидил средства и за задоволяване на техните социални нужди, за добрите, приятни и полезни приятелски връзки, които така много допринасят за развиване на любов и съчувствие и изпълват живота с радост.

ВЛИЯНИЕТО НА ПРИЯТЕЛСТВОТО. Всеки човек си намира приятели и създава временни или по-трайни приятелски връзки. Пропорционално на силата на приятелството е и влиянието, което приятелите упражняват един върху друг за добро или за зло. Всички, които имат приятели, им влияят по някакъв начин и сами изпитват тяхното влияние.

Божие слово набляга особено върху влиянието на приятелството, както върху мъжете, така и върху жените. А колко по-голяма е неговата сила за развитие на характера на децата и младите! Компанията, която имат, принципите, които възприемат и навиците, които оформят, ще решат тяхната ползотворност тук и тяхната бъдеща участ...

Неизбежно е младите да имат приятели и да чувстват тяхното влияние. Съществуват тайнствени връзки, които свързват душите така, че сърцето на един да отговаря на сърцето на друг. Единият възприема идеите, чувствата и духа на другия. Това приятелство може да бъде или за благословение, или за проклетие. Младите могат да си помагат и да се подкрепят един друг, усъвършенствайки се в дух и

познание; или пък, ако допуснат да станат небрежни и неверни, могат да упражнят влияние, което деморализира.

Вярна е поговорката, която казва: “Покажи ми приятелите си и аз ще ти покажа характера ти”. Младите не могат да разберат колко решително се влияе техният престиж и характер от избора на приятели. Човек търси обществото на тези, чиито вкусове навици и обичаи са сродни с неговите. Този, който предпочита обществото на невежите и порочните пред обществото на добрите и праведните, показва, че неговият характер е покварен. Неговите навици могат отначало да бъдат различни от вкусовете и обичаите на приятелите, с които се свързва; но когато се сближи с тях, неговите мисли и чувства се променят, той жертва добрите принципи, като несъзнателно и неизбежно слиза до равнището на своите приятели. Както потокът напява почвата, през която минава, така принципите и навиците на младите неизменно се повлияват от хората, с които общуват.

ЕСТЕСТВЕНИТЕ НАКЛОННОСТИ ВОДЯТ НАДОЛУ. Ако младите можеха да бъдат убедени да общуват с хора, които са чисти, сериозни и добре възпитани, резултатът щеше да бъде най-благотворен. Ако изборът на приятели е направен сред тези, които се боят от Бога, влиянието им ще води към истината, към дълга и към святостта. Искреният християнски живот е сила за добро. Но младите, които общуват с мъже и жени със съмнителен морал или имат лоши принципи и обичаи, скоро ще тръгнат по същия път. Наклонностите на естественото сърце водят надолу. Този, който общува с невярващи, скоро ще стане невярващ, а избиращият обществото на подлите, със сигурност ще стане подъл. Да се ходи в “съвета на нечестивите” е първата стъпка към стоене “в пътя на грешните и седене в събранието на присмивателите”.

За светския младеж любовта към удоволствията и светските компании става всепоглъщаща страст. Да се облича, да прави посещения, да задоволява апетита и страстите си е цел на съществуването му. Такива хора са нещастни, като останат сами. Тяхното главно желание е да бъдат хвалени и ласкани и да правят сензации в обществото, когато обаче това желание не се постигне, животът им изглежда непоносим.

Хората, които обичат света, често задоволяват тази си наклонност, докато тя стане ръководеща страст... Те не могат да четат Библията и да мислят върху небесните неща. Те са нещастни щом няма нещо, което да ги възбужда. Няма в себе си силата да бъдат щастливи, а зависят от щастието на други младежи, които са лекомислени и безразсъдни като тях. Силите, които могат да бъдат вложени в благородни цели, те разпиляват за глупави и празни неща, прехосвайки умствените си способности.

БЛАГОСЛОВЕНИЯТА НА ХРИСТИЯНСКАТА ОБЩИТЕЛНОСТ. Истина е, че християнската общителност твърде малко се култивира у Божия народ... Тези, които се затварят в себе си, които не желаят да бъдат за благословение на другите чрез приятелско общуване, загубват много благословения, защото чрез взаимните контакти умовете се шлифоват и усъвършенстват. Чрез социално общуване се създават запознанства и възникват приятелства, които имат за резултат единство на сърцата и създаване на атмосфера на любов, приятна в очите на небето.

Хората, които са вкусили от любовта на Христос, трябва особено да развиват своите обществени дарби и способности, защото по този начин се печелят души за

Спасителя. Христос не трябва да бъде скрит в сърцето, като скъпоценно съкровище, сладко и свято, на което да се радва само притежателят, нито пък любовта на Христос трябва да се проявява само към онези, които са ни приятни и ни харесват. Учениците трябва да бъдат поучавани да проявяват Христовия дух на жив, добронамерен интерес и желание за общуване с хората, които са в най-голяма нужда, макар и да не са от нашата отбрана среда. По всяко време и на всяко място Исус проявяваше интерес към човешкото семейство и пръскаше около себе си светлината на радостна духовност.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - БЕЗОПАСНИ И ОПАСНИ ВРЪЗКИ

ФАКТОРИ, КОИТО ОКАЗВАТ ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ НАС И НАШИТЕ ДЕЦА. Всяко общуване, колкото и да е ограничено, упражнява някакво влияние върху нас. Степента, до която се поддаваме на това влияние се определя от степента на интимност, от постоянството на общуването и от нашата любов и уважение към този, с когото общуваме.

Ако общуваме с приятели, чието влияние може да направи да забравим високите изисквания на Бога към нас, поканваме изкушението и ставаме твърде слаби в морално отношение да устояваме срещу него. Възприемаме и подхранваме духа и споделяме идеите на своите приятели, като поставяме светите и вечни неща по-ниско от тези идеи. Накратко, повлияни сме точно така, както неприятелят иска това да стане.

Младите по-лесно се поддават на такова влияние от по-възрастните. Всяко нещо оставя трайни следи в тяхното съзнание - лицата, които гледат, гласовете, които чуват, местата които посещават, компаниите, които поддържат, книгите, които четат. Невъзможно е да се оцени достатъчно важността за този и за бъдещия свят на другарите, които избираме за себе си и особено за своите деца.

ОПАСНОСТИ ОТ ОБЩУВАНЕ С НЕВЯРВАЩИ. Светът не трябва да бъде наш критерий. Не трябва да общуваме с невярващи и да споделяме техния дух, защото те ще отдалечат сърцето ни от Бога и ще ни насочат към фалшиви богове. Твърдост на душата и непоклатимост във вярата могат да направят много. Човек с такива качества може да предаде благословения от най-висш вид на тези, с които общува, защото законът Господен е в сърцето му. Не трябва с готовност да създаваме приятелства с хора, които нарушават Божия закон и не запазват нашата вяра чиста и неопетнена, защото ще приемем техния дух. Ако не се отделим от тях, накрая ще споделим тяхната участ.

Чрез общуване с идолопоклонниците и участие в техните пиршества евреите престъпиха Божия закон и докараха съдби над народа. И днес Сатана успява да въведе Христовите последователи в грях, като ги кара да дружат с безбожните и да вземат участие в техните удоволствия. “Излезте измежду тях и отдалечете се, казва Господ и не се допирайте до нечисто” (1Кор. 6:17). И днес Бог изисква от народа Си толкова голямо разграничаване от света в обичаи, навици и принципи, както изискваше това от древния Израил.

ДОБРОВОЛНИЯТ ИЗБОР НА Самсон. Божията предвидлива грижа бдеше над Самсон, за да може да се подготви за делото, за което бе призван. Обстоятелствата около него още от самото начало на живота му бяха благоприятни. Беше надарен с физическа сила, умствени способности и морална чистота. Но под влияние на лоши другари, се пусна от Бога, Който е единствената защита на човека, и беше отвлечен от вълната на злото. Хората, които при изпълнение на длъжността си попаднат в изпитание, могат да бъдат сигурни, че Бог ще ги запази, но ако доброволно се поставят под властта на изкушението, тогава рано или късно ще паднат.

ЛУКАВИЯТ КВАС НА НЕЧЕСТИЕТО. Скъпи ученици, ден и нощ молитвата на вашите родители ще ви придружава. Слушайте техните настойчиви увещания и предупреждения и не избирайте безразсъдни другари. Няма да усетите как квасът на нечестието хитро ще разруши вашия ум, ще ви накара да затвърдите лоши навици, а чрез това и да развиете нездрав характер. Може да не виждате никаква реална опасност и да мислите, че сте способни да вършите правото, така както сте правили това преди да се предадете на изкушението да съгрешите, но това е голяма грешка. Родители и учители, които обичат Бога и се страхуват от Него, може да предупреждават и умоляват, да съветват, но всичко ще бъде напразно, ако вие не се предадете на Бога и не посветите талантите, които Той ви е дал, за Негова слава.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ ХОРА, КОИТО СА БЕЗРАЗЛИЧНИ КЪМ РЕЛИГИЯТА. Ако децата ви общуват с хора, чиито разговори са насочени към маловажни земни неща, техните умове ще слязат на същото ниво. Ако виждат, че принципите на религията се омаловажават и нашата вяра се подценява, ако несъгласия с истината и възражения достигат до техния слух, всичко това ще се затвърди в ума им и ще оформи техния характер по определен начин.

Нищо не може така успешно да попречи на правилното изграждане на един характер или да изгони сериозните мисли и добрите желания и намерения, както общуването с лекомислени хора, които имат покварени умове. Каквато и привлекателност да притежават такива хора със своето остроумие, сарказъм и шеги, фактът, че гледат леко и с безразличие на религията, е достатъчна причина да не общуваме с тях. Колкото по-интересни са такива хора в някакво друго отношение, толкова по-опасно ще бъде влиянието им като приятели, защото поради своята привлекателност те ще оказват нерелигиозно влияние с твърде вредни последици.

Светските приятелства привличат и заслепяват чувствата така, че духовността, страхът от Бога, верността и предаността нямат сила да запазят човек непоколебим. Смиреният и скромен живот на Христос изглежда непривлекателен. За мнозина, които претендират, че са синове и дъщери на Бога, Исус, Величието на небето, изглежда като корен от суха земя. Той няма нито вид, нито привлекателност.

НЕ СЪСРЕДОТОЧАВАЙТЕ ЧУВСТВОТА СИ КЪМ СВЕТСКИ БЛИЗКИ. Не можем да служим едновременно на Бога и на света. Не трябва да насочваме привързаността си към светски близки, които нямат желание да научат истината. Можем да се стремим по всякакъв начин, докато общуваме с тях, да оставим нашата светлина да свети, но нашите думи, нашето поведение, нашите обичаи и навици не трябва в никакъв случай да бъдат оформени под влияние на техните идеи и обичаи.

Трябва да им представяме истината при всеки удобен случай. Ако не можем да направим това, колкото по-малко общуваме с тях, толкова по-добре ще бъде за нашата духовност.

ОТБЯГВАЙТЕ ХОРАТА, КОИТО НЕ СА ДОБЪР ОБРАЗЕЦ В ПОВЕДЕНИЕ И МОРАЛ. Грешно е за християни да общуват с хора, чиито морал е на ниско равнище.. Интимното ежедневно общуване, което заангажира времето, без да допринася за развитието на интелекта и морала, е опасно. Ако моралната атмосфера, която обкръжава някое лице не е чиста и осветена, а е заразена от поквара, хората, които дишат тази атмосфера, ще усетят, че тя незабелязано трови ума и сърцето. Опасно е да разговаряме с хора, чието умствено ниво е твърде ниско. Постепенно и незабелязано хората, които обичат чистотата, но естествено са податливи, ще слязат на същото ниво, ще започнат да харесват безсмислиците и да приемат моралната разпуснатост и безвкусица, с която са в постоянен контакт.

Доброто име е по-скъпо от златото. У младите има склонност да общуват с хора, които стоят по-ниско от тях в духовно и морално отношение. Какво истинско щастие и удовлетворение може да очаква един младеж от доброволната връзка с хора, които имат ниско равнище на мислене, чувства и поведение, принизен вкус и покварени навици! Всички, които избират такива приятели, не могат в даден момент да не последват техния пример. Живеем в опасно време и умовете и сърцата ни не могат да бъдат спокойни.

МНОЗИНА СЕ ПОДДАВАТ НА ИЗКУШЕНИЕ ПОРАДИ СТРАХ ОТ ОСМИВАНЕ. Децата... трябва да имат другари, които не се присмиват на това, което е чисто и достойно, и защитават това, което е право. Страхът от осмиване кара много млади хора да се поддават на изкушения и да ходят по пътя на нечестивите. Майките могат да направят много както чрез пример, така и чрез наставление и да посочат на децата си как да се издигнат над присмеха и подигравките.

Защо нашите младежи не разберат, че тези, които са готови да водят други в забранени пътеки, са победени от изкушения и са агенти на Сатана? Той ги подбужда да насърчават затвърдяването на неправилни навици у младите хора и да се присмиват на тези, които са съвестни и които биха запазили добрия си характер.

ДРЪЖТЕ СЕ ПРЕД НЕПОЗНАТИТЕ КАКТО ПРЕД БОГА. Млади приятели, не прекарвайте нито час в компания с хора, които ще ви направят негодни за чистото и свято дело на Бога. Не правете нищо пред непознати, което не бихте направили пред вашия баща или майка и което би ви засрамило пред Христос и святите ангели.

Някои може да мислят, че тези предупреждения са излишни за пазителите на съботата, но хората, за които предупрежденията се отнасят, знаят какво искам да кажа. Казвам ви, млади хора, бъдете внимателни, защото не можете да направите нищо, което да не е открито пред очите на Бога и ангелите му. Не може да извършите лошо дело и други да не бъдат повлияни от него. Вашият начин на действие показва какъв материал влагате в изграждането на собствения си характер. Това оказва силно влияние и върху другите. Никога не забравяйте факта, че принадлежите на Бога, че Той ви е изкупил със скъпа цена и ще трябва да давате сметка пред Него за всички таланти, които ви е поверил.

СПЕЦИАЛНА ПОМОЩ Е ОБЕЩАНА, КОГАТО Е НЕОБХОДИМО. Не трябва да позволяваме нашите деца да отиват там, където има опасност да общуват с покварени и развалени хора. Понякога обаче Бог в Своето провидение може да доведе нашите млади във връзка с такива, които са нечисти и невъздържани. Ако обаче те желаят да сътрудничат с Него, Той ще им даде сила за постигане на целта и сила за устояване на изкушението, както даде на Даниил и другарите му във Вавилон. Те трябва да се запазят чисти, като отказват да извършат нещо, което би обезславило Бога; трябва да живеят с очи, отправени към Неговата слава. Техен дълг е да бдят за душите, работейки за онези, у които Божият образ е бил заличен и стремежки се да реформират, издигат и облагородяват.

ИЗБИРАЙТЕ СЕРИОЗНИ И ВНИМАТЕЛНИ ПРИЯТЕЛИ. Младите, които са в хармония с Христос, ще трябва да избират приятели, които ще им помагат да вършат правото. Те ще избягват общество, което не съдейства за развиване на добри принципи и благородни цели. Навсякъде има млади хора, чиито умове се оформят по един нисък образец. Когато влязат в контакт с такива хора, тези, които са застанали безрезервно на страната на Христос, трябва да поддържат твърдо онова, което разумът и съвестта им казват, че е право.

Нека всички, които желаят да оформят правилен характер, да си избират сериозни, внимателни и склонни към религиозност приятели. Тези, които са пресметнали цената и желаят да градят за вечността, трябва да вложат добър материал в своята постройка. Ако използват гнили греди, ако се примиряват с недостатъците на характера си, зданието е осъдено на разрушение. Нека всички внимават как градят. Бурята на изкушенията ще помете зданието, защото то не ще устои на изпита, ако не е здраво и върно градено.

Чрез общуване с хора, които пазят Божиите принципи, дори небрежните ще бъдат научени да обичат правдата. А когато се върши правда, в сърцето се създава отвращение към всичко, което е евтино и лекомислено и се отличава от принципите на Божието слово.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ПЕТА - РЪКОВОДСТВОТО НА РОДИТЕЛИТЕ В СОЦИАЛНИТЕ ОТНОШЕНИЯ

ЛОШИТЕ ВЛИЯНИЯ ПРЕОБЛАДАВАТ. Лошото влияние около нашите деца почти преобладава; то покварява техните умове и ги води към гибел. Умовете на младите по естество се насочват към лекомислените неща, а в ранна възраст, преди техните характери да са се оформили и разсъждения им да са станали зрели, те често си избират приятели, които впоследствие оказват вредно влияние върху тях.

О, ако можеше моят глас да достигне до всички родители в страната, бих ги предупредила да не позволяват на своите деца да избират сами компании или приятели! Малко родители разбират, че младите са много по-готови да възприемат вредните влияния на света, отколкото Божествените истини. Поради това те трябва да имат приятели, които ще подпомагат израстването им в благодатта на истината, открита в Божието слово и утвърдена в сърцето.

Нека младите се развиват и оформят в най-благоприятна среда, защото другарите, с които общуват, принципите, които възприемат, и навиците, които изграждат с непогрешима сигурност, обуславят както полезността им тук, така и тяхното бъдеще, вечните им интереси.

ОПАСНОСТ ОТ НЕОГРАНИЧЕНА СВОБОДА. Родители, вашите синове и дъщери не са правилно защитени. Никога не трябва да им се позволява да излизат и да се връщат у дома, когато те пожелаят, без вашето знание и съгласие. Неограничената свобода, давана на децата в този век, предизвиква гибелта на хиляди млади хора. На мнозина се позволява да остават по улиците през нощта и родителите са безразлични към средата, в която се движат техните деца. Твърде често се избират приятели и компании, чието влияние води до деморализиране.

Под прикритието на нощта момчета се събират на групи и се учат да играят на карти и комар, пушат и пият вино, бира и други неща. Синовете на религиозни родители, когато си позволяват да посещават различни заведения за някоя вечеря със стриди или други подобни, рискуват да стъпят на пътя на изкушението. Самата атмосфера в тези заведения е пропита с богохулство и поквара. Никой не може да остане дълго на такива места, без да се поддаде на това влияние. Чрез такива приятелства тези по начало обещаващи младежи стават пияници и престъпници. Ние трябва да бдим и да не допускаме злото в самото начало. Родители, когато знаете, че средата, която обкръжава вашите деца, е непозната за вас, не им позволявайте да излизат на улицата през нощта, да участват в непозволени игри или да се срещат с други момчета за забавления. Ако това правило бъде неотстъпно и строго прилагано, послушанието ще стане навик и желанието за престъпление скоро ще изчезне.

РОДИТЕЛИТЕ ТРЯБВА ДА ИЗБИРАТ ДРУГАРИТЕ НА СВОИТЕ ДЕЦА. Родителите трябва да помнят, че общуването с хора, които имат лош морал и груб характер, ще има вредно влияние върху младите. Ако не успеят да създадат подходяща среда за своите деца, ако им позволяват да дружат с младежи, които имат съмнителен морал, те им позволяват да учат в едно училище, където се “преподават” уроците на поквара. Родителите могат да чувстват, че децата им са достатъчно силни и ще устоят на изкушенията, но как могат да бъдат сигурни в това? Много по-лесно е да се поддадат на лошите влияния, отколкото да им се противопоставят. Преди да осъзнаят това, техните деца могат да бъдат завладени от духа на своите другари и да бъдат покварени.

Опасностите за младите са по-големи, когато те общуват с хора на тяхната възраст с различен характер и навици. При такива обстоятелства много родители са по-склонни да намалят, отколкото да удвоят усилията си, за да предпазят и контролират своите деца.

Съединени в молитва, бащата и майката трябва да ръководят правилно децата си. В каквото и друго да са небрежни, в това отношение те са длъжни да не ги оставят да ходят свободно в пътя на греха. Много родители позволяват на своите деца да се забавляват, където искат и да се събират с лоши компании. В съда такива родители ще научат, че децата им са загубили небето, защото не са имали родителски контрол.

КЪДЕ СЕ ПРЕКАРВАТ ВЕЧЕРИТЕ? Всеки син и дъщеря трябва да дава сметка, ако отсъства вечер от дома. Родителите трябва да знаят в каква компания са техните деца и в каква къща прекарват вечерите си. Някои деца мамят родителите си, за да скрият своите грешки и постъпки.

ПЛЕВЕЛИТЕ ЗАВЛАДЯВАТ НЕОБРАБОТЕНОТО ПОЛЕ. Бащи и майки твърде често оставят децата си сами да си избират забавления, другари и занимания. Резултатът е такъв, какъвто може да се очаква. Оставете полето необработено и там ще израснат тръни и плевели. Никога не ще видите красиви цветя или избрани храсти да надничат над грозните отровни плевели. Бодливи къпини ще растат буйно без мисъл и грижа, докато растенията, които са ценни или красиви, изискват внимателно отглеждане - така е и с младите хора. Ако трябва да се формират правилни навици и да бъдат създадени здрави принципи, необходима е усърдна работа. За поправяне на погрешни навици се изисква прилежност и постоянство.

*През 1867 г. брат Джеймс Вайт бил в критично състояние, поради парализа вследствие на мозъчен кръвоизлив и се намирал в санаториума "Наш дом" в Дансвил, Ню Йорк. Лекарят на института считал, че религията оказва подтискащо влияние и насърчавал болните да участват в различни забавления, за да бъдат радостни. Сестра Вайт била поканена от един от присъстващите да участва в един от танците, за да подпише своята тревога. Думите по-горе показват естеството на нейния отговор на отправената покана.

ПРИВИКВАЙТЕ ДЕТЕТО ДА СЕ ДОВЕРЯВА НА МНЕНИЕТО И ПРЕЦЕНКАТА НА РОДИТЕЛИТЕ СИ. Родители, пазете принципите и навиците на децата си като очите си. Не им позволявайте да общуват с приятели, с характерите на които не сте запознати. Не им позволявайте да създават никакво приятелство, преди да сте сигурни, че то не ще им навреди. Привиквайте децата си да се доверяват на вашето мнение и опитност. Поучавайте ги, че имате по-добро разбиране за характера, отколкото те, и че вашите решения трябва да бъдат зачитани.

ОТКАЗВАЙТЕ ТВЪРДО, НО ЛЮБЕЗНО. Родителите не трябва да отстъпват пред склонността на своите деца, да проявяват грешни желания, а да следват ясения път на дълга, както Бог им посочва. Те трябва да се отнасят към тях внимателно и да им оказват твърдо и решително, но с любов, сериозност и молитва, като постоянно насочват техните стъпки встрани от света и към небето. На децата не трябва да се позволява да вървят в път, който те сами си избират, и в пътеки, открити от всяка страна, отклоняващи ги от истината. Никой не е в такава голяма опасност, както тези, които отхвърлят предупреждения и съвети.

Запазвайте вашите деца от всяко съмнително влияние, доколкото е възможно. В детството си те са по-склонни да приемат впечатления и съвети, свързани както с морала, достойнството, чистотата и любезността в характера, така и със себелюбието и липсата на чистота и послушание. Ако се оставят да бъдат обхванати от дух на

роптание, гордост, суетност и нечистота, тогава покварата може да ги завладее и да се окаже така трайна и незаличима, както много преживени неща от човешкия живот не могат да се заличат.

Поради погрешно възпитание често младите не желаят да се покоряват на подходящ авторитет. Аз съм майка. Знам какво говоря, когато казвам, че младите са по-щастливи и по-сигурни при разумни забрани, отколкото когато следват своите наклонности.

ПОСЕЩЕНИЯ БЕЗ ПРИДРУЖИТЕЛ НЕ СА ЗА ПРЕДПОЧИТАНЕ. Някои родители грешат като дават твърде голяма свобода на децата си. Понякога те имат толкова голямо доверие в тях, че не виждат грешката си. Неправилно е да позволяваме на децата да посещават далечно място, без да бъдат придружени от родителите или настойниците. Това оказва лошо влияние върху тях. Самочувствието им се повишава, започват да претендират за някои привилегии и ако те не бъдат задоволени, считат, че са онеправдани. Те сочат като пример деца, които ходят, където си искат и имат много привилегии, докато те самите били твърде ограничавани.

Така майката, страхувайки се, че нейните деца ще я помислят за несправедлива, задоволява всичките им желания. Това обаче се оказва вредно за тях. Млади хора, над които няма бдително родителско око, способно да вижда и поправя грешките им, често приемат впечатления, които по-късно трудно могат да бъдат заличени.

КАК ДА ПОСРЕЩНЕМ НЕРАЗУМЕН СЪВЕТ? Дръжте децата си в дома. И ако хората ви кажат: “Вашите деца няма да знаят как да се държат в света”, отговорете им, че това не е най-голямата ви грижа. Обяснете им, че най-важното за вас е да ги заведете при Господа, за да получат Неговите благословения, както майките, които водеха своите деца при Исус. Кажете на вашите съветници: “Децата са наследство от Господа и аз желая да остана вярна на оказаното ми доверие... Моите деца трябва да бъдат водени по такъв път, че да не бъдат засегнати от лошите влияния на света, а да могат да кажат “не”, когато са изкушавани... Кажете на вашите приятели и съседи, че желаете да видите своето семейство не вън от портите на красивия златен град, а в него.

НАШАТА МЛАДЕЖ Е ИЗПРАВЕНА ПРЕД ГОЛЕМИ ИЗПИТАНИЯ. Децата трябва да бъдат възпитавани така, че да бъдат подготвени да посрещат трудности, предстоящи изкушения и опасности. Трябва да бъдат поучавани да се самоконтролират и да побеждават тези трудности. Те трябва да знаят, че ако не се излагат на опасности и не се поставят в пътя на изкушението без нужда, ако избягват лошите влияния и порочните компании, когато се случи да попаднат на опасни места, тогава ще имат силата да спазват принципите и ще вървят напред с Божията сила и с неопетнен морал. Младите хора, които са правилно възпитани, ако направят Бога свое упование, ще могат да устояват и на най-големите изпитания.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ШЕСТА - ПРАЗНИЦИ И ГОДИШНИНИ

НУЖДА ОТ РЪКОВОДСТВО ПО ВРЕМЕ НА ПРАЗНИЦИ. Видях, че нашите празници не трябва да бъдат според образа на света. И все пак празниците не трябва да бъдат отминавани без отбелязване, защото това би предизвикало огорчение у нашите деца. В тези дни, когато има опасност те да бъдат изложени на лоши влияния и чрез удоволствията и примамките на света да ги покварят, нека родителите промислят нещо, което може да заеме мястото на опасните забавления. Покажете на вашите деца, че мислите за тяхното щастие и добро.

Чрез зачитане на празниците хората от света и от църквата са били възпитани да вярват, че тези дни, прекарани в бездействие, допринасят за здравето и щастието им. Но резултатът показва, че те често причиняват зло.

Трябва да се стремим да направим празниците интересни за децата и младите, като променим този ред на нещата. Нашата цел трябва да бъде да ги запазим от забавленията на невярващите.

ЩЕ ДОКЛАДВА ЛИ АНГЕЛЪТ: “ЕДИН ИЗГУБЕН ДЕН”. След като завърши денят, посветен на удоволствия, къде е удовлетворението на този, който ги търси? Като Христови съработници, те, търсачите на удоволствия, на кого са помогнали да постигне по-възвишен и по-чист живот? Какво ще видят, като погледнат в доклада на пишещия ангел? Един изгубен ден! Един изгубен ден за техните собствени души. Един изгубен ден за служба на Христос, защото не е било извършено нищо добро. Може да има други добри дни, но никога този ден няма да се върне. Той е пропилян в евтими и глупави разговори между момичета и момчета.

Никога същите случаи не ще им бъдат предложени отново. Би било по-добре този празник да бъде прекаран в най-тежка работа. Те не използват правилно своя празник и той преминава във вечността, за да се изправи пред тях в съдния ден като един погрешно прекаран ден.

РОЖДЕНИЯТ ДЕН - ВРЕМЕ ЗА ХВАЛА НА БОГА. В старозаветните времена при раждане на дете евреите принасяха жертва на Бога, по Негово нареждане. Сега родителите поднасят дарове на децата си по случай техните рождени дни. Те правят в този случай честване на детето, като че ли трябва да се отдава чест на човеци. Сатана е дал своя принос в тези неща. Той е извратил умовете на хората, а мислите на децата са се обърнали към тях самите, като че те трябва да бъдат център на внимание...

При рожден ден децата трябва да бъдат поучавани, че имат причина да благодарят на Бога за Неговата милост и за това, че е запазил живота им още една година. Така могат да бъдат предадени скъпоценни уроци за живота, здравето, храната и облеклото, както и за надеждата за вечен живот. Ние сме задължени на Дарителя на всички милости и наш дълг към Бога е да признаем Неговите дарове и да представяме нашите жертви на благодарност пред нашия най-голям Благодетел. Тези дарове за рожден ден се признават от Небето.

ВРЕМЕ ЗА ПРЕГЛЕЖДАНЕ НА ДОКЛАДА ЗА ИЗМИНАЛАТА ГОДИНА. Приучвайте децата да правят преглед на изминалата година от своя живот, за да видят дали могат с радост да посрещнат нейния доклад, както е записан в книгите на небето. Насърчавайте ги към сериозни мисли - дали тяхното поведение, техните думи и дела са

угодни на Бога; дали са направили своя живот подобен на Исусовия, красив и праведен в очите на Бога? Учете ги да познават Бога, Неговите пътища и Неговите наставления.

ПОСТАВЕТЕ БОЖИЕТО ДЕЛО НА ПЪРВО МЯСТО. Аз казах на своето семейство и на приятелите си, че не желая да ми правят подаръци за рождения ден или за Рождество Христово, които не мога да предам в Божията съкровищница, за да бъдат използвани за основаване на мисии.

КАК ДА СПАЗВАМЕ ДЕНЯ НА БЛАГОДАРНОСТТА? Денят на благодарността приближава. Ще бъде ли той обаче, както е било в много случаи, благодарствено приношение за самите нас? Или ще бъде благодарствено приношение за Бога? Нашите благодарствени приношения могат да бъдат от голяма полза както за другите, така и за нашите собствени души, ако използваме този случай, за да си спомним за бедните между нас...

Има стотици начини да се помогне на бедните по такъв деликатен начин, че да не се почувстват оскърбени от нашите дарове и съчувствие. Трябва да помним, че е по-блажено да даваме отколкото да получаваме. Вниманието на нашите братя често е насочено преди всичко към тези, които те желаят да почетат и към чиято почит се стремят. Но това са хора, които въобще нямат нужда от помощ. Обичаят и модата казват: "Дай на този, който ще ти даде". Но това не е библейското правило за даване. Божието слово се обявява против този начин за задоволяване на собственото "аз" и обявява, че "Който дава на богатия, сигурно ще стигне до оскъдица."

Сега е времето, когато нашите принципи ще бъдат изпитани. Нека започнем да мислим какво можем да направим за нуждаещите се. Чрез нас те могат да получат Божиите благословения. Мислете как сирачета, вдовици и бедни семейства могат да бъдат облекчени, но без да се вдига шум. Ние трябва да бъдем проводници, чрез които Божиите дарове ще изтичат като река към Неговите чеда...

Това обаче не е единственият ви дълг. Направете приношение за нашия най-добър Приятел. Признайте Неговите добрини; покажете своята благодарност за Неговите благословения; принесете благодарствено приношение за Бога... Братя и сестри, консумирайте прост обяд в Деня на благодарността, а с парите, които бихте похарчили за задоволяване на апетита, направете благодарствен принос за Бога.

Нека никой не празнува Деня на благодарността, за да угажда и задоволява апетита си и да прославя себе си. Имаме причина да влезем в дворовете на нашия Бог с принос на благодарност, че е пазил нашия живот още една година... Ако трябва да се направи празненство, нека бъде за тези, които са в нужда.

ДЕН ЗА ОТДАВАНЕ НА БЛАГОДАРНОСТ*. Аз мисля, че има много неща, за които трябва да бъдем благодарни. Ние сме длъжни да бъдем радостни и щастливи в Бога, защото Той ни е дал толкова много милости... Ние искаме този благодарствен ден да бъде наистина всичко, което той означава. Не позволявайте денят да бъде изопачен и наред с благородните мисли да се промъкнат и недостойни. Той да бъде това, което Неговото име означава - отдаване на благодарност. Нека нашите гласове се издигнат в хвалебствие и прослава.

ЗАЩО ДА НЯМАМЕ ПРАЗНИЦИ, ПОСВЕТЕНИ НА БОГА? Не би ли било добре за нас да имаме празници на Бога, когато можем да съживим в умовете си спомени за Неговото отношение към нас? Не би ли било добре да разглеждаме Неговите минали благословения, да си спомним впечатляващите предупреждения, които са били изпратени до нашите души, така че да не Го забравим?

Светът има много празници и хората се занимават с игри, конни надбягвания, с комар, пушене и пиене...

Не трябва ли Божият народ по-често да има святи събирания, в които да благодари на Бога за Неговите богати благословения?

ПРАЗНИЦИТЕ ДАВАТ ПОВОД ЗА ЕВАНГЕЛИЗАТОРСКА РАБОТА И МИСИОНЕРСКО СЛУЖЕНЕ. Църквата се нуждае от хора, които да организират и да дават практически наставления на млади мъже и жени, готови да облекчават нуждите на човечеството и да работят за спасение на души. Няма да бъде възможно за всички да отдават цялото си време на делото, защото те трябва да работят, за да печелят средства за ежедневните си нужди. При все това такива хора имат свои празници, които могат да посветят на Христовата работа и по този начин да правят добро, ако не могат да дадат много от средствата си.

Когато чествате някой празник, направете го приятен и щастлив ден за децата си, направете го също приятен ден и за бедните и нуждаещите се. Не оставяйте денят да измине, без да отдадете благодарност и благодарствени приноси на Исус.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И СЕДМА - КОЛЕДА

КОЛЕДАТА КАТО ПРАЗНИК. “Рождество Христово приближава” е гласът, който звучи в нашата страна от изток до запад и от север до юг. За младите, за тези, които са в зряла възраст, а също и за старите хора, това е време за обща радост и щастие. Но какво е Рождество Христово и защо всички хора отдават толкова голямо внимание на този празник?

Предполага се, че 25 декември е денят на Рождението на Христос, като спазването му е станало много обичайно и популярно. Но съвсем не е сигурно, че пазим истинския ден на раждането на нашия Спасител. Историята не ни дава никакво сигурно доказателство за това. Библията не ни дава точното време. Ако Господ би смятал това пазене за съществено за нашето спасение, Той би говорил чрез своите пророци и апостоли, за да знаем всичко. Но мълчанието на Писанията доказват, че това е скрито от нас поради най-мъдри цели.

В Своята мъдрост Господ скри мястото, където погребва Мойсей. Бог го погребва и Бог го възкреси, като го взе на небето. Тази тайна бе необходима, за да се предпази народът от идолопоклонство. Човекът, срещу когото евреите се бунтуваха, когато бе на действена служба, когото провокираха почти отвъд човешката издръжливост, бе почитан почти като Бог след неговата смърт. Поради същата причина Бог прикри точния ден на Христовото рождение, за да не би този ден да приеме славата, която трябва да бъде отдадена на Христос като Изкупител на света. Бог искаше да Го приемем, да Му се доверим, да се осланяме на Него като Такъв, Който може да спасява

всички, които идват при Него. Единствено Исус като Син на вечния Бог може да бъде обожаван.

ДЕНЯТ НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПРЕНЕБРЕГВАН. Тъй като 25 декември напомня за раждането на Христос и децата се възпитават чрез правила и пример, че това наистина е ден на щастие и радост, трудно ще ви бъде да прекарате това време, без да му отдадете някакво внимание. Този ден може да служи на много добра цел.

С младите трябва да се постъпва твърде внимателно. Те не трябва да бъдат оставяни да прекарват Коледа в забавления, удоволствия и прояви на суетност, което би било в ущърб на тяхната духовност. Родителите могат да контролират това, като обръщат умовете и даровете на своите деца към Бога и Неговото дело и към спасението на души.

Желанието за забавления, вместо да бъде подтискано, трябва да бъде контролирано и направлявано от страна на родителите. Желанието им да правят подаръци може да бъде насочено в чиста и свята посока и да има за резултат доброто на нашите съчовеци чрез внасяне в съкровищницата на великото дело, за което Христос дойде на нашия свят. Себеотрицание и себепожертвувателност отбелязваха Христовия начин на живот и действие. Нека същото правят хората, които изповядват, че обичат Исус, защото в Него е съсредоточена нашата надежда за вечен живот.

РАЗМЯНАТА НА ПОДАРЪЦИ КАТО ЗНАК НА ВНИМАНИЕ. Времето на празника приближава с присъщата му атмосфера на радост и размяна на подаръци в знак на внимание и привързаност. И стари, и млади напрегнато обмислят какво могат да подарят на приятелите си. Удоволствие е да получим подарък, колкото и малък да е, от тези, които обичаме. Това е уверение, че не сме забравени, и ни свързва още по-тясно с тях...

Хубаво е да си отдаваме един на друг знаци на любов и внимание, но ако не забравяме Бога, нашия най-добър приятел. Трябва да направим подаръците си такива, че да бъдат от полза на получателя. Аз бих препоръчала такива книги, които ще помогнат за разбиране на Божието слово, или нещо, което ще засили нашата любов към Бога и Неговите наставления. Изберете за нещо, което да се чете през дългите зимни вечери.

ПРЕПОРЪЧВАТ СЕ КНИГИ ЗА ДЕЦА. Много хора нямат книги върху истината. Това е обширно поле, където могат да бъдат вложени нашите средства. Много малки деца могат да бъдат снабдени с подходящи за възрастта четива. Серията “Слънчеви лъчи”, “Златни зърна”, “Стихотворения”, “Съботни четива”* и др., са скъпоценни книги, които могат да бъдат четени във всяко семейство. Много средства се харчат за бонбони и безполезни играчки, а могат да бъдат спестени, за да се купят ценни религиозни книги...

Нека хората, които желаят да направят подаръци на децата и внуците си, се снабдяват с детските книги, които споменахме по-горе. За младите “Животът на Йосиф Бейтс” е едно съкровище; както и трите тома на “Духа на пророчеството”***. Тези книги трябва да намерят място в библиотеката на всяко семейство в страната. Бог е дал светлина от небето и нито едно семейство не трябва да бъде без нея. Нека подаръците, които ще направите да бъдат такива, че да пръскат светлина по пътя към небето.

ИСУС НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЗАБРАВЕН. Братя и сестри, докато мислите какво да си подарите, аз бих ви напомнила за нашия Небесен Приятел, за да не пренебрегнете Неговите изисквания. Сигурно Той ще бъде много доволен, ако покажете, че не сте Го забравили. Исус, Князът на живота, даде всичко, за да ни донесе спасение... Той пострада и вкуси смърт, за да ни даде вечен живот.

Чрез Христос получаваме всички благословения... Не трябва ли нашият небесен Дарител да бъде почетен със знаците на нашата благодарност и любов? Елате, братя и сестри! Елате с децата си, дори със своите бебета в ръце и поднесете дарения на Бога според възможностите си! Пейте песен за Него в сърцата си! Хвала към Него да има във вашите уста.

КОЛЕДА - ВРЕМЕ ЗА ПОЧИТАНЕ НА БОГА. Празниците се прекарват от света в лекомислие и разточителност, в лакомия и показност... Хиляди долари ще бъдат прахосани в навечерието на идващото Рождество Христово и Нова година за излишни неща и за задоволяване на суетни желания. Но наша привилегия е да се разграничим от обичаите и навичите на този изроден век. И вместо да харчим средства само за задоволяване на апетита или за ненужни украшения и облекло, можем да направим идващите празници повод да почетем и да прославим Бога.

Христос трябва да бъде върховната цел. За съжаление, при празнуване на Рождество Христово не се прославя Исус, а смъртният човек, чийто грешен и измамлив характер стана причина Христос да дойде в нашия греховен свят.

Исус, Величието на небето, славният Цар на небето, остави настрана Своето величие, Своя трон на слава, Своето високо положение и дойде в нашия свят, за да донесе на падналия човек, морално отслабнал и покварен от греха, Божествена помощ...

Родителите трябва да обясняват тези неща на децата си и да ги наставляват постоянно, ден след ден, че тяхното първо задължение е да почитат Бога, а не да се почитат и прославят един друг чрез дарове и приноси.

НАСОЧВАЙТЕ МИСЛИТЕ НА ДЕЦАТА В НОВА ПОСОКА. Има много неща, които могат да бъдат измислени с вкус и с цена, много по-малка от цената на ненужните подаръци, които често правим на нашите деца и роднини, за да проявим учтивост и да създадем щастие и радост в дома.

Можете да дадете на децата си един полезен урок, докато им обяснявате причината, поради която сте направили промяна в стойността на техните подаръци. Кажете им, че сте убедени, че досега сте поставяли техните удоволствия по-високо от славата на Бога. Кажете им, че сте мислили за вашето собствено удоволствие и за задоволяване на техните желания, че сте се старали да бъдете в хармония с обичаите и традициите на света, правейки подаръци на хора, които не се нуждаят от тях, вместо да давате предимство на Божието дело. Като мъдрите мъже на древността, можете да поднесете на Бога вашите най-добри дарби и да покажете чрез вашите приноси за Него, че цените Неговия дар за грешния свят. Насочете мислите на вашите деца в нова, несебелюбива посока, като ги подбудите да представят даренията си на Бога заради дара на Неговия Единороден син.

ДА ИМАМЕ ЛИ КОЛЕДНО ДЪРВО? Ще бъде ли угодно пред Бога, ако на Рождество Христово всяка църква би имала коледно дърво, на което да бъдат окачени дарове, големи и малки за тези молитвени домове*? Получавала съм писма с подобни въпроси. Може ли да имаме коледно дърво? Няма ли да бъдем като света? Ние отговаряме: можете да го направите като света, ако имате желание да направите това, но по-добре е да го направите, колкото е възможно по-различно от света. Няма никакъв особен грях в поставяне на благоуханно зелено дърво в нашите църкви, но грехът се крие в подбудите и в употребата на даровете, поставени на дървото.

Дървото може да бъде високо и неговите клони дотолкова широки, колкото най-добре подхожда за случая. Нека неговите клони бъдат напичани със златистите и сребърните плодове на вашата благотворителност и представете това на Бога като ваш коледен подарък. Нека вашите дарения бъдат осветени чрез молитва.

Честването на Рождество Христово и Нова година може и трябва да бъдат използвани за да се окаже помощ на тези, които са бедни и нуждаещи се. Прославяме Бога, когато даваме и помагаме на хората, които поддържат големи семейства.

НЕ Е ГРЯХ ДА ИМАМЕ КОЛЕДНО ДЪРВО, НАКИЧЕНО С ДАРОВЕ. Нека родителите не смятат, че поставянето на вечно зелено дърво в църквата за развлечение на съботно-училищните ученици е грях, защото то може да донесе голямо благословение. Насочвайте техните умове и чувства към изразяване на благодарност. В никакъв случа забавлението не трябва да бъде целта на тези събирания. Докато за някои хора този случай ще се превърне във време за безгрижно веселие и техните умове не ще приемат Божествено влияние, за други умове и характери това време ще бъде от голяма полза и за благословение. Доволна съм, че многото събирания, които само деморализират, могат да бъдат заместени с добре обмислени и изпълнени с Божествен дух и възпитателно съдържание празници.

ИЗПЪЛНЕТЕ ТОЗИ ДЕН С НЕВИННИ РАДОСТИ. Мои християнски братя и сестри, няма ли да станете и да изпълните дълга си в страх Божи, като уредите този празник така, че да не бъде сух и безинтересен, а пълен с чиста радост, която ще носи печата на Небето? Аз зная, че по-бедната част от обществото ще отговори на тези предложения. По-богатите също би трябвало да покажат интерес и да дадат своите дарби и приношения пропорционално на средствата, които Бог им е поверил. Нека в небесните книги бъде докладвано, че никога не е било виждано такова Рождество Христово поради даренията, които ще бъдат дадени за поддържане на Божието дело и за изграждане на Неговото царство.

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ОСМА - СЕМЕЙСТВОТО - ЕВАНГЕЛИЗАТОРСКИ ЦЕНТЪР

РОДИТЕЛИТЕ ТРЯБВА ДА ДАВАТ НА ДЕЦАТА ПРАВИЛНИ НАСТАВЛЕНИЯ. Върху нас като родители и християни лежи отговорността да възпитаваме децата си в правилна насока. Те трябва мъдро, внимателно и нежно да бъдат ръководени в пътищата на християнското служене. Ние сме под свещения завет с Бога и от нас се иска да подготвим своите деца за Негова служба. Нашият пръв дълг

е да ги обкръжим с такива влияния, които ще ги накарат да изберат живот на служене и ще им дадат необходимото обучение.

ДНЕСНИТЕ ДЕЦА МОГАТ ДА БЪДАТ КАТО ДАНИИЛ И ЕСТИР. Божията цел за децата, които израстват край нас, е по-широка, по-дълбока и по-висока, отколкото нашите ограничени схващания могат да разберат. Онези, които Бог е намерил за верни в миналото, макар заемащи и най-ниското положение, са били призвани да свидетелстват за Него в най-високите места в света. И много от младите днес, които растат като Даниил в своя юдейски дом, изучават Божиите дела и Божието слово и учат уроците на вярна служба, ще стоят в законодателни събрания, в съдебни зали или в царски палати, като свидетели за Царя на царете. Мнозина ще бъдат призвани и за по-далечна служба. Целият свят се отваря за евангелието... От всички краища на света до нас идва викът на съкрушени от греха сърца за познание на Божията любов... Върху нас, които сме получили това познание, лежи отговорността да го предадем на нашите деца, за да отговорят на този вик. Днес до всеки дом и всяко училище, до всеки родител, учител и дете, познаващи светлината на евангелието, се отправя въпросът, отправен към царица Естир в онзи момент на съдбоносна криза в историята на Израил: “Кой знае дали ти не си дошла в царството за такова време като това?”

УСПЕШНИ НАЧИНИ ДА СВИДЕТЕЛСТВАМЕ ЗА ХРИСТОС. Не всички могат да отидат като мисионери в чужди страни, но всички могат да бъдат мисионери в дома си между своите домашни и съседи. Има много начини, с помощта на които църковните членове могат да предадат вестта на тези, които са около тях. Един от най-успешните е чрез несебелюбив християнски живот, посветен на работа за помагане на другите. Тези, които в живота си имат големи трудности, могат да бъдат ободрени и укрепени чрез малко внимание, което не коства нищо. Любезни думи, изказани просто, топли чувства, проявени искрено, ще разпръснат облаците на изкушенията и съмненията, събиращи се в душата. Истинското християнско съчувствие проявено с простота, има силата да отваря вратите на сърцата, които се нуждаят от простото и деликатно докосване на Христовия Дух.

Има широко поле за служба на мъже и жени. Необходима е действената помощ на всички готвачки, шивачки, медицински сестри. Нека членовете на бедни семейства бъдат поучавани как да готвят, как да шият и поправят своето облекло, как да гледат болни и как да се грижат правилно за дома. Дори децата трябва да бъдат поучавани да извършват малки дела на любов и милост спрямо онези, които са по-малко благодетелствани от тях.

ДЕЦАТА И МЛАДИТЕ ДА СЕ СЪДНИЯТ В СЛУЖБА ЗА ДРУГИТЕ. В старанието да извинят себе си някои казват: “Моите домашни задължения, моите деца изискват цялото ми време и всичките ми средства”. Родители, децата ви трябва да бъдат помощници, които увеличават вашата сила и способност да работите за Господа. Децата са по-малките членове на Божието семейство. Те трябва да бъдат възпитавани да посветят себе си на Бога, на Когото принадлежат по сътворение и изкупление. Те трябва да знаят, че всички сили на тялото, ума и душата са Негови. Те трябва да бъдат обучавани да помагат по различни начини и да са готови да извършват несебелюбива

служба. Не позволявайте вашите деца да бъдат пречка. Децата трябва да споделят с вас както духовните, така и физическите товари. Чрез помагане на другите те увеличават своето лично щастие и полезност.

Ако във всяка църква млади мъже и жени се посветят тържествено на Бога, ако проявяват себеотрицание в домашния кръг, облекчавайки своите измъчени майки, каква промяна би настъпила! Майките биха могли да намерят време да посещават своите съседи. Когато случаят предлага възможност, децата трябва да ги подкрепят чрез извършване на малки дела на милост и любов за благословение на другите. Така може да се влезе в хиляди домове на бедни и нуждаещи се. Книги относно здравето и въздържанието биха могли да бъдат занасяни в много домове. Разпространението на тези книги е важно дело, защото те съдържат ценни познания за лекуване на болести - познание, което би могло да бъде голямо благословение за онези, които не могат да си позволят да платят за лекарска визита.

БОГ ЖЕЛАЕ ДЕЦАТА ДА БЪДАТ МАЛКИ МИСИОНЕРИ. Бог желае още от ранна възраст всяко дете да бъде Негово, да бъде осиновено в Неговото семейство. Каквито и да са, младите могат да бъдат членове на семейството на вярата и да придобият скъпоценен духовен опит.

Още от ранните си години децата трябва да бъдат полезни на Божието дело.. Бог ще им даде своята благодат и Своя Свят Дух, за да могат да победят нетърпението, гневливостта и всеки грях. Исус обича децата. Той има благословения за тях и иска да ги види послушни на родителите си. Той желае те да бъдат Негови малки мисионери, които се отричат от своите наклонности и от желанието си за себелюбиви удоволствия, за да Му служат. И тази служба е приета от Бога така, както службата на по-големите.

Чрез правила и пример родителите трябва да поучават децата си да работят за непокаяните. Децата трябва да бъдат възпитавани да съчувстват на възрастните и страдащите и да облекчават страданията на бедните и нещастните. Те трябва да бъдат поучавани да бъдат прилежни в мисионската работа. От техните най-ранни години трябва да им се внушава, че е необходимо да проявяват себеотрицание и да правят жертви за доброто на другите и за напредъка на Божието дело, за да могат да бъдат съработници на Бога.

Нека родителите поучават малките на истината такава, както е в Исус Христос. Децата в своята непосредственост ще повтарят на другарчетата си това, което са научили.

ЦЪРКВАТА ИМА РАБОТА ЗА МЛАДИТЕ. Нека ръководителите на църквата обмислят планове за обучаване на млади мъже и жени, за да се развият и използват пълноценно поверените им таланти. Нека по-старите членове на църквата вършат ревностно възпитателна работа сред децата и младите. Нека проповедниците използват своя опит за създаване на планове за сътрудничество с по-младите членове на църквата в работата на мисионерското поле. Но не си въобразявайте, че ще събудите техния интерес само чрез дълга проповед на мисионерско събрание. Планирайте начини, с помощта на които може да бъде запален жив интерес. Нека всеки да извърши част от това дело. Обучавайте младите да вършат това, което сте им определили, и от седмица на седмица да докладват на мисионерски събрания, като разказват какво са изпитали и какви успехи са постигнали чрез Христовата благодат.

Ако такива доклади биват изнасяни от посветени работници, тези събрания няма да бъдат досадни и скучни. Те трябва да събуждат истински интерес и тогава никой няма да отсъства.

ТЪРСЕТЕ СЛУЧАИ В СЪСЕДСТВОТО. Съществуват достатъчно случаи за работа. Заемете се с делото, което трябва да бъде извършено във вашето съседство. Вие сте отговорни за това.* Не чакайте другите да ви принудят да направите първите стъпки. Напредвайте без отлагане, като имате предвид вашата лична отговорност пред Този, Който даде Своя живот за вас. Вървете, като че ли сте чули Христос да ви призовава лично да се събудите от сън и да упражнявате всяка дадена ви от Бога способност за извършване на най-доброто за Него. Не гледайте да видите кой друг е готов да приеме вдъхновението от Словото на живия Бог. Ако вие сте напълно посветени, чрез вас Той ще доведе в истината други, които може да употреби като канали за предаване на светлината на много души, живеещи в тъмнина.

НЕКА ХРИСТИЯНСКИТЕ СЕМЕЙСТВА НАВЛИЗАТ В ТЪМНИ МЕСТА. Бог зове християнски семейства да навлязат там, където има тъмнина и заблуда и да работят мъдро, с любов и такт за Господа. Отговорът на такъв зов изисква себепожертвувателност. Докато мнозина чакат да преминат трудностите, в света умират души без надежда и без Бога. Много, твърде много човеци рискуват живота си в епидемични области и понасят трудности и лишения заради светски преимущества и заради търсене на научни познания. Къде обаче са хората, които желаят да кажат и на други за Спасителя? Къде са мъжете и жените, които ще отидат в области, нуждаещи се от евангелието, за да посочат Изкупителя на тези, които още са в тъмнина.

Ако много християнски семейства отидат в тъмните места на земята, в местата, където хората са в духовна тъмнина, и направят така, че светлината на Христовия живот да свети чрез тях, ще бъде извършено велико дело. Нека такива хора започнат работата си по тих и ненатрапчив начин, без да изискват средства от Конференцията, докато интересът стане толкова голям, че няма да могат да ръководят работата без помощта на проповедници.

ДЕЦАТА ЩЕ РАБОТЯТ ТАМ, КЪДЕТО ДРУГИТЕ НЕ МОГАТ. Когато небесните същества видят, че на човеците повече няма да бъде позволено да представят истината, Духът Божи ще слезе над децата и те ще започнат да я проповядват. По-възрастните работници не ще могат да правят това, защото техният път ще бъде препречен.

В заключителните сцени на земната история много деца и млади ще удивляват хората чрез своето свидетелство за истината, която ще бъде разкрита с простота, дух и сила. Те са били поучавани в страх от Господа и техните сърца са смекчени чрез грижливо и молитвено изучаване на Писанията. В близко бъдеще много деца ще бъдат изпълнени с Божия Дух и ще работят за проповядване на истината в света, което в това последно време не може да бъде извършено от по-възрастните членове на църквата.

Нашите църковни училища са определени от Бога да подготвят деца за това велико дело. Децата трябва да бъдат наставлявани днес в специалните истини за това време и в практическа мисионска работа. Те трябва да се запишат в армията от работници, които помагат на болните и страдащите. Децата могат да вземат участие в

медицинско мисиониране и да помагат това дело да върви напред... Чрез тях Божията вест ще стане позната и Неговото спасително изкупление ще достигне до всички народи. Тогава нека църквата почувства задълженията си спрямо агънцата в стадото. Нека децата бъдат възпитани и обучени да служат на Бога.

НАУЧЕТЕ СЕ ДА РАБОТИТЕ ЧРЕЗ РАБОТА. Любовта и верността към Христос са изворът на всяка истинска служба. В сърцето, докоснато от Неговата любов, се поражда желание да работи за Исус. Нека това желание бъде насърчавано и ръководено правилно. В дома, сред съседите или в училище, чрез посещение на бедни, измъчени, пренебрегнати или нещастни - във всички случаи работата за другите не трябва да бъде считана за излишен товар, да се приема като скъпоценен случай на служба.

В това дело, както и във всяко друго, опитът се придобива в процеса на самата работа. Уменията се постигат чрез изпълняване на най-обикновените задължения в живота и чрез служене на нуждаещите се и страдащите. Без това и най-добронамерените усилия често са безполезни, а дори и вредни. Човек се учи да плува във водата, а не на сушата.

ЧАСТ XVII - ОТДИХ И ЗАБАВЛЕНИЯ

ГЛАВА СЕДЕМДЕСЕТ И ДЕВЕТА - РАЗВЛЕЧЕНИЕТО Е НЕОБХОДИМО

КРАЙНИ ВЪЗГЛЕДИ ОТНОСНО РАЗВЛЕЧЕНИЯТА. Има хора с болно въображение, за които религията е тиранин, който управлява с железен жезъл. Такива хора постоянно оплакват своята поквареност и охкат пред предполагаемото зло. Любовта не съществува в техните сърца, лицата им винаги са намръщени. Те се сковават при най-невинния смях на младите или на някой друг. На всяко развлечение или забавление те гледат като на грях и мислят, че умът трябва постоянно да работи по най-напрегнатия начин. Това е екстремизъм. Други пък смятат, че умът трябва постоянно да измисля нови развлечения и забавления, за да печели здраве. Тези хора са свикнали да зависят от възбудата и са неспокойни без нея. Те не са истински християни. Те са другата крайност. Истинските принципи на християнството отварят пред всички неизчерпаеми извори на радост, неизчерпаеми висини и дълбини, ширини и дължини.

ОСВЕЖАВАНЕ НА ДУХА И УКРЕПВАНЕ НА ТЯЛОТО. Привилегия и дълг на християните е да търсят начини за освежаване на духа и укрепване на тялото си чрез невинни развлечения, за да могат да използват своите физически и умствени сили за слава на Бога. Нашите развлечения не трябва да имат характер на глупави, лекомислени и неразумни веселия. Ние трябва да ги осъществяваме по такъв начин, че да бъдат от полза за всички и да издигат както тези, с които общуваме, така и да подготвят самите нас за по-успешно изпълнение на задълженията, възложени ни като християни.

Показано ми бе, че пазителите на съботата като народ работят твърде много, без да си позволяват почивка. Развлечението е особено необходимо за онези, чиято работа е предимно умствена. Не е наложително за спасението ни, нито е за слава на Бога да бъдем постоянно и прекалено умствено заети, дори и с религиозни теми.

Обкръжаващата среда на дома и училището трябва да направи твърде много за характера на развлеченията. При избор на дом или място за училище, тези неща трябва да се имат предвид. Хората, за които умственото и физическото благосъстояние е по-важно от парите или от изискванията и обичаите на обществото, трябва да търсят за своите деца ползата от поуките, които ни дава природата и от развлеченията сред нея.

РАЗВЛЕЧЕНИЕТО Е НЕОБХОДИМО, ЗА ДА СЕ РАБОТИ ПО-ДОБРЕ. Времето, използвано за физически упражнения, не е загубено... Подходящи упражнения за всички органи на тялото са необходими за по-добрата дейност на всеки орган. Когато мозъкът е постоянно натоварен, докато другите органи на живата машина са бездейни, има загуба на физическа и умствена сила. Физиката губи своя здрав тонус, а умът - своята свежест и жизненост. Резултатът е болезнена раздразнителност.

Спазвайте строго и точно определените часове за почивка и работа. Трябва да има периоди на отмора, периоди на развлечение, периоди на размишление.... Принципите на умереност имат по-голямо значение, отколкото мнозина мислят.

УЧЕНИЦИТЕ СЕ НУЖДАЯТ ОТ ОТДИХ. Тези, които са заети с учене, трябва да имат и време за релаксация. Умът не трябва да бъде натоварван постоянно и продължително време с една и съща дейност, защото деликатният умствен апарат се износва. Тялото и умът трябва да се поддържат.

Развлеченията и физическите упражнения понякога несъмнено ще нарушават редовността на училищната работа, но такива нарушения няма да се окажат реална пречка за нея. Укрепването на ума и тялото, подхранването на несебелюбив дух и свързването на ученик и учител чрез връзките на общ интерес и приятелско общуване са важни неща и времето, отделено за тях няма да бъде загубено, а ще бъде възнаградено стократно. Това е един благословен отдушник за тази неспокойна енергия, която често е източник на опасност за младите. Като предпазно средство срещу злото, положителните занимания от всякакъв характер са много по-полезни, отколкото безбройните бариери на закона и дисциплината.

ЧИНОВНИЦИ, КОИТО СЕ НУЖДАЯТ ОТ ДНИ НА ПОЧИВКА И РАЗВЛЕЧЕНИЕ. Аз видях че малко хора разбират постоянната, уморителна работа на чиновниците, носещи своите отговорности в канцелариите. Те работят в затворени помещения ден след ден и седмица след седмица, докато постоянното умствено напрежение със сигурност подкопава техния организъм и намалява тяхната сила и живот. Съществува опасност тези братя да рухнат внезапно. Те не са безсмъртни и, ако не настъпи промяна, ще се изхабят и ще бъдат загубени за делото.

Ние имаме скъпоценните дарби на братята А, Б и В. Не можем да позволим те да рушат здравето си чрез непрекъснат труд в затворени помещения.

Те рядко са имали някакво разнообразие. Единствената промяна е била, когато са имали треска или други заболявания. Те трябва често да променят обстановката, да

посвещават цял един ден на отдих и развлечение със своите семейства, които са почти изцяло лишени от тяхното присъствие. Може да няма възможност всички да напускат работата си в едно и също време, но те трябва да подредят нещата така, че един или двама от тях да могат да отсъстват, оставяйки други да заемат местата им, а когато те се завърнат, останалите да имат същия случай и възможност.

Аз видях, че тези братя А., Б. и В. трябва да считат за свой религиозен дълг да се грижат за здравето и силата, които Бог им е дал. Господ не иска някои точно сега да станат мъченици за Неговото дело. Те няма да получат никаква награда като направят такава жертва, защото Бог иска те да живеят.

ТЪРСЕНЕ НА НАЧИНИ ЗА НЕВИННИ И ПОУЧИТЕЛНИ РАЗВЛЕЧЕНИЯ. Има развлечения, които са много полезни както за ума, така и за тялото. Изобретателният ум ще намери много начини за забавления и развлечения от източници, които са не само невинни, но и поучителни. Разходките на чист въздух и съзерцаването на Божиите дела в природата са най-полезни.

Вярвам, че докато търсим да освежим и укрепим духа и телата си. БОГ ИЗИСКВА ОТ НАС да използваме по всяко време всички свои сили и способности за най-добри цели. Ние сме длъжни пред Него да правим това по всяко време. Можем да общуваме заедно, както днес тук* край едно езеро, близо до Батъл Крик, Мичиган, и да вършим всичко за Божия слава. Можем и трябва да осъществяваме развлеченията си по такъв начин, че да бъдем подготвени за по-успешното изпълнение на задълженията, които лежат върху нас. И така нашето влияние ще бъде от по-голяма полза за онези, с които общуваме. Особено в случаи като този трябва да се върнем в домовете си укрепени умствено и освежени физически и подготвени да се заемем с делото отново, с по-добра надежда и по-голям кураж.

БОЖИЯТА ПОКАНА КЪМ МЛАДИТЕ. Божията покана е отправена към всеки младеж: “Сине мой, дай сърцето си на Мене. Аз ще го опазя чисто и Аз ще задоволя твоите копнежи с истинско щастие”. Бог желае да направи младите щастливи. Той ще постави сърцата им под Своя закрила всички дадени им от Бога способности, за да бъдат запазени в добро състояние. Те поддържат Божия дар на живот. Той прави сърцето да бие, Той дава сила за развитие на всяка способност. Насладата, която е чиста, няма да унижи никоя от Божиите дарби.

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТА - КАКВО ДА ИГРАЕМ

ДА ЗАМЕСТВАМЕ ГРЕШНИТЕ РАЗВЛЕЧЕНИЯ С НЕВИННИ. Младите не могат да бъдат така тихи и сериозни, както възрастните, детето не може да разсъждава така трезво, както бащата. Грешните забавления са осъдени, както би трябвало да бъде и затова нека учителите, родителите и ръководителите на младите да промислят на тяхно място невинни развлечения, които не ще покваряват или опетняват морала. Не обвързвайте младите със строги правила и забрани, които ще ги накарат да се чувстват подтиснати, да ги нарушават и така постепенно да тръгнат по пътя на глупостта и саморазрушението. С твърда, любезна и разумна ръка ръководете и направлявайте

техните умове и цели. Правете това нежно, мъдро и с любов, за да знаят, че им желаете най-доброто.

Има забавления, като танци, игра на карти, шах, табла и др., които не можем да одобрим, защото Небето ги осъжда. Тези забавления отварят вратата за голямо зло. Те не са полезни, имат възбуждащо влияние и създават у някои млади хора страст към игри, които водят до хазарт и разпуснатост. Всички такива игри трябва да бъдат осъдени от християните и заменени с развлечения, които не вредят на характера.

Като възпитаваме децата си да се въздържат от светски удоволствия, които имат тенденция да покваряват и заблуждават, в същото време сме длъжни да им осигурим невинни развлечения, да ги водим в приятни пътеки, където няма никаква опасност. Никое Божие дете не трябва да има тъжен или печален вид. Божиите заповеди и Божиите цели показват, че това е така. "Пътищата на мъдростта са приятни пътища и всичките ѝ пътеки са мирни."

Като отбягваме от фалшивото и изкуственото, отричайки конните състезания, играта на карти, лотарии, борби с награди, употреба на алкохол и тютюнопушене, в същото време трябва да търсим извори на удоволствия, които са чисти, благородни и възвишаващи.

ПОЛЗАТА ОТ ГИМНАСТИКАТА. Гимнастическите упражнения са полезни и заемат важно място в много училища, но без грижливо надзираване често водят до крайности. Младите в училище чрез своите прояви на сила често си нанасят вреда за цял живот.

Упражненията в гимнастическите салони, колкото и добре да се провеждат, не могат да заместят развлеченията на чист въздух и затова нашите училища трябва да търсят и създават по-добри възможности в това отношение.

ИГРА С ТОПКА - ОСНОВНИ РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ. Аз не осъждам играта с топка, но тя дори в своята простота, може да бъде прекалена.

Винаги се боя от почти сигурните последици, които произтичат от провеждането на тези игри. То води до излишно прахосване на средства, които могат да бъдат употребени за занасяне на светлината на истината на души, които загиват без Христос. Забавленията и харченето на средства за себезадоволяване водят стъпка по стъпка към себепрославяне, а игрите за удоволствие създават любов и страст към неща, които не са подходящи и добри за усъвършенстване на християнския характер.

Начинът, по който са били провеждани в колежа, не носи печата на небето. Той не развива ума. Не очиства и не усъвършенства характера. Има стъпки, които водят към обичаите, навиците и светските практики, като актьорите са погълнати и възбудени до такава степен, че в небето те са смятани за обичащи удоволствията повече отколкото Бога. Вместо да стимулират ума на учениците към по-добра работа, вместо да ги подготвят за по-добро изпълнение на християнските задължения, участието в тези игри изпълва мозъка им с мисли, които ги отвличат от уроците и учението...

Отправено ли е окото на участниците в тези игри към Божията слава? Аз знам, че това не е така. Божият път и Неговата цел се загубват от погледа. Да се вършат подобни неща в това време на изпитание е изместване на откритата Божия воля и заместването ѝ със спекулации и измислици на човешки агенти, които имат Сатана на

своя страна и са изпълнени с неговия дух... Господ Бог на небето протестира срещу разпалването на силни страсти и стремеж към първенство в игрите, които завладяват така силно всички.

ПРОБЛЕМЪТ С АТЛЕТИЧЕСКИТЕ СПОРТОВЕ. Учениците трябва да изпълняват подходящи упражнения енергично и редовно. Малко злини са по-опасни от леността и безделието. И въпреки това тенденцията при повечето атлетически спортове е предмет на загрижени размишления за онези, които имат присърце доброто на младите. Учителите са обезпокоени от влиянието на тези спортове както върху работата на учениците в училище, така и върху тяхното развитие след това в живота. Игрите, които отнемат голяма част от тяхното време, отклоняват ума от ученето. Те не подготвят младия човек за прилежна и сериозна работа в живота. Тяхното влияние не води до усъвършенстване на характера, не възпитава великодушие или истинска мъжественост.

Някои от най-популярните забавления, като футболът и боксът, се превръщат в училище за бруталност. Те развиват същите качества, каквито са развивали игрите в Древния Рим. Стремежът към първенство, проявяването на груба сила и безразсъдното незначитане на живота упражняват върху младите влияние, което развращава и ужасява.

Други атлетически игри, макар и не така брутални, са не по-малко съмнителни, поради крайностите, към които водят. Те събуждат любов към удоволствията и така подхранват нежелание за полезен труд и отбягване на практическите задължения и отговорности. Те разрушават стремежа към трезва преценка на живота и неговите спокойни радости. Така се отваря вратата за прахосничеството и беззаконието с всичките им ужасни последствия.

КОГАТО ЖИВОТЪТ БЕ ПО-МАЛКО СЛОЖЕН. В ранните векове, когато хората бяха под Божието ръководство, животът бе опростен. Те живеяха в тясна връзка с природата. Техните деца участваха в работата на родителите си и изучаваха красотите и тайните на съкровищата, скрити в недрата на природата. В тишината на полето и гората хората извличаха скъпоценни истини и ги предаваха като нещо свято от поколение на поколение. Такова обучение създаваше силни хора и характери.

В днешния век обаче животът стана изкуствен и хората се израждат. Ако бихме могли да се върнем към простите навици на онези ранни времена, бихме извлекли поуки, които ще направят времето за развлечение това, което самото име означава - време за истинско укрепване на тялото, ума и душата.

СЕМЕЙНИ ИЗЛЕТИ. Нека няколко семейства, живеещи заедно в един град или село, оставят за известно време работата, която ги обременява физически и умствено и направят екскурзия сред природата, край някое красиво езеро или гора, където природата е красива. Те трябва да се снабдят с проста, пълноценна храна, от най-добрите плодове и зърнени храни и да разположат масата си под сянката на някое дърво или под синия покрив на небето. Разходките, упражненията и красотата на природата ще събудят апетита им и те ще се радват на обед, на какъвто и царе биха завидели.

В такива случаи родители и деца биха се поучавали спокойно, свободни от грижи, работа и притеснения. Родителите трябва да станат деца с децата си, правейки всяко нещо приятно, доколкото е възможно. Нека целият ден бъде отдаден на развлечения. Упражненията на чист въздух за онези, чиято работа е седяща и умствена, ще бъде от полза за здравето. Всички, които могат, трябва да чувстват това като дълг и да го следват. Нищо няма да се загуби, повече ще се спечели. След това те могат да се върнат към заниманията си с нови сили и с нови сили и ще изпълняват своята работа с усърдие. Те ще бъдат и по-добре подготвени да устоят на различни заболявания.

НАМИРАНЕ НА ЩАСТИЕ В ОЧАРОВАНИЕТО НА ПРИРОДАТА. Не мислете, че Бог желае да се отклоните от това, което би ви направило щастливи. Той изисква от нас да изоставим всичко, което не е за наше добро и щастие.

Този Бог, Който е направил да израстат величествените дървета и ги е облякъл с богата зеленина, Който е дарил с толкова блясък и красиви багри цветовете и Чиято ръка и любещо сърце виждаме в царството на природата, не е възнамерявал да ни направи нещастни. Той не е определил да нямаме вкус и да не намираме никакво удоволствие в тези неща. Неговото намерение и желание е да бъдем щастливи сред очарованието на природата, която е Негово творение.

ПОЛЕЗНИ СОЦИАЛНИ СЪБРАНИЯ. Събиранията за социално общуване стават в най-висша степен полезни и поучителни, когато хората, които се събират заедно, имат Божията любов в сърцата си, когато се срещат, за да разменят мисли за Божието слово или да обсъждат методи за напредъка на Неговото дело и се стремят да вършат добро на съحوвете си. Когато Светият Дух е приет като добре дошъл гост на тези събрания, когато нищо не се казва или прави, което би Го оскърбило, към Бога се проявява почит и тези, които се срещат, са духовно подкрепени.

На нашите събирания ние трябва да се държим като истински християни, така че когато се върнем в домовете си да имаме съвест, свободна от угризения пред Бога и човечите, да имаме съзнанието, че не сме наранили или оскърбили хората, с които сме общували, нито пък сме имали вредно влияние върху тях.

ИСУС НАМИРАШЕ УДОВОЛСТВИЕ В СРЕЩИТЕ, ИЗПЪЛНЕНИ С НЕВИННА РАДОСТ. Исус осъждаше себелюбието във всички негови форми. Въпреки това общуваше с различни хора. Той приемаше гостоприемство от представители на всички социални групи, посещаваше домове на богати и бедни, учеше прости хора и искаше да насочи техните мисли от обикновените неща в живота и да ги насочи към вечните. Той не даваше никакво позволение за разпуснат живот и никаква сянка на светско лекомислие не опетняваше Неговото поведение. Исус намираше удоволствие в срещите, които бяха израз на невинна радост и чрез Своето присъствие освещаваха обществените събирания. Една еврейска сватба бе забележителен случай и нейните радости не бяха неприятни на Човешкия Син... В съзнанието на Исус радостта от сватбеното тържество сочеше напред към радостта на онзи ден, в който ще заведе Своята невеста в дома на Отца си и изкупените заедно със Своя Изкупител ще седнат на сватбената вечеря на Агнето.

НЕГОВИЯТ ПРИМЕР В РАЗГОВОР И ПОВЕДЕНИЕ. Когато бе канен в началото на делото Си на обяд или на някой празник от фарисеи или езичници, Исус приемаше поканата... При такива случаи Христос ръководеше разговора на масата и даваше много скъпоценни уроци. Тези, които присъстваха, Го слушаха, защото Той изцеляваше болките им, утешаваше скърбите им, вземаше децата им на ръцете си, за да ги благослови. Езичници и грешници бяха привлечени от Исус, и когато започваше да говори, тяхното внимание бе насочено към Него.

Христос поучаваше учениците Си как да се държат, когато са в компания с невярващи или с религиозни хора. Чрез примера Си Той им показваше, че когато присъстват на някое публично събрание, не е необходимо непременно да кажат нещо. Неговият разговор се различаваше от това, което е било слушано на празниците в миналото. Всяка дума, която Той изговаряше, бе ухание за живот в живота на Неговите слушатели, а те Го слушаха с внимание, покорени от думите Му.

Е.Г.ВАЙТ И ЕДНО ПРИЯТНО СОЦИАЛНО СЪБИРАНЕ. В края на моето дълго пътуване на Изток пристигнах в дома си навреме, за да прекарам новогодишната вечер в Хийлсбърг. Холът на колежа бе подготвен за съботното училище. Кипарисови и борови клончета, есенни листа и цветя бяха подредени с вкус и една голяма камбана от зелени клончета висеше над главната врата на залата. Елхата беше отрупана с дарове, които трябваше да бъдат раздадени на бедните, а част от тях да бъдат използвани за купуване на камбана... В този случай не бе извършено нищо, което да обременява съвестта на някого.

Някои ме питаха: “Сестра Вайт, какво мислиш за това? В съгласие ли е с нашата вяра?” Аз им отговорих: “Това е в съгласие с МОЯТА вяра!”

ПРИВЛИЧАЙТЕ МЛАДИТЕ, КАТО ПЕЧЕЛИТЕ ДОВЕРИЕТО ИМ. Бог би желал всеки дом и всяка църква да упражнява сила, която да привлича децата и да ги отдалечава от съблазнителните удоволствия на света и от общуването с хора, чиито влияния биха били покваряващи. Научете се да печелите младите за Исус.

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ПЪРВА - РАЗВЛЕЧЕНИЕ, КОЕТО ДОНАСЯ ТРАЙНА РАДОСТ

УПРАЖНЕНИЕ, КОЕТО РАЗВИВА РЪЦЕТЕ, УМА И ХАРАКТЕРА. Най-голямата полза не се получава от дейности, които се изпълняват като игри или само като физически упражнения. Младите имат нужда от чист въздух, както и от упражнения на мускулите. Нека обаче тази енергия бъде вложена в извършване на полезни неща, защото тогава резултатът ще бъде по-добър и чувството на задоволство по-пълно; такава дейност създава чувство за полезност и за добре изпълнен дълг.

Децата и младите трябва да имат амбицията да вършат неща, които ще бъдат полезни както за тях, така и за другите. Упражнение, което развива ума и характера, което обучава ръцете да бъдат сръчни и ногата на младия човек да носи своя дял от отговорностите на живота, дава физическа сила и събужда всяка способност. А има и голяма награда в добродетелите, които се формират чрез трудолюбието, чрез култивирането на навика да живеем, за да правим добро.

Никое развлечение не би се оказало толкова полезно за децата и младите, както онова, от което имат полза не само те, а и другите. По природа изпълнени с ентузиазъм и податливи на впечатления, младежите по-лесно се поддават на внушения и откликват на съвети.

ИСУСОВИЯТ ПРИМЕР КАТО МЛАДЕЖ. Животът на Исус бе изпълнен с труд. Той изпълняваше различни задачи, съответстващи на Неговата физическа сила. Твърде важно дело Му бе поверено и Той нямаше време да се отдава на възбудителни и безполезни забавления. Не вземаше участие в това, което би отровило морала и би намалило физическия тонус, а се обучаваше в полезен труд и в преодоляване на трудности.

В Своя земен живот, Христос е пример на всяко човешко семейство. Той бе послушен и помагаше в дома. Научи дърводелския занаят и работеше в малката работилница в Назарет...

Библията казва за Исус: “И Детето растеше и укрепваше в дух, изпълваше се с мъдрост и благодатта Божия бе над Него”. Докато работеше в детството и в младостта Си, умът и тялото Му се развиваха. Той не използваше физическите си сили безразсъдно, а ги влагаше в такива упражнения, които биха ги запазили. Исус се стремеше да бъде безупречен дори в работата с инструментите. Той бе съвършен като работник, както бе съвършен и по характер. Чрез поучение и пример Христос възвеличаваше стойността на полезната работа.

ОСВЕЖАВАНЕ ЧРЕЗ РАЗНООБРАЗЯВАНЕ НА РАБОТАТА. Младите трябва да помнят, че са отговорни за всички привилегии, на които се радват. Те носят отговорност за подходящото и разумно използване на времето и своите способности. Понякога питат: “Няма ли да имаме някакво забавление или развлечение? Само ще работим ли? Работа, работа, без никакво разнообразие.”

Необходимо е периодично да се извършва промяна на физическата дейност, тъй като тя изчерпва твърде много човешките сили. След това младите хора ще могат отново с успех да се заемат за работа. Понякога пълната почивка може да не бъде необходима, даже ако е придружена с най-добри резултати. Дори когато се уморени от определен вид работа, младите не бива да пропускат скъпоценните моменти. И в такива случаи те трябва да се стремят да вършат нещо не твърде изтощително, но което ще бъде благословение за техните майки и сестри. В облекчаването на техните грижи чрез поемане на част от по-тежките товари, които те носят, младите хора ще намерят дълбоко удовлетворение и развлечение, осмислено от полезна дейност. Това ще им достави истинска радост, тъй като времето няма да бъде употребено за дребни неща или за себелюбиво задоволяване. Те трябва винаги да оползотворяват времето си и да се отморяват чрез разнообразни дейности. Всеки удобен момент трябва да се използва и да се прави нещо за доброто на другите.

Мнозина смятат, че за да запазят физическото си здраве, е необходимо да се отдават на себелюбиви забавления. Истина е, че за най-доброто развитие на тялото е необходима промяна, защото умът и тялото се възстановяват и укрепват именно чрез промяна, но тя не се постига чрез глупави забавления и пренебрегване на ежедневните задължения, които младите би трябвало да изпълняват.

ПРОГРАМА ЗА УЧЕНИЦИ, КОИТО БОГ БЛАГОСЛАВЯ. Ние трябва да възпитаваме младите да упражняват еднакво умствените и физическите си сили. Здравословната физическа дейност ще доведе до цялостно хармонично възпитание.

Имаме да вършим сериозно дело в Австралия, за да възпитаваме родители и млади в тази насока. Ние постоим в нашите усилия и сме убедени, че за да имаме пълно образование, времето трябва да бъде правилно разпределено между обучението за постигане на книжно познание и осигуряването на познание чрез практическа работа.

Като отделят всеки ден определено време за полезен труд, учениците научават как да почистват земята, как да култивират почвата и да изграждат домове. Така те оползотворяват времето, което другите хора биха употребили за игра и за търсене на забавления. И Господ благославя учениците, които посвещават времето си на такива важни дейности и се стремят да се научат как да бъдат полезни.

Бог е промислил полезни занимания за укрепване на здравето. Тези занимания също ще подготвят учениците да помагат както на себе си, така и на другите.

Трябва да се изготвят планове за упражнения, които ще доведат до добър възпитателен резултат, вместо да се планират развлечения, които само забавляват.

МИСИОНСКАТА ДЕЙНОСТ Е ИДЕАЛНО УПРАЖНЕНИЕ. Има много необходими и полезни неща, които трябва да извършим в нашия свят и които ще направят забавленията почти напълно излишни. Мозъкът, костите и мускулите ще придобият здравина и сила, ако се върши добро, ако се мисли трезво и се създават планове, които ще развият способностите на интелекта и силата на физическите органи. Така в практическата дейност ще бъдат използвани дадените от Бога таланти, чрез които хората могат да Го прославят.

Наш дълг е винаги да вършим добро, като учим младите да използват мозъка и мускулите, които Бог им е дал, за да бъдат полезни на другите, правейки техните задължения по-леки, утешавайки загрижените, насърчавайки обезкуражените, говорейки думи на утеха на обезсърчените, отклонявайки умовете на учениците от шегички и веселия, които често опетняват достойнството на високата нравственост и стават причина за срамно и недостойно поведение. Господ ще въздигне този ум, който търси по-високи и по-благородни начини да бъде полезен.

Същата сила, която упражнява ума и мускулите, би могла да изработи начини и средства за създаване на упражнения от по-висока класа, за да се извършва мисионерска работа, която би направила младите хора съработници на Бога и би ги подготвила да бъдат още по-полезни в настоящия живот чрез извършване на работа, която всъщност представлява най-съществената част от възпитанието....

Не е ли това истинското дело, което всеки младеж трябва да върши, работейки в Христовите редици? Вие имате помощта на Христос. Идеите на учениците ще се разгърнат и обогатят. Те ще имат далече простиращи се последици. Способността на младите хора да бъдат полезни в периода на ученическия си живот постоянно ще расте. Ръцете, които Бог е дал, трябва да бъдат употребявани за извършване на добро, което ще носи печата на небето. Така в края ще чуете: "Добре си сторил, добри и верни слуго."

ПРЕДПИСАНИЯ ЗА ИНВАЛИДИТЕ. Увещана съм, наставена съм да кажа, че когато инвалидите се насърчават да оставят стаите и да прекарват повече време на чист въздух, грижейки се за цветя, или извършвайки някоя лека и приятна работа, техните умове ще се насочат към мисли, които носят здраве. Упражнения и движения на открито се препоръчват като животворна необходимост.

Трябва да се радваме, когато слушаме песните на веселите птички и очите ни се наслаждават на полетата и градините. Трябва да се интересуваме от всички неща, които Бог с щедра ръка е пръснал около нас. И съзерцавайки тези богати знаци на Неговата любов и промисъл, ние ще забравим трудностите, ще бъдем радостни и в сърцата си ще пеем песен на Господа.

В продължение на години ми е било показано, че инвалидите не трябва да избягват всяка физическа работа, за да възстановят здравето си. Те трябва да бъдат поучавани, че това е погрешно. Ако не правят нищо, волята става инертна, кръвта се движи лениво и става все по-нечиста. Там, където инвалидът представя своя случай като по-тежък отколкото е в действителност, бездействието ще донесе най-нерадостни резултати. Добре преценената и правилно регулирана работа създава у инвалида чувството, че не е безполезен и излишен, и че той може да бъде полезен на другите. Това ще го укрепи и ще му вдъхне кураж. Той ще изпита удовлетворение и ще почувства прилив на енергия, каквато празните умствени занимания никога не могат да му дадат

БОЖИЯТА ПРОМИСЪЛ ЗА НАМИРАНЕ НА ИСТИНСКО УДОВОЛСТВИЕ. Бог е предвидил за всеки човек удоволствие, което може да бъде подходящо както за бедни, така и за богати - удоволствие, състоящо се в култивиране на чистота на мисълта и несекелюбие в действията, наслада, която идва от говорене на съчувствени думи и вършене на добри дела. Чрез хората, които правят това, светлината на Христос ще озарява живота на мнозина страдащи в скръб.

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ВТОРА - КАК ХРИСТИЯНИНЪТ ИЗБИРА СВОЕТО РАЗВЛЕЧЕНИЕ

ХРИСТИЯНСКОТО РАЗВЛЕЧЕНИЕ В СРАВНЕНИЕ СЪС СВЕТСКОТО ЗАБАВЛЕНИЕ. Има разлика между развлечение и забавление. Развлечението (в англ. "възобновяване", "пресътворяване") служи за изграждане и укрепване на тялото. То ни отвлича от обикновените грижи и занимания, ободрява ума и тялото и дава възможност да се върнем с нови сили към сериозната работа в живота.

Забавлението, от друга страна, се търси само за удоволствие и често стига до крайности. При него се изразходва енергията, която е необходима за полезен труд и така то пречи на истинския успех в живота.

Между събиранията на последователите на Христос за християнско развлечение и светските събирания за удоволствие и забавление има голяма разлика. Вместо молитва и споменаване на Христос и свети неща, от светските уста се чува лекомислен смях и се водят безсъдържателни разговори. Техните забавления започват с глупост и свършват със суета.

Има голяма нужда от въздържание и в забавленията, както и във всяка друга област. Освен това, характерът на тези забавления трябва да бъде внимателно и грижливо обмислян. Всеки младеж трябва да се запита: “Какво влияние ще имат тези забавления върху моето физическо, умствено и морално здраве? Ще се увлече ли моят ум така, че да забрави Бога? Ще престана ли да имам пред себе си Неговата слава?”

ПРАВИЛО, ЧРЕЗ КОЕТО ЗАКОННИТЕ УДОВОЛСТВИЯ МОГАТ ДА БЪДАТ ПРИЗНАТИ. Нека никога не забравяме факта, че Исус е непресъхващ източник на радост. Той не се наслаждава на нещастieto на хората, а желае да ги види щастливи.

Християните имат много извори на радост и те могат да кажат с непогрешима точност кога удоволствията са законни и прави. Те се радват на такива развлечения, които не отслабват ума и не покваряват душата, които не разочароват и не оказват влияние, разрушаващо достойнството или преграждащо пътя на полезността. Ако Исус е с тях и ако поддържат молитвен дух, те винаги ще бъдат напълно сигурни.

Всяко развлечение, за което можем с вяра да поискаме Божието благословение, няма да бъде опасно. Но всяко забавление, което ни прави негодни за тайна молитва, за посвещение на молитвения олтар или за вземане на участие в молитвените събрания, е не само несигурно, но и опасно.

ЗАБАВЛЕНИЕ, КОЕТО НЕ ПОДГОТВЯ ЗА ОБИКНОВЕНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ. Ние сме от тези хора, които вярват, че е наша привилегия всеки ден да прославяме Бога на земята, че не трябва да живеем в този свят само за свое лично удоволствие и само да угаждаме на себе си. Ние сме тук, за да работим в полза на човечеството и да бъдем за благословение на обществото. Ако нивото на нашето мислене е ниско, както става при повечето хора, които се увличат от празни и лекомислени неща и допускат умовете им да се занимават с тях, как можем да бъдем полезни на своя народ и поколение? Как можем да бъдем за благословение на обществото около нас? Ние не трябва да участваме в каквито и да било забавления, които не ни подготвят за по-вярно изпълнение на обикновените задължения.

Благополучието на душата не трябва да бъде поставено в опасност поради задоволяване на някое себелюбиво желание и ние трябва да отбягваме всяко забавление, което омайва ума така, че обикновените задължения на живота изглеждат безинтересни и скучни. Чрез отдаване на такива удоволствия мисленето се насочва в погрешна посока и Сатана изопачава всяка мисъл така, че грешното изглежда право. Например почитането и покоряването на родителите, за което Христос ни даде пример чрез живота Си, днес се върши неохотно.

ОПИСАНИЕ НА НЕПРИЕМЛИВИ СОЦИАЛНИ СРЕЩИ. Има много неща, които са правилни по принцип, но извратени от Сатана, се оказват примка за невнимателните.

Срещите за удоволствие, които се провеждат в днешно време, пречат за истинско развитие на ума и характера. Създават се компании от лекомислени младежи, харчат се пари, привиква се към разсипничество, търсят се съмнителни удоволствия и твърде често поведението на такива млади хора се характеризира с разпуснатост, която оказва трайно влияние върху характера им за цял живот. Родителите и учителите

трябва да направят всичко, което зависи от тях, и да заменят тези забавления с приятни и полезни развлечения.

Има особен вид социални срещи, в..., партита за удоволствия, които са срам за нашите институти и за църквата. Те насърчават гордост, произтичаща от носене на скъпо облекло, желание за показ, прославяне на себе си, шумни веселия и лекомислени прояви. Сатана е поканен като почетен гост и той взема власт над тези, които ръководят тези събрания.

Такава компания бе представена и пред мен. Бяха събрани хора, които изповядват, че вярват в истината. Някой бе седнал зад музикален инструмент и се разнасяха песни, които караха бдящите ангели да плачат. Имаше веселие и долнокачествен смях, имаше изобилно ентузиазъм, възбуда и някакво вдъхновение, но радостта бе такава, каквато само Сатана може да създаде. Това бе увлечение, от което всички, които обичат Бога, би трябвало да се срамуват. Това подготвя и насочва участниците към лоши мисли и действия. Имам основание да смятам, че някои, които присъстваха там, искрено се покаяха поради участието си в това срамно забавление.

Много такива събирания и срещи са били представени пред мен. Аз съм виждала веселби, показ на облекло и лични украшения. Всеки имаше желание за блясък, отдаваше се на шумни веселия, глупави шеги, евтино и недостойно ласкателство и шумен смях. В такива моменти очите блестят, бузите горят, а съвестта спи. Увлечени от ядене, пиене и веселби хората правят всичко, за да забравят Бога. Сцените на удоволствие са техният рай. А небето гледа, наблюдава и чува всичко това.

Срещите за удоволствия смущават вярата и правят подбудите неясни и несигурни. Господ не приема разделено сърце. Той желае целия човек.

МАЛКО ОТ ПОПУЛЯРНИТЕ ЗАБАВЛЕНИЯ СА СИГУРНИ. Много от удоволствията, които са обикновени за света днес, даже и за хората, които твърдят, че са християни, водят до същите резултати, както и удоволствията на езичниците. Наистина малко са тези развлечения, които Сатана не използва за погубване на душите. Посредством драмата той е работил с векове за възбуждане на страстта и за прославяне на порока. Операта с обаятелните си постановки и удивителна музика, маскарадите, танците и картите Сатана използва, за да разруши оградите на принципа и да отвори път за задоволяване на чувствата. Във всяка среща за удоволствие, където се подхранва гордост или угаждане на апетита, където човек забравя Бога и вечните интереси, Сатана връзва веригите си около душата.

Истинският християнин няма желание да влиза в място за забавление или да взема участие в развлечения, за които не може да поиска Божието благословение. Той не ще бъде намерен в театър, зала за бiliarд или на игрище за кегли. Той няма да се присъедини към танцуващите валс или да участва в друго омайващо удоволствие, което ще изгони Исус от ума.

На онези, които защитават такива забавления, ние отговаряме: “Ние не можем да участваме в тях в името на Исус от Назарет. Божието благословение не може да бъде призовано върху часовете, прекарани в театъра или в танцувалния салон. Никой християнин не би желал да посрещне смъртта си на такова място. Никой не би желал да се намери там, когато Исус дойде.

ТЕАТЪРЪТ РУШИ МОРАЛА. Едно от най-опасните места за удоволствие е театърът. Вместо да бъде училище за висок морал и добродетел, както често се претендира, той е разсадник на безнравственост. Порочните навици и грешните наклонности се засилват и затвърдяват чрез тези забавления. Пошли песни, похотливи жестове, неприлични изрази и отношения покваряват въображението и рушат морала. Всеки младеж, който по навик клони към такива прояви, ще бъде покварен по принцип. Никое влияние в нашата страна не е по-отровно за въображението, по-разрушаващо религиозните впечатления и притъпяващо желанието за тихи развлечения и за изпълнение на сериозните задължения в живота, както театралните представления. Любовта към тези сцени нараства с всяко задоволяване, както желанието за алкохолни напитки се засилва с тяхната употреба. Единственият сигурен начин е да избягваме театъра, цирка и всяко друго съмнително място за забавление.

ТАНЦЪТ ВОДИ КЪМ ПОКВАРА. Танцуването и играта на карти са превърнали много домове на религиозни родители в салони за развлечения. Твърди се, че това са тихи домашни забавления, които може да се извършват безопасно под окото на родителите. Но така се култивира любов към тези възбудителни удоволствия и това, което се е смятало за безвредно в дома, не след дълго ще се окаже опасно навън. Ние трябва да се въздържаме от такива забавления - нищо добро не може да се извлече от тях. Те не дават бодрост на тялото, нито почивка на ума. Те не насаждат в душата добродетелност или святи чувства. Напротив, разрушават всяко желание за сериозни мисли или за религиозни служби. Истина е, че има голяма разлика между характера и нравствеността на избраните участници у дома и случайните покварени другари в обикновените танцувални домове. Но всички такива забавлявания са само стъпала по пътя към разпуснатостта.

ТАНЦУВАНЕТО НА ДАВИД НЕ Е ПРЕЦЕДЕНТ. Примерът на Давид, който от благоговейна радост пред Бога танцуваше, се цитира от любителите на удоволствията като оправдание за модерния танц, но за такъв аргумент няма никакво основание. В наше време танцуването е свързано със среднощни веселия и лоши прояви. Здравето и моралната сила се жертват за удоволствието. Посетителите на танцувалните салони не мислят за Бога и не Го почитат. Там молитвата или хвалебната песен са неуместни. Те са тестът, който трябва да бъде решаващ. Удоволствията, които намаляват нашата любов към святите неща и радостта ни от Божията служба, не трябва да се търсят от християните. Музиката и танцуването за радостна прослава на Бога при преместването на ковчега никак не прилича на развратеността на модерното танцува днес. Давид танцуваше, но неговият танц бе посветен на Бога и възвеличаваше святото Му име. Другото танцуване е изобретение на Сатана и прави хората да забравят и да обезславят Бога.

ИГРАТА НА КАРТИ Е ПРЕЛЮДИЯ КЪМ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ. Играта на карти трябва да бъде забранена. Компаниите и лошите наклонности са опасни. Князът на силите на тъмнината председателства в залата за игра на комар и там, където се играят карти. Зли ангели са редовни гости в тези места. В тези забавления няма нищо полезно за душата или тялото. Няма нищо, което да укрепва ума или да го изпълва с ценни идеи, които могат да се приложат в бъдеще. Водят се незначителни и неприлични

разговори, чиито резултат е деградация на личността. Изкуството да играем на карти скоро ще ни доведе до желанието да вложим това познание и умение в дейност за някаква лична полза. Първо се залага малка сума, след това по-голяма, докато жаждата за игра се задоволи. Това обаче води до сигурна гибел. Колко много хора е довело това гибелно забавление до всякакви грехове и в резултат на това до мизерия, затвор, убийство и дори до бесилка! И все пак много родители не виждат ужасната бездна на покварата, която може да погълне нашата младеж.

СТРАХЪТ ДА НЕ ИЗГЛЕЖДАМЕ СТРАННИ. Християните, които са повърхностни по характер и религиозна опитност, се използват от изкусителя като негови примамки. Тези хора винаги са готови за удоволствия или спорт и тяхното влияние привлича и други. Млади мъже и жени, които се опитват да бъдат библейски християни, биват убеждавани да участват в различни игри и биват въввлечени в този водовъртеж. Те не се съветват в молитва и не търсят Божествения образец, за да научат какво е казал Христос за плодовете, които трябва да се раждат на християнското дърво. Те не се замислят, че тези забавления наистина са сатанински банкет, приготвен да предотврати участието им в сватбената вечеря на Агнето и да ги отдалечи от Бога, за да не получат бялата дреха на характера, т. е. Христовата правда. Те се объркват, загубват правилната посока и не знаят какво трябва да вършат като истински християни. Те не желаят да бъдат считани за особени, различни и естествено са склонни да следват примера на другите. Така че попадат под влияние на хора, които никога не са били докосвани в сърце и ум от Божествената благодат.

ИЗБЯГВАЙТЕ ПЪРВАТА СЪПКА КЪМ ЛЕКОМИСЛЕНИТЕ УДОВОЛСТВИЯ. Вие може да не виждате никаква опасност в първата лекомислена стъпка, направена при търсенето на удоволствия и да смятате, че ще можете да промените, когато пожелаете, вашия курс, че сте способни да вършите правото така лесно, както и преди да сте се отдали на вършенето на грешни неща. Но това е заблуда. Чрез избора на лоши другари мнозина са били водени стъпка по стъпка далеч от пътя на добродетелта към дълбините на непослушанието и разпуснатостта, които преди това изобщо не са мислили, че могат да стигнат.

ЯСНО ИЗЯВЯВАНЕ НА ХРИСТИЯНСКИТЕ ПРИНЦИПИ. Ако наистина принадлежите на Христос, ще имате случаи да свидетелствате за Него. Ще бъдете поканени да присъствате на места за удоволствия, където ще имате случай да свидетелствате за Господа. Ако останете верни на Христос, няма да се опитвате да се извинявате за своето поведение, а ясно и учтиво ще заявите, че сте Божии чеда и вашите принципи не ви позволяват да бъдете на място, дори за един-единствен случай, където не можете да поканите присъствието на вашия Господ.

Чрез Своя народ Бог иска да изяви принципите на царството Си. За да могат вярващите чрез живота и характера си да разкриват тези принципи, Той желае да ги отдели от обичаите, навиците и практиката на света.

Чудни сцени се откриват пред нас; и в днешно време едно свидетелство трябва да се изявява чрез живота на тези, които изповядват, че са Божии деца, за да може светът да види, че в този век, когато злото царува навсякъде, все още има народ, който

оставя настрана своята воля и върши Божията воля - народ, в чието сърце и живот е написан Божият закон.

Бог очаква тези, които носят името на Христос, да бъдат Негови представители. Техните мисли трябва да бъдат чисти, техните думи - благородни и възвишаващи. Религията на Христос трябва да се проявява във всичко, което те вършат и говорят... Бог желае Неговият народ да изяви чрез своя живот предимството на християнството над светския начин на живот, да покаже, че Неговите деца действат по свят и възвишен план.

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ТРЕТА - ПРИМАМКАТА НА УДОВОЛСТВИЕТО

ЕСТЕСТВЕННОТО СЪРЦЕ ТЪРСИ УДОВОЛСТВИЯ. Естественият ум се стреми към удоволствия и към задоволяване на всички свои желания. Сатанинският план е да създава изобилие от съблазнителни неща. Той иска да изпълни съзнанието на хората с желание за светски забавления, за да нямат време да си зададат въпроса: “В какво състояние е моята душа?” Любовта към удоволствия е заразителна. Отдаден на нея, човек бърза от едно забавление към друго, търсейки постоянно някакво ново развлечение.

Светските удоволствия са привлекателни и заради тяхната моментна наслада мнозина жертват приятелството на небето, жертват мира, любовта и кротостта, която то дава. Но ние скоро осъзнаваме, че тези избрани от нас начини за наслаждение са безмислени и не ни задоволяват.

МИЛИОНИ СЕ ТЪЛПЯТ КЪМ МЕСТАТА ЗА УДОВОЛСТВИЯ. В този век на морална разруха съществува безпрецедентна гонитба на удоволствия. Разпуснатост, лекомислие и разточителство се наблюдават навсякъде. Хората са жадни за удоволствия. Дребнави и повърхностни мисли занимават ума и той губи способността си да размишлява сериозно и да изследва задълбочено. Шири се невежество и евтин сантиментализъм. Бог изисква всяка душа да бъде възвишена, фина и благородна. Но твърде често сериозните занимания се занемаряват заради модни желания за показ и повърхностни удоволствия.

Възбудителните удоволствия в наше време държат съзнанието на мъже и жени (особено на младите) в трескава възбуда, което се отразява на техния запас от жизненост в много по-голяма степен, отколкото всички умствени усилия и физическата работа. Освен това този вид развлечения принижават интелекта и покваряват морала.

Младите са увлечени от общия поток. Тези, които обичат удоволствията заради самите удоволствия, оставят вратата отворена за изкушенията. Те се отдават на веселби и безсмислени забавления. Една форма на разпуснатост следва друга, докато такива хора загубят желание и способност за полезен живот. Техните религиозни интереси угасват и духовният им живот замира. Те загубват благородните качества на душата и всичко, което свързва човека с духовния свят постепенно изчезва.

МЕЖДУ ЛЮБИТЕЛИТЕ НА УДОВОЛСТВИЯ ИМА И МНОГО ЦЪРКОВНИ ЧЛЕНОВЕ. Мнозина с желание участват в светски деморализиращи забавления, които Божието слово забранява. Така те прекъсват своята връзка с Бога и се нареждат в редиците на любителите на светски удоволствия. Греховете, които разрушиха допотопния свят и градовете в равнините, съществуват и днес не само в езическите страни, не само сред изповядващите християнството, но и между тези, които очакват идването на Човешкия Син. Ако Бог би представил тези грехове пред нас така, както Той ги вижда, ние бихме се изпълнили със срам и ужас.

Желанието за възбуждащи и приятни забавления е изкушение и примка за Божия народ и особено за младите. Сатана постоянно предлага различни удоволствия, за да отвлеча съзнанието от тържествената работа по подготовката за важните събития, които предстоят. Чрез съдействието на светски хора той постоянно предлага съблазнителни примамки, за да накара невнимателните да участват в различни увеселения и празненства. Съществуват представления, лекции и безкрайно разнообразие от развлечения, които засилват любовта към света и отслабват вярата.

САТАНА ОМАЙВА ИЗКУСНО. Докато безценните часове на благодатното време изтичат, младите живеят без да чувстват, че скъпоценните мигове, в които все още получаваме милост, отлитат. Те прекарват времето си с чувството, че животът е непрекъснат празник. Живеят като че ли са създадени в този свят само за забавления и за задоволяване на собствените желания. И много от тях се отдават на непрестанни наслади и удоволствия. Сатана полага специални усилия да ги накара да намерят щастието си в светските развлечения. Той ги заблуждава и ги подбужда да се оправдават и да твърдят, че тези забавления са безопасни, невинни и дори необходими за здравето.

Той [Сатана] представя пътя на светостта труден, а пътя на светските забавления покрива с цветя. Във фалшиви и привлекателни цветове той рисува пред младите света и неговите наслади и съблазни. Но земните удоволствия скоро ще свършат и това, което е посято, ще бъде пожънато.

Сатана е опитен и изкусен измамник във всяко отношение. Той поставя много фини мрежи, които на пръв поглед изглеждат невинни, и затова майсторски и неусетно впримчва младите и небдителните.

ОБРАЗОВАНИЕТО СЕ ОМАЛОВАЖАВА ПОРАДИ ЛЮБОВТА КЪМ УДОВОЛСТВИЯТА. Родителите правят грешка, като се стремят да въведат децата си в обществото още от ранна възраст, страхувайки се, че те ще изостанат, ако не посещават партита и не общуват с млади хора - любители на удоволствия. Те позволяват на децата си даже още в училищна възраст да присъстват на забави и да поддържат връзки с обществото. Това е голяма грешка. По този начин децата възприемат много по-бързо злото, отколкото науката. Тяхното съзнание се занимава с безполезни неща, а страстта за забавления се развива до такава степен, че е невъзможно да се постигне достатъчно познание и в най-обикновените области на знанието. Вниманието им се разделя между учението и любовта към удоволствия и колкото интересът към развлеченията се увеличава, толкова и техният умствен напредък се забавя.

Като древния Израил, любителите на удоволствия ядат, пият и стават да играят. Има веселие и пируване, смях и забавления. Във всичко това младите следват примера на авторите на книгите, които четат. Най-голямото зло от всичко е отрицателно влияние, което всичко това оказва върху характера.

ПОСЛЕДНАТА БОЖИЯ ВЕСТ СЕ ВЪЗПРИЕМА С БЕЗРАЗЛИЧИЕ. Във времето, когато благодатта беше към своя край за тях, допотопните хора се бяха отдали на възбудителни забавления и празненства. Онези, които притежаваха влияние и сила, бяха доволни, че хората живеят във веселие и удоволствия, за да не се замислят над сериозното предупреждение. Не виждаме ли, че и днес се повтаря същото? Докато Божиите слуги разнасят вестта, че краят е близо, светът е обхванат от страст към развлечения и търсене на удоволствия. Спиралата на възбужденията непрекъснато се извива, като охлажда чувствата към Бога, засилва равнодушието към Него и пречи на хората да стигнат до истините, които единствено могат да ги спасят от идващото унищожение.

ПАЗИТЕЛИТЕ НА СЪБОТАТА ЩЕ БЪДАТ ИЗПИТАНИ. Младите пазители на съботата, които се поддават на влиянието на света, ще бъдат изпитани и проверени. Опасностите на последните дни са пред нас, като изпитанието, за което младите нямат и представа, предстои. Те ще бъдат доведени до дълбоки смущения и силата на тяхната вяра ще бъде изпитана. Те изповядват, че очакват идването на Човешкия Син, но някой от тях са недостоен пример за невярващите. Те твърдят, че не желаят да се отдадат на света, но са съединени с него чрез участие в пикници, карнавали* и други срещи за удоволствия, залъгвайки се, че това са невинни забавления. Но точно задоволяването на такива желания ги отделя от Бога и ги прави деца на света...

Бог не смята за Свой последовател търсача на удоволствия. Само тези, които се отричат от себе си и живеят живот, изпълнен с трезвеност, сериозност, смирение и святост, са истински последователи на Исус. А такива хора не трябва да участват в лекомислени развлечения или в празните разговори на обичащите света.

СЪОБРАЖЕНИЕ ОТ ГОЛЯМА ВАЖНОСТ. Нека никой не вярва, че забавленията са необходими и че незачитането на Светия Дух в часовете на себелюбиви удоволствия е без значение. Бог не е за подиграване. Всеки млад мъж, всяка млада жена трябва да се запита: “Готов ли съм днес да приключа своя живот? Подготвено ли е сърцето ми за делото, което Бог МИ е дал да върша?”

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА - ИЗГРАЖДАНЕ НА ПРАВИЛНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ РАЗВЛЕЧЕНИЯТА

ОБРАЗЦИТЕ СА НА НИСКО РАВНИЩЕ. Някои християнски родители отстъпват пред светските желания на своите деца. Така те отварят вратата на удоволствия, които по принцип веднъж са забранили.

Твърде много християнски родители одобряват любовта към забавления. Те са приели светското схващане и се успокояват с общото мнение, че е нормално в ранните години на децата и младите да не се възлага работа, да им се разрешават себелюбиви

забавления и да бъдат задоволявани всички техни желания. По този начин се създава вкус към възбуждащи удоволствия, като децата и младите се учат да се наслаждават на такива неща и губят желание за сериозните и полезни задължения в живота. Те не мислят за Бога и за вечните неща, а прелитат като пеперуди. Не действат като съзнателни същества, чийто живот се измерва с живота на Бога и които са отговорни пред Него за всеки час от живота си.

МАЙКИТЕ ТРЯБВА ДА ОБМИСЛЯТ И РЪКОВОДЯТ РАЗВЛЕЧЕНИЯТА. Вместо да отделят децата си, за да не ги смущава техният шум и за да не се занимават с тях, майките трябва с любов и грижа да ръководят и направляват неспокойните и деятелни умове на децата, като им създават различни забавления или им възлагат леки, приятни дейности. Това е техен дълг. По-късно те ще бъдат изобилно възнаградени за усилията, които правят и за времето, което посвещават, за да създадат полезни забавления на децата си.

Децата обичат общуването. Те не бива да преживяват радостта си сами и майката трябва да чувства, че в повечето случаи мястото на децата, когато са въщи е в стаята, където е тя. Само тогава тя ще може да ги наблюдава и да разрешава правилно малките противоречия между тях, както и да влияе за преодоляване на погрешните им навици. Децата се радват на неща, на които мислят, че и майката се радва, и е съвършено естествено да се съветват с нея по всички малки въпроси, които ги смущават и вълнуват. Майката не трябва да наранява сърцето на своето чувствително дете, като се отнася към неговия въпрос с безразличие. Тя никога не трябва да отказва съвет и помощ на децата си, дори и при най-дребните неща. Това, което е малко за майката, е голямо за децата. Всяка дума на наставление или предупреждение, изказана в подходящо време и по подходящ начин, ще има голяма стойност.

НЕ ОТКАЗВАЙТЕ НЕВИННИТЕ УДОВОЛСТВИЯ. Поради липса на време или разбиране много майки отказват на децата си най-невинните удоволствия. В същото време техните работливи ръце и уморени очи са заети усърдно с работа, предназначена за украшения. Те влагат усилията си в това, което в най-добрия случай само насърчава суетността и разсипничеството в малките им сърца. Когато децата пораснат, тези примери ще принасят плод на гордост и недостоен морал. Майката се оплаква от грешките на децата си, а не съзнава, че това е узрелият плод от семето, което тя самата е посяла.

Някои майки не винаги са последователни. Понякога те отстъпват на децата си и им разрешават неща, които са в тяхна собствена вреда, а друг път им отказват най-невинните удоволствия, които биха доставили радост на детските сърца. В това отношение такива майки не подражават на Христос. Той обичаше децата, разбираше чувствата им и показваше съчувствие към техните радости и изпитания.

КАК СЕСТРА ВАЙТ ВЪЗПИТАВАШЕ СВОИТЕ ДЕЦА? Когато децата ме молеха да отидат в някоя компания, за да вземат участие в забавление, им казвах: “Не мога да ви позволя да отидете, деца. Седнете тук и аз ще ви кажа защо. Аз върша дело за Бога и за вечността. Бог ви е дал на мене и ви е поверил на моята грижа. Аз стоя на Божието място пред вас, деца мои, затова трябва да бдя за вас, защото ще давам сметка пред Бога в деня Господен. Желаете ли името на вашата майка да бъде записано в

книгите на небето като майка, която не е успяла да изпълни своя дълг към децата си? Като майка, която е позволила на врага да дойде и да заеме мястото, което тя е била длъжна да заема? Деца, длъжна съм да ви кажа това, което е право, и тогава, ако вие изберете да се отвърнете от своята майка и да отидете в пътя на нечестието, майка ви ще бъде чиста, но вие ще страдате поради личните си грехове.

Това е начинът, по който постъпвах със своите деца, и още преди да завърша, те заплакваха и казваха: “Не желаеш ли да се молиш за нас?” Е, аз никога не отказвах да се моля за тях. Коленичех до тях и се молехме заедно. Тогава се застъпвах пред Бога за децата си. Докато слънцето беше още на небето и през цялата нощ аз се молех влиянието на врага да бъде съкрушено и постигах победа. Макар това да ми костваше цяла нощ усилие, чувствах се богато възнаградена, когато моите деца ме прегръщаха и казваха: “О, майко, ние сме радостни, че ти не ни позволи, да отидем там, когато искахме да направим това. Сега виждаме, че това е било грешно.”

Родители, това е начинът, по който трябва да постъпвате. Правете това по вътрешно убеждение. Поставете си за цел да извършите сериозно тази работа, ако искате да бъдете заедно със своите деца в царството Божие.

ПРОБЛЕМИ НА ОПАСНАТА ЮНОШЕСКА ВЪЗРАСТ. При днешното състояние на обществото не е лесно на родителите да въздействат на децата си и да ги наставляват според библейските правила за правото. Децата в много случаи са нетърпеливи, не приемат съвети, желаят да имат свои начини на действие и да постъпват както те искат. Особено във възрастта от 10 до 18 години те са склонни да мислят, че няма никаква опасност от светските срещи с млади приятели. Но опитните християнски родители виждат опасността. Те познават особения темперамент на своите деца и знаят какво е влиянието на светските неща върху съзнанието им. От желание за тяхното спасение те трябва да ги въздържат и да ги пазят от възбуждащи забавления.

БДИТЕЛНОСТТА Е ОСОБЕНО НЕОБХОДИМА СЛЕД ПОКАЯНИЕТО. Каква голяма радост изпълва сърцата на грижливите, верни родители, когато децата решат за себе си да оставят удоволствията на света и да станат Христови ученици! И тогава обаче работата на родителите не трябва да престава. Тези млади хора точно сега започват ревностна борба срещу греха и срещу злите наклонности на естественото сърце. В този момент те се нуждаят особено много от съвета и бдителността на своите родители.

ТАЙНАТА НА ПРЕДПАЗВАНЕ НА ДЕЦАТА ОТ ПРИВЛЕКАТЕЛНОСТТА НА СВЕТА. Много родители се оплакват, че не могат да задържат децата си в дома, че те не копнеят за дома. Още в ранна възраст те имат желание за дружба с други хора, като колкото повече растат, толкова повече се стремят да избягат от това, което им изглежда като робство и неразумна забрана. Те не зачитат нито майчини молитви, нито бащини съвети. Съдът ще открие, че грехът лежи пред вратата на родителите. Те не са направили дома си това, което трябва да бъде - привлекателен, приятен, озарен от слънчевата светлина на взаимното внимание, приятните обноски и истинската любов.

Тайната на спасението на вашите деца се крие в това, да направите вашия дом любим и привлекателен. Снизходителността и отстъпчивостта на родителите не ще

привържат децата нито към Бога, нито към дома; само твърдото, изпълнено с благочестие влияние на правилното възпитание и обучение ще спаси много деца от гибел.

Дълг на родителите е да бдят за цялостното поведение на своите деца. Те трябва да ги окуражават и разбират, да проявяват интерес към техните проблеми и готовност да им помогнат. Всичко това ще ги привлече към дома и те ще се убедят, че родителите им се интересуват от тях и техния живот. Родителите трябва да направят дома си приятен и радостен.

ЧАСТ XVIII - ГОЛЯМА ЩЕ БЪДЕ ОТПЛАТАТА ТИ

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ПЕТА - НАГРАДАТА ТУК И ВЪВ ВЕЧНОСТТА

БОГАТА НАГРАДА ОЧАКВА ВЕРНИТЕ РОДИТЕЛИ. Ако родителите дават правилно възпитание на децата си, ще бъдат радостни да видят плодовете на своето грижливо обучение в христоводния им характер. Те са извършили най-висшата служба пред Бога, като са представили на света добре уравновесени, добре дисциплинирани семейства, които не само се боят от Бога, но Го прославят чрез влиянието си върху други домове; и те ще получат наградата си.

Вярващи родители, вие трябва да направлявате стъпките на децата си, особено в тяхната религиозна опитност. Когато те истински обикнат Бога, ще ви благославят и почитат за грижите, които сте проявили към тях, и за вашата вяроност в работата за ограничаване на техните желания и за подчиняване на тяхната воля.

Има награда, когато семето на истината е рано посято в сърцето и грижливо отгледано.

Родителите трябва да работят с поглед към бъдещата жътва. Когато сеят сълзи и преживяват много обезсърчения, те трябва усърдно да се молят. Те може да виждат обещание само за късна и оскъдна жетва, но при все това не трябва да прекъсват сеенето. Трябва да сеят “край всички води”, използвайки всеки случай, за да се усъвършенстват и да бъдат полезни на децата си. Този труд няма да отиде напразно и посятото семе ще даде плод. Във времето на жътвата много верни родители ще се върнат и с радост ще носят снопите.

Дайте на вашите деца духовна култура и морално възпитание. Укрепвайте младите им умове и изграждайте у тях твърди и чисти принципи. Докато имате възможност, полагайте основата на благородна зрялост в развитието им. Вашите усилия ще бъдат възнаградени хилядократно.

РОДИТЕЛИ ЩЕ БЪДАТ ПОЧЕТЕНИ ОТ ДЕЦА, ПОДГОТВЕНИ ЗА НЕБЕТО. В Божието слово има красиво описание на щастливия дом и на жената, която го ръководи. “Децата й стават и я благославят. Съпругът й също я хвали.” Каква по-добра препоръка може да бъде дадена на господарката на един дом от тази, която е изразена тук?

Ако тя [истинската, верната жена и майка] гледа към Бога за сила и утеха и в мъдрост и страх от Него се стреми да изпълнява своя ежедневен дълг, ще привърже своя съпруг към сърцето си и ще види децата си да израстват почтени мъже и жени, които имат моралната сила да следват примера на своята майка.

Великият стимул за трудещата се, претоварена майка трябва да бъде фактът, че всяко дете, обучено правилно и притежаващо вътрешното украшение - украшението на един смирен и кротък дух, ще бъде годно да отиде на небето и ще свети в небесните дворове.

НЕБЕСНАТА РАДОСТ ДА ЗАПОЧВА ОТ ДОМА. Небето и земята не са отдалечени и днес повече, отколкото в нощта, когато овчарите чува ангелските песни. Човечеството все още е толкова обект на небесна загриженост, колкото и когато обикновени хора, заети с делнични занимания срещаха ангели по пладне и разговаряха с небесните вестители в лозята и полетата. За нас небето може да бъде съвсем близо и в най-обикновените неща на живота. Ангели от небесните дворове ще придружават стъпките на онези, които ходят по Божиите заповеди.

Животът на тази земя е само началото на живота в небето; възпитанието, получено тук на земята, започва да ни подготвя как да живеем според небесните принципи; нашият живот тук е обучение за бъдещия живот. Това, което сме сега тук, по характер и свята служба, е сигурен предвестник на онова, което ще бъдем там.

Службата, извършена с посветено сърце, носи голяма награда. “Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.” Чрез живота, който живеем посредством благодатта на Христос, се оформя нашият характер. В душата започва да се възстановява първоначалната красота. В нея се отпечатват качествата на Христовия характер и образът на Божеството започва да излъчва вътрешна светлина. Лицата на мъжете и жените, които ходят и работят с Бога, изразяват небесния мир. Те са обкръжени от небесна атмосфера. За такива души Божието царство е вече настъпило. Те притежават Христовата радост - радостта да бъдеш за благословение на човечеството. Те имат честта да бъдат приети за служители на небесното Величество; поверено им е Неговото дело, за да го извършват в Негово име.

ВСИЧКИ ДА СЕ ПОДГОТВЯТ ЗА НЕБЕСНОТО ОБЩЕСТВО. Бог желае да осъществи небесния план и небесният ред и хармония да се установят навсякъде - във всяко семейство, във всяка църква, във всяка институция. Ако тази любов раздвижи сърцата, в обществото ще се прояви действието на благородните принципи на християнската нравственост, ще се изявява християнската сърдечност и учтивост, както и християнското милосърдие към изкупените с Христовата кръв. Духовното преобразяване ще се види във всичките ни семейства, във всичките ни институции, в нашите църкви. Когато това преобразяване настъпи, тези небесни средства ще станат инструменти, чрез които Бог ще дари на света небесната светлина и чрез Божествена дисциплина и обучение, мъжете и жените ще се подготвят за небесното общество.

НАГРАДАТА В ПОСЛЕДНИЯ ДЕН. В работата си с децата дръжте се за мощната Божия сила. Поверявайте ги на Господа в молитва. Работете за тях сериозно и неуморно. Бог ще чуе молитвите ви и ще ги привлече при Себе Си. А след това, в последния велик ден, ще можете да ги заведете при Бога, казвайки: “Ето, тук съм аз и децата, които Ти ми даде”.

Когато Самуил получи короната на славата, той ще я размахва в знак на почит пред престола и радостно ще признае, че уроците на вярност, получени от неговата майка, чрез заслугите на Христос, са го увенчали с безсмъртна слава.

Делото на мъдрите родители никога не ще бъде оценено от света, но когато започне съдът и книгите се отворят, тяхното дело ще се разкрие, както Бог го вижда, и ще бъде възнаградено пред човеци и ангели. Ще се види, че детето, водено във верния път, е било светлина на света. Изграждането на характера на това дете е коствало сълзи, грижи и безсънни нощи, но делото е било извършено мъдро и родителите ще чуят от Господа: “Добре е извършено”.

ПРАВОТО НА ДОСТЪП В ЦАРСКИЯ ПАЛАТ. Нека младежите и малките деца да изберат за себе си онази царска дреха, изтъкана в Небето от “висон, чист и светъл” (Откр. 19:8), която ще носят всички земни светии. Тази дреха - Христовият непорочен характер - се дава безплатно на всяко човешко същество. Но всички, които я получат, ще я имат и ще я носят още тук.

Учете децата, че когато умът им е зает с чисти мисли, насочени към ближните и когато вършат полезни дела от любов, те се обличат с красивата дреха на Исусовия характер. Тази дреха ще ги направи красиви и възлюбени тук на земята, а в бъдеще тя ще бъде средството, което ще им даде право на достъп в палата на Царя. Неговото обещание гласи: “Ще ходят с Мене в бели дрехи, защото са достойни” (Откр. 3:4).

БОЖЕСТВЕН ПОЗДРАВ КЪМ ИЗКУПЕНИТЕ. Видях много ангели, които донасяха от града чудесни корони - за всеки светия по една и надписана с Неговото име. Когато Исус поиска короните, ангелите Му ги подадоха и милият Исус ги положи със собствената Си десница на главите на светиите. По същия начин ангелите донесоха и арфи и Исус също ги подаде на светиите. Най-напред командващият ангел даде тон и тогава всички гласове се извисиха в благодарствена възхвала и радостно славословие; и всяка ръка започна изкусно да се движи по струните на арфите, изливайки прекрасна музика от богати и съвършени мелодии.

Тогава видях как Исус поведе изкупеното множество към портите на града. Той хвана портата, разтвори блестящите ѝ крила и покани народите, които са пазили истината, да влязат. Вътре в града имаше всичко, на което очите можеха да се радват и което възвишаваше духа. Навсякъде те виждаха богата слава. Тогава Исус погледна към Своите изкупени светии. Техните лица блестяха от слава. Като отправи към тях поглед, изпълнен с любов, Той каза с красивия Си мелодичен глас: “Аз виждам труда на душата Си и съм доволен. Тази богата слава принадлежи на вас за цялата вечност. Вашите страдания свършиха. Вече не ще има нито смърт, нито скръб, нито вик, не ще има повече болка.” Видях изкупеното множество да се покланя и да полага блестящите си корони в Исусовите нозе; а когато любещата Му ръка ги повдигна да станат, те засвириха със златните си арфи и изпълниха небето с чудесна музика и песни за Агнето.

Езикът е твърде слаб, за да опише небето. Когато тази сцена се разкри пред мене, онемях от възхищение. Поразена от ненадминатата красота и извънредна слава, оставям перото и извиквам: “О, каква любов! Каква удивителна любов!” Най-богатият език не може да опише славата на Небето, нито неизмеримата дълбочина на любовта на Спасителя.

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И ШЕСТА - ЖИВОТ В РАЙСКИЯ ДОМ

РАЯТ ЩЕ БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕН. Дълго време след изпъждането на човека от приятните пътеки на Райската градина тя остана на земята. Дълго време на падналата раса се позволяваше да гледа дома на невинността, но влизането в него бе одобрявано от пазещите ангели. При пазената от херувимите райска врата се откриваше Божествената слава. Там идваха Адам и синовете Му, за да се покланят на Бога. Там се подновяваха клетвите им на послушанието спрямо оня закон, престъпването на който ги бе изпъдило от рая. Когато вълната на беззаконието се разля по света и безчестието на хората реши тяхното собствено унищожение чрез потоп, тогава Ръката, Която бе създала райската градина, я вдигна от земята. Но при последното възстановяване, когато ще има “ново небе и нова земя”, тя ще се възобнови още по-красива и по-славна отколкото в началото.

И тогава хората, които са пазили Божиите заповеди, ще получат безсмъртна енергия от Дървото на живота; и през безкрайните векове жителите на безгрешните светове ще виждат в тази градина образец на съвършено Божие творение, недокоснато от проклятието на греха - образец на това, което цялата земя би станала, ако човекът бе изпълнил славния план на Създателя.

Великият план на изкуплението ще има за резултат пълното възвръщане на света към Бога и Неговото благоволение. Всичко, което бе изгубено чрез греха ще се възстанови. Не само човекът, но и земята ще се изкупи, за да стане вечно жилище на покорните. Цели 6000 години Сатана се е борил да завладее земята. Сега ще се изпълни Божият първоначален план, създаден още при нейното сътворение. “Светиите на Всевишния ще завладеят царството и ще го притежават завинаги във вековете.”

“ИЗКУПВАНЕ НА ЗАГУБЕНОТО НАСЛЕДСТВО”. Първоначалната цел на Бога със сътворяването на земята е изпълнена, и тя е направена вечно жилище на изкупените. “Праведните ще наследят земята и ще живеят на нея вечно”. Дошло е времето, към което святи мъже са поглеждали с копнеж, откакто огненият меч прегради достъпа на първата двойка до рая - “времето на изкупване на загубеното наследство”. Земята, дадена първоначално на човека като негово царство, предадена от него в ръцете на Сатана и тъй дълго държана от могъщия враг, ще бъде възвърната чрез великия план на изкуплението.

Всичко, което е било загубено чрез първия Адам, ще бъде възстановено чрез втория. Пророчеството казва: “И ти, стълбе на стадото, силна крепост на Сионовата дъщеря, в тебе ще дойде първата власт”. И апостол Павел сочи напред към “изкуплението на придобитото наследство” (Еф. 1:14).

Бог сътвори земята, за да бъде жилище на святи, щастливи същества. Тази цел ще бъде изпълнена, когато земята, обновена чрез Божията сила и освободена от грях и скръб, ще стане вечният дом на изкупените.

АДАМ ВЪЗСТАНОВЕН В СВОЯ РАЙСКИ ДОМ. След изпъждането му от Едем животът на Адам бе пълен със скърби. Всеки увяхващ лист, всяко умъртвено животно, всяка сянка над красивата природа, всеки порок в характера на човека бе

ново и ново напомняне за неговия грях. Страшна бе болката на разкаянието, когато той наблюдаваше безбожието, вземащо надмощие, и когато в резултат на неговите предупреждения трябваше да получава укорите, че именно той е причината за греха. С търпеливо смирение понасяше Адам почти 1000 години наказанието за престъплението си. Той се разкайваше искрено за греха си, уповаваше на заслугите на обещания Спасител и умря с надеждата за възкресението. Божият Син поправи грешката, причинила падането на човека. И сега, чрез делото на изкуплението, Адам отново бива възвърнат към своята първоначална слава.

Възхитен от радост, той разглежда дърветата, които някога бяха неговото най-приятно занимание, съвсем същите, от които той в дните на невинността и щастието си береше плодове. Вижда лозите, които бяха отглеждани от собствените му ръце, същите цветя, за които някога обичаше да се грижи. Умът и очите му обхващат гледката; той схваща, че това наистина е възстановеният рай, много по-прекрасен сега, отколкото тогава, когато бе изпъден от него. Спасителят го отвежда до Дървото на живота, откъсва чуден плод и му предлага да яде. Той се оглежда около себе си и вижда много членове на семейството си, спасени в Божия рай. Тогава хвърля блестящата си корона в нозете на Исус, пада на гърдите Му, прегръща Спасителя. Докосва златната арфа и под небесните сводове отеква триумфиращото пеене: “Достойно, достойно е Агнето, Което бе заклано и пак живее!” Адамовото семейство приглася на тази музика и всички полагат короните си пред нозете на Спасителя, като се прекланят в обожание пред Него.

Това повторно съединение се наблюдава от ангелите, които плакаха при падението на Адам и се радваха, когато Исус след възкресението се възнесе на небето, след като бе отворил гроба за всички, които биха повярвали в Неговото име. Сега те виждат делото на спасението завършено и се присъединяват към хвалебната песен.

ЖИЛИЩА, ПРИГОТВЕНИ ЗА БОЖИИТЕ ЧАДА, КОИТО КОПНЕЯТ ДА ОТИДАТ В НЕБЕСНИЯ ДОМ. Опасението, че бъдещото наследство може да изглежда твърде земно, е накарало мнозина да одухотворяват самите истини, които ни карат да гледаме на него като на наша вечна родина. Исус уверяваше Своите ученици, че Той отива да им приготви място в дома на Своя Отец. Който приеме ученията на Божието слово, няма да бъде съвсем в незнание относно небесното местопребиваване... Човешкият език не е в състояние да опише наградата на праведните. Ще я познаят само тези, които я видят. Никой смъртен ум не може да схване славата на Божия рай.

В Библията наследството на светиите е наречено отечество. Там Небесният Пастир води Своето стадо при източници на жива вода. Дървото на живота дава своите плодове всеки месец, а листата на дървото служат за здравето на народите. Там има вечно течащи реки, бистри като кристал, а по бреговете им люлеещи се дървета хвърлят сенките си по пригответните пътища за изкупените от Господа. Там пространните равнини преминават в красиви хълмове, а Божиите планини извисяват своите величествени върхове. По тези ширни равнини, край чистите живи реки Божият народ, дотогава тъй дълго скитник и странник, ще намери своя дом.

Има домове за странниците, дошли от земята. Има дрехи за праведните, с корони на слава и палми на победа. Всичко, което ни е смущавало в Божието провидение, ще се изясни в бъдещия свят. Нещата, които са трудни за разбиране, тогава ще намерят обяснение. Тайните на благодатта ще се разкрият пред нас. Там,

където нашите ограничени умове са откривали само неясни отговори и нарушени обещания, ще видим най-съвършената и красива хармония. Ще разберем, че безкрайна любов е отреждала опитностите, които са ни изглеждали най-тежки. Когато разберем нежната грижа на Този, Който прави всичко да съдейства за наше добро, ще се зарадваме с неизказана радост и пълна слава...

Ние сме на път към дома. Този, Който ни възлюби толкова много, че умря за нас, ни е приготвил дом. Новият Ерусалим е нашето място за почивка. В Божия град няма да има тъга. Няма да има скръб, нито оплакване на съкрушени надежди. Няма да има погребални чувства, не ще се чуе там и плач. Скоро дрехите на тъгата ще бъдат сменени със сватбено облекло. Скоро ще бъдем свидетели на коронаването на нашия Цар. Онези, които на тази земя са воювали в борбата за вярата, чийто живот е бил отдаден на Христос, ще светят със славата на Изкупителя в Божието царство.

ПРИВИЛЕГИИ НА ИЗКУПЕНИТЕ. Небето е едно чудесно място. Копнея да бъда там, да гледам моя мил Исус, Който отдаде живота си за мене, и да бъда преобразена по Неговия славен образ. О, ако имах думи да изразя славата на бъдещия свят! Жадувам за животворните потоци, които радват града на нашия Бог.

Господ ми позволи да хвърля поглед към другите светове. Дадени ми бяха крила и ангел ме придружи от града до голямо и славно място. Тревата там бе свежо зелена и птичките пееха сладки песни. Жителите на това място бяха различно големи, бяха благородни, величествени и много мили. Много приличаха на Исусовия образ и лицата им светеха, давайки израз на радостта от свободата и щастието на мястото. Запитах един от тях защо са много по-мили от земните жители. Отговорът бе: “Ние сме живели в пълно послушание на Божиите заповеди и не сме изпадали в непослушание, както жителите на земята..” Помолих ангела, който ме придружаваше, да ми позволи да остана на това място. Не можех да понеса мисълта да се върна пак в този мрачен свят. Но той ми каза: “Трябва да се върнеш обратно. Ако останеш вярна, ще имаш привилегията, заедно със 144-те хиляди, да посещаваш всички тези светове и да виждаш Божиите дела.

СЪЕДИНЕНОТО СЕМЕЙСТВО НА НЕБЕТО И ЗЕМЯТА. Изкупените ще се “познават един друг, както и самите те са познати”. Чувствата на любов и състрадание, които сам Бог е вложил в душата, там ще се проявяват по най-благороден и великодушен начин. Чистотата на общуването със святи същества, хармоничният задружен живот с възвишените ангели и с верните от всички епохи, които са изпращали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето, святата връзка, която свързва всеки род на небето и на земята- всичко това ще допринася за щастието на изкупените.

Спасените не ще познават никакъв друг закон, освен закона на небето. Облечени в дрехите на хвала и благодарност всички ще бъдат едно щастливо, обединено семейство. Над тази сцена утринните звезди ще пеят заедно и синовете Божии ще възклищават от радост, докато Бог и Христос заедно ще заявят: “Няма да има вече грях, нито ще има вече смърт”.

От онази сцена на небесна радост [възнесението на Христос] до нас на земята достига ехото на Христовите думи: “Отивам при Моя отец и при вашия Отец, при Моя Бог и при вашия Бог”. Небесното семейство и земното семейство са съединени в едно.

За нас Господ се възнесе и за нас ще живее. “Затова може съвършено да спасява онези, които чрез Него отиват при Бога, виждайки, че постоянно ходатайства за тях.”

МАКАР И ДА СЕ ОТЛАГА, ОБЕЩАНИЕТО Е СИГУРНО. Дълго сме чакали идването на Спасителя, но обещанието е сигурно. Скоро ще бъдем в определения за нас обещан дом. Там Исус ще ни води край живи потоци, извиращи от Божия престол и ще ни обясни всички неясни и скрити неща, чрез които провидението ни е водило на тази земя, за да усъвършенства нашия характер. Ще наблюдаваме там красотите на възстановения рай. Поставяйки при нозете на Спасителя короните, които Той е положил на главите ни и докосвайки нашите златни арфи, ние ще изпълним цялото небе с хвала за Този, Който седи на престола.

Нека всичко, което е красиво в нашия земен дом, ни напомня за кристалната река и зелените поля, за люлеещите се дървета и живите извори, за святия град и певците, облечени в бели дрехи, за нашия небесен дом - този свят на красота, който никой художник не може да нарисува, никой смъртен език не може да опише. “Око не е видяло, ухо не е чуло, нито на сърцето на човек не е дохождало това, което Бог е приготвил за тези, които Го любя.”

ГЛАВА ОСЕМДЕСЕТ И СЕДМА - НОВАТА ЗЕМЯ, ОПИСАНА С ЧОВЕШКО ПЕРО

ВИДЕНИЯ НА БЪДЕЩАТА СЛАВА. С Исус, Който беше водач, слязохме от града долу на земята върху голяма и висока планина, която не можа да понесе Господа и се разцепи така, че се образува голяма равнина. Тогава погледнахме и видяхме великия град с дванадесет основи и дванадесет порти, по три на всяка страна и на всяка порта по един ангел. Всички извикахме: “Градът, големият град идва, слиза от Бога, от небето!” И той дойде и застана на мястото, където стояхме. Тогава започнахме да разглеждаме славните неща извън града. Там видях чудесни къщи, които изглеждаха като сребърни, подпрени от четири обсипани с бисери стълбове, прекрасни наглед. Това бяха жилищата на светиите. На всяко жилище имаше по един златен корниз. Видях много от светиите да влизат в къщите, да снемат своите блестящи корони и да ги поставят на корнизите, после отиваха на полето около къщите и започваха да работят. Но не както обработваме нашата земя - не, не! Славна светлина сияеше над главите на всички и те постоянно хвалеха и славеха Бога.

Видях друго поле с всякакви видове цветя и като късах от тях, виках: “Те никога няма да повехнат”. След това видях поле с висока трева, много красива за гледане. Беше светлозелена и имаше сияние като злато и сребро, навеждаше се сякаш се покланяше в чест на Царя - Исус. Тогава влязохме в пълно с животни поле, където лъвът, агнето, леопардът и вълкът, всички заедно живееха в пълно съгласие. Минахме край тях и те ни последваха миролюбиво.

След това навлязохме в гора, но тя не беше като тъмните гори, които имаме тук. Не, не! Гората бе светла и блестеше с цялата си слава. Короните на дърветата се полюшваха и всички викахме: “Ще живеем безопасно в пустинята и ще спим в горите!”

В НЕБЕТО ТРУДЪТ ЩЕ БЪДЕ БЛАГОСЛОВЕНА ДЕЙНОСТ. Мислите ли, че нямаме какво да научим там? Нямаме и най-малката представа за онова, което ще се открие тогава пред нас. С Христос ще ходим край живи води. Той ще разкрива пред нас красотата и славата на природата. Истините, които не знаем поради нашите ограничени схващания, там ще ни се разкрият.

Християнският дом тук трябва да бъде училище за подготвяне на децата да следват в по-висшето училище, което се намира в небесните жилища.

Небето е училище. Неговото поле на изучаване е Вселената, Неговият Учител е Безконечният. В рая бе основан клон от това училище. И щом се изпълни изкупителният план, учението в райското училище пак ще започне...

Между училището, което бе основано в началото в рая, и училището на бъдещето, лежи цялото времетраене на земната история - историята на човешките престъпления и страдания, на Божествената жертва и на победата над смъртта и греха...

Възвърнат отново в присъствието на Бога, човекът отново ще се поучава от Него, както бе в началото. "Моят народ ще познае името Ми... ще узнаят в онзи ден, че Аз Съм, Който говоря. Ето, Аз Съм..."

Когато бъде премахната завесата, която ни пречи да виждаме, и очите ни видят онзи красив свят, в който само надзъртаме като през микроскоп; когато погледнем славата на небесата, която сега се изследва отдалеч с помощта на телескоп; когато бъдат премахнати пораженията на греха и цялата земя се яви в красотата на Господа, нашия Бог, какво широко поле за изучаване ще се открие пред нас!

ПОЗНАНИЕТО В НЕБЕТО ЩЕ СЕ РАЗШИРЯВА. Всички съкровища на вселената ще са отворени за изучаване пред Божиите изкупени. Свободни от връзките на смъртта те чрез неуморно летене, ще стигат до далечните светове, които при гледката на човешките страдания са се изпълвали със скръб, а при радостната вест за една спасена душа са запявали песни на ликуване. С неизразимо блаженство чедата на земята ще възприемат радостите и мъдростта на непадналите в греха светове. Те ще споделят съкровищата на науката и познанието, които жителите на тези светове са спечелили чрез разглеждане на Божиите дела през столетията. С непомрачен поглед ще гледат славата на творението - слънца, звезди и системи, всички в определен ред обкръжаващи трона на Божеството. Върху всички неща, от най-малкото до най-голямото, стои написано името на Твореца и във всички се открива величието на Неговата мощ.

А отлитащите във вечността години ще дават все по-богати и по-чудесни откровения за Бога и за Исус Христос. Както познанието, така също и любовта и щастието ще се увеличават. Колкото повече човеците опознават Бога, толкова повече ще се възхищават от Неговия характер.

ОБЩЕСТВЕН ЖИВОТ. Там ще познаем нещата, така както и ние сме познати. Там ще намерим най-верния и най-възвишен израз на любовта и съчувствието, добродетели, които Бог е вложил в човешкото сърце. Чистите разговори със святи същества, хармоничното общуване с блажените ангели и с верните от всички векове, свещената връзка, която свързва "цялото семейство на небето и на земята" - това са едни от най-славните опитности на бъдещия живот.

ЗАНИМАНИЯТА НА НОВАТА ЗЕМЯ. В подновената земя изкупените ще са заети със заниманията и удоволствията, които донасяха щастие на Адам и Ева в началото. Ще се живее райски живот, живот в градини и поля. “Ще съградят къщи и ще се населят. Ще насадят лозя и ще ядат плода им. Няма да насадят те и друг да яде, няма да градят, а друг да се насели, защото дните на моите люде ще бъдат като дните на дърво и избраните им дълго ще се радват на делата на своите ръце”.

Там всяка сила и всяка способност ще се развива. Там ще се осъществяват най-великите начинания, ще се постигнат най-възвишените идеали и ще се реализират най-благодарните стремежи. При все това обаче ще се явяват нови височини за изкачване, нови чудеса, на които да се възхищаваме, нови истини за разбиране и нови мисли и чувства ще завладяват ума и душата.

НА ГРАНИЦАТА НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО. Живеем в най-тържественния период от земната история. Няма повече време да се греша. Винаги е било опасно да живеем в престъпление, но това важи особено за сегашното време. Ние сме на самата граница на вечния свят и стоим пред нея в тържествено очакване. Днес нашето отношение към времето и вечността трябва да бъде много по-отговорно, от когато и да било преди това. Нека всеки изследва своето собствено сърце сега и се моли светлите лъчи на Слънцето на правдата да прогонят всяка духовна тъмнина и да ни очистят от всяко осквернение.

От каква голяма важност са описанията на бъдещите неща за нас, които стоим на границата на тяхното изпълнение! Колко жив е интересът към събитията, които Божиите чедра са очаквали, за които са копнели и са се молили още откакто нашите първи родители са напуснали рая!

Братя мои, ние сме още в сенките и шума на земните дейности, но скоро нашият Спасител ще ни донесе избавление и почивка. Нека чрез вяра гледаме на близкото бъдеще, както е описано от Божията ръка.

ПРИЗИВ ЗА ЛИЧНО ПРИГОТОВЛЕНИЕ. Умолявам ви да се пригответе за идването на Христос на небесните облаци. Ден след ден изхвърляйте от сърцата си любовта към света. Разберете от опит какво означава да имаш общение с Христос. Пригответе се за Съда, та когато Исус дойде, за да Му се поклонят всички вярващи в Него и вие да бъдете сред тези, които ще Го посрещнат с мир. В онзи ден изкупените ще светят в славата на Отца и Сина. Ангелите, свирещи на златни арфи, ще приветстват Царя и спечелените в борбата със Сатана - тези, които са избелили дрехите си в кръвта на Агнето. Триумфална песен ще изпълва небето и ще се разнася из цялата Вселена. Христос е победил. Той влиза в небесните дворове, придружен от спасените, което е свидетелство, че Неговата мисия на страдания и жертва не е била напразна.

* **ЗАБЕЛЕЖКА:** Част от проповед, посветена на Деня на благодарността, произнесена в църквата в Батъл Крик на 27 ноември 1884 г.

* ЗАБЕЛЕЖКА: В тази статия са споменати тогавашни издания. Тъй като принципите, изложени в това отношение, са приложими и днес, тези специфични заглавия са оставени.

** ЗАБЕЛЕЖКА: Ранни книги на Е. Г. Вайт, представящи серията “Конфликтът на вековете”.

* ЗАБЕЛЕЖКА: В тази статия се споменават проектите за строеж. Тъй като изложените в тази връзка принципи са приложими и днес, те са оставени в статията.

* ЗАБЕЛЕЖКА: За по-подробни съвети върху методите и ефикасността на служенето ни от любов сред съседството виж Welfare Ministry съставителите.

* ЗАБЕЛЕЖКА: Части от реч, произнесена пред една група от около двеста души, наслаждаващи се на време за развлечение и отдих край езерото Гогак, близо до Батъл Крик, Мичиган, през май, 1870 г.

* ЗАБЕЛЕЖКА: Тук не се говори за простото събиране на семейства или църковни членове, а за това, че църковните членове се “съединяват със света” в разпростарените по това време карнавалоподобни събирания на обществото.